CR2562040424

รายงานของคณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เรื่อง สรุปผลการดำเนินงานในรอบ ๕ ปี ของคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน (ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๒)

สำนักกรรมาธิการ ๓
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ



รายงานของคณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เรื่อง สรุปผลการดำเนินงานในรอบ ๕ ปี ของคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน (ระหว่างปี พ.ศ.๒๕๕๗ – ๒๕๖๒)

สำนักกรรมาธิการ ๓
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

คณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ



นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์
ประธานคณะกรรมาธิการ



นายมณเฑียร บุญตัน
รองประธาน
คณะกรรมาธิการ คนที่



นางสุวรรณี สิริเวชชะพันธ์
รองประธาน
คณะกรรมาธิการ คนที่สอง



คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี
รองประธานคณะกรรมาธิการ
คนที่สาม



นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ
เลขานุการคณะกรรมาธิการ



พลตำรวจเอก พงศพัศ พงษ์เจริญ โฆษกคณะกรรมาธิการ



นายแถมสิน รัตนพันธุ์
กรรมาธิการและที่ปรึกษา



พลตรี จารึก อารีราช
การัณย์ กรรมาธิการและที่ปรึกษา



พลเรือเอก สุรศักดิ์ หรุ่นเริงรมย์ กรรมาธิการและที่ปรึกษา



พลเอก วีรัณ ฉันทศาสตร์โกศล กรรมาธิการและที่ปรึกษา



นางกาญจนารัตน์ ลีวิโรจน์
กรรมาธิการ



รองศาสตราจารย์กิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย กรรมาธิการ



พลเอก ธีระวัฒน์ บุณยะประดับ
กรรมาธิการ



พลเรือเอก นริส ประทุม
สุวรรณกรรมาธิการ



นายปรีชา วัชราภัย
กรรมาธิการ



พลเรือเอก พลวัฒน์ สิโรดม
กรรมาธิการ



พลเอก ไพชยนต์ ค้าทัน
เจริญ กรรมาธิการ



นายยุทธนา ทัพเจริญ
กรรมาธิการ



พลเอก ยุทธศิลป์ โดยชื่น
งาม กรรมาธิการ



พลเอก สกล ชื่นตระกูล
กรรมาธิการ



พลเอก สรรชัย อจลานนท์
กรรมาธิการ



พลเอก อดุลยเดช อินทะ
พงษ์ กรรมาธิการ



พลเอก อรุณ สมตน
กรรมาธิการ



พลตำรวจเอก เอก อังสนานนท์
กรรมาธิการ



นางสาวศิริพร ภิญโญสิริธร
ผู้ช่วยเลขานุการ
คณะกรรมาธิการ

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน



คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี



พลตำรวจเอก พงศพัศ พงษ์เจริญ
รองประธานคณะอนุกรรมาธิการ



พลเรือเอก นริส ประทุมสุวรรณ
รองประธานคณะอนุกรรมาธิการ



พลเอก สรรชัย อจลานนท์
รองประธานคณะอนุกรรมาธิการ



นางเพ็ญศรี เคียงศิริ



คุณหญิงวินิตา ดิถียนต์



นางธัชกร เหมะจันทร



นางสาวถนอมขวัญ ณ ป้อมเพชร
อนุกรรมาธิการ



นางเทพวัลย์ ภรณวลัย
อนุกรรมาธิการ



นายบุรินทร์ สุขพิศาล



นางนฤมล ล้อมทอง



นายกันติพจน์ สิริภักดิสกุล
อนุกรรมาธิการและเลขานุการ

ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน



นายแถมสิน รัตนพันธุ์
ประธานที่ปรึกษาคณะอนุ



รองศาสตราจารย์ อาชัญญา รัตนอุบล



นายวิญญู พิทักษ์ปกรณ์
ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ



นางธนันท์ธร นิธิธีรพัชร์
ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ



นายเฉลิมชัย ยอดมาลัย



นายอิทธิพล สงวนดีกุล



นางสาวพรทิพย์ เตชะสมบูรณา



นายพันธุ์ เจตนลิน
ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ



นายวงศกร ภู่ทอง
ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ



นายเกษมศักดิ์ สีหพิทักษ์



นายปุณณพัทธ์ อรุณิชย์ตระกูล
ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ



นายโยธิน ทองพะวา



นายสัชญา สถิรพงษะสุทธิ

(สำเนา)
บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส

ที่ สว (สนช) (กมธ ๓) ๐๐๑๙ / (ร ๖๓) วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง รายงานของคณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เรื่อง สรุปผลการดำเนินงานในรอบ ๕ ปี ของคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็กและเยาวชน (ระหว่างปี พ.ศ.๒๕๕๗ – ๒๕๖๒)

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ด้วยในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๗ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ ที่ประชุมได้ลงมติตั้งคณะกรรมาธิการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๘๔ ประกอบข้อ ๘๕ วรรคสอง มีอำนาจหน้าที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติ กระทำกิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งประสานกับองค์กรภายในประเทศ ต่างประเทศ ประชาคมนานาชาติเกี่ยวกับแนวทางความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการแก้ปัญหาเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส การส่งเสริมศักยภาพของชุมชน ด้านการพัฒนาชีวิต ความเป็นอยู่ การสงเคราะห์ดูแลผู้ยากไร้ การสร้างหลักประกันและความมั่นคงในคุณภาพชีวิตของคนไทยโดยรวม รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์	ประธานคณะกรรมาธิการ
๒. นายมณเฑียร บุญตัน	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง
๓. นางสุวรรณี สิริเวชชะพันธ์	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สอง
๔. คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สาม
๕. นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ	เลขานุการคณะกรรมาธิการ
๖. พลตำรวจเอก พงศพัศ พงษ์เจริญ	โฆษกคณะกรรมาธิการ
๗. นายแถมสิน รัตนพันธุ์	กรรมาธิการและที่ปรึกษา
๘. พลตรี จารึก อารีราชการัณย์	กรรมาธิการและที่ปรึกษา
๙. พลเรือเอก สุรศักดิ์ หรุ่นเริงรมย์	กรรมาธิการและที่ปรึกษา
๑๐. พลเอก วีรัณ ฉันทศาสตร์โกศล	กรรมาธิการและที่ปรึกษา
๑๑. นางกาญจนารัตน์ ลีวิโรจน์	กรรมาธิการ
๑๒. รองศาสตราจารย์กิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย	กรรมาธิการ
๑๓. พลเอก ธีระวัฒน์ บุณยะประดับ	กรรมาธิการ

๑๔. นายปรีชา ...

๑๔. นายปรีชา วัชราภัย	กรรมาธิการ
๑๕. พลเรือเอก นริส ประทุมสุวรรณ	กรรมาธิการ
๑๖. พลเรือเอก พลวัฒน์ สิโรดม	กรรมาธิการ
๑๗. พลเอก ไพชยนต์ ค้าทันเจริญ	กรรมาธิการ
๑๘. นายยุทธนา ทัพเจริญ	กรรมาธิการ
๑๙. พลเอก ยุทธศิลป์ โดยชื่นงาม	กรรมาธิการ
๒๐. พลเอก สกล ชื่นตระกูล	กรรมาธิการ
๒๑. พลเอก สรรชัย อจลานนท์	กรรมาธิการ
๒๒. พลเอก อดุลยเดช อินทะพงษ์	กรรมาธิการ
๒๓. พลเอก อรุณ สมตน	กรรมาธิการ
๒๔. พลตำรวจเอก เอก อังสนานนท์	กรรมาธิการ

คณะกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษา เรื่อง สรุปผลการดำเนินงานในรอบ ๕ ปี ของคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน (ระหว่างปี พ.ศ.๒๕๕๗ – ๒๕๖๒) เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง สรุปผลการดำเนินงานของคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็กและเยาวชน ระหว่างปี พ.ศ.๒๕๕๗ – ๒๕๖๒ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๐๑ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอรายงานของคณะกรรมาธิการต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

(ลงชื่อ) วัลลภ ตังคณานุรักษ์

(นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์)

ประธานคณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน

สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวศิริพร ภิญโญสิริธร)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมาธิการการพัฒนาสังคม และกิจการเด็ก

เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส

สำนักกรรมาธิการ ๓

เพชรรัตน์ พิมพ์

เพชรรัตน์ ทาน

ศิริพร ตรวจ

รายงานของคณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ
คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เรื่อง สรุปผลการดำเนินงานในรอบ ๕ ปี
ของคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน (ระหว่างปี พ.ศ.๒๕๕๗ – ๒๕๖๒)

ด้วยในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๗ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ ที่ประชุมได้ลงมติตั้งคณะกรรมาธิการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๘๔ ประกอบข้อ ๘๕ วรรคสอง มีอำนาจหน้าที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติ กระทำกิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งประสานกับองค์กรภายในประเทศ ต่างประเทศ ประชาคมนานาชาติ เกี่ยวกับแนวทางความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการแก้ปัญหาเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส การส่งเสริมศักยภาพของชุมชน ด้านการพัฒนาชีวิต ความเป็นอยู่ การสงเคราะห์ดูแลผู้ยากไร้ การสร้างหลักประกันและความมั่นคงในคุณภาพชีวิตของคนไทยโดยรวม รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

คณะกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานผลการพิจารณาศึกษาต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังนี้

๑. การดำเนินงานของคณะกรรมาธิการ

คณะกรรมาธิการได้ดำเนินการพิจารณาศึกษา ดังนี้

๑.๑ คณะกรรมาธิการได้มีมติมอบหมายให้คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ทำหน้าที่พิจารณาศึกษา ซึ่งอนุกรรมาธิการคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี	ประธานคณะอนุกรรมาธิการ
๒. พลตำรวจเอก พงศพัศ พงษ์เจริญ	รองประธานคณะอนุกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง
๓. พลเรือเอก นริส ประทุมสุวรรณ	รองประธานคณะอนุกรรมาธิการ คนที่สอง
๔. พลเอก สรรชัย อจลานนท์	รองประธานคณะอนุกรรมาธิการ คนที่สาม
๕. นางเพ็ญศรี เคียงศิริ	อนุกรรมาธิการ
๖. นางธัชกร เหมะจันทร	อนุกรรมาธิการ
๗. นางสาวถนอมขวัญ ณ ป้อมเพชร	อนุกรรมาธิการ
๘. รองศาสตราจารย์ คุณหญิงวินิตา ดิถียนต์	อนุกรรมาธิการ

๙. นางเทพวัลย์ ภรณวลัย	อนุกรรมาธิการ
๑๐. นายบุรินทร์ สุขพิศาล	อนุกรรมาธิการ
๑๑. นายกันติพจน์ สิริภักดิสกุล	อนุกรรมาธิการและเลขานุการ
๑๒. นางนฤมล ล้อมทอง	อนุกรรมาธิการและโฆษกคณะอนุกรรมาธิการ

ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ ประกอบด้วย

๑. นายแถมสิน รัตนพันธุ์	ประธานที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๒. รองศาสตราจารย์ อาชัญญา รัตนอุบล	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๓. นางธนันท์ธร นิธิธีรพัชร์	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๔. นายวิญญู พิทักษ์ปกรณ์	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๕. นายเฉลิมชัย ยอดมาลัย	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๖. นายอิทธิพล สงวนดีกุล	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๗. นางสาวพรทิพย์ เตชะสมบูรณา	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๘. นายพันธุ์ เจตนลิน	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๙. นายวงศกร ภู่ทอง	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๑๐. นายเกษมศักดิ์ สีหพิทักษ์	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๑๑. นายปุณณพัทธ์ อรุณิชย์ตระกูล	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๑๒. นายโยธิน ทองพะวา	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๑๓. นายสัชญา สถิรพงษะสุทธิ	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ

๑.๒ ที่ประชุมคณะกรรมาธิการได้มีมติแต่งตั้ง นางสาวศิริพร ภิญโญสิริธร ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมาธิการการพัฒนาสังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สำนักกรรมาธิการ ๓ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมาธิการตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๙๑ วรรคสาม

๑.๓ วิธีการพิจารณาศึกษา

๑) การเชิญบุคคลและผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลและแสดงความเห็นในประเด็นต่างๆ เพื่อประกอบการพิจารณา

๒) การจัดเสวนา/สัมมนาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน

๓) การลงพื้นที่ศึกษาดูงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน

๒. ผลการพิจารณาศึกษา

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้เสนอรายงาน เรื่อง สรุปผลการดำเนินงานในรอบ ๕ ปี ของคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน (ระหว่างปี พ.ศ.๒๕๕๗ – ๒๕๖๒) ต่อที่ประชุมคณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ และคณะกรรมาธิการได้มีมติรับรองรายงานดังกล่าว โดยให้ถือว่าเป็นรายงานซึ่งคณะกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษา คณะกรรมาธิการจึงขอเสนอรายงานผลการพิจารณาศึกษา พร้อมทั้งข้อสังเกต และข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการ เพื่อให้ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกับผลการพิจารณาศึกษา รวมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการ ขอได้โปรดแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีหรือองค์กรอิสระที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนสืบต่อไป

(นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ)
เลขานุการคณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน
สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คำนำ

ด้วยในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๗ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ ที่ประชุมได้ลงมติตั้งคณะกรรมาธิการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๘๔ ประกอบข้อ ๘๕ วรรคสอง และข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๗๘ (๑๐) และเพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมาธิการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมาธิการจำนวน ๔ คณะ ซึ่งคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ถือเป็นหนึ่งในคณะอนุกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการการสังคมฯ ประกอบด้วย อนุกรรมาธิการ จำนวน ๑๒ คน โดยมีคุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี เป็นประธานคณะอนุกรรมาธิการ มีภารกิจและอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมาธิการที่มีอำนาจหน้าที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติ กระทำกิจการพิจารณาสอบสวน และศึกษาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกิจการเด็ก และเยาวชน และเมื่อได้กระทำกิจการพิจารณาสอบสวน และศึกษาเรื่องใด ๆ เสร็จเรียบร้อยแล้วให้รายงานต่อคณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อพิจารณาต่อไป

ตลอดระยะเวลา ๕ ปี (ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๒) ที่ผ่านมา คณะอนุกรรมาธิการได้ดำเนินการตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ดังนั้น จึงได้จัดทำสรุปผลการดำเนินงานของคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน โดยประมวลผลการดำเนินงานตลอดระยะเวลา ๕ ปี (ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๒) ซึ่งได้ดำเนินการตามแผนงานและสอดคล้องกับภารกิจและอำนาจหน้าที่ดังกล่าว

การดำเนินงานดังกล่าวข้างต้น คณะอนุกรรมาธิการได้รับความร่วมมือและให้การสนับสนุนเป็นอย่างดีจากบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม รวมถึงข้าราชการรัฐสภาซึ่งทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการ จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้คงจะเป็นประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชน ตลอดจนหน่วยงานและผู้ปฏิบัติงานด้านเด็กและเยาวชน และผู้สนใจต่อไป

(คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี)
ประธานคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน
ในคณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

บทสรุปผู้บริหาร

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ซึ่งมีภารกิจและอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมาธิการที่มีอำนาจหน้าที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติ กระทำกิจการ พิจารณาสอบสวน และศึกษาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกิจการเด็ก และเยาวชน และเมื่อได้กระทำกิจการ พิจารณาสอบสวน และศึกษาเรื่องใด ๆ เสร็จเรียบร้อยแล้วให้รายงานต่อคณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อพิจารณาต่อไป และช่วงระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๒) ที่ผ่านมา คณะอนุกรรมาธิการได้ดำเนินการตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. การประชุมคณะอนุกรรมาธิการในรอบ ๕ ปี รวมจำนวนทั้งสิ้น ๑๘๗ ครั้ง (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒) แยกเป็นรายปี ได้ดังนี้

- ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวน ๗ ครั้ง
- ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๓๘ ครั้ง
- ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๔๗ ครั้ง
- ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๔๔ ครั้ง
- ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๔๕ ครั้ง
- ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๖ ครั้ง

๒. การพิจารณาศึกษาเพื่อเสนอกฎหมายเข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... และพระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. ....

๓. การพิจารณากฎหมายที่คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็กและเยาวชนจัดทำเป็นข้อเสนอแนะ โดยแบ่งเป็น

๓.๑ ข้อเสนอแนะต่อกฎหมายเดิม จำนวน ๔ ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.๒๕๔๒ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.๒๕๕๑ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

๓.๒ ข้อเสนอแนะต่อกฎหมายเดิมโดยนำมาพิจารณาควบคู่กับร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.๒๕๓๕ และร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. ....

๓.๓ ข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ จำนวน ๔ ฉบับ ได้แก่ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. .... (มีผลบังคับใช้แล้ว) ร่างพระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. .... (มีผลบังคับใช้แล้ว)

ร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมความปลอดภัยในการกีฬาและนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน พ.ศ. ....

๔. การพิจารณาศึกษาวิเคราะห์ประเด็นปัญหาและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน จำนวน ๕ เรื่อง ได้แก่ ๑) เครื่องมือทางการศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาวะทางกายภาพของเด็กและเยาวชน ๒) การสร้างความปลอดภัยในเด็ก (กรณีเหตุการณ์เพลิงไหม้ที่พักนักเรียนในจังหวัดเชียงราย และกรณีปัญหาผลกระทบที่เกิดจากการชกมวยไทยของเด็กและเยาวชน ๓) การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เหมาะสม ๔) การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและความปลอดภัยและการเสริมสร้างการเรียนรู้ทักษะชีวิตและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยให้แก่เด็กและเยาวชนภายใต้บริบทของสื่อที่มีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชน และ ๕) การค้าประเวณีในเด็กและเยาวชน

๕. การจัดสัมมนา/เสวนาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน จำนวน ๑๒ ครั้ง ประกอบด้วย ๑) การเสวนาเพื่อปฏิรูปพลเมืองสู่ความเป็นพลเมืองต้นแบบในกลุ่มเด็กและเยาวชน ๒) การเสวนาสร้างเสริมภูมิคุ้มกันทางสังคมเพื่อเด็กและเยาวชนในยุคดิจิทัล ๓) การเสวนา เรื่อง “ทิศทางการพัฒนาเด็กไทย” ๔) การเสวนา เรื่อง “เครื่องมือทางการศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาวะทางกายภาพของเด็กและเยาวชน” ๕) การเสวนาโต๊ะกลมเรื่อง “การสร้างความปลอดภัยในเด็ก” กรณีศึกษาเหตุการณ์เพลิงไหม้ที่พักนักเรียนในจังหวัดเชียงราย ๖) โครงการเสวนาเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ทักษะชีวิตและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยให้แก่เด็กและเยาวชน ๗) การเสวนาเรื่อง “ทางออกปัญหาการค้าประเวณีเด็ก” ๘) การสัมมนารับฟังความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนเพื่อสร้าง “ปณิธานเด็กและเยาวชนคนรักษ์ชาติ” ๙) การเสวนาโต๊ะกลมเพื่อรับฟังความคิดเห็นในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนตามร่างพระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. .... ๑๐) การเสวนาโต๊ะกลม หัวข้อ “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน : ปัญหาและอุปสรรค” ๑๑) การสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. .... ๑๒) การสัมมนา เรื่อง “ความปลอดภัยของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ”

๖. การลงพื้นที่ศึกษาดูงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน จำนวน ๑๒ ครั้ง ประกอบด้วย ๑) ศึกษาดูงานเกี่ยวกับแนวทางการให้ความคุ้มครองดูแลเด็กและเยาวชน ณ สถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด (บ้านภูมิเวท) ๒) ศึกษาดูงานเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อเป็นเยาวชนต้นแบบตามโครงการยกย่องเยาวชนต้นแบบเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสฉลองพระชนมายุ ๕ รอบ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ณ โรงเรียนสุเหร่าบ้านเกาะ

มีนบุรี ๓) ศึกษาดูงานเกี่ยวกับแนวทางการขับเคลื่อนและพัฒนาประชาธิปไตย การส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยในโรงเรียน และการรักษามาตรฐานการส่งเสริมประชาธิปไตยอย่างต่อเนื่อง ณ จังหวัดสุรินทร์ ๔) ศึกษาดูงานเกี่ยวกับแนวทางการให้ความคุ้มครองดูแลเด็กและเยาวชน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรค ณ สถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ณ จังหวัดปทุมธานี ๕) ศึกษาดูงานเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อเป็นเยาวชนต้นแบบตามโครงการยกย่องเยาวชนต้นแบบเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสฉลองพระชนมายุ ๕ รอบ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ณ โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาลเมืองปทุมธานี ๖) ศึกษาดูงานการจัดการศึกษาของสถาบันและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของสถาบัน ณ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ ๗) ศึกษาดูงานการจัดการศึกษาของสถาบันและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของสถาบัน ณ จังหวัดชลบุรี ๘) ศึกษาดูงานการดำเนินงานการดูแลเด็ก และเยาวชน และติดตามการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน รวมถึงความพร้อมในการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล อำเภอ และจังหวัด ณ จังหวัดชลบุรี ๙) ศึกษาดูงานเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาของสถาบันและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของสถาบันการศึกษาแนวทางการดำเนินงานการดูแลและสงเสริมเด็กเยาวชน สตรี ผูสูงอายุ คนพิการ และผูดอยโอกาส รวมทั้งติดตามการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน ณ จังหวัดลพบุรี ๑๐) ศึกษาดูงานเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของสถาบัน ณ โรงเรียนทับทอง ๑๑) ศึกษาดูงานเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของสถาบัน ณ โรงเรียนปัญญาประทีป จังหวัดนครราชสีมา และ ๑๒) ศึกษาดูงานประเด็นเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของเด็กและเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ในกรณีการเกิดอุบัติภัยทางธรรมชาติโดยเฉพาะบริเวณชายหาด ณ จังหวัดระยอง – จังหวัดชลบุรี

๗. การให้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนและเรื่องประเด็นร้อน (Hot Issue) หรือประเด็นที่เป็นกระแสสังคม (Controversial Issue) จำนวน ๒ เรื่อง ได้แก่ การพิจารณาศึกษาข้อเรียกร้องของเครือข่ายเยาวชนป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ กรณีที่การออกประกาศห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใกล้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาและสถาบันอาชีวศึกษา ในระยะ ๓๐๐ เมตร และการพิจารณาแนวทางการส่งเสริมและสนับสนุน รวมทั้งผลกระทบของ E-Sports (Electronic Sports E-Sports) ต่อเด็กและเยาวชนไทย

๘. การดำเนินงานด้านอื่นๆ ได้แก่ การตั้งกระทู้ถามต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สารบัญ

หน้า

คำนำ

บทสรุปผู้บริหาร ก-ค

บทที่ ๑ สรุปผลการดำเนินงานในรอบ ๕ ปี ของคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน (ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๒)

๑.๑ อำนาจหน้าที่ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๑

๑.๒ อำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ๒

๑.๓ การประชุมคณะอนุกรรมาธิการในรอบ ๕ ปี ๒

บทที่ ๒ การพิจารณาศึกษาเพื่อเสนอกฎหมายเข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๒.๑ พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ๓

๒.๒ พระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. ๔

บทที่ ๓ การพิจารณากฎหมายที่คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน จัดทำเป็นข้อเสนอแนะ

๓.๑ ข้อเสนอแนะต่อกฎหมายเดิม

๓.๑.๑ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒ ๕

๓.๑.๒ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ๗

๓.๑.๓ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ๙

๓.๑.๔ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ๑๐

๓.๒ ข้อเสนอแนะต่อกฎหมายเดิมโดยนำมาพิจารณาควบคู่กับร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่

๓.๒.๑ พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๓๕ ๑๒

๓.๒.๒ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. ๑๓

๓.๓ ข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่

๓.๓.๑ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. .... (มีผลบังคับใช้แล้ว) ๑๕

๓.๓.๒ ร่างพระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. .... (มีผลบังคับใช้แล้ว) ๑๕

๓.๓.๓ ร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๑๗

๓.๓.๔ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมความปลอดภัยในการกีฬาและนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๑๘

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ ๔ การพิจารณาศึกษาวิเคราะห์ประเด็นปัญหาและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

๔.๑ เครื่องมือทางการศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาวะทางกายภาพของเด็กและเยาวชน ๒๑

๔.๒ การสร้างความปลอดภัยในเด็ก

- กรณีเหตุการณ์เพลิงไหม้ที่พักนักเรียนในจังหวัดเชียงราย ๒๔
- กรณีปัญหาผลกระทบที่เกิดจากการชกมวยไทยของเด็กและเยาวชน ๒๕

๔.๓ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เหมาะสม ๒๖

๔.๔ การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและความปลอดภัยและการเสริมสร้างการเรียนรู้ทักษะชีวิตและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยให้แก่เด็กและเยาวชน ภายใต้บริบทของสื่อที่มีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชน ๒๘

๔.๕ การค้าประเวณีในเด็กและเยาวชน ๓๐

บทที่ ๕ การจัดสัมมนา/เสวนาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน

๕.๑ การเสวนาเพื่อปฏิรูปพลเมืองสู่ความเป็นพลเมืองต้นแบบในกลุ่มเด็กและเยาวชน วันอังคารที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ระหว่างเวลา ๐๙.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ๓๓

๕.๒ การเสวนาสร้างเสริมภูมิคุ้มกันทางสังคมเพื่อเด็กและเยาวชนในยุคดิจิทัล วันจันทร์ที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ระหว่างเวลา ๐๙.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ๓๕

๕.๓ การเสวนา เรื่อง “ทิศทางการพัฒนาเด็กไทย” วันจันทร์ที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙ ระหว่างเวลา ๐๙.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ๓๘

๕.๔ การเสวนา เรื่อง “เครื่องมือทางการศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาวะทางกายภาพของเด็กและเยาวชน” วันจันทร์ที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ระหว่างเวลา ๐๙.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ๔๐

๕.๕ การเสวนาโต๊ะกลมเรื่อง “การสร้างความปลอดภัยในเด็ก” กรณีศึกษาเหตุการณ์เพลิงไหม้ที่พักนักเรียนในจังหวัดเชียงราย วันจันทร์ที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ระหว่างเวลา ๐๙.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ๔๓

๕.๖ โครงการเสวนาเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ทักษะชีวิตและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยให้แก่เด็กและเยาวชน วันพฤหัสบดีที่ ๑ กันยายน พ.ศ.๒๕๕๙ ระหว่างเวลา ๐๙.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ๔๕

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

๕.๗ การเสวนาเรื่อง “ทางออกปัญหาการค้าประเวณีเด็ก”
วันจันทร์ที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ระหว่างเวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๐๐ นาฬิกา ๔๗

๕.๘ การสัมมนารับฟังความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนเพื่อสร้าง
“ปณิธานเด็กและเยาวชนคนรักษ์ชาติ” วันจันทร์ที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๐
ระหว่างเวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ๔๙

๕.๙ การเสวนาโต๊ะกลมเพื่อรับฟังความคิดเห็นในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
กับเด็กและเยาวชนตามร่างพระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไข
บำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. .... วันจันทร์ที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐
ระหว่างเวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ๕๑

๕.๑๐ การเสวนาโต๊ะกลม หัวข้อ “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อ
การพัฒนาเด็กและเยาวชน : ปัญหาและอุปสรรค” วันจันทร์ที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๐
ระหว่างเวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ๕๕

๕.๑๑ การสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นประกอบร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองเด็ก พ.ศ. .... วันจันทร์ที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑
ระหว่างเวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ๕๘

๕.๑๒ การสัมมนา เรื่อง “ความปลอดภัยของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว
ตามธรรมชาติ” วันอังคารที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๑
ระหว่างเวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ๕๙

บทที่ ๖ การลงพื้นที่ศึกษาดูงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน

๖.๑ ศึกษาดูงานเกี่ยวกับแนวทางการให้ความคุ้มครองดูแลเด็กและเยาวชน
ณ สถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด (บ้านภูมิเวท) ๖๑

๖.๒ ศึกษาดูงานเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อเป็น
เยาวชนต้นแบบตามโครงการยกย่องเยาวชนต้นแบบเฉลิมพระเกียรติสมเด็จ
พระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสฉลองพระชนมายุ ๕ รอบ
๒ เมษายน ๒๕๕๘ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ณ โรงเรียนสุเหร่าบ้านเกาะ มีนบุรี ๖๔

๖.๓ ศึกษาดูงานเกี่ยวกับแนวทางการขับเคลื่อนและพัฒนาประชาธิปไตย
การส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยในโรงเรียน และการรักษามาตรฐาน
การส่งเสริมประชาธิปไตยอย่างต่อเนื่อง ณ จังหวัดสุรินทร์ ๖๕

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

๖.๔ ศึกษาดูงานเกี่ยวกับแนวทางการให้ความคุ้มครองดูแลเด็กและเยาวชน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรค ณ สถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ณ จังหวัดปทุมธานี ๖๙

๖.๕ ศึกษาดูงานเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อเป็นเยาวชนต้นแบบตามโครงการยกย่องเยาวชนต้นแบบเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสฉลองพระชนมายุ ๕ รอบ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ณ โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาลเมืองปทุมธานี ๗๑

๖.๖ ศึกษาดูงานการจัดการศึกษาของสถาบันและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของสถาบัน ณ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ ๗๔

๖.๗ ศึกษาดูงานการจัดการศึกษาของสถาบันและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของสถาบัน ณ จังหวัดชลบุรี ๘๑

๖.๘ ศึกษาดูงานการดำเนินงานการดูแลเด็ก และเยาวชน และติดตามการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน รวมถึงความพร้อมในการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล อำเภอ และจังหวัด ณ จังหวัดชลบุรี ๘๙

๖.๙ ศึกษาดูงานเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาของสถาบันและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของสถาบันการศึกษา แนวทางการดำเนินงานการดูแลและสงเสริมเด็ก เยาวชน สตรี ผูสูงอายุ คนพิการ และผูดอยโอกาส รวมทั้งติดตามการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน ณ จังหวัดลพบุรี ๙๔

๖.๑๐ ศึกษาดูงานเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของสถาบัน ณ โรงเรียนทับทอง ๑๐๕

๖.๑๑ ศึกษาดูงานเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของสถาบัน ณ โรงเรียนปัญญาประทีป จังหวัดนครราชสีมา ๑๐๗

๖.๑๒ ศึกษาดูงานประเด็นเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของเด็กและเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ในกรณีการเกิดอุบัติภัยทางธรรมชาติโดยเฉพาะบริเวณชายหาด ณ จังหวัดระยอง – จังหวัดชลบุรี ๑๐๙

บทที่ ๗ การให้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนและเรื่องประเด็นร้อน (Hot Issue) หรือประเด็นที่เป็นกระแสสังคม (Controversial Issue)

๗.๑ การพิจารณาศึกษาข้อเรียกร้องของเครือข่ายเยาวชนป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ กรณีที่การออกประกาศห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใกล้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาและสถาบันอาชีวศึกษา ในระยะ ๓๐๐ เมตร ๑๑๕

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

๗.๒ พิจารณาแนวทางการส่งเสริมและสนับสนุน รวมทั้งผลกระทบของ E-Sports (Electronic Sports E-Sports) ต่อเด็กและเยาวชนไทย ๑๑๗

บทที่ ๘ การดำเนินงานด้านอื่นๆ

กระทู้ถามต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เรื่อง การดำเนินการตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ อย่างเป็นรูปธรรม ๑๒๑

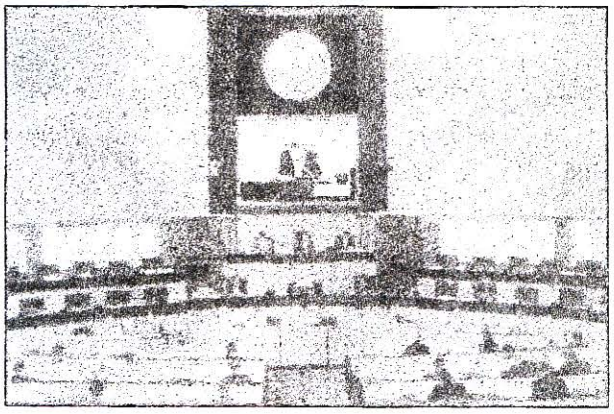
ภาคผนวก

- รายนามคณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- รายนามที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ และเลขานุการประจำคณะกรรมาธิการ
- รายนามที่ปรึกษากิตติมศักดิ์คณะกรรมาธิการ
- รายนามคณะอนุกรรมาธิการ

บทที่ ๑

สรุปผลการดำเนินงานในรอบ ๕ ปี ของคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน

(ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๒)



๑.๑ อำนาจหน้าที่ของ "สภานิติบัญญัติแห่งชาติ" ประกอบด้วย สมาชิกจำนวนไม่เกิน ๒๕๐ คน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติถวายคำแนะนำ ทำหน้าที่สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา ตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ โดยมีหน้าที่

๑. ตรากฎหมาย ได้แก่

๑.๑ เสนอและพิจารณาร่างพระราชบัญญัติและร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

๑.๒ พิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติพระราชกำหนด

๒. ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ได้แก่

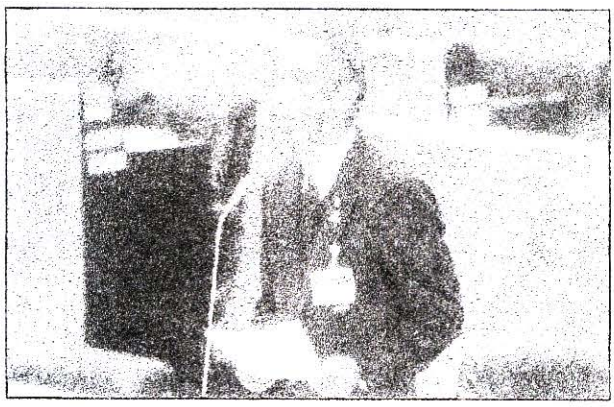
๒.๑ ตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับหน้าที่

๒.๒ เสนอญัตติขอเปิดอภิปรายเพื่อซักถามข้อเท็จจริงจากคณะรัฐมนตรี

๒.๓ ลงมติแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีและให้นายกรัฐมนตรีพ้นจากตำแหน่ง

๒.๔ พิจารณาให้ความเห็นชอบหนังสือสัญญา

๓. แต่งตั้งให้ความเห็นชอบ ให้คำแนะนำหรือเลือกให้บุคคลดำรงตำแหน่งตามที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายกำหนด เช่น ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งกรรมการองค์กรอิสระต่าง ๆ



๔. ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง (ซึ่งตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันไม่มีอำนาจหน้าที่นี้แล้ว)

สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีมติตั้งคณะกรรมาธิการสามัญประจำสภา จำนวน ๑๖ คณะ โดยแต่ละคณะประกอบด้วย กรรมาธิการจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๑ คน แต่ไม่เกิน ๒๖ คน ซึ่งคณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส ซึ่งมีคณะกรรมาธิการทั้งสิ้น จำนวน ๒๔ คน และเป็นคณะกรรมาธิการ ๑ ใน ๑๖ คณะ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติ

๒. กระทำกิจการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส

๓. ประสานกับองค์กรภายในประเทศ ต่างประเทศ ประชาคมนานาชาติ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เกี่ยวกับแนวทางความร่วมมือเพื่อ

๓.๑ ส่งเสริมการแก้ปัญหาเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส

๓.๒ ส่งเสริมศักยภาพของชุมชนด้านการพัฒนาชีวิต ความเป็นอยู่ การสงเคราะห์ดูแลผู้ยากไร้ การสร้างหลักประกันและความมั่นคงในคุณภาพชีวิตของคนไทยโดยรวม รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๑.๒ อำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน



ซึ่งเป็น ๑ ใน ๔ คณะอนุกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสนั้น ประกอบด้วยอนุกรรมาธิการ จำนวน ๑๒ คน มีอำนาจหน้าที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติ กระทำกิจการ พิจารณาสอบสวนและศึกษาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกิจการเด็ก และเยาวชน และเมื่อได้กระทำกิจการ พิจารณาสอบสวน และศึกษาเรื่องใด ๆ เสร็จเรียบร้อยแล้วให้รายงานต่อคณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณาต่อไป

ช่วงปี พ.ศ.๒๕๕๗ – ๒๕๖๒ คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชนได้ดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการดำเนินงานที่ได้กำหนดไว้แล้ว ปรากฏผลการดำเนินงานของคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็กและเยาวชน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๒

๑.๓ การประชุมคณะอนุกรรมาธิการในรอบ ๕ ปี ประกอบด้วย

๑.๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวน ๗ ครั้ง

๑.๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๓๘ ครั้ง

๑.๓ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๔๗ ครั้ง

๑.๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๔๔ ครั้ง

๑.๕ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๔๕ ครั้ง

๑.๖ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๖ ครั้ง

(ข้อมูล ณ วันพุธที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒)

บทที่ ๒

การพิจารณาศึกษาเพื่อเสนอกฎหมายเข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๒.๑ พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....

คณะอนุกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

วัตถุประสงค์

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้พิจารณาศึกษาเพื่อปรับปรุงและแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๐ ซึ่งเป็นกฎหมายที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน เนื่องจากกฎหมายฉบับดังกล่าวมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่ครอบคลุมต่อการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ทั้งนี้ เพื่อให้มีความครอบคลุมยิ่งขึ้น และเพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกระดับมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนมากยิ่งขึ้น

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้พิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๐ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ยังได้เชิญผู้แทนหน่วยงานเข้าร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูล และข้อคิดเห็น ได้แก่ กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สภาเด็กและเยาวชน สภาเด็กกรุงเทพมหานคร รวมทั้งได้เดินทางไปศึกษาดูงานและติดตามการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อรวบรวมข้อมูล ประเด็นปัญหา และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของการดำเนินงานในแต่ละพื้นที่เพื่อนำมาใช้ประกอบการพิจารณา

ผลการพิจารณา

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน โดยคุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี ประธานคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๗๓/๒๕๕๙ เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ทั้งนี้ พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาแล้วเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐

๒.๒ พระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. ....

คณะอนุกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. .... สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

วัตถุประสงค์

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. .... ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เสนอขึ้นใหม่ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องตามมาตรา ๕๔ ประกอบกับมาตรา ๒๕๘ จ.ด้านการศึกษา (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่บัญญัติให้รัฐมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาเพื่อการพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย ดังนั้น สมควรให้เด็กเล็ก ซึ่งเป็นเด็กปฐมวัยได้รับการคุ้มครองและดูแล มีพัฒนาการที่ดีรอบด้าน ได้รับการศึกษาอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง ทั่วถึง และเสมอภาค มีการส่งเสริมการเรียนรู้ และเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กปฐมวัยในช่วงรอยต่อ ตั้งแต่ก่อนระดับอนุบาลจนถึงระดับประถมศึกษาอย่างเหมาะสมเพื่อให้เติบโตขึ้นเป็นพลเมืองที่ดีและมีคุณภาพรวมทั้งเพื่อให้เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วนให้เป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพ

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. ....โดยได้เชิญผู้แทนหน่วยงานเข้าร่วมประชุมและให้ข้อมูล ข้อคิดเห็น ได้แก่ คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เพื่อรวบรวมข้อมูล ข้อเสนอแนะต่าง ๆ รวมทั้งได้มีการพิจารณาในชั้นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. ....

ผลการพิจารณา

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้จัดทำข้อสังเกตไปยังคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. .... เพื่อประกอบการพิจารณาโดยคณะกรรมาธิการได้แก้ไขเพิ่มเติม จำนวน ๖ มาตรา และเพิ่มขึ้นใหม่ ๑ มาตรา ได้แก่ มาตรา ๙, ๑๔, ๑๕, ๑๗, ๒๓, ๒๗ และเพิ่มมาตรา ๓๑ และในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๙๑/๒๕๖๑ เป็นพิเศษ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. ....

บทที่ ๓

การพิจารณากฎหมายที่คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน จัดทำเป็นข้อเสนอแนะ

๓.๑ ข้อเสนอแนะต่อกฎหมายเดิม ประกอบด้วย

๓.๑.๑ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒

คณะอนุกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒ สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

วัตถุประสงค์

คณะกรรมาธิการการสังคมฯ ได้ตระหนักถึงปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการชกมวยเด็ก จึงได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน พิจารณาศึกษาสภาพปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการเล่นกีฬาในกลุ่มเด็ก กรณีศึกษาการเล่นกีฬามวยในกลุ่มเด็ก โดยพิจารณาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ กฎหมาย ระเบียบ และกติกาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผลการวิจัยสมองของนักมวยเด็กจากโครงการวิจัยและติดตามกลุ่มนักมวยเด็กของศูนย์รังสีวินิจฉัยก้าวหน้า (ไอแมค AIMC) ศูนย์วิจัยเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัยในเด็ก (CSIP) คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ตลอดจนข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มาพิจารณาศึกษาเพื่อนำไปสู่การจัดการแนวทางการให้ความคุ้มครอง การเสริมสร้างความปลอดภัย ตลอดจนการป้องกันและแก้ไขการบาดเจ็บในเด็กอันเกิดจากการชกมวยเด็กเพื่อขับเคลื่อนนโยบายคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่เหมาะสมต่อไป

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชนได้พิจารณาศึกษาโดยครอบคลุมมิติทั้ง ๓ ด้าน ได้แก่ ๑) มิติด้านกฎหมาย ๒) มิติด้านร่างกายและจิตใจ และ ๓) มิติด้านวัฒนธรรม และรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องตลอดจนเชิญผู้แทนหน่วยงานเข้าร่วมประชุม ได้แก่ คณะผู้วิจัยจากคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี และผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย สมาคมมวยสากลแห่งประเทศไทย กระทรวงวัฒนธรรม และคณะอนุกรรมาธิการการกีฬาในคณะกรรมาธิการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ผลการพิจารณา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การชกมวยเด็กมีข้อดีอยู่หลายประการ แต่ผลเสียก็มีเช่นเดียวกันคือการนำเด็กมาแข่งขันชกมวยขัดต่อกฎหมายฉบับต่าง ๆ เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก นอกจากนี้ ยังก่อให้เกิดการแสวงหาผลประโยชน์จากการจัดแข่งขันชกมวยเด็ก เช่น การพนันและหากเด็กเริ่มชกมวยตั้งแต่ในวัยเด็ก ย่อมส่งผลกระทบต่อการทำงานของอวัยวะสมองและส่งผลต่อการพัฒนาด้านสติปัญญา การควบคุม กล้ามเนื้อและการทรงตัว และการเจริญเติบโตของสมองและสติปัญญาซึ่งย่อมส่งผลต่อการศึกษาและการดำรงชีวิตของเด็กในอนาคต ทั้งนี้ คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

มิติด้านกฎหมาย โดยการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดช่วงอายุและกฎกติกาในการแข่งขันชกมวยเด็กให้มีเหมาะสม โดยเสนอให้กำหนดอายุและน้ำหนักขั้นต่ำของเด็กไว้ในพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.๒๕๔๒ โดยควรนำผลการวิจัยทางการแพทย์มาประกอบการพิจารณาตลอดจนการพิจารณาปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบและกฎกติกาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกีฬามวยให้มีมาตรฐาน โดยให้ความสำคัญกับเรื่องความปลอดภัยสำหรับนักมวยเป็นหลัก รวมทั้งออกกฎหมาย/ระเบียบเฉพาะที่ชัดเจนและกำหนดแนวทางคุ้มครองความปลอดภัยให้เหมาะสมสำหรับเด็กแต่ละช่วงวัยรวมทั้งกำหนดแนวทางในการดูแลนักมวยเด็ก เช่น การจัดหาอุปกรณ์ และเครื่องมือในการป้องกัน

มิติด้านร่างกายและจิตใจ

๑. ด้านร่างกาย จากผลการวิจัยสมองของนักมวยเด็กจากโครงการวิจัยและติดตามกลุ่มนักมวยเด็กของศูนย์รังสีวินิจฉัยก้าวหน้า (ไอแมค AIMC) พบว่า เด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ที่ก้าวเข้ามาสู่วงการมวยไทยตั้งแต่ยังเล็กได้รับการบาดเจ็บที่ส่งผลต่อการทำงานของอวัยวะสมองพัฒนาด้านสติปัญญา การควบคุม กล้ามเนื้อและการทรงตัว และการเจริญเติบโตของสมองและสติปัญญา ดังนั้น จึงเสนอให้กำหนดระเบียบ กฎกติกาในการชกมวยเด็กเบื้องต้น เช่น ไม่ควรจัดให้มีการต่อสู้แบบปะทะ (combat) ในเด็กอายุต่ำกว่า ๑๐ ปี แต่ให้ฝึกฝนทักษะกับครูฝึกและเรียนรู้ท่าทางต่าง ๆ ของมวยแทน หากมีการต่อสู้แบบปะทะ ในเด็กอายุ ๑๐ - ๑๕ ปี ต้องไม่มุ่งเน้นทำร้ายเป้า และห้ามชกศีรษะ (สัมผัสเป้าได้คะแนน ทำร้ายเป้าหักคะแนน) นอกจากนี้ ควรกำหนดจำนวนยก เวลาแต่ละยก ระยะเวลาห่างในการชกแต่ละครั้ง และช่วงระยะเวลาพักเมื่อถูกวินิจฉัยว่ามีภาวะบาดเจ็บสมองเล็กน้อยเกิดขึ้น โดยพิจารณาให้ความเหมาะสมตามแต่ละช่วงอายุ นอกจากนี้ ยังควรมีการใส่อุปกรณ์ป้องกันอย่างเหมาะสมตามวัย เช่น สวมเครื่องป้องกันการกระแทกศีรษะ (head guard) เป็นต้น

๒. ด้านจิตใจ โดยเฉพาะในเด็กที่ไม่พร้อมจะชกมวย แต่อาจถูกบังคับและอาจมีความจำเป็นต่าง ๆ ส่งผลกระทบกระเทือนต่อจิตใจ ดังนั้น ควรพิจารณากำหนดมาตรการและแนวทางในการดูแลเยียวยานักมวยทั้งระหว่างที่เป็นนักมวยเด็ก เช่น การจัดหาอุปกรณ์ และเครื่องมือในการป้องกันต่าง ๆ การเตรียมการรักษาพยาบาลกรณีการเกิดการบาดเจ็บระหว่างชก การอบรมพี่เลี้ยงนักมวยหลังจากเลิกอาชีพชกมวย และการดูแลภายหลังการชก โดยพิจารณากำหนดสิทธิการดูแลจากกองทุนกีฬามวยให้เกิดความเหมาะสมกับปัจจุบัน กรณีเกิดการบาดเจ็บหรือกรณีเสียชีวิตซึ่งเกิดจากการชกมวย

๓. ควรมีการศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่องเพื่อติดตามเด็กที่ชกมวย ตั้งแต่เริ่มชกจนกระทั่งเข้าสู่อาชีพในแต่ละปี รวมถึงเก็บรวบรวมข้อมูลกรณีเด็กได้รับบาดเจ็บจากการชกมวยในระดับที่รุนแรงและเฉียบพลัน เช่น เกิดความผิดปกติที่รุนแรงเพื่อหาหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่หนักแน่นในวงกว้างต่อไป

มิติด้านวัฒนธรรม

๑. สนับสนุนให้การชกมวยเด็กเป็นเพียง “การรักษาศิลปะและวัฒนธรรม และกีฬาที่มีกฎกติกาที่เหมาะสมตามอายุ” และต้อง “ไม่ชกมวยเป็นอาชีพ ไม่คิดว่าการชกมวยเป็นการทดแทนคุณ”

๒. รณรงค์และส่งเสริมให้การแข่งขันชกมวยเป็นกีฬาที่ได้รับการอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมไทย โดยเสนอให้บรรจุเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรหรือกิจกรรมพิเศษในโรงเรียนและต้องกำหนดอายุผู้เล่นมิให้ต่ำกว่า ๙ ปีบริบูรณ์ โดยต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓. สนับสนุนให้การแข่งขันชกมวยเป็นกีฬามีการสอนและฝึกซ้อมอย่างแพร่หลาย เช่นเดียวกับกีฬาประทะอื่น ๆ เช่น กีฬาเทควันโดหรือยูโด เพื่อให้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติในทุกระดับได้เรียนรู้กันโดยกว้างขวาง เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านกีฬา

๔. กำหนดมาตรการทางสังคมควบคู่ไปกับการแก้ไขปัญหาในมิติอื่น ๆ โดยกำหนดให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ร่วมกับจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าไปดูแลครอบครัว พัฒนาอาชีพและรายได้ นอกจากนี้ กรณีเด็กต้องชกมวยเนื่องจากปัญหาความยากจน ก็ควรมีกระบวนการตามกฎหมายคุ้มครองเด็กที่ต้องเข้าไปช่วยเหลือดูแลคุ้มครองเด็กต่อไป

ทั้งนี้ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่ประชุมได้มีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกต และข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการ และส่งรายงานข้อสังเกต ข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

๓.๑.๒ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖

วัตถุประสงค์

คณะกรรมาธิการการสังคมฯ ได้พิจารณาศึกษาและติดตามการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งกฎหมายฉบับดังกล่าวมีบทบัญญัติบางประการไม่ครอบคลุมต่อการคุ้มครองเด็ก

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้พิจารณาศึกษาและตั้งข้อสังเกตต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวโดยเปรียบเทียบกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. .... โดยมีผู้แทนกรมกิจการเด็กและเยาวชน เข้ามาให้ข้อมูล และจัดสัมมนาเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว เพื่อนำมาใช้ประกอบการพิจารณา

ผลการพิจารณา

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน โดยคุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี ประธานคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้ตั้งข้อสังเกตต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. .... ประกอบด้วย ๖ หมวด ๑๑ มาตรา ดังนี้

หมวด ๒ คณะกรรมการคุ้มครองเด็ก

- มาตรา ๑๐ (๓) เห็นควรเพิ่มองค์ประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ โดยเพิ่มประธานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

หมวด ๓ คณะกรรมการคุ้มครองเด็กกรุงเทพมหานคร คณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัด และคณะกรรมการคุ้มครองเด็กพื้นที่

- มาตรา ๒๐ (๓) เห็นควรเพิ่มองค์ประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองเด็กกรุงเทพมหานครโดยเพิ่มประธานสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการ

- มาตรา ๒๑ (๓) เห็นควรเพิ่มองค์ประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัด โดยเพิ่มประธานสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

- มาตรา ๒๓ (๒) เห็นควรเพิ่มองค์ประกอบในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเพิ่มประธานสภาเด็กและเยาวชนเขต

- มาตรา ๒๔ (๒) เห็นควรเพิ่มองค์ประกอบในเขตเมืองพัทยา เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองเด็กพื้นที่ โดยเพิ่มประธานสภาเด็กและเยาวชนตำบลหรือเทศบาล

หมวด ๔ พนักงานคุ้มครองเด็ก

- มาตรา ๓๓ เห็นควรเพิ่มความในวรรคสาม เป็น ในการปฏิบัติงานคุ้มครองเด็ก ถ้าพนักงานคุ้มครองเด็ก หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองเด็กตามกฎหมาย เห็นว่าไม่ควรให้เด็กหรือบุคคลใดเผชิญหน้ากันในสถานที่ใด พนักงานคุ้มครองเด็ก หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองเด็กตามกฎหมาย อาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวออกไปจากสถานที่นั้น หรือใช้วิธีการอื่นใดที่เหมาะสม เพื่อลดการเผชิญหน้าหรืออันตรายใด ๆ ที่อาจเกิดกับเด็กหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๕ กระบวนการคุ้มครองเด็ก

- มาตรา ๓๖ เห็นควรเพิ่มความในวรรคสอง เป็น เมื่อผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการให้บริการแก่เด็กและครอบครัวนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ครู แพทย์ พยาบาล พบว่าเด็กอยู่ในภาวะที่ต้องการความช่วยเหลือและการคุ้มครองมีหน้าที่จะต้องรายงานให้พนักงานคุ้มครองเด็ก หรือพนักงานฝ่ายปกครองตามกฎหมายโดยมิชักช้า

- มาตรา ๓๖ เห็นควรเพิ่มความในวรรคสาม เป็น การให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นหรือการแจ้งหรือการรายงานตามมาตรานี้ เมื่อได้กระทำโดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครองและไม่ต้องรับผิดทั้งทางแพ่ง หรือทางอาญา

หมวด ๗ การคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์

- มาตรา ๖๒ เห็นควรเพิ่มความในวรรคสอง เป็น ในกรณีที่สามีภริยาที่ขอให้มีการตั้งครรภ์แทนถึงแก่ความตายก่อนเด็กเกิดให้เครือญาติของสามีภริยาที่ขอให้มีการตั้งครรภ์แทนหรือหญิงที่รับตั้งครรภ์แทนรับเด็กไว้อุปการะเลี้ยงดูอย่างบุตร จนกว่าพนักงานคุ้มครองเด็กจะสามารถจัดหาครอบครัวทดแทนที่เหมาะสมให้แก่เด็ก หากเครือญาติหรือหญิงที่รับตั้งครรภ์แทนและสามีไม่ประสงค์จะรับเด็กไว้อุปการะเลี้ยงดูระหว่างการจัดหาครอบครัวทดแทนสำหรับเด็ก ให้พนักงานคุ้มครองเด็กดำเนินการตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖ รวมทั้งให้เครือญาติหรือหญิงที่รับตั้งครรภ์แทนหรือพนักงานคุ้มครองเด็กหรือพนักงานอัยการ มีอำนาจฟ้องหรือร้องขอเกี่ยวกับอำนาจปกครองเด็กที่เกิดจากการตั้งครรภ์แทนได้ โดยให้ศาลคำนึงถึงความผาสุกและประโยชน์ของเด็กนั้นเป็นสำคัญ

หมวด ๑๒ การกระทำอันถือว่าเป็นความผิด

- มาตรา ๙๖ (๑) เห็นควรเพิ่มความ ดังนี้ (๑) กระทำหรือละเว้นการกระทำอันก่อให้เกิดความรุนแรงต่อเด็ก

- มาตรา ๑๐๔ เห็นควรให้ตัดออกทั้งมาตรา

สาเหตุที่ตัด เพราะเนื่องจากไม่ประสงค์ให้มีการละเว้นการกระทำครั้งแรก ทั้งนี้การกระทำครั้งแรกอาจเข้าค่ายเป็นการกระทำที่อาจก่อให้เกิดอันตรายถึงชีวิต

๓.๑.๓ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

คณะอนุกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา พ.ศ.๒๕๕๘

วัตถุประสงค์

สืบเนื่องจากคณะกรรมาธิการการสังคมฯ ได้รับมอบหมายให้พิจารณาศึกษาข้อเรียกร้องของเครือข่ายเยาวชนป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ พร้อมด้วยเครือข่ายเยาวชนลดปัจจัยเสี่ยง และกลุ่มนักเรียนที่ได้เข้ายื่นจดหมายเปิดผนึกต่อนายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติคนที่หนึ่ง เกี่ยวกับกรณีที่คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีมติเห็นชอบให้ออกประกาศห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใกล้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาและสถาบันอาชีวศึกษาในระยะ ๓๐๐ เมตร ดังนี้

๑. ขอให้เปิดเวทีรับฟังความเดือดร้อนของนักศึกษา มหาวิทยาลัย ประชาชน ที่อาศัยอยู่โดยรอบมหาวิทยาลัย ผู้ที่เดือดร้อนจากร้านเหล้า สถานบันเทิง ผับบาร์ดังกล่าว เพื่อรวบรวมความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ โดยขอให้เร่งออกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรัศมี ๕๐๐ เมตร รอบมหาวิทยาลัย

๒. เสนอให้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ เพื่อกำหนดห้ามมิให้มีการออกใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับร้านที่ตั้งอยู่ในรัศมี ๕๐๐ เมตรรอบมหาวิทยาลัย รวมไปถึงการควบคุมจำนวนใบอนุญาตขายต่อประชากรมิให้มีมากเกินไป เพิ่มค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายเพิ่มค่าปรับและบทลงโทษสำหรับผู้ที่ไม่มีใบอนุญาตขาย ตลอดจนห้ามการขายในลักษณะเหล้าปั่น

คณะกรรมาธิการเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน จึงมอบหมายให้คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชนพิจารณาศึกษาในเรื่องดังกล่าว ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาศึกษาและหาแนวทางแก้ไขปัญหา

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้พิจารณาศึกษาข้อมูล รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ได้รับกระทบจากกรณีดังกล่าวเข้าร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูล ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ตลอดจนปัญหาอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมาย และมาตรการรวมทั้งแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ได้แก่ ผู้แทนจากกรมควบคุมโรค กรมสรรพสามิต ผู้แทนเครือข่ายเยาวชนป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ และผู้ได้รับผลกระทบจากการออกประกาศเรื่องห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใกล้สถานศึกษา

ผลการพิจารณา

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้จัดทำข้อสังเกตไปยังคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาออกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา พ.ศ. .... ดังนี้

๑. เห็นควรปรับแก้ไข (ร่าง) ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา พ.ศ. .... ที่คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีมติเห็นชอบให้ออกประกาศในประเด็น ดังนี้

ข้อ ๑ ห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณ ดังต่อไปนี้

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ร้านค้าหรือสถานบริการซึ่งอยู่ในระยะ ๓๐๐ เมตรจากรั้วหรือแนวเขตของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาหรือสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

(๒) ในจังหวัดอื่น นอกจากกรุงเทพมหานคร ร้านค้าหรือสถานบริการซึ่งอยู่ระยะ ๑,๐๐๐ เมตรจากรั้วหรือแนวเขตของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาหรือสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

โดยขอให้พิจารณาทบทวนการกำหนดระยะห่างของสถานที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้มีความเหมาะสมตามบริบทของแต่ละพื้นที่ และขอให้กำหนดสถานศึกษาเพิ่มเติมโดยให้ครอบคลุมถึงสถาบันการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนด้วย ทั้งนี้ เพื่อมิให้เกิดความลักลั่นในการปฏิบัติและส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ

๒. การติดตามการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การบังคับใช้ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เรื่อง การห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดในหอพัก และการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ การออกใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นต้น

๓. รณรงค์และประสานความร่วมมือในด้านต่าง ๆ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันการศึกษา กรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงยุติธรรม เพื่อหามาตรการการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อลดผลกระทบอันเกิดจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และป้องกันนักดื่มหน้าใหม่

๓.๑.๔ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

คณะอนุกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง ในประเด็นที่เกี่ยวกับปัญหาเด็กนักเรียนซึ่งขับขี่รถจักรยานโดยไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

วัตถุประสงค์

คณะกรรมาธิการการสังคมฯ ได้หยิบยกปัญหาเด็กนักเรียนซึ่งขับขี่รถจักรยานยนต์โดยไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเรื่องดังกล่าวส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของเด็กและเยาวชน รวมถึงบุคคลอื่นที่ใช้รถใช้ถนนร่วมกัน และได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชนพิจารณาศึกษาประเด็นดังกล่าวต่อไป

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

คณะอนุกรรมาธิการได้พิจารณาข้อมูลรายงานของระบบการเฝ้าระวังการบาดเจ็บของห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาลศูนย ๒๑ แห่งทั่วประเทศของกองระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข พบว่า "อุบัติเหตุจราจร" ถือเป็นสาเหตุของการบาดเจ็บและการเสียชีวิตอันดับสองรองลงมาจากการจมน้ำตาย และร้อยละ ๔๐ ของการบาดเจ็บในเด็กเกิดจากอุบัติเหตุจราจร (จำนวน ๖,๓๘๐ ราย) ในจำนวนนี้ ร้อยละ ๖๔ เกิดจากรถจักรยานยนต์ (จำนวน ๔,๐๘๓ ราย) มีเด็กเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจร รวมจำนวนทั้งสิ้น ๒๕๔ ราย ซึ่งเป็นการเสียชีวิตจากรถจักรยานยนต์จำนวน ๑๖๕ ราย (ร้อยละ ๖๕) ร้อยละ ๙๙ ของเด็กที่บาดเจ็บและเสียชีวิตจากรถจักรยานยนต์เกิดจากการไม่สวมหมวกนิรภัย และจากการรวบรวมสถิติอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนในกลุ่มเด็ก ตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๘ พบว่าอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนในกลุ่มเด็กยังคงมีแนวโน้มสูงขึ้น แม้ว่าปัจจุบันพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ จะมีผลบังคับใช้ แต่ในทางปฏิบัติพบว่าการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากแนวโน้มจำนวนการสูญเสียเด็กและเยาวชนไทยจากอุบัติเหตุจราจรยังคงเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น คณะอนุกรรมาธิการจึงได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ นักเรียนโรงเรียนเทพลีลา ผู้แทนจากกองบังคับการตำรวจจราจร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกรมการขนส่งทางบก เข้าร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูล ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ตลอดจนข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมมีความเห็นสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันว่า ปัญหาที่เกิดจากการขับขี่รถจักรยานยนต์ เกิดจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ประกอบกับที่ผ่านมาการบังคับใช้กฎหมายที่ยังไม่มีประสิทธิภาพ ส่วนหนึ่งเกิดจากการปัญหาการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่ทำหน้าที่บังคับใช้กฎหมายและยังไม่มีระบบเชื่อมโยงข้อมูลใบสั่งระหว่างสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกรมการขนส่งทางบก ส่งผลให้การที่ผู้ขับขี่ไม่ไปดำเนินการชำระค่าปรับไม่มีผลต่อการต่อภาษี และทะเบียนรถ ดังนั้น จึงเสนอให้มีการบูรณาการทำงานระหว่างสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกรมการขนส่งทางบก รวมทั้งการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อให้การบังคับใช้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังเห็นควรให้โรงเรียนและผู้ปกครองทำหน้าที่ในการรณรงค์และสร้างความรู้ความเข้าใจเพื่อปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนซึ่งขับขี่รถจักรยานยนต์รู้จักเคารพกฎหมายจราจร และทราบถึงอันตรายที่เกิดจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายจราจร รวมทั้งกำหนดมาตรการและบทลงโทษที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน โดยอาจพิจารณากำหนดบทลงโทษร่วมกับสถาบันการศึกษา เช่น หากนักเรียนคนใดไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรจะต้องถูกหักคะแนนความประพฤติ เป็นต้น

๓.๒ ข้อเสนอแนะต่อกฎหมายเดิมโดยนำมาพิจารณาควบคู่กับร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ ประกอบด้วย

๓.๒.๑ พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๓๕

คณะอนุกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๓๕ และร่างพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. .... สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

วัตถุประสงค์

สืบเนื่องจากมูลนิธิเพื่อนหญิง เครือข่ายสตรี ๔ ภาค เครือข่ายแม่ เครือข่ายยุวทัศน์ กรุงเทพมหานคร สภาเด็กและเยาวชน ได้ยื่นหนังสือถึงนายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ประธานคณะกรรมาธิการการสังคมฯ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙) เพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. .... ดังนั้น ประธานคณะกรรมาธิการการสังคมฯ จึงได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน พิจารณาศึกษาและเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้พิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๓๕ และร่างพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. .... และมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ.๒๕๓๕ ได้มีการบังคับใช้มาเป็นเวลากว่ายี่สิบปีแล้ว จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับกฎหมายฉบับดังกล่าวมีขั้นตอนการบังคับใช้กฎหมายหลายขั้นตอน ทำให้การบังคับใช้กฎหมายขาดประสิทธิภาพ จึงเห็นควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อแก้ไขจุดอ่อนต่าง ๆ ทั้งนี้ ได้เชิญผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (หน่วยงานที่เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบฉบับใหม่) เลขาธิการมูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ และผู้แทนจากโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง เข้าร่วมการประชุมเพื่อให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๓๕

ผลการพิจารณา

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้พิจารณาศึกษาและเปรียบเทียบพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๓๕ และร่างพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. .... และมีประเด็นข้อสังเกตต่อร่างฉบับดังกล่าวบางประการ เพื่อให้มีการกำหนดมาตรการ แนวทาง ตลอดจนการกำหนดบทลงโทษให้มีความชัดเจนและครอบคลุมมากขึ้น และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้เพื่อควบคุมอุตสาหกรรมยาสูบไม่ให้สร้างการตลาดเพื่อดึงดูดให้เด็กและเยาวชนสนใจที่จะบริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบในทุกรูปแบบ ทั้งนี้ได้นำข้อสังเกตที่มีต่อร่างพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบฉบับใหม่ เสนอต่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. .... เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

๓.๒.๒ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. ....

คณะอนุกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. .... เปรียบเทียบกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

วัตถุประสงค์

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. .... ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเด็กซึ่งในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้กำหนดถ้อยคำอย่างกว้างที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่อยู่ในครอบครัว

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชนฯ ได้หยิบยกร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. .... ได้มีการพิจารณาศึกษาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันพุธที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๒ ณ ห้องประชุมคณะกรรมาธิการ หมายเลข ๒๑๘ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๒

ผลการพิจารณา

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้จัดทำข้อเสนอแนะประเด็นที่ควรให้ความสำคัญกับเด็กและเยาวชนไปยังคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. .... เพื่อประกอบการพิจารณา ประกอบด้วย ๑๐ มาตรา ดังนี้

มาตราที่ ๑๘ วรรคสอง กรณีที่คู่สมรสมีความประสงค์จดทะเบียนหย่า โดยความสมัครใจของคู่สมรส แต่ต้องคำนึงถึงสวัสดิภาพและอนาคตของบุตร โดยจะต้องมีการคุ้มครองดูแลและให้การศึกษาแก่บุตรซึ่งเป็นผู้เยาว์

มาตรา ๒๐ วรรคสอง กรณีเด็กที่อยู่ในครอบครัวยากลำบากจนถึงขนาดที่พ่อแม่ไม่อาจให้การดูแลและเลี้ยงดูบุคคลในครอบครัวได้ อาจร้องขอความช่วยเหลือที่ศูนย์ส่งเสริมและคุ้มครองครอบครัวเพื่อให้การช่วยเหลือแก่ครอบครัวที่ประสบความยากลำบาก

มาตรา ๒๒ การคุ้มครองสวัสดิภาพ เป็นการดำเนินการเพื่อให้บุคคลในครอบครัวได้รับ

ความปลอดภัย ทั้งนี้ บุคคลในครอบครัวให้หมายถึง “เด็ก” ควรที่จะได้รับความคุ้มครองเริ่มตั้งแต่ (๑) – (๖)

มาตรา ๒๓ ผู้ใดพบเห็นหรือทราบว่ามีการกระทำความรุนแรงในครอบครัวให้แจ้งข้อมูลหรือข่าวสารต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้การคุ้มครองสวัสดิภาพ โดยมีความสอดคล้องกับมาตรา ๓๙ เพราะที่ผ่านมา ไม่มีผู้ใดกล้าแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้เข้ามาช่วยเหลือคุ้มครอง แต่ปัจจุบันเมื่อมีการบัญญัติลงในมาตรา ๒๓ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็สามารถแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทันที

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่เด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปีเป็นผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวหรือเป็นผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว ให้ดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพโดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ

ในความเห็นของคณะอนุกรรมาธิการ เห็นว่า หากเด็กเป็นผู้กระทำ หรือถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว เด็กอาจจะไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายฉบับนี้ เพราะศาลอาจจะเห็นว่าควรมีการประนีประนอมยอมความกันได้

คณะอนุกรรมาธิการตั้งข้อสังเกตว่า "โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุด" มีการตีความหมายอย่างไร เหตุใดจึงต้องใช้คำนี้ หากใช้คำว่า "มุ่งถึงประโยชน์สูงสุด" ได้หรือไม่

มาตรา ๒๙ (๑๒) กรณีที่ผู้มีอุปการะเลี้ยงดูเป็นผู้กระทำความรุนแรงต่อเด็กไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมศาลเห็นสมควรมีคำสั่งถอนอำนาจปกครองหรือห้ามผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวติดต่อเด็กโดยมีศูนย์ส่งเสริมและคุ้มครองครอบครัวยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

มาตรา ๓๓ (เป็นการติดตามประเมินผลการคุ้มครองเด็ก) กรณีที่ศาลมีคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามมาตรา ๒๙ ศาลอาจมีคำสั่งให้ศูนย์ส่งเสริมและคุ้มครองครอบครัว ติดตามกำกับให้ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวปฏิบัติตามคำสั่งและรายงานให้ศาลทราบตามระยะเวลาที่เห็นสมควร หรือศาลสั่งให้ผู้กระทำความรุนแรง ผู้ถูกกระทำความรุนแรง บุคคลในครอบครัว หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องมาศาลเพื่อสอบถามความเป็นไป

มาตรา ๓๕ ศาลมีคำสั่งยุติการคุ้มครองสวัสดิภาพก่อนครบระยะเวลาที่กำหนดไว้หรืออาจมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพโดยเพิ่มเติมหรือลดเงื่อนไขหรือลดระยะเวลาในการคุ้มครองสวัสดิภาพก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ แบ่งออกเป็น ๒ กรณี ได้แก่ กรณีแรก เด็กเป็นผู้ถูกกระทำจากบุคคลในครอบครัว โดยพ่อแม่เป็นผู้กระทำต่อลูก และอยู่ในมาตรการการคุ้มครองของศาล จนมีพฤติการณ์ที่ดีขึ้น ศาลจึงเห็นสมควรให้พ่อแม่กลับไปอยู่กับเด็กได้ตามปกติ ในลักษณะนี้ ถือว่าเด็กได้รับโอกาสที่ดีที่จะกลับมาอยู่กับพ่อแม่ กรณีสอง เด็กเป็นผู้กระทำความผิดเอง และปฏิบัติตัวดีขึ้นทำให้เด็กลดมาตรการคุ้มครองสามารถที่จะกลับมาได้รับโอกาสที่ดีในการเข้ามาอยู่กับครอบครัว

มาตรา ๓๗ กรณีจำเป็นเร่งด่วนที่รอช้าไปจะเกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายหรือจิตใจของ

บุคคลในครอบครัว ซึ่งไม่อาจขอต่อศาลตามมาตรา ๒๙ ได้ทันเหตุการณ์ ให้หัวหน้าศูนย์ส่งเสริมและคุ้มครองครอบครัวมีอำนาจออกคำสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพชั่วคราวได้เท่าที่จำเป็น

มาตรา ๓๙ กรณีที่เด็กเป็นผู้ถูกกระทำ หรือเป็นผู้กระทำควรได้รับการคุ้มครองในการลงพิมพ์โฆษณาหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชน ด้วยวิธีการใด ๆ

๓.๓ ข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่

๓.๓.๑ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. .... (มีผลบังคับใช้แล้ว)

คณะอนุกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. .... สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

วัตถุประสงค์

สืบเนื่องจากที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. .... ดังนั้น คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ซึ่งมีภารกิจในการพิจารณาศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน จึงได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวเพื่อเสนอต่อคณะกรรมาธิการพิจารณา

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้พิจารณาศึกษาข้อมูล รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องตลอดจนเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูล ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพื่อประกอบการจัดทำข้อสังเกต

ผลการพิจารณา

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้จัดทำข้อเสนอแนะไปยังคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. .... เพื่อประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. .... โดยร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. .... มีผลบังคับใช้ ณ วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘

๓.๓.๒ ร่างพระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. .... (มีผลบังคับใช้แล้ว)

คณะอนุกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. .... สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

วัตถุประสงค์

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. .... ในประเด็นที่เกี่ยวกับแนวทางในการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชน แนวทางการตรวจสอบทะเบียนประวัติอาชญากรของเด็กและเยาวชน การลบทะเบียนประวัติการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่ผ่านการบำบัดฟื้นฟูจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. .... โดยการเชิญผู้แทนหน่วยงานเข้าร่วมประชุม เช่น กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสุขภาพจิต สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก นอกจากนี้ ยังได้จัดเสวนาโต๊ะกลมเพื่อรับฟังความคิดเห็นในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนตามร่างพระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. .... เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

ผลการพิจารณา

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้จัดทำข้อเสนอแนะไปยังคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. .... เพื่อประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. .... เช่น การแก้ไขเพิ่มเติมข้อความในมาตรา ๕๕ (๔) แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. .... ดังนี้

“มาตรา ๕๕ ก่อนถึงกำหนดปล่อยตัวเด็กและเยาวชน ให้สถานพินิจหรือศูนย์ฝึกและอบรมเตรียมความพร้อม ดังต่อไปนี้

(๔) จัดส่งประวัติเด็กและเยาวชนไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับทะเบียนประวัติของเด็กและเยาวชน ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามมาตรา ๘๔ และ ๑๓๐ แห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก”

ทั้งนี้ เพื่อให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินการเกี่ยวกับทะเบียนประวัติของเด็กและเยาวชนตามมาตรา ๕๕ (๔) และการปรับปรุงแก้ไขระเบียบฯ ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติบังคับใช้อยู่ให้เกิดความสอดคล้องกัน นอกจากนี้ ยังเสนอให้มีหน่วยงานซึ่งอยู่ในสังกัดเดียวกัน เช่น กระทรวงยุติธรรม หรือจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเฉพาะ เพื่อทำหน้าที่พิจารณากำหนดเงื่อนไขประเภทของฐานความผิด จำแนกประเภทของความผิด และกำหนดระยะเวลาให้ชัดเจน เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลทะเบียนประวัติการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนให้เกิดความเหมาะสม โดยควรนำผลการประเมินผู้กระทำผิดของกรมสุขภาพจิตมาพิจารณา โดยร่างพระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. .... มีผลบังคับใช้ ณ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

๓.๓.๓ ร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. .... (มีผลบังคับใช้)

คณะอนุกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. .... สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

วัตถุประสงค์

คณะกรรมาธิการการสังคมฯ ได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน พิจารณาศึกษาประเด็นมาตรการความปลอดภัยในการดูแลเด็กและเยาวชนในสถานที่ดูแลเด็กและเยาวชนในลักษณะกินอยู่ประจำ โดยเฉพาะในเรื่องของมาตรการการดูแลด้านความปลอดภัยเกี่ยวกับอุปกรณ์เครื่องใช้สำหรับเด็ก รวมถึงอุปกรณ์ไฟฟ้าต่าง ๆ ในสถานสงเคราะห์เด็ก โรงเรียนกินนอนประจำ ของเอกชนที่มีลักษณะเป็นหอพัก ตลอดจนการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยหยิบยกผลกระทบกรณีเหตุการณ์ไฟไหม้หอพักนักเรียนที่โรงเรียนพิทักษ์เกียรติวิทยา อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย ทั้งนี้ เพื่อร่วมกันพิจารณาหามาตรการและวิธีการป้องกันจากภัยอันตราย ตลอดจนสร้างความปลอดภัยในเด็ก

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้พิจารณาศึกษาประเด็นดังกล่าว โดยเชิญผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ กรมศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เข้าร่วมการประชุมเพื่อให้ข้อมูล ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ตลอดจนการติดตามการบังคับใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๕๘ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้มีความเหมาะสมต่อไป นอกจากนี้ ยังได้จัดเสวนาขึ้น เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ณ ห้องสารนิเทศ ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา เพื่อเปิดเวทีระดมข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อหาแนวทางในการบูรณาการและประสานความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบเพื่อป้องกันภัยอันตรายในทุกรูปแบบที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนในทุกสถานที่ ไม่ว่าจะเป็นที่พักอาศัย สถานศึกษา ยานพาหนะ และสภาพแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องที่เหมาะสมต่อไป

ผลการพิจารณา

๑. กำหนดให้มีหน่วยงานหลักเพื่อทำหน้าที่กำหนดมาตรการ ตลอดจนบังคับใช้กฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยต้องเพิ่มความเข้มงวดของกลไกในการตรวจสอบระบบความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒. หน่วยงานผู้ปฏิบัติควรพิจารณาทบทวนภารกิจหน้าที่และความรับผิดชอบ และกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยให้มีความรัดกุมและรอบคอบมากยิ่งขึ้นเพื่อขยายผลไปสู่การปฏิบัติต่อไป เช่น สถานศึกษา รวมถึงสถานที่ที่ดำเนินกิจการในลักษณะโรงเรียนกินอยู่ประจำ หอพัก สถานสงเคราะห์ วัด มัสยิด มูลนิธิต่าง ๆ ควรกำหนดแผนในการตรวจตราสถานที่ อุปกรณ์ไฟฟ้าให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ นอกจากนี้ ยังควรจัดทำแผนซ้อมแผนฉุกเฉินหนีไฟและปฏิบัติตามมาตรการการป้องกันความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด และบรรจุเป็นส่วนหนึ่งของวิชาการเรียนการสอนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ครูพี่เลี้ยงและนักเรียน

๓. พิจารณาแก้ไขปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง และบทลงโทษให้มีความเหมาะสม รวมทั้งกำหนดมาตรการ แนวทาง และข้อปฏิบัติอย่างชัดเจนเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

๕. การรณรงค์และประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และสร้างความตระหนักรู้และวิธีการปฏิบัติตนเมื่อประสบภัยพิบัติ

โดยร่างพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. .... มีผลบังคับใช้ ณ วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘

๓.๓.๔ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมความปลอดภัยในการกีฬาและนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน พ.ศ. ...

คณะอนุกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมความปลอดภัยในการกีฬาและนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน พ.ศ. ... สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

วัตถุประสงค์

สืบเนื่องจากคณะอนุกรรมการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับเด็กให้เป็นไปตามมาตรฐานรัฐธรรมนูญและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ได้พิจารณาศึกษาสภาพปัญหาของเด็กและเยาวชนซึ่งได้รับอุบัติเหตุจากการกีฬาหรือนันทนาการบ่อยครั้งและมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ซึ่งบางรายได้รับบาดเจ็บสาหัสถึงพิการ และถึงขั้นเสียชีวิต ทั้งนี้ สืบเนื่องจากการสอน การฝึกซ้อม หรือการแข่งขันกีฬาหรือนันทนาการอย่างไม่ถูกวิธี รวมทั้งอุปกรณ์การกีฬาหรืออุปกรณ์เครื่องเล่นด้านนันทนาการและการติดตั้งที่ไม่ได้มาตรฐานความปลอดภัย ดังนั้น เพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุดังกล่าว คณะอนุกรรมการปรับปรุงกฎหมายฯ จึงเห็นสมควรกำหนดแนวทางส่งเสริมความปลอดภัยในการสอน การฝึกซ้อม การเล่น หรือการแข่งขันกีฬาและนันทนาการของเด็กและเยาวชน รวมทั้งมาตรฐานอุปกรณ์การกีฬาและเครื่องเล่นนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน โดยยกร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมความปลอดภัยในการเล่นกีฬาและนันทนาการของเด็กและเยาวชน พ.ศ. ....

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชนได้นำร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมความปลอดภัยในการกีฬาและนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน พ.ศ. .... มาพิจารณาโดยรอบคอบ ในประเด็นที่เกี่ยวกับความปลอดภัยในการสอน ฝึกซ้อม เล่นหรือแข่งขันกีฬาและนันทนาการของเด็กและเยาวชน รวมทั้งกำหนดมาตรฐานอุปกรณ์การกีฬาและเครื่องเล่นนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน เพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุที่อาจได้รับจากการกีฬาหรือนันทนาการและเพื่อการเยียวยารักษา และมีความเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ได้ให้ความสำคัญต่อมาตรฐานความปลอดภัยของกีฬาทุกชนิด ซึ่งหมายรวมถึงกีฬาอื่น ๆ และเครื่องเล่นด้วย นอกจากนี้ ยังเห็นว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ ไม่ได้มุ่งใช้มาตรการทางอาญา แต่มุ่งที่จะป้องกันและคุ้มครองเด็กมากกว่า เช่น การกำหนดมาตรการส่งเสริมการใช้อุปกรณ์เพื่อใช้ในการป้องกันตัว การกำหนดกติกาที่คำนึงถึงความปลอดภัยของนักกีฬา อีกทั้งยังเป็นการคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้มีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

ผลการพิจารณา

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน มีความคิดเห็นว่า ไม่เฉพาะกีฬามวยเท่านั้นที่อาจส่งผลกระทบต่อร่างกายและสมองของเด็กและเยาวชน แต่ยังมีกีฬาอีกหลายประเภท โดยเฉพาะกีฬาที่มีลักษณะแบบปะทะที่มีความเสี่ยงภัยและเป็นอันตรายต่อเด็กและเยาวชน ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมความปลอดภัยในการกีฬาและนันทนาการสำหรับเด็กและเยาวชน พ.ศ. .... จึงมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการเล่นกีฬาในกลุ่มเด็กได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมเด็กให้มีการพัฒนาและมีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ เป็นอนาคตที่มีคุณภาพของชาติต่อไป นอกจากนี้ ยังได้จัดทำข้อสังเกตและเสนอไปยังคณะอนุกรรมการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับเด็กให้เป็นไปตามมาตรฐานของรัฐธรรมนูญและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาหาแนวทางในปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มีความเหมาะสม

หน้าว่าง

บทที่ ๔

การพิจารณาศึกษาวิเคราะห์ประเด็นปัญหาและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

คณะอนุกรรมาธิการ ได้พิจารณาศึกษาวิเคราะห์ประเด็นปัญหาและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน จำนวน ๕ เรื่อง สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๔.๑ เครื่องมือทางการศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาวะทางกายภาพของเด็กและเยาวชน

สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

วัตถุประสงค์

ด้วยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อการพัฒนาเด็กไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ ภูมิปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” ดังนั้น เรื่องการดูแลสุขภาวะของนักเรียน จึงมีความสำคัญควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านการศึกษา เนื่องจากสุขภาวะของนักเรียน เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อพัฒนาการของเด็กในวัยเรียนและส่งผลต่อศักยภาพในการศึกษา แต่ที่ผ่านมา พบว่า สถานศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่เห็นความสำคัญในเรื่องดังกล่าวเท่าที่ควร ดังจะเห็นจากสภาพเครื่องมือทางการศึกษาต่าง ๆ ในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นโต๊ะ เก้าอี้ กระเป๋า อุปกรณ์การเรียน ตลอดจนสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่ยังไม่เหมาะสมและไม่เอื้อต่อการพัฒนาด้านการศึกษาของเด็กในแต่ละช่วงวัย ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนของเด็ก และส่งผลกระทบต่อสุขภาพในระยะยาว ดังนั้น คณะอนุกรรมาธิการ จึงได้ตระหนักถึงความสำคัญ และเห็นควรพิจารณาศึกษาในเรื่องดังกล่าวเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมต่อไป

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้พิจารณาปัญหาและตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากเครื่องมือทางการศึกษาในสถาบันการศึกษาของไทย ประกอบกับได้พิจารณาศึกษาข้อมูลผลการวิจัยจากศูนย์วิจัยเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บในเด็ก คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ที่ระบุว่า เด็กระดับชั้นประถมศึกษาไม่ควรแบกกระเป๋านักเรียนหนักเกินร้อยละ ๑๐ ของน้ำหนักตัว แต่สภาพปัจจุบัน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาส่วนใหญ่แบกสัมภาระที่มีน้ำหนักเกินร้อยละ ๑๐ ของน้ำหนักตัว ซึ่งเป็นอันตรายต่อกล้ามเนื้อ และกระดูกสันหลังของเด็ก ส่งผลต่อประสิทธิภาพ และสมาธิในการเรียนรู้ของเด็ก นอกจากนี้ ยังส่งผลเสียต่อสุขภาพด้านอื่น ๆ ตามมา ซึ่งปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น สะท้อนถึงปัญหาการจัดการศึกษาของไทยได้เป็นอย่างดี และเพื่อให้การพิจารณาศึกษากำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหามีความรอบด้านและเหมาะสม คณะอนุกรรมาธิการฯ จึงได้จัดโครงการเสวนาเรื่อง “เครื่องมือทางการศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาวะทางกายภาพของเด็กและเยาวชน” เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เพื่อให้เกิดเวทีเสวนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ และนำข้อเสนอที่ได้จากเวทีเสวนาไปพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาที่เหมาะสมต่อสุขภาวะทางกายภาพของเด็กและเยาวชน ตลอดจนกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาในทางปฏิบัติ และแนวทางการติดตามประเมินผล รวมทั้งหน่วยงานผู้รับผิดชอบต่อไป

ผลการพิจารณา

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้จัดทำข้อเสนอแนะต่อกรณีดังกล่าว ไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ดังนี้

๑. ข้อเสนอเรื่องโต๊ะและเก้าอี้นักเรียน

๑.๑ ควรส่งเสริมให้โรงเรียนจัดหาโต๊ะและเก้าอี้นักเรียนที่เหมาะสมกับความสูงตามช่วงอายุของเด็กในแต่ละระดับชั้น โดยเสนอให้มีการออกแบบโต๊ะและเก้าอี้นักเรียน จำนวน ๓ ขนาด เพื่อให้มีความเหมาะสมสำหรับ ๓ ช่วงชั้นเรียน ได้แก่ ขนาดสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ – ๒ ขนาดสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ - ๔ และขนาดสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ - ๖ หรือจัดหาโต๊ะและเก้าอี้นักเรียนที่สามารถปรับระดับได้

๑.๒ กำหนดให้มีกฎระเบียบหรือข้อบังคับให้โรงเรียนจัดซื้อโต๊ะและเก้าอี้นักเรียน ตามข้อ ๑ และกำหนดมาตรฐานและลักษณะในการนั่งเรียนที่ถูกต้องและสอดคล้องตามเกณฑ์ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

๑.๓ กรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามข้อ ๑ ได้ ขอให้โรงเรียนดำเนินการแก้ไขโดยจัดหาอุปกรณ์เสริมเพื่อให้การนั่งเรียนเป็นไปอย่างถูกต้องและสอดคล้องตามเกณฑ์ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

๒. ข้อเสนอเรื่องกระเป๋านักเรียน

๒.๑ กำหนดให้มีกฎระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อให้โรงเรียนควบคุมน้ำหนักกระเป๋านักเรียน โดยเสนอให้มีการกำหนดน้ำหนักกระเป๋านักเรียนให้เหมาะสมตามแต่ละระดับชั้น โดยแบ่งเป็น ๒ ช่วงชั้น ได้แก่ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ควรมีน้ำหนักไม่เกิน ๓.๕ กิโลกรัม และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ - ๖ ควรมีน้ำหนักไม่เกิน ๔.๕ กิโลกรัม

๒.๒ ปรับปรุงหลักสูตรในโรงเรียนเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ทั้งนี้ เพื่อลดน้ำหนักกระเป๋าเรียนที่บรรจุตำรา อุปกรณ์การเรียน และสัมภาระให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๒.๓ เสนอให้ผู้เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อการศึกษาพิจารณาแยกตำราเล่มใหญ่ออกเป็นเล่มเล็กหลายเล่มเพื่อให้มีน้ำหนักสอดคล้องตามข้อ ๑

ทั้งนี้ ต้องประชาสัมพันธ์ให้โรงเรียน ตลอดจนผู้ปกครอง เด็กนักเรียน และประชาชนทั่วไปได้รับทราบและตระหนักถึงความจำเป็น และโทษที่อาจเกิดจากน้ำหนักกระเป๋านักเรียนและขนาดโต๊ะเก้าอี้นักเรียนที่ไม่สอดคล้องกับขนาดสัดส่วนร่างกายของนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้พิจารณาแล้วสรุปผลตามประเด็นข้อเสนอเรื่องโต๊ะและเก้าอี้นักเรียนและข้อเสนอเรื่องกระเป๋านักเรียนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามข้อเสนอแนะของคณะอนุกรรมาธิการเรียบร้อยแล้ว ดังนี้

๑. ข้อเสนอเรื่องโต๊ะและเก้าอี้นักเรียน

การใช้โต๊ะนักเรียน มอก. ๑๔๙๔ - ๒๕๔๑ และเก้าอี้นักเรียน มอก. ๑๔๙๕ - ๒๕๔๑ ได้มีการกำหนดขนาดโต๊ะ - เก้าอี้ให้มีความเหมาะสมตามความสูงของร่างกายของเด็กชายไทยและเด็กหญิงไทย โดยเฉลี่ยในช่วงอายุ ๓ - ๕ ปี ช่วงอายุ ๖ - ๘ ปี ช่วงอายุ ๙ - ๑๑ ปี ช่วงอายุ ๑๒ – ๑๔ ปี และมาตรฐานความสูงของโต๊ะและความสูงพื้นรองนั่งเก้าอี้ ในช่วงอายุระหว่าง ๑๕ - ๑๗ ปี โดยใช้เป็น

ความสูงมาตรฐานสำหรับอ้างอิงในแต่ละระดับขนาดของโต๊ะหรือเก้าอี้ เพื่อหาพิสัยความสูงของผู้ใช้โดยประมาณตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเครื่องเรือนสำหรับสถานศึกษา โต๊ะเรียนและเก้าอี้เรียนซึ่งสถานศึกษาสามารถเลือกระดับและขนาดให้เหมาะสมสำหรับช่วงชั้นเรียนของแต่ละโรงเรียน

๒. ข้อเสนอเรื่องกระเป๋านักเรียน

๒.๑ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้คำนวณน้ำหนักหนังสือเรียนและแบบฝึกหัดชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ไม่มีนัยยะสำคัญต่อน้ำหนักของกระเป๋านักเรียน เนื่องจากได้ค่าน้ำหนักและค่าเฉลี่ยของน้ำหนักที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด กรณีปัญหาน้ำหนักของกระเป๋านักเรียนอาจจะเป็นที่ตัวนักเรียนเองไม่ได้จัดหนังสือเรียนตามตารางเรียนหรือมีสิ่งของอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนรู้ไปเพิ่มน้ำหนักกระเป๋านักเรียน เช่น ขนมขบเคี้ยว ของเล่น หนังสือการ์ตูน โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น

๒.๒ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดทำเอกสารคู่มือบริหารจัดการเวลาเรียน “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” และแนวทางการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ โดยโรงเรียนสามารถโครงสร้างเวลาเรียนและโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาใหม่ คือ ปรับเวลาเรียนพื้นฐานของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสมและบูรณาการการเรียนรู้

๒.๓ การผลิตหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ฉบับกระทรวงศึกษาธิการโดยผู้ทรงคุณวุฒิในศาสตร์สาขาวิชานั้น ๆ ได้พิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาในแต่ละเรื่องแต่ละบทให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้จบเล่มใน ๑ ภาคเรียนหรือใน ๑ ปีการศึกษา และควบคุมราคาจำหน่ายหนังสือด้วยการวิเคราะห์ราคาจำหน่ายสื่อการเรียนรู้ตามต้นทุนการผลิตและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน หากจัดพิมพ์หนังสือเรียน โดยแยกเนื้อหาออกเป็นเล่มเล็กหลายเล่ม จะทำให้ต้นทุนเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๒ จากจำนวนหน้ากระดาษที่เพิ่มขึ้น ซึ่งขณะนี้มีการพิมพ์แยกหนังสือเรียนเป็นเล่มเล็ก ๒ เล่มตามภาคเรียนอยู่แล้ว และการแยกพิมพ์หนังสือเรียนเป็นเล่มเล็กหลายเล่มจะทำให้ต้นทุนเพิ่มส่งผลให้ราคาหนังสือแพงขึ้นซึ่งจะเป็นภาระต่อภาครัฐที่ต้องจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้นและเป็นภาระแก่ผู้ปกครองด้วย

ในการนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ประสานให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแจ้งโรงเรียนในสังกัดรับข้อเสนอแนะดังกล่าวไปพิจารณาดำเนินการและประชาสัมพันธ์ให้โรงเรียน ตลอดจนผู้ปกครองนักเรียน และประชาชนทั่วไปได้รับทราบตระหนักถึงความจำเป็นและโทษที่อาจเกิดจากน้ำหนักกระเป๋านักเรียนและขนาดโต๊ะเก้าอี้นักเรียนที่ไม่สอดคล้องกับขนาดสัดส่วนร่างกายของนักเรียน โดยกำชับให้โรงเรียนดำเนินการควบคุมน้ำหนักกระเป๋านักเรียนโดยกำหนดให้ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ควรมีน้ำหนักไม่เกิน ๓.๕ กิโลกรัม และชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ - ๖ ควรมีน้ำหนักไม่เกิน ๔.๕ กิโลกรัม และเลือกซื้อโต๊ะเก้าอี้นักเรียนให้สอดคล้องกับขนาดสัดส่วนร่างกายของนักเรียนตามช่วงอายุ

๔.๒ การสร้างความปลอดภัยในเด็ก

กรณีเหตุการณ์เพลิงไหม้ที่พักนักเรียนในจังหวัดเชียงราย สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

วัตถุประสงค์

สืบเนื่องจาก เหตุการณ์ไฟไหม้อาคารหอพักนักเรียนหญิงของโรงเรียนพิทักษ์เกียรติวิทยา อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ส่งผลให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตจากเหตุการณ์ดังกล่าว คณะอนุกรรมาธิการฯ ได้ตระหนักถึงอันตรายและผลกระทบที่เกิดขึ้น จึงได้พิจารณาศึกษาประเด็นมาตรการความปลอดภัยในการดูแลเด็กและเยาวชนในสถานที่ดูแลเด็กและเยาวชนที่กินอยู่ประจำ โดยเฉพาะมาตรการการดูแลความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์เครื่องใช้ รวมถึงอุปกรณ์ไฟฟ้าต่าง ๆ ทั้งนี้ เพื่อร่วมกันพิจารณาหามาตรการและวิธีการป้องกันจากภัยอันตรายดังกล่าว

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้พิจารณาศึกษาประเด็นดังกล่าว โดยเชิญผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ กรมศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เข้าร่วมการประชุมเพื่อให้ข้อมูล ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว นอกจากนี้ ยังได้จัดเสวนาขึ้น เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ณ ห้องสารนิเทศ ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา เพื่อเปิดเวทีระดมข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อหาแนวทางในการบูรณาการและประสานความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบเพื่อป้องกันภัยอันตรายในทุกรูปแบบที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนทุกสถานที่ ไม่ว่าจะเป็นที่พักอาศัย สถานศึกษา ยานพาหนะ และสภาพแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องที่เหมาะสมต่อไป

ผลการพิจารณา

๑. กำหนดให้มีหน่วยงานหลักทำหน้าที่กำหนดมาตรการและบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒. หน่วยงานผู้ปฏิบัติควรพิจารณาทบทวนภารกิจหน้าที่และความรับผิดชอบ และกำหนดแนวทางด้านความปลอดภัยให้รัดกุมและรอบคอบมากยิ่งขึ้นเพื่อขยายผลไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมต่อไป เช่น สถานศึกษา รวมถึงสถานที่ที่ดำเนินกิจการในลักษณะโรงเรียนกินอยู่ประจำ หอพัก สถานสงเคราะห์ วัด มัสยิด มูลนิธิต่าง ๆ ควรกำหนดแผนในการตรวจตราสถานที่ อุปกรณ์ไฟฟ้าให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง รวมทั้งปฏิบัติตามมาตรการการป้องกันความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด

๓. หน่วยงานผู้ปฏิบัติควรประสานความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบเพื่อป้องกันภัยอันตรายทุกรูปแบบที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนในทุกสถานที่

๔. รณรงค์และประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับสาเหตุของการบาดเจ็บในกลุ่มเด็กและวิธีการปฏิบัติตนเมื่อประสบภัยพิบัติเพื่อกระตุ้นให้สังคมตลอดจนให้เห็นความสำคัญของการป้องกันความปลอดภัยในเด็กในรูปแบบต่าง ๆ

กรณีปัญหาผลกระทบที่เกิดจากการชกมวยไทยของเด็กและเยาวชน สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

วัตถุประสงค์

เมื่อพิจารณาผลการวิจัยสมองของนักมวยเด็กจากโครงการวิจัยและติดตามกลุ่มนักมวยเด็กของศูนย์รังสีวินิจฉัยก้าวหน้า (ไอแมค AIMC) ศูนย์วิจัยเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัยในเด็ก (CSIP) คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ที่จัดทำโครงการวิจัยและติดตามกลุ่มนักมวยเด็ก พบว่า เด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีที่ก้าวเข้ามาสู่วงการมวยไทยตั้งแต่ยังเล็กได้รับการบาดเจ็บที่ส่งผลต่อสมอง และพัฒนาการด้านสติปัญญา รวมทั้งส่งผลต่อการศึกษาและการดำรงชีวิตของเด็กในอนาคต และจากผลกระทบดังกล่าว คณะอนุกรรมาธิการจึงได้ตระหนักถึงปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นดังกล่าว จึงได้พิจารณาศึกษาสภาพปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการเล่นกีฬาในกลุ่มเด็ก โดยหยิบยกกรณีศึกษาการเล่นกีฬามวยในกลุ่มเด็ก เพื่อนำไปสู่การจัดการแนวทางการให้ความคุ้มครอง การเสริมสร้างความปลอดภัย ตลอดจนการป้องกันและแก้ไขการบาดเจ็บในเด็ก อันเกิดจากการชกมวยเด็ก อันจะนำไปสู่การขับเคลื่อนนโยบายคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่เหมาะสมต่อไป

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้พิจารณาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ กฎหมาย ระเบียบ และกติกาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผลการวิจัยสมองของนักมวยเด็กจากโครงการวิจัยและติดตามกลุ่มนักมวยเด็กของศูนย์รังสีวินิจฉัยก้าวหน้า (ไอแมค AIMC) ศูนย์วิจัยเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัยในเด็ก (CSIP) คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ตลอดจนข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มาพิจารณาศึกษาเพื่อนำไปสู่การจัดการแนวทางการให้ความคุ้มครอง การเสริมสร้างความปลอดภัย ตลอดจนการป้องกันและแก้ไขการบาดเจ็บในเด็ก อันเกิดจากการชกมวยเด็ก อันจะนำไปสู่การขับเคลื่อนนโยบายคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่เหมาะสม เพื่อนำเสนอต่อรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ผลการพิจารณา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การชกมวยเด็กส่งผลกระทบต่อการทำงานของอวัยวะสมองและส่งผลต่อการพัฒนาด้านสติปัญญาของเด็ก นอกจากนี้ การนำเด็กมาแข่งขันชกมวยขัดต่อกฎหมายฉบับต่าง ๆ เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นต้น และยังก่อให้เกิดการแสวงหาผลประโยชน์จากการจัดแข่งขันชกมวยเด็ก รวมถึงข้อมูลจากองค์การยูนิเซฟ[๑]ที่ว่ากองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติหรือองค์กรยูนิเซฟเรียกร้องให้ผู้มีอำนาจกำหนดนโยบายให้ออกกฎหมายที่จะช่วยปกป้องประโยชน์สูงสุดของเด็กหลังการเสียชีวิตของนักมวยเด็ก

---

[๑] https://www.unicef.org/thailand/

“เราต้องมองว่าพวกเขาเป็นเด็กมากกว่าจะเป็นนักมวย” องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย ที่มีนายอานันท์ ปันยารชุน อดีตนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่ทูตสันถวไมตรีขององค์กรแถลงทางทวิตเตอร์ ในวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน

“องค์การยูนิเซฟ ขอแสดงความเสียใจต่อความสูญเสียของครอบครัวของน้องอนุชาและขอเรียกร้องให้ผู้มีอำนาจกำหนดนโยบายให้ออกกฎหมายที่จะช่วยปกป้องประโยชน์สูงสุดของเด็ก”

ดังนั้น คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน จึงได้มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. มิติด้านกฎหมาย สมควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดช่วงอายุและกฎกติกาในการแข่งขันชกมวยเด็กให้มีเหมาะสม โดยควรนำผลการวิจัยทางการแพทย์มาประกอบการพิจารณา และความเห็นขององค์กรยูนิเซฟ ประเทศไทย

๒. มิติด้านร่างกายและจิตใจ โดยเสนอให้กำหนดระเบียบ กฎกติกาในการชกมวยเด็กให้เหมาะสมตามวัย เช่น ไม่ควรจัดให้มีการต่อสู้แบบปะทะ (combat) ในเด็กอายุต่ำกว่า ๑๐ ปี แต่ให้ฝึกฝนทักษะกับครูฝึกและเรียนรู้ท่าทางต่าง ๆ ของมวยแทน นอกจากนี้ ยังควรใส่อุปกรณ์ป้องกันอย่างเหมาะสมตามวัย ตลอดจนพิจารณากำหนดมาตรการและแนวทางในการดูแลเยียวยานักมวย

๓. มิติด้านวัฒนธรรม โดยสนับสนุนให้การชกมวยเด็กเป็นเพียง “การรักษาศิลปะและวัฒนธรรมและกีฬาที่มีกฎกติกาที่เหมาะสมตามอายุ”

๔.๓ หลักสูตรการเรียนการสอนที่เหมาะสม สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

วัตถุประสงค์

เนื่องจากระบบการศึกษาของไทยในปัจจุบัน ได้กำหนดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เป็นมาตรฐานเดียวกันสำหรับผู้เรียนทุกคน กล่าวคือ กำหนดแนวทางในพัฒนาผู้เรียนทุกคนภายใต้เป้าหลอมเดียวกัน โดยใช้ระบบการวัดผลเดียวกัน โดยมิได้คำนึงถึงความเหลื่อมล้ำ ความแตกต่างตามบริบทสังคม ความแตกต่างของพื้นฐานความรู้ ความสามารถ ทักษะ และความถนัดของผู้เรียนแต่ละคน นอกจากนี้ หลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละวิชาได้กำหนดเนื้อหาด้านวิชาการค่อนข้างมากตั้งแต่ระดับปฐมวัย จนได้ชื่อว่า “เด็กไทยเรียนหนักที่สุดในโลก” ประกอบกับกระบวนการเรียนการสอนที่ยึดติดอยู่กับกรอบ ไม่ยืดหยุ่น ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเครียดและไม่มีเวลาในการเลือกทำกิจกรรมหรือเลือกเรียนเสริมตามความถนัด ซึ่งอาจส่งผลกระทบให้ผู้เรียนบางคนที่ไม่ถนัดด้านวิชาการอาจต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน เนื่องจากไม่อยากเรียนหนังสือเพราะเบื่อหน่าย หรือเรียนไม่รู้เรื่อง รวมทั้งไม่อาจทนรับสภาพความกดดันจากระบบการเรียนการสอนที่เน้นการแข่งขันกันเป็นเลิศทางวิชาการทำให้สูญเสียโอกาสทางการศึกษาจนกลายเป็นปัญหาสังคมในอนาคต ดังนั้น จากปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นดังกล่าว คณะอนุกรรมาธิการฯ จึงได้พิจารณาศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาของไทย เพื่อนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสมและเป็นรูปธรรม

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้พิจารณาศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวกับการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนของไทยจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และเปรียบเทียบกับต่างประเทศ ตลอดจนพิจารณาศึกษาข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อไป

ผลการพิจารณา

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้จัดทำข้อเสนอด้านเด็กและเยาวชนและเสนอต่อคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา สรุปได้ดังนี้

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เห็นควรให้มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้นให้เหมาะสมตามวัย ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางในการพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑ (21st Century Skills) ที่เน้นการพัฒนาทักษะในการคิดวิเคราะห์เป็นหลักภายใต้การสร้างพื้นฐานสำคัญ ๕ ประการ ดังต่อไปนี้

๑. การได้แบบอย่างที่ดีจากสถาบันครอบครัว
๒. การได้รับการฝึกฝนความรับผิดชอบตั้งแต่เด็ก
๓. การได้อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้
๔. การได้เรียนรู้จากวิชาภาคปฏิบัติเป็นสำคัญ
๕. การวางรากฐานหลักคุณธรรมและประชาธิปไตย

โดยจะดำเนินการไปสู่การจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ ดังนี้

๑. <u>ระดับประถมศึกษา</u> เนื่องจากการเรียนการสอนในปัจจุบันจะเน้นสอนเนื้อหาวิชาตามหลักสูตรมากกว่าการพัฒนาการเด็ก จึงเห็นควรปรับลดเนื้อหาทางวิชาการ รวมทั้งการบ้านให้น้อยลง และกำหนดเนื้อหาหลักสูตรเพื่อปูพื้นฐานความรู้เบื้องต้นสำหรับเด็กในปฐมวัยเท่านั้น เช่น วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษเบื้องต้น ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตผ่านกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกทำกิจกรรมตามความสนใจและความถนัดของตนเอง

๒. <u>ระดับมัธยมศึกษา</u> เห็นควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนวิชาได้ตามความสนใจและความถนัดของตนเอง โดยกำหนดให้ผู้เรียนสามารถเลือกสาขาวิชาตามความถนัด เช่น สายวิทย์ สายศิลป์ ได้ตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ นอกจากนี้ ควรให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ด้านวิชาการควบคู่ไปกับการฝึกปฏิบัติ ตลอดจนเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาตามศักยภาพที่มีอยู่อย่างเต็มที่

๓. <u>ระดับอาชีวศึกษา</u> ควรวางแผนเพื่อกำหนดหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อให้สามารถผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพให้มีความสามารถในการแข่งขันทั้งตลาดแรงงานในและต่างประเทศ รวมทั้งต้องปรับปรุงและพัฒนารูปแบบหลักสูตรการเรียน การสอนให้มีความทันสมัยอย่างต่อเนื่อง เช่น หลักสูตรที่บูรณาการระหว่างสองศาสตร์ขึ้นไป การเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นอกจากนี้ ยังควรประสานความร่วมมือกับภาคเอกชนเพื่อร่วมกันพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน และการฝึกทักษะการปฏิบัติจริงที่ไม่มีสอนในห้องเรียนเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพในตลาดแรงงานต่อไป นอกจากนี้ยังเห็นควรเร่งสร้างค่านิยม และภาพลักษณ์ที่ดีให้กับคนเรียนอาชีวศึกษาด้วย

๔. ระดับอุดมศึกษา การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษานั้น ถือเป็นการจัดการศึกษาในระดับที่สำคัญ เนื่องจากเป็นการศึกษาที่เตรียมบุคคลเข้าสู่อาชีพ แต่ในปัจจุบันพบว่าจำนวนการว่างงานของบัณฑิตจบใหม่ได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ จนถึงปัจจุบัน สาเหตุประการหนึ่งเกิดจากการที่สถาบันอุดมศึกษาไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น จึงเห็นควรให้มีการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการเรียนการสอนและการวิจัย เปิดหลักสูตรโดยคำนึงถึงคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา มีการวางแผนพัฒนาหลักสูตรการเรียนให้มีความเหมาะสมในระยะยาว เพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตออกมาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และควรประสานความร่วมมือกับผู้ประกอบการในทุกแขนงเพื่อให้เข้าไปร่วมพัฒนาหลักสูตรและพัฒนาบุคลากร รวมทั้งเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าไปฝึกงานในสถานประกอบการตั้งแต่ยังศึกษาอยู่เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานต่อไป

๔.๔ การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและความปลอดภัยและการเสริมสร้างการเรียนรู้ทักษะชีวิตและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยให้แก่เด็กและเยาวชนภายใต้บริบทของสื่อที่มีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชน สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

วัตถุประสงค์

ด้วยสภาวะสังคมปัจจุบัน “สื่อ” ได้เข้ามามีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการหล่อหลอม บ่มเพาะพฤติกรรม ค่านิยม ทัศนคติ และการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ อาทิ โทรทัศน์ วิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เป็นต้น อย่างไรก็ตาม หากเด็กและเยาวชนขาดการวิเคราะห์และแยกแยะว่าสื่อประเภทใดที่เป็นประโยชน์ หรือโทษ ย่อมตกเป็นเหยื่อจากการเสพสื่อ ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อเด็กและเยาวชน และนำไปสู่การเกิดปัญหาสังคมในที่สุด ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อให้เด็กสามารถแยกแยะในการเลือกรับสื่อต่าง ๆ และสามารถรู้เท่าทันสื่อ โดยต้องดำเนินการไปพร้อม ๆ กับการปลูกฝังความคิดให้รู้จักป้องกันตัวเองจากสื่อลามก อนาจาร และสิ่งผิดกฎหมายต่าง ๆ พร้อมกับส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กมีโอกาสคิดวิเคราะห์ สร้างการเรียนรู้ทักษะชีวิตด้วยตัวเอง เพื่อให้รู้จักใช้สื่อให้เกิดประโยชน์เพื่อการใช้ชีวิตอย่างเหมาะสมและมีสุขภาวะอันจะนำไปสู่การหล่อหลอมให้เด็กและเยาวชนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนั้น คณะอนุกรรมาธิการจึงได้เห็นความสำคัญของการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมและการเสริมสร้างการเรียนรู้ทักษะชีวิตและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยให้แก่เด็กและเยาวชน อันจะเป็นแนวทางในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของชาติให้สามารถเจริญเติบโตในสังคมได้อย่างเหมาะสมและมีคุณภาพต่อไป

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องดังกล่าว จึงได้จัดการสัมมนาขึ้นเพื่อเป็นเวทีเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว จำนวน ๒ ครั้ง ดังนี้

๑. การเสวนาสร้างเสริมภูมิคุ้มกันทางสังคมเพื่อเด็กและเยาวชนในยุคดิจิทัล เมื่อวันจันทร์ที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ระหว่างเวลา ๐๙.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องรับรอง ๑ - ๒ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและความตระหนักเกี่ยวกับการใช้สื่อและเสพสื่ออย่างสร้างสรรค์ให้เท่าทันยุคสมัย อีกทั้งยังเป็นเวทีในการระดมความคิดเห็นเพื่อค้นหาต้นเหตุของปัญหา และกำหนดแนวทางในการหนุนสร้าง “ภูมิคุ้มกันทางสังคม” ที่เหมาะสม

๒. การเสวนาเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ทักษะชีวิตและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย ให้แก่เด็กและเยาวชน เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ณ อาคารรัฐสภา ๑ และโรงมหรสพหลวง ศาลาเฉลิมกรุง กรุงเทพมหานคร การเสวนา เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ทักษะชีวิตและความเป็นพลเมือง ในระบอบประชาธิปไตยให้แก่เด็กและเยาวชนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน เพื่อให้สามารถ นำไปประยุกต์ชีวิตประจำวันได้

ผลการพิจารณา

เนื่องจากปัจจุบันสื่อประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะ "โซเชียลมีเดีย" ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญ ในชีวิตประจำวันของทุกคน ดังนั้น การที่คน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนสามารถเข้าถึงสื่อในรูปแบบต่าง ๆ และแสดงออกได้อย่างเสรีนั้น อาจกลับกลายเป็นโทษ หากเด็กและเยาวชนเสพสื่อโดยขาดการวิเคราะห์ และแยกแยะว่าสื่อประเภทใดที่เป็นประโยชน์หรือก่อให้เกิดโทษ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อเด็กและ เยาวชน และอาจนำมาซึ่งปัญหาอาชญากรรมตามมา ดังนั้น ผู้ใช้สื่อควรต้องรู้เท่าทันและมีภูมิคุ้มกันในการ ใช้สื่อเหล่านี้อย่างเหมาะสม โดยต้องตระหนักใน ๒ เรื่อง ได้แก่

๑. ภูมิคุ้มกันภายใน ได้แก่ ความคิดความเชื่อ การมีวิจารณญาณในการคิดวิเคราะห์ การตัดสินใจในการเสพสื่อ

๒. ภูมิคุ้มกันภายนอก โดยการจำกัดกรอบในการนำเสนอสื่อให้มีความเหมาะสมด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การบัญญัติกฎหมายเพื่อควบคุมสื่อ ผู้ใช้สื่อ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสื่อ เป็นต้น

นอกจากนี้ ที่ประชุมยังได้ร่วมกันกำหนดแนวทางการสร้างภูมิคุ้มกัน ดังนี้

๑. กำหนดแนวทางในการป้องกันและตรวจสอบเพื่อให้สามารถเตรียมรับมือกับภัยที่จะเกิดขึ้น ได้เร็วยิ่งขึ้น โดยการสร้างความตระหนักและรณรงค์ให้สังคมไทยเปลี่ยนแนวคิดและพฤติกรรมการส่งต่อข้อมูล โดยการตรวจสอบข้อมูลและแหล่งที่มาก่อนส่งต่อ หรือ Check ก่อน Share เพื่อมิให้เสี่ยงต่อการกระทำ ผิดกฎหมาย และสอดคล้องกับแนวคิดของต่างประเทศที่ว่า "Stop Think Connect" ซึ่งก็คือการ ตรวจสอบข้อมูลก่อนที่จะส่งข้อความต่อเพื่อป้องกันปัญหาต่าง ๆ ตามมา

๒. การใช้วิจารณญาณในเลือกรับสื่อที่มีประโยชน์ โดยการไตร่ตรอง แยกแยะ วิเคราะห์ข้อมูลให้ถูกต้อง รู้เท่าทัน และคิดอย่างสร้างสรรค์

๓. ครูและผู้ปกครองควรให้ความรู้ความเข้าใจต่อเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะในเรื่องเพศ และไม่ควร ปิดกั้นการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน แต่ควรให้เด็กได้เรียนรู้และเข้าใจภายใต้การดูแลอย่างใกล้ชิด

๔. ปลูกฝังค่านิยมให้เลือกคิดวิเคราะห์ แยกแยะ และค่านิยมในการใช้ชีวิตให้มีคุณภาพ โดยต้องเรียนรู้ บทบาทในการเลือกรับสื่อที่ถูกต้องและเหมาะสมผ่านการขัดเกลาจากครอบครัว และสถาบันการศึกษา

๕. รณรงค์และสร้างสื่อที่สร้างสรรค์ เพื่อให้เด็กและเยาวชนเลียนแบบพฤติกรรมที่ดี

๖. การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเข้มงวดและจริงจัง

๔.๕ การค้าประเวณีในเด็กและเยาวชน สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

วัตถุประสงค์

"การค้าประเวณีเด็ก" คือ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในเชิงพาณิชย์ ไม่ว่าเด็กนั้นจะสมัครใจหรือไม่สมัครใจก็ตาม โดยมักจะปรากฏในรูปแบบของการค้าประเวณี (sex trafficking) ที่เด็กถูกลักพาตัว หรือถูกหลอกให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศ รวมถึงการถูกคุกคามทางเพศ (sexual harassment) ในรูปแบบต่าง ๆ และเหยื่อที่ตกเป็นผู้เสียหายส่วนใหญ่มักจะเป็นเด็กและผู้หญิง และเมื่อพิจารณาถึงปัจจัยสาเหตุของปัญหาการค้าประเวณีเด็กนั้น พบว่า การค้าประเวณีเด็กเกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น ปัญหาความยากจน ปัญหาการขาดการศึกษา การลักพาเด็กเพื่อบังคับให้ค้าประเวณี ปัญหาค่านิยมของสังคมที่ก้าวเข้าสู่ยุคบริโภคนิยม ซึ่งส่งผลให้คนในสังคมทุกเพศทุกวัยต่างมีความต้องการบริโภคในสิ่งที่ฟุ่มเฟือยและฟุ้งเฟ้อมากขึ้น โดยเฉพาะวัยรุ่นจึงทำให้เด็กหลายคนสมัครใจเข้าสู่วงจรของการขายบริการทางเพศมากขึ้น รวมทั้งค่านิยมและความต้องการของผู้ชายบางกลุ่มที่นิยมซื้อประเวณีเด็ก ตลอดจนการเกิดค่านิยมที่เรียกว่า "เลี้ยงดูปูเสื่อ" ดังจะเห็นเป็นข่าวดังตามสื่อต่าง ๆ ดังนั้น เมื่อพิจารณาข้อมูลดังกล่าวข้างต้น คณะอนุกรรมาธิการจึงได้ตระหนักถึงปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากปัญหาการค้าประเวณีเด็ก จึงเห็นควรพิจารณาศึกษาในประเด็นดังกล่าวในเชิงลึกเพื่อจัดทำข้อเสนอแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนในทุกรูปแบบ และผลักดันให้นำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน และได้ดำเนินการศึกษา รวบรวม และทบทวนข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั้งจากเอกสาร รายงานการวิจัย บทความวิชาการ ข่าว ตลอดจนข้อมูลที่ได้รับการเผยแพร่บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต กฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อมูลที่ได้รับจากผลการเสวนาเรื่อง "ทางออกปัญหาการค้าประเวณีเด็ก" ซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันจันทร์ที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ณ ห้องรับรอง ๑ - ๒ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒ กรุงเทพมหานคร ตลอดจนข้อมูลที่ได้รับจากผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาศึกษา เรื่อง "ทางออกปัญหาการค้าประเวณีเด็ก"

ผลการพิจารณา

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้กำหนดกรอบในการพิจารณาศึกษาข้อมูลให้ครอบคลุมในทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นความหมายของการค้าประเวณีเด็ก สภาพปัญหา ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของปัญหา รูปแบบและกระบวนการเข้าสู่การค้าประเวณีเด็กจากอดีตถึงปัจจุบัน ลักษณะความผิดและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีเด็กของประเทศไทย โดยเปรียบเทียบการค้าประเวณีในประเทศแถบอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง และประเทศอื่น ๆ ตลอดจนการวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาปัจจุบันและการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีเด็ก ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

ปัญหาการค้าประเวณีเด็กที่เกิดขึ้นในประเทศไทยมีที่มาจากหลายสาเหตุ และความยากจนของครอบครัว มิได้เป็นปัญหาหลักเพียงอย่างเดียวดังเช่นในอดีตอีกต่อไป แต่พบว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาการค้าประเวณีเด็กเกิดขึ้นจากทั้งในส่วนของผู้ค้าประเวณีเองหรือโดยสมัครใจ เกิดจากการได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจและสังคม แนวนโยบายของประเทศ รวมทั้งผลตอบแทนที่ผู้เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีได้รับ ดังนั้น เพื่อให้ปัญหาดังกล่าวได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนและเป็นรูปธรรม คณะอนุกรรมาธิการ จึงขอเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว สรุปได้ดังนี้

แนวทางการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีเด็ก

๒.๑ การแก้ไขปัญหาในระยะเร่งด่วน

๒.๑.๑ บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีอย่างเข้มงวดมากขึ้น โดยพิจารณาบนพื้นฐานผลประโยชน์และสวัสดิภาพของเด็กเป็นสำคัญ เนื่องจาก “เด็ก” คือ “เหยื่อ” ไม่ใช่ “ผู้กระทำผิด” และสำหรับผู้ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กหรือผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ไม่ควรให้มีกระบวนการไกล่เกลี่ยยอมความ หรือลดหย่อนโทษใด ๆ แม้ว่าจะพิสูจน์ได้ว่าเป็นการกระทำโดยสมัครใจก็ตาม เนื่องจากเด็กเป็นบุคคลที่ยังไม่มีวุฒิภาวะในการตัดสินใจเพียงพอ

๒.๑.๒ รณรงค์เพื่อป้องปรามการกระทำความผิด โดยใช้สื่อสารมวลชนทุกแขนงเป็นเครื่องมือในการตีแผ่ข้อมูลเพื่อช่วยขจัดปัญหาการค้าประเวณีเด็ก โดยนำเสนอพฤติกรรมการกระทำความผิดของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลผ่านสื่อสารมวลชนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้สังคมรับรู้และร่วมกันต่อต้านพฤติกรรมดังกล่าว

๒.๒ การแก้ไขปัญหาในระยะยาว

๒.๒.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวโดยรณรงค์ให้ความรู้ความเข้าใจกับพ่อแม่ผู้ปกครองเพื่อให้ความใส่ใจดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด อบรมสั่งสอน ให้คำแนะนำในทางที่ถูกต้อง ให้รู้เท่าทันและปลูกฝังทั้งแนวคิดและทักษะในการใช้ชีวิตอย่างถูกต้อง รวมทั้งไม่สนับสนุนให้ลูกหลานไปประพฤติปฏิบัติในทางที่ขัดต่อกฎหมายและศีลธรรมอันดี โดยเห็นควรให้มีกฎหมายที่มีบทลงโทษกับพ่อแม่และผู้ปกครองที่มีส่วนสนับสนุนหรือรู้เห็นเป็นใจกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณีเด็ก

๒.๒.๒ เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของสังคม โดยสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนทุกระดับและทุกกลุ่ม เพื่อให้ทุกคนได้เข้ามามีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น เช่น กิจกรรมการพัฒนาตนเอง กิจกรรมจิตอาสา กิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชน เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้เด็กและเยาวชนมีค่านิยม ทัศนคติ ความเชื่อ และพฤติกรรมที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

๒.๒.๓ เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายเด็กและเยาวชน โดยส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีพื้นที่ในการช่วยเหลือและแนะนำกันเองและสร้างเครือข่ายเพื่อนช่วยเพื่อนในรูปแบบของกิจกรรมเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ทำให้ปลอดพ้นจากการมั่วสุมหรือถูกชักจูงไปในทางผิด โดยใช้กลไกของสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับในการประสานงานและเปิดโอกาสให้เด็กที่เคยประสบปัญหามาก่อนเป็นผู้ให้คำแนะนำบอกต่อ เพื่อมิให้เด็กคนอื่นๆ ตกเป็นเหยื่อของการค้าประเวณีเด็กอีกต่อไป

๒.๒.๔ เสริมสร้างกระบวนการฟื้นฟูเยียวยาอย่างยั่งยืน โดยสร้างกระบวนการช่วยเหลือส่งต่อและบำบัดฟื้นฟูร่างกายจิตใจของเด็กและเยาวชนที่เคยเข้าสู่วงจรการค้าประเวณี โดยให้กลับเข้าสู่ระบบการศึกษา การแก้ปัญหาความยากจน รวมทั้งส่งเสริมการฝึกอาชีพเพื่อสามารถกลับมามีชีวิตที่ดีและสามารถประกอบอาชีพที่สุจริตได้และไม่กลับเข้าไปในวงจรเดิมอีก รวมทั้งการจัดฝึกอาชีพให้แก่เด็กและเยาวชนเพื่อให้สามารถทำได้จริง และสร้างรายได้อย่างสม่ำเสมอ

หน้าว่าง

บทที่ ๕

การจัดสัมมนา/เสวนาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน

๕.๑ การเสวนาเพื่อปฏิรูปพลเมืองสู่ความเป็นพลเมืองต้นแบบในกลุ่มเด็กและเยาวชน เมื่อวันอังคารที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ระหว่างเวลา ๐๙.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมหมายเลข ๒๗๐๒ ชั้น ๒๗ อาคารสุขประพฤติ กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์

เพื่อปฏิรูปพลเมืองสู่ความเป็นพลเมืองต้นแบบในกลุ่มเด็กและเยาวชนโดยจัดให้มีเวทีเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน รวมทั้งผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันหาข้อสรุปเพื่อกำหนดทิศทาง รวมถึงตัวชี้วัดที่เหมาะสมในการกำหนดความเป็นพลเมืองในคนไทย และความเป็นพลเมืองในกลุ่มเด็กและเยาวชนสู่ความเป็นพลเมืองต้นแบบของเด็กและเยาวชนต่อไป อีกทั้งยังเป็นการสร้างกระบวนการเชื่อมร้อยเครือข่ายผู้นำด้านเด็กและเยาวชนคนรุ่นใหม่ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาความเป็นพลเมืองในกลุ่มเด็กและเยาวชนร่วมกัน เพื่อนำไปสู่การขับเคลื่อนแนวทางในการพัฒนาด้านเด็กและเยาวชนให้เกิดเป็นรูปธรรมต่อไป และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคมประเทศชาติและประชาชนอย่างแท้จริง

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ



ปาฐกพิเศษ เรื่อง "พลเมืองในศตวรรษที่ ๒๑" โดยรองศาสตราจารย์ ดร.ปณิธาน วัฒนายากร อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และผู้อำนวยการวิทยาลัยการเมืองการปกครอง สถาบันพระปกเกล้า

การเสวนา เริ่มต้นด้วยการปาฐกพิเศษ เรื่อง "พลเมืองในศตวรรษที่ ๒๑" โดยรองศาสตราจารย์ ดร. ปณิธาน วัฒนายากร อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และผู้อำนวยการวิทยาลัยการเมืองการปกครอง สถาบันพระปกเกล้า ต่อด้วยเวทีเสวนา เรื่อง "ปฏิรูปพลเมือง....สู่ความเป็นพลเมืองต้นแบบ" โดยมีวิทยากร ประกอบด้วย ๑) นางรัตนา กิติกร ผู้จัดการฝ่ายสื่อสารสังคม มูลนิธิสยามกัมมาจล ๒) นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ๓) นายเอกพงศ์ จงเกษกรณ์ ดารานักแสดง ๔) นายทวี อัมพรมหา (ขาวผ่อง สิทธิชูชัย) อดีตนักมวยเหรียญเงินกีฬาโอลิมปิก และดำเนินรายการโดย นายกันติพจน์ สิริภักดิสกุล อนุกรรมาธิการ



เวทีเสวนา เรื่อง "ปฏิรูปพลเมือง....สู่ความเป็นพลเมืองต้นแบบ" โดยมีวิทยากรร่วมเสวนา ประกอบด้วย นายเอกพงศ์ จงเกษกรณ์ (เฟิสท์) ดารานักแสดง นายทวี อัมพรมหา (ขาวผ่อง สิทธิชูชัย) อดีตนักมวยเหรียญเงินกีฬาโอลิมปิก นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ นางรัตนา กิติกร ผู้จัดการฝ่ายสื่อสารสังคม มูลนิธิสยามกัมมาจล ดำเนินรายการ โดย นายกันติพจน์ สิริภักดิสกุล อนุกรรมาธิการ (จากซ้ายไปขวา)

ส่วนภาคบ่ายเป็นกิจกรรมการเปิดเวทีเวิลด์คาเฟ่ (World Café) สนทนาสานพลัง "พลเมือง" เรื่อง "ปฏิรูปพลเมือง....สู่การปฏิรูปเมือง" ซึ่งเป็นกระบวนการสนทนาที่สร้างแรงบันดาลใจและกระตุ้นให้เกิดการสนทนาแลกเปลี่ยนอย่างเปิดกว้างและเป็นกันเอง มีการแบ่งกลุ่มโดยมีวิทยากรประจำกลุ่ม และท้ายสุดได้เปิดโอกาสให้มีการอภิปรายรับฟังและร่วมสะท้อนความเห็นจากผู้เข้าร่วมการเสวนา เพื่อให้การเสวนาเกิดประโยชน์ต่อทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม



บรรยากาศการดำเนินกิจกรรมการเปิดเวทีเวิลด์คาเฟ่ (World Café) สนทนาสานพลัง "พลเมือง" เรื่อง "ปฏิรูปพลเมือง....สู่การปฏิรูปเมือง"

ผลการพิจารณา

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้สรุปผลการเสวนา ดังนี้

๑. คุณสมบัติพื้นฐานของความเป็นพลเมือง ประกอบด้วย ๑) การมีระเบียบวินัย รู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง ๒) ความซื่อสัตย์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น มีมโนธรรม คิดดี ทำดี เคารพสิทธิและหน้าที่ทั้งของตนเองและผู้อื่น ๓) ใฝ่เรียนรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น ใส่ใจพัฒนาตนเอง ส่วนวิธีการ ควรเริ่มจากการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดี ทำให้ตนเองเป็นผู้ที่มีวินัย และควรปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ทำให้เป็นนิสัย นอกจากนี้ ยังต้องมีความพร้อมที่จะส่งเสริมและแบ่งปันให้ผู้อื่นด้วย ทั้งนี้ต้องปลูกฝังผ่านสถาบันครอบครัว สถานศึกษา สถาบันทางสังคม

เพื่อสร้างคุณสมบัติพื้นฐานของความเป็นพลเมืองให้เกิดขึ้นตั้งแต่ในวัยเด็ก เช่น การสร้างจิตสำนึกความเป็นพลเมือง การเคารพกฎหมาย เป็นต้น นอกจากนี้ ยังต้องพยายามฝ่าฟันอุปสรรคต่อการสร้างพื้นฐานของพลเมืองซึ่งอาจเกิดจากบริบทและสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่เป็นอยู่มาอย่างยาวนานและยากต่อการแก้ไขด้วย

๒. ทักษะ/องค์ความรู้ที่จำเป็น ประกอบด้วย ทักษะการมีจิตสำนึกสาธารณะ การคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุมีผล ทักษะการสื่อสาร ทักษะในการเข้าสังคม การสร้างสัมพันธภาพต่อผู้อื่น ทักษะการใช้เทคโนโลยีโซเชียลมีเดีย ทักษะการตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ทักษะในการดำรงชีวิต และทักษะในการเรียนรู้ ส่วนวิธีการ ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของบทบาทผู้นำซึ่งมีความหลากหลายบทบาท ดังนั้น ทักษะที่จำเป็นต่อการเป็นผู้นำจึงมีความแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ ดังนั้น วิธีการสร้างทักษะความเป็นผู้นำนั้น คือการหาบุคคลต้นแบบ หรือ role model เพื่อเป็นต้นแบบในการดำเนินชีวิต นอกจากนี้ ยังเสนอให้สร้างเวทีสาธารณะให้เด็กได้มีโอกาสแสดงออกในการเป็นผู้นำ นอกจากนี้ ต้นแบบที่ดีที่สุดคือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คือ การนำแนวคิดแบบเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำรงชีวิตได้และนำคำสอนของพระพุทธเจ้ามาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตคือ การดำเนินชีวิตทางสายกลาง

๓. คุณสมบัติของการเป็นผู้นำ ประกอบด้วย การเป็นทั้งผู้นำและผู้ตามที่ดี ความเสียสละและความรับผิดชอบ และความกล้าหาญ โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม ความซื่อสัตย์และเชื่อถือได้ ความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี กล้าแสดงออก เชื่อมั่นในตัวเอง เอาใจเขามาใส่ใจเรา ยอมรับความแตกต่างและยอมรับการเปลี่ยนแปลง ความกล้าตัดสินใจ มีเหตุผลมีความรู้ รู้จริง มีความสามารถในการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ การแบ่งเวลาและการจัดลำดับความสำคัญให้เหมาะสม ส่วนวิธีการ ควรต้องมีแบบอย่างที่ดีเพื่อให้เด็กและเยาวชนดำเนินแบบอย่างอย่างเหมาะสม และควรปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีตั้งแต่ในวัยเด็ก ส่งเสริมและปลูกฝังให้รู้จักการเสียสละให้ผู้อื่น และเปิดเวทีเพื่อให้เด็กได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและแสดงออกถึงความเป็นผู้นำในกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มิใช่เฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น

๕.๒ การเสวนาสร้างเสริมภูมิคุ้มกันทางสังคมเพื่อเด็กและเยาวชนในยุคดิจิทัล เมื่อวันจันทร์ที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ระหว่างเวลา ๐๙.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องรับรอง ๑ - ๒ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒



คณะกรรมาธิการ และคณะอนุกรรมาธิการ ถ่ายภาพร่วมกับวิทยากร

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและความตระหนักเกี่ยวกับการเข้าถึง การใช้สื่อและเสพสื่ออย่างสร้างสรรค์ให้เท่าทันยุคสมัย ตลอดจนสร้างความตระหนักถึงปัญหาภูมิคุ้มกันทางสังคมบกพร่องของเด็กและเยาวชน โดยเปิดเวทีในการระดมความคิดเห็นเพื่อค้นหาต้นเหตุของปัญหา และกำหนดแนวทางในการหนุนสร้าง “ภูมิคุ้มกันทางสังคม” ต่อการที่เด็กและเยาวชนปฏิสัมพันธ์กับสื่อทั้งแง่ของการสร้างและเสพสื่อ ตลอดจนเพื่อให้เกิดการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการหาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ เพื่อให้เอื้อต่อแนวทางในการป้องกันการปฏิสัมพันธ์เด็กกับสื่อที่ไม่พึงประสงค์ต่อไป และเพื่อให้การเสวนาเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ



ร่วมเวทีเสวนา ประกอบด้วย นางสาวเขมนิจ จามิกรณ์ ดร.รัฐศาสตร์ กรสูต นายกันติพจน์ สิริภักดิสกุล นางสาวแอน ทองประสม นางสุรางคณา วายุภาพ และแพทย์หญิงพรรณพิมล วิปุลากร รองอธิบดีกรมสุขภาพจิต

การเสวนาเริ่มต้นด้วยการปาฐกพิเศษ เรื่อง “การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันทางสังคมเพื่อเด็กและเยาวชนในยุคดิจิทัล” โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตติ มงคลชัยอรัญญา คณบดีวิทยาลัยพัฒนศาสตร์ ป่วย อึ้งภากรณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ต่อด้วยการเสวนาเพื่อสร้างเสริมภูมิคุ้มกันทางสังคมเพื่อเด็กและเยาวชนในยุคดิจิทัล ซึ่งผู้ร่วมเวทีเสวนาประกอบด้วย ๑) แพทย์หญิงพรรณพิมล วิปุลากร รองอธิบดีกรมสุขภาพจิต ๒) นางสุรางคณา วายุภาพ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ๓) ดร.รัฐศาสตร์ กรสูต ผู้อำนวยการอาวุโส สำนักส่งเสริมธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ๔) นางสาวแอน ทองประสม ดารานักแสดง/ผู้จัดละคร ๕) นางสาวเขมนิจ จามิกรณ์ ดารานักแสดง และนายกันติพจน์ สิริภักดิสกุล อนุกรรมาธิการฯ ผู้ดำเนินรายการ

ผลการพิจารณา

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้สรุปผลการเสวนาได้ว่า ในยุคที่สื่อเข้ามามีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตประจำวันของทุกคน ไม่ว่าจะการทำงาน การเรียน การติดต่อสื่อสาร ทำให้ทุกคนไม่สามารถหลีกเลี่ยงการใช้เทคโนโลยีเหล่านั้น ดังนั้น สิ่งที่สามารถกระทำได้ คือ การสร้างเกราะกำบัง หรือการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับตนเอง ดังนั้น การใช้โซเชียลมีเดียขึ้นอยู่ตัวผู้ใช้ (User) และการปลูกฝังความคิดเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมภายในจิตใจให้รู้จักป้องกันตัวเองจากสื่อลามก อนาจาร และสิ่งผิดกฎหมายต่าง ๆ พร้อมกับส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กมีโอกาสคิดวิเคราะห์ สร้างการเรียนรู้ด้วยตัวเอง จากประสบการณ์ของผู้ใหญ่ที่แวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นบิดามารดา ผู้ปกครอง และครู ซึ่งถือเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กสามารถอยู่ในโลกของสื่อได้อย่างปลอดภัย และรู้จักใช้สื่อให้เกิดประโยชน์เพื่อการใช้ชีวิตอย่างเหมาะสมและมีสุขภาวะ อันจะนำไปสู่การหล่อหลอมให้เด็กและเยาวชนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ กล่าวคือ การเป็นคนรู้คิด รู้จักแยกแยะ รู้จักเลือก เท่าทันอารมณ์ ความรู้สึก ช่างคิด ช่างสังเกต และรู้จักเสพสื่อให้เกิดประโยชน์ เพื่อนำไปสู่การสร้างพลเมืองที่ดีและมีคุณภาพของสังคมต่อไป โดยต้องตระหนักใน ๒ เรื่อง ได้แก่

๑. ภูมิคุ้มกันภายใน ได้แก่ ความคิดความเชื่อ การมีวิจารณญาณในการคิดวิเคราะห์ การตัดสินใจในเสพสื่อ

๒. ภูมิคุ้มกันภายนอก โดยการจำกัดกรอบในการนำเสนอสื่อให้มีความเหมาะสมด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การบัญญัติกฎหมายเพื่อควบคุมสื่อ ผู้ใช้สื่อ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสื่อ เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังควรกำหนดแนวทางการสร้างภูมิคุ้มกันร่วมกัน ดังนี้

๑. การใช้วิจารณญาณในการเลือกรับสื่อที่มีประโยชน์ โดยการไตร่ตรอง แยกแยะวิเคราะห์ข้อมูลให้ถูกต้อง รู้เท่าทัน และคิดอย่างสร้างสรรค์ อย่าใช้สื่อในทางที่ผิด

๒. ครูและผู้ปกครองควรหันมาใส่ใจ และให้คำแนะนำ ตลอดจนให้ความรู้ความเข้าใจต่อเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิด แต่ไม่ควรห้ามหรือปิดกั้นการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะในเรื่องเพศ แต่ควรให้เด็กได้เรียนรู้และเข้าใจภายใต้การดูแลอย่างใกล้ชิดของผู้ปกครองและครู

๓. ปลูกฝังค่านิยมในการเลือกคิดวิเคราะห์ แยกแยะ และค่านิยมในการใช้ชีวิตให้มีคุณภาพ โดยต้องเรียนรู้บทบาทในการเลือกรับสื่อที่ถูกต้องและเหมาะสม โดยผ่านการขัดเกลาจากครอบครัว จากครอบครัว และสถาบันการศึกษา

๔. เราจะไม่สามารถหยุดยั้งความก้าวหน้าของเทคโนโลยีได้ แต่สามารถป้องกันปัญหาด้วยการสร้างภูมิคุ้มกันภายในของตัวเราเอง ด้วยการรู้เท่าทันสื่อและใช้สื่อในทางที่ถูกต้องเหมาะสม

๕. หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการ และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องต้องร่วมกันส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดสื่อสร้างสรรค์

๖. ควรจัดการเรียนการสอน/อบรมในสถานศึกษาเพื่อสร้างความรู้เข้าใจให้รู้เท่าทันสื่อ เทคนิคการใช้และการป้องกัน การสอนวิธีคิดแยกแยะสื่อที่ดีและไม่ดี การจัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนักในการเลือกใช้ เสพสื่อ และการรู้จักกลั่นกรองข่าว

๗. แจ้งหน่วยงานที่มีหน้าที่ติดตามลงโทษผู้ที่กระทำผิดกฎหมายหรือเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม หรือแจ้งผู้ดูแล หรือ admin ของเว็ปไซต์นั้น

๘. สนับสนุน รณรงค์และสร้างสื่อที่สร้างสรรค์ โดยการสร้างกระแสหรือสร้างค่านิยมเพื่อให้เด็กและเยาวชนเลียนแบบพฤติกรรมที่ดี โดยการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์และพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น และไม่สนับสนุนสื่อที่ไม่เหมาะสม

๙. เปิดพื้นที่ในการพูดคุยแลกเปลี่ยนกัน เพื่อปรับเปลี่ยนความคิดให้เป็นไปในทางสร้างสรรค์และหาพื้นที่ในการสร้างกิจกรรมเพื่อรณรงค์การบริโภคอย่างเหมาะสม ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น เล่นกีฬา เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนให้มากขึ้น

๑๐. ดำเนินชีวิตตามหลักศาสนา การดำรงตนด้วยการมีสติควบคู่ไปกับการสร้างเสริมคุณธรรม/จริยธรรมในการสร้างและเสพสื่อ

๑๑. สื่อก็ต้องมีจรรยาบรรณ มีการกำหนดกรอบในการนำเสนอสื่อให้มีความเหมาะสม

๕.๓ การเสวนา เรื่อง "ทิศทางการพัฒนาเด็กไทย" เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙ ระหว่างเวลา ๐๙.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องรับรอง ๑ – ๒ อาคารรัฐสภา ๒



วัตถุประสงค์

เพื่อกำหนดทิศทางการทำงานในประเด็นปัญหาด้านเด็กและเยาวชน และเพื่อกำหนดแนวทางในการทำงานเพื่อจัดการประเด็นปัญหาด้านเด็กและเยาวชน

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

คณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการปัญหาด้านเด็กและเยาวชนที่มีอยู่ในสังคมไทย จึงได้หารือร่วมกับสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล ในการจัดเวทีระดมสมองเพื่อกำหนดทิศทางในการทำงานด้านเด็กและเยาวชนเพื่อทำให้เกิดการจัดการปัญหาด้านเด็กและเยาวชนในหลายเวทีที่มีการระดมความคิดเห็น หรือเวทีวิชาการส่วนใหญ่เป็นการประมวลปัญหาและก็พบปัญหามากแต่ไม่ค่อยพบเวทีที่นำเสนอแนวทางในการสร้าทางออกของปัญหา และมีการทำงานที่ต่อเนื่อง โดยเวทีนี้เน้นการเสนอแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านเด็กและเยาวชน โดยเชิญเครือข่ายในภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งเครือข่ายภาคนโยบาย ภาควิชาการ ภาคประชาชน ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการทำงานด้านเด็กและเยาวชน ที่ประชุมได้ร่วมกันกำหนดประเด็นสำคัญในการทำงานด้านการพัฒนาเด็ก และเยาวชน ใน ๔ ประเด็น กล่าวคือ

(๑) ครอบครัว สื่อ พื้นที่สร้างสรรค์ การศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ สุขภาพ

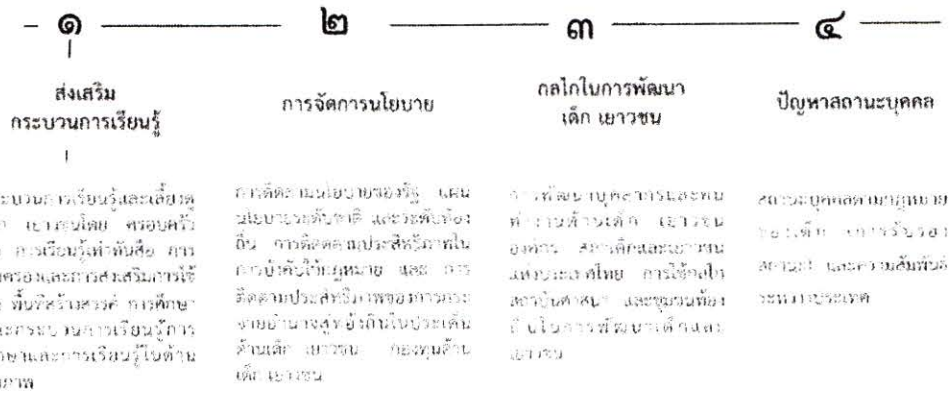
(๒) การติดตามนโยบายของรัฐ แผนกฎหมายและการบังคับใช้ และการกระจายอำนาจกองทุน

(๓) บุคคล องค์กร สภาเยาวชนและสถาบันศาสนา และท้องถิ่น

(๔) สถานะบุคคลตามกฎหมายของเด็ก (การรับรองสถานะ) และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนการทำงาน ที่ประชุมได้ร่วมกันกำหนดกระบวนการในการทำงาน

กรอบประเด็นในการทำงานด้านเด็ก เยาวชน



และในเบื้องต้น จะมีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อศึกษาและจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางในการจัดการปัญหาในแต่ละกลุ่ม และจัดทำแผนขับเคลื่อนจากระยะสั้นไปสู่ระยะยาวต่อไป

ผลการพิจารณา



บรรยากาศการเสวนา

โดยวิทยากรแต่ละท่านได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการรับรองตัวบุคคลของเด็ก การจดทะเบียนคนเกิดครบขั้นตอนและมีประสิทธิภาพ การจดทะเบียนคนอยู่ ใน ทร.๓๘ ก การอบรมให้ความรู้แก่โรงเรียนในการจัดการปัญหาสถานะบุคคล และการลงทุนในเด็กปฐมวัย การกำหนดค่านิยมของเด็กให้ชัดเจน วินัย เคารพกฎหมาย และเคารพผู้ใหญ่ เด็กแรกเกิดได้สวัสดิการหนังสือภาพทั่วถึงทุกคน นโยบายเด็กปฐมวัยให้เป็นไปได้จริงในทุกพื้นที่ กองทุนและกลไกในการส่งเสริมการอ่านในทุกระดับและในทุกพื้นที่ โดยสอดคล้องกับคณะกรรมการปฐมวัยในระดับจังหวัด การสร้างกลไกในการคุ้มครองเด็กในการใช้สื่อ

การสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็กในวัยเริ่มต้นโดยพัฒนาชุดการเรียนรู้ให้กับเด็ก และเยาวชน การเตรียมความพร้อมสู่อาเซียน โดยเฉพาะการเสริมสร้างอาชีพ ระบบแนะแนวทั้งในและนอกสถานศึกษาเพื่อค้นหาเป้าหมายในชีวิต โรงเรียนพ่อแม่ ส่งเสริมการวิจัย ฐานข้อมูลด้านสถานการณ์ และองค์ความรู้ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน

๕.๔ การเสวนา เรื่อง "เครื่องมือทางการศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาวะทางกายภาพของเด็กและเยาวชน" เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ระหว่างเวลา ๐๙.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องรับรอง ๑ – ๒ อาคารรัฐสภา ๒



วัตถุประสงค์

เพื่อค้นหาข้อเสนอแนะในการพัฒนาเครื่องมือทางการศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาวะทางกายภาพของเด็กและเยาวชนให้มีความทันสมัยและความเหมาะสมต่อเด็กและเยาวชน

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

เป็นการเสวนาในห้องประชุม โดยมีลำดับขั้นของประเด็นในการเสวนา ดังนี้

๑) การนำเสนอผลการวิจัย ข้อเท็จจริง ประเด็นปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้นต่อวงการศึกษาไทยจากเครื่องมือทางการศึกษา รวมทั้งนำเสนอประสบการณ์เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอ และแนวทางการแก้ไขปัญหาตามทัศนะของวิทยากร ซึ่งวิทยากร ประกอบด้วย

๑.๑ รองศาสตราจารย์นายแพทย์อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยเพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บในเด็ก คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี ซึ่งสรุปได้ว่าปัญหาเรื่องจำนวนหนังสือเรียนของเด็กที่มากเกินไปในแต่ละวัน ทำให้เด็กต้องรับภาระในการสะพายกระเป๋านักเรียนที่หนักทุกวัน โดยเฉพาะเด็กในชั้นประถมศึกษา ซึ่งผลการวิจัยได้เสนอแนะว่า "เด็กในระดับชั้นประถมศึกษาไม่ควรแบกกระเป๋านักเรียนหนักเกิน ๑๐% ของน้ำหนักตัว" แต่สภาพปัจจุบันพบว่า ประมาณกว่า ๘๐% ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (โดยเฉพาะระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๓) ไปโรงเรียนโดยแบกสัมภาระที่มีน้ำหนักเกิน ๑๐% ของน้ำหนักตัว ซึ่งเป็นอันตรายต่อกล้ามเนื้อและกระดูกสันหลังของเด็ก และส่งผลต่อประสิทธิภาพและสมาธิในการเรียนรู้ของเด็กด้วย นอกจากนี้ยังเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุในการเดินทาง และอาจส่งผลเสียต่อสุขภาพด้านอื่น ๆ ตามมา



รศ.นพ.อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยเพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บในเด็ก คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี นำเสนอผลการวิจัย เรื่อง "ปัญหาน้ำหนักกระเป๋านักเรียนและขนาดโต๊ะเก้าอี้นักเรียนที่ไม่สอดคล้องกับขนาดสัดส่วนร่างกายของนักเรียน"

๑.๒ ดร.ไพโรจน์ ลดาวิจิตรกุล อาจารย์ประจำภาควิชาการวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้นำเสนอผลการศึกษาเรื่องน้ำหนักกระเป๋านักเรียนและขนาดโต๊ะเก้าอี้นักเรียนที่ไม่สอดคล้องกับขนาดสัดส่วนร่างกายของนักเรียน สรุปสาระสำคัญ ดังนี้



ดร.ไพโรจน์ ลดาวิจิตรกุล
อาจารย์ประจำภาควิชาการวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในปี ๒๕๕๓ ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ จำนวน ๓๖๐ คน จากโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ทั้งชายและหญิง ซึ่งมีอายุระหว่าง ๖ - ๑๒ ปี โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยระบบวัดสัดส่วนร่างกายจากภาพถ่ายดิจิตอล ซึ่งผลสรุป พบว่า "มาตรฐานขนาดของโต๊ะเก้าอี้ มีขนาดใหญ่กว่าขนาดสัดส่วนร่างกายของเด็ก กล่าวคือโรงเรียนส่วนใหญ่เลือกใช้โต๊ะเก้าอี้นักเรียนโดยซื้อเผื่อเด็กโต มิใช่เผื่อเด็กเล็ก" (เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านงบประมาณมาเกี่ยวข้อง) จึงส่งผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของเด็ก และเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ของเด็ก"

๒) เวทีเสวนา เรื่อง "เครื่องมือทางการศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาวะทางกายภาพของเด็กและเยาวชน" ผู้ร่วมเวทีเสวนา ประกอบด้วย

๑. ศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ จิตระดับ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศวร มณีศรีขำ อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

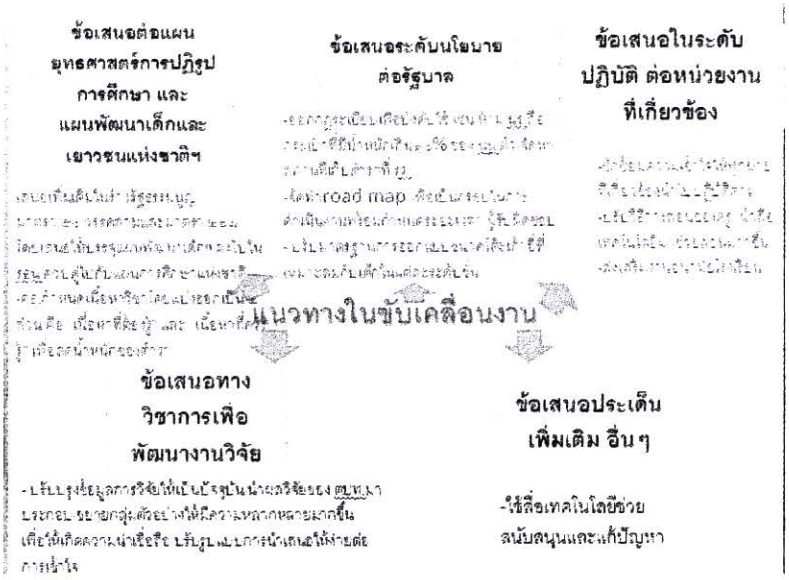
๓. นายธัญญา เรืองแก้ว รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

๔. นายแพทย์กิตติ ลาภสมบัติศิริ รักษาการณ์ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

๕. นายกันติพจน์ สิริภักดิสกุล อนุกรรมาธิการฯ ผู้ดำเนินรายการ

ผลการพิจารณา

คณะอนุกรรมาธิการ เห็นควรเสนอเป็นแผนและแนวทางในการดำเนินการ โดยแบ่งตามระดับความเร่งด่วน และจัดเป็นกลุ่มมิติการขับเคลื่อน ดังนี้



ข้อเสนอต่อแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา และแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

๑. เสนอเพิ่มเติมในร่างรัฐธรรมนูญ (ฉบับคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ) มาตรา ๕๐ วรรคสาม และมาตรา ๒๖๗ โดยเสนอให้บรรจุแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ลงไปในรัฐธรรมนูญควบคู่ไปกับแผนการศึกษาแห่งชาติ

๒. กระทรวงศึกษาธิการควรกำหนดเนื้อหาวิชาโดยแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ “เนื้อหาที่ต้องรู้” และ “เนื้อหาที่ควรรู้” เพื่อลดน้ำหนักของตำรา

ข้อเสนอระดับนโยบายต่อรัฐบาล

๑. ออกกฎระเบียบเพื่อบังคับใช้ เช่น ห้ามนักเรียนถือกระเป๋าที่มีน้ำหนักเกิน ๑๐% ของน้ำหนักตัว/จัดหาสถานที่เก็บตำราที่โรงเรียน

๒. จัดทำ road map เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงานพร้อมกำหนดระยะเวลา/ผู้รับผิดชอบ

๓. ปรับมาตรฐานการออกแบบขนาดโต๊ะเก้าอี้ที่เหมาะสมกับเด็กในแต่ละระดับชั้น

ข้อเสนอในระดับปฏิบัติต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑. ซักซ้อมความเข้าใจให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติตาม

๒. ปรับวิธีการสอนของครู/นำสื่อเทคโนโลยีมาช่วยสอนมากขึ้น

๓. ส่งเสริมงานอนามัยโรงเรียน

๔. จัดสถานที่สำหรับจัดเก็บตำรา เอกสาร และสื่อการสอนต่าง ๆ ในลักษณะของห้องสมุด เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลในการเรียนรู้ให้แก่เด็กนักเรียน

ข้อเสนอทางวิชาการเพื่อพัฒนางานวิจัย

ปรับปรุงข้อมูลการวิจัยให้เป็นปัจจุบัน/นำผลวิจัยของต่างประเทศมาประกอบ/ขยายกลุ่มตัวอย่างให้มีความหลากหลายมากขึ้น เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ/ปรับรูปแบบการนำเสนอให้ง่ายต่อการเข้าใจ

ข้อเสนอประเด็นเพิ่มเติม อื่น ๆ

๑. ใช้สื่อเทคโนโลยีช่วยสนับสนุนและแก้ปัญหา

๒. การนำโซเชียลมีเดียมาเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการเรียนการสอน

นอกจากนี้ ยังได้เสนอให้จัดทำข้อเสนอเพื่อส่งไปยังกระทรวงศึกษาธิการในเรื่องโต๊ะและเก้าอี้นักเรียนและกระเป๋านักเรียน

๕.๕ การเสวนาโต๊ะกลมเรื่อง “การสร้างความปลอดภัยในเด็ก” กรณีศึกษาเหตุการณ์เพลิงไหม้ที่พักนักเรียนในจังหวัดเชียงราย เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ระหว่างเวลา ๐๙.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมสารนิเทศ ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๑ กรุงเทพมหานคร



วัตถุประสงค์

เพื่อตระหนักถึงอันตรายและผลกระทบที่เกิดขึ้นในประเด็นที่เกี่ยวกับมาตรการความปลอดภัยในการดูแลเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะในสถานที่ดูแลเด็กและเยาวชนเพื่อร่วมกันพิจารณาหามาตรการและวิธีการป้องกันจากภัยอันตราย ตลอดจนการสร้างความปลอดภัยในเด็กเพื่อไม่ให้เกิดเหตุการณ์ลักษณะเดียวกันในอนาคต

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

การเสวนาเริ่มจากการนำเสนอผลงานวิจัย เรื่อง "การสร้างความปลอดภัยในเด็ก" โดยรองศาสตราจารย์นายแพทย์อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยเพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บในเด็กคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี และนายชาญณรงค์ ไวยพจน์ ประธานคณะอนุกรรมการวิชาการวิศวกรรมความปลอดภัย วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมป์ และต่อด้วยการเสวนาเรื่อง "แนวทางการสร้างความปลอดภัยในเด็ก" กรณีศึกษาเหตุการณ์เพลิงไหม้ที่พักนักเรียนในจังหวัดเชียงราย ซึ่งวิทยากรนำการอภิปราย ประกอบด้วย ๑) รองศาสตราจารย์นายแพทย์อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยเพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บในเด็กคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี ๒) นายชาญณรงค์ ไวยพจน์ ประธานคณะอนุกรรมการ วิชาการวิศวกรรมความปลอดภัย วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมป์ ๓) นายปุณณพัทธ์ อรุณิชย์ตระกูล ประธานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ดำเนินรายการ โดย นายกันติพจน์ ศิริภักดีสกุล อนุกรรมาธิการฯ

ผลการพิจารณา

๑. กำหนดให้มีหน่วยงานหลักเพื่อทำหน้าที่กำหนดมาตรการ ตลอดจนบังคับใช้กฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยต้องเพิ่มความเข้มงวดของกลไกในการตรวจสอบระบบความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒. หน่วยงานผู้ปฏิบัติควรพิจารณาทบทวนภารกิจหน้าที่และความรับผิดชอบ และกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยให้มีความรัดกุมและรอบคอบมากยิ่งขึ้น เพื่อขยายผลไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมต่อไป

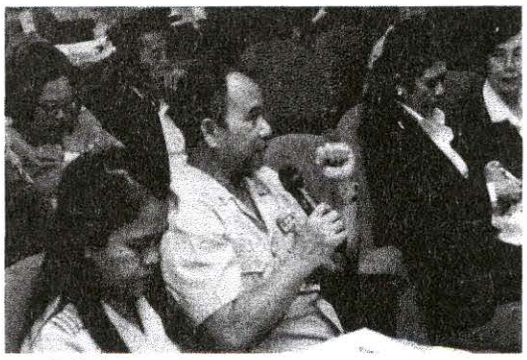
๓. หน่วยงานผู้ปฏิบัติควรประสานความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ

๔. พิจารณาแก้ไขปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้มีความเหมาะสมต่อไป

๕. การรณรงค์และประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับสาเหตุของการบาดเจ็บในกลุ่มเด็กและวิธีการปฏิบัติตนเมื่อประสบภัยพิบัติ ตลอดจนให้เห็นความสำคัญของการป้องกันความปลอดภัยในเด็กในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การรณรงค์ให้สถานศึกษา หอพัก สถานสงเคราะห์ วัด มัสยิด มูลนิธิ ตลอดจนสถานที่ที่ดำเนินกิจการในลักษณะโรงเรียนแบบอยู่ประจำดำเนินการตามมาตรการด้านความปลอดภัย เช่น วางแผนเพื่อซักซ้อมการอพยพหนีไฟ การรณรงค์การใช้หมวกนิรภัย เป็นต้น

๖. สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนในสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันความปลอดภัยที่เกิดขึ้น

๗. การสร้างความพร้อมให้แก่หน่วยงานผู้ปฏิบัติชัดเจนเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

บรรยากาศการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมการเสวนา

๕.๖ โครงการเสวนาเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ทักษะชีวิตและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย ให้แก่เด็กและเยาวชน เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ระหว่างเวลา ๐๙.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ อาคารรัฐสภา ๑ และโรงมหรสพหลวง ศาลาเฉลิมกรุง กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ทักษะชีวิตและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยให้แก่เด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการผ่านกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน เพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ทักษะชีวิตและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยให้แก่เด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการเพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ชีวิตประจำวันได้ และเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการนำความรู้ไปเผยแพร่และแบ่งปันความสุขแก่ผู้อื่นในสังคม รวมทั้งก่อให้เกิดการขยายผลสร้างเครือข่ายด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนต่อไป และการจัดโครงการครั้งนี้ มีกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๕๐๐ คน ประกอบด้วย คณะกรรมาธิการ คณะอนุกรรมาธิการ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เด็กและเยาวชนซึ่งเป็นสมาชิกเครือข่ายประธานนักเรียนกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจากโรงเรียน และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ และผู้แทนครูอาจารย์จากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ

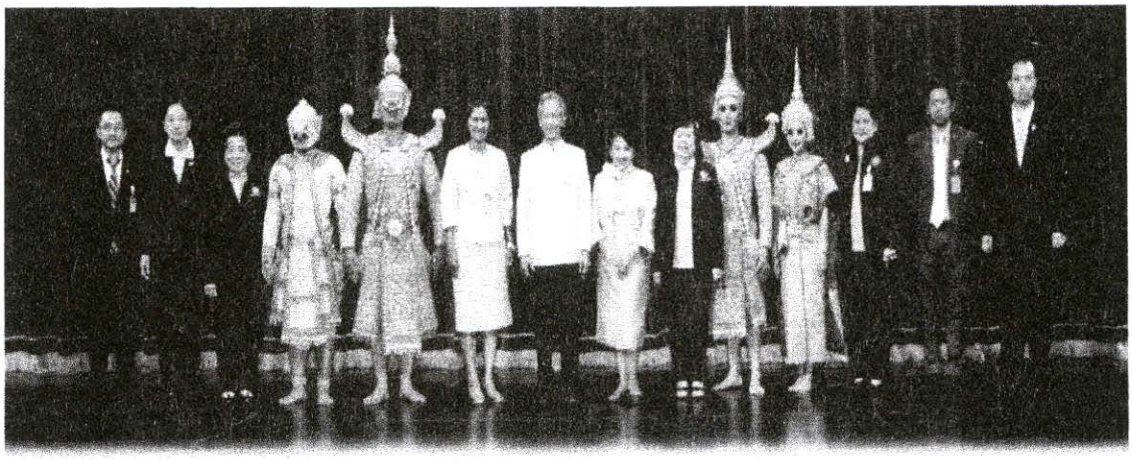


บรรยากาศการเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการ ณ บริเวณห้องโถง อาคารรัฐสภา ๑

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

การเสวนาเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้และทักษะชีวิตให้แก่เด็กและเยาวชน โดยกำหนดรูปแบบกิจกรรม ประกอบด้วย ๑. การเสริมสร้างการเรียนรู้ทักษะชีวิตและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย โดยการถวายราชสักการะพระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว และศึกษาดูงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และพิพิธภัณฑ์รัฐสภา ๒. การเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวโดยการรับชมวิดีทัศน์และนิทรรศการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสการจัดงานฉลองสิริราชสมบัติครบ ๗๐ ปี และเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๗ รอบ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ๓. การเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทยโดยการรับชมการแสดงโขน ๔. การบรรยายพิเศษ เรื่อง “แนวทางการเสริมสร้างการเรียนรู้ทักษะชีวิตและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของเด็กและเยาวชน” และเปิดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน นำเสนอปัญหา ผลกระทบ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเสริมสร้างการเรียนรู้ทักษะชีวิต

และความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย และ ๕. ร่วมพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในการเสริมสร้างการเรียนรู้ทักษะชีวิตและความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยให้แก่เด็กและเยาวชน



ผลการพิจารณา

คณะอนุกรรมาธิการได้สอดแทรกกิจกรรมโดยการแจกแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด ประกอบด้วยคำถาม จำนวน ๒ ข้อ ได้แก่

๑. หากคุณสามารถเปลี่ยนแปลงประเทศไทยได้ คุณอยากเห็นประเทศไทยเป็นอย่างไร

๒. คุณจะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้นได้อย่างไร

ทั้งนี้ ได้สรุปข้อเสนอของเด็กและเยาวชนที่ตอบแบบสอบถามดังกล่าว มาจัดเรียงตามลำดับความสำคัญ ร่วมกับการสังเคราะห์ประเด็นที่เป็นความต้องการของเด็กและเยาวชน จากการแจกแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

ตารางที่ ๑ ความต้องการในการทำให้ประเทศไทยเกิดความเปลี่ยนแปลงในมุมมองของเด็กและเยาวชน ตามลำดับจำนวนความเห็น

อันดับ	ประเด็นที่ตอบ	จำนวนความเห็น	คิดเป็นร้อยละของผู้ตอบ
๑	สร้างความสามัคคี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำเพื่อส่วนรวม	๔๙	๓๘.๖%
๒	บังคับใช้กฎหมายเคร่งครัด สร้างระเบียบวินัย รู้หน้าที่ มีความเท่าเทียม ยุติธรรม ปลอดภัย	๓๔	๒๖.๘%
๓	พัฒนาการศึกษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เน้นการนำไปประกอบอาชีพมากกว่าวิชาการ	๒๖	๒๐.๕%
๔	สภาพแวดล้อมที่สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย Green city	๒๒	๑๗.๓%
๕	ปราบปรามการคอรัปชั่น	๑๙	๑๕.๐%
๖	พัฒนาเศรษฐกิจ ฐานะความเป็นอยู่ ลดความเหลื่อมล้ำ	๑๖	๑๒.๖%
๗	รักษาความเป็นไทย อนุรักษ์วัฒนธรรม	๙	๗.๑%
๘	แก้ปัญหาการจราจร ปรับปรุงการคมนาคม	๘	๖.๓%
๙	เน้นเศรษฐกิจพอเพียง	๔	๓.๑%
๑๐	มีสวัสดิการทางการสาธารณสุขที่ดี เพียงพอ เข้าถึงง่าย	๓	๒.๔%
๑๑	ควบคุมคุณภาพสื่อ	๑	๐.๘%

นอกจากนี้ คณะอนุกรรมาธิการ ยังได้นำรวบรวมข้อเสนอในประเด็นคำถามข้อ ๒ มาสรุปและจัดลำดับ สรุปได้ดังนี้

อันดับ ๑ เด็กและเยาวชน ต้องการให้รัฐมีการดำเนินการให้เกิดความสามัคคีปรองดองของคนในชาติ ไม่แบ่งแยกแบ่งฝ่าย สังคมมีความสงบสุข ประชาชนช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม

อันดับ ๒ เด็กและเยาวชน ต้องการให้รัฐสร้างสังคมที่มีระเบียบ มีวินัย มีความปลอดภัย โดยจัดให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและสร้างจิตสำนึกในด้านความมีวินัย รู้สิทธิและหน้าที่ของตน สังคมมีความยุติธรรม มีความเท่าเทียมกันในสิทธิและหน้าที่

อันดับ ๓ เด็กและเยาวชนต้องการให้รัฐพัฒนาการศึกษา โดยกำหนดให้มีกลไกให้เยาวชนได้มีโอกาสเรียนในสิ่งที่ตนเองชอบ มีระบบที่ทำให้สามารถเรียนตามมาตรฐานปกติในโรงเรียนโดยไม่ต้องพึ่งพาการเรียนพิเศษเพิ่มเติม เน้นการเรียนในสิ่งที่นำไปใช้ประกอบอาชีพได้ สร้างความเท่าเทียมในโอกาสทางการศึกษา ปรับปรุงระบบการสอบเข้าเพื่อมิให้ต้องแบ่งกันเข้าไปเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง และให้ความสำคัญต่อการศึกษาในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ควบคู่กับคุณธรรม

อันดับ ๔ เด็กและเยาวชน ต้องการให้รัฐ สร้างสภาวะแวดล้อมที่ดี บ้านเมืองสะอาด จัดการปัญหาขยะและมลภาวะ ในขณะที่สร้างเมืองสีเขียวที่มีต้นไม้ร่มรื่น

อันดับ ๕ เด็กและเยาวชน ต้องการให้รัฐดำเนินการปราบคอรัปชั่นอย่างจริงจัง

อันดับ ๖ เด็กและเยาวชน ต้องการให้รัฐพัฒนาภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยนำไปสู่การเป็นประเทศที่มีภาวะเศรษฐกิจดีขึ้น ประกอบกับการสร้างความเท่าเทียมในด้านต่าง ๆ ของประชาชน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม การศึกษา ควบคู่ไปกับการพัฒนาการทางเศรษฐกิจ

อันดับ ๗ เด็กและเยาวชน ต้องการให้รัฐมีมาตรการอนุรักษ์และรักษาความเป็นไทย

อันดับ ๘ เด็กและเยาวชน ต้องการให้รัฐแก้ปัญหาการจราจร ปรับปรุงการคมนาคมอย่างทั่วถึง

๕.๗ การเสวนาเรื่อง "ทางออกปัญหาการค้าประเวณีเด็ก" วันจันทร์ที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ระหว่างเวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องรับรอง ๑ – ๒ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒



นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี ประธานอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชนฯ กรรมาธิการสังคมฯ และกรรมการโครงการส่งเสริมคุณธรรมฯ ถ่ายรูปร่วมกับวิทยากร

วัตถุประสงค์

เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีที่อาจเกิดขึ้นกับเด็ก และเยาวชน ในทุกรูปแบบ อันจะนำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องที่เหมาะสม

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ



การเวทีเสวนา หัวข้อ “ทางออกปัญหาการค้าประเวณีเด็ก” โดยผู้ร่วมเวทีเสวนาโดย (จากซ้ายไปขวา)
๑. นางสาวนัยนา สุภาพึ่ง อดีตกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และผู้อำนวยการมูลนิธิธีรนาถ กาญจนอักษร
๒. นายเฉลิมชัย ยอดมาลัย บรรณาธิการข่าวหน้าหนึ่ง หนังสือพิมพ์แนวหน้า และที่ปรึกษาประจำคณะกรรมาธิการ ผู้ดำเนินรายการ
๓. นางสาวจินตนันท์ ชญาต์ร ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๔. นางทิพยนิภา (ไกรฤกษ์) สมะลาภา รองประธานมูลนิธิกลุ่มปรารถนาดี กรรมการ มูลนิธิสายเด็ก ๑๓๘๗ และผู้ก่อตั้ง จิตต์อาทร วิสาหกิจเพื่อสังคม

การเสวนาได้ตระหนักถึงปัญหาการค้าประเวณีเด็ก ซึ่งเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบในวงกว้างต่อทุกประเทศทั่วโลก ในปัจจุบันภาพรวมของสถานการณ์ค้าประเวณีในสังคมไทยจะมีอัตราน้อยลงเมื่อเปรียบเทียบกับสถานการณ์ใน ๓๐ ปีที่ผ่านมา เนื่องจากที่ผ่านมา รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ประสานความร่วมมือกันเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจัง ประกอบกับการถูกต่างชาติจับตามองเรื่องปัญหาการค้ามนุษย์มาโดยตลอด จึงจำเป็นต้องเร่งดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาให้ลดน้อยลง อย่างไรก็ตามปัญหานี้ควรได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง จึงได้มีการเปิดเวทีในการระดมข้อคิดเห็นของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้มาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อหาแนวทางในการบูรณาการและประสานความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ เพื่อป้องกันการค้าประเวณีในทุกรูปแบบที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนในทุกสถานที่ พร้อมทั้งเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องที่เหมาะสมและเป็นรูปธรรม

ผลการพิจารณา

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็กและเยาวชน ได้มีข้อเสนอทางออกปัญหาการค้าประเวณี ดังนี้

<u>การแก้ไขปัญหาในระยะเร่งด่วน</u> ได้แก่ การบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดให้มากขึ้น และรณรงค์เพื่อป้องปรามการกระทำความผิด

<u>การแก้ไขปัญหาในระยะยาว</u>

๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว
๒. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของสังคม
๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายเด็กและเยาวชน
๔. เสริมสร้างกระบวนการฟื้นฟูเยียวยาอย่างยั่งยืน

๕.๘ การสัมมนารับฟังความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนเพื่อสร้าง “ปณิธานเด็กและเยาวชนคนรักษ์ชาติ” วันจันทร์ที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๐ ระหว่างเวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมคณะกรรมาธิการ หมายเลข ๓๐๖ – ๓๐๗ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒





ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี ประธานอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ถ่ายรูปร่วมกับวิทยากร และอนุกรรมาธิการฯ

วัตถุประสงค์

เพื่อแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืนที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม โดยควรเริ่มจากการชี้แนะ ปลูกฝัง เพื่อสร้าง “ปณิธานคนรักษ์ชาติ”ให้แก่คนในสังคม ทั้งนี้ ต้องเริ่มปลูกฝังตั้งแต่ในวัยเด็ก เพื่อให้แนวคิด ทัศนคติและค่านิยมที่พึงประสงค์ฝังรากลึกอยู่ในสามัญสำนึกของเด็กและเยาวชนไทย และสามารถนำมาใช้เป็นกรอบแนวทางในการยึดถือและปฏิบัติ

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

การสัมมนารับฟังความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนเพื่อสร้าง “ปณิธานเด็กและเยาวชนคนรักษ์ชาติ” โดยเชิญผู้แทนเด็กและเยาวชนจากสถาบันการศึกษาในสังกัดต่าง ๆ ทั้งในและนอกระบบ ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อเปิดเวทีรับฟัง และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของชาติ และการแก้ไขปัญหาของเด็กและเยาวชนไทย ตลอดจนร่วมสะท้อนความคิดเห็นและมุมมองเพื่อนำข้อมูลความคิดเห็นดังกล่าวมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสังเคราะห์ออกแบบ และสร้าง “ปณิธานเด็กและเยาวชนคนรักษ์ชาติ” บนพื้นฐานความต้องการของเด็กและเยาวชนที่จะเป็นกำลังสำคัญให้กับประเทศชาติอย่างยั่งยืน การสัมมนามีผู้ร่วมเวทีเสวนา ประกอบด้วย

๑. นางสาวปริศนา กัมพูสิริ นางสาวไทยประจำปี ๒๕๕๕ และดารานักแสดง

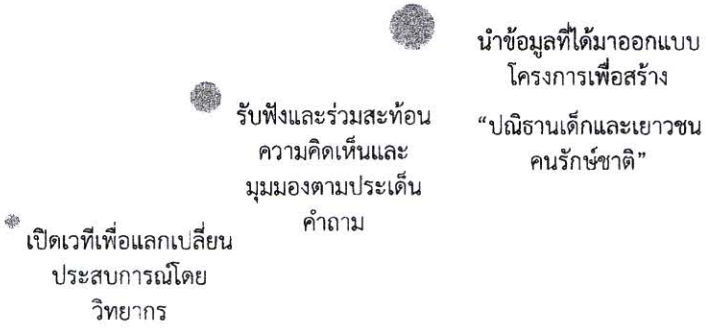
๒. นายนิติพงษ์ ห่อนาค นักแต่งเพลง

๓. นายกันติพจน์ สิริภักดิสกุล เลขานุการอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ผู้ดำเนินรายการ

ทั้งนี้ ได้กำหนดประเด็นในการซักถามเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมการสัมมนา ดังนี้

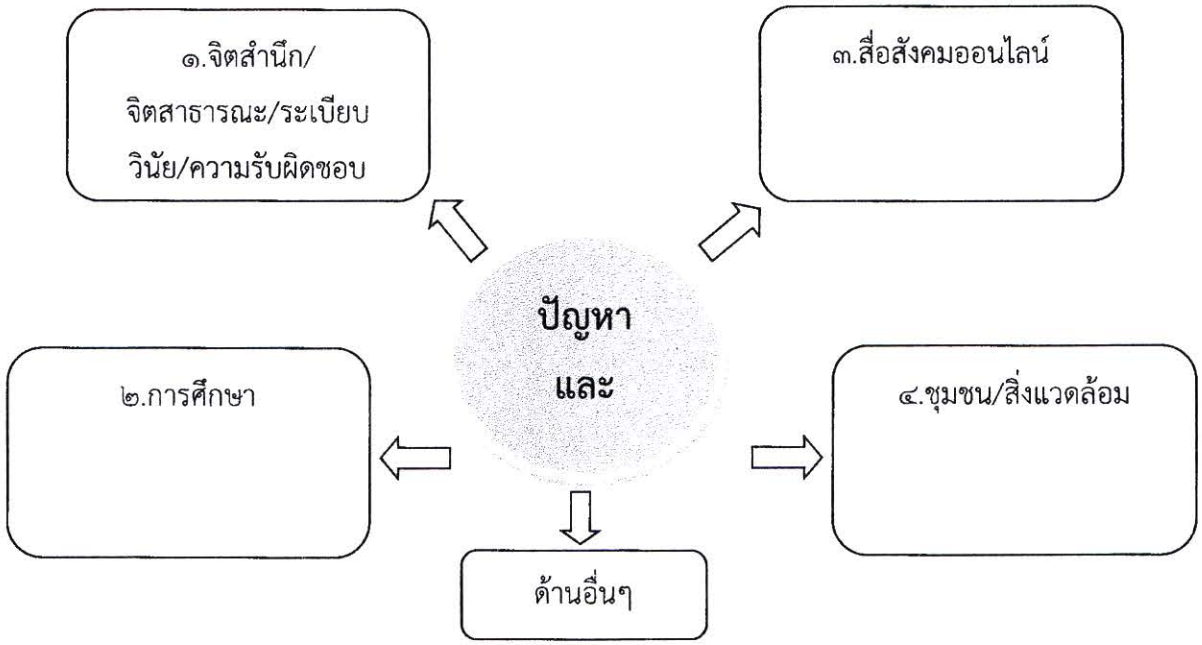
๑. ท่านคิดว่าปัญหาของประเทศชาติในปัจจุบันมีอะไรบ้าง

๒. ท่านสามารถทำอะไรให้กับประเทศชาติได้บ้าง (มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอย่างไร)



ผลการพิจารณา

จากการสรุปปัญหาและแนวทางการแก้ไขของเด็กและเยาวชน สามารถแบ่งเป็น ๕ ประเด็น ดังรูป



คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็กและเยาวชน ได้มีข้อเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาของเด็กและเยาวชน โดยมีการสังเคราะห์ ออกแบบ และสร้าง "ปณิธานเด็กและเยาวชนคนรักษ์ชาติ" บนพื้นฐานความต้องการของเด็กและเยาวชน แบ่งออกเป็น ๙ ข้อ

๑. เด็กและเยาวชนไทย จะต้องมีความรักชาติ ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตย ยอมรับความเห็นของคนส่วนใหญ่ ให้ความสำคัญกับความเห็นของคนส่วนน้อย

๒. เด็กและเยาวชนไทย จะต้องมีระเบียบวินัย ให้ความเคารพ และปฏิบัติตามกฎหมาย อย่างเคร่งครัด

๓. เด็กและเยาวชนไทย จะต้องมีจิตสำนึกสาธารณะ มีจิตอาสา ดำรงตนให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน สังคม สิ่งแวดล้อม และประเทศชาติ

๔. เด็กและเยาวชนไทย จะต้องให้ความเท่าเทียมกัน และยอมรับในศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ของคนพิการ คนด้อยโอกาส คนต่างเชื้อชาติ ต่างภาษา ต่างศาสนา และต่างวัฒนธรรม

๕. เด็กและเยาวชนไทย จะต้องตั้งใจศึกษาและพัฒนาความสามารถของตนเองตามความถนัด นำความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ ไปใช้ในการทำงาน เพื่อเป็นพลเมืองคุณภาพ

๖. เด็กและเยาวชนไทย จะต้องรู้จักรัก ให้เกียรติ และให้คุณค่าต่อตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง รักษาสัญญา รู้หน้าที่ มิทำให้ผู้อื่นผู้ใดเดือดร้อน

๗. เด็กและเยาวชนไทย จะต้องมีความสามัคคีกันให้เกียรติกัน เป็นพี่น้องร่วมชาติเดียวกัน ร่วมกันเป็นสถาบันเดียว

๘. รู้จักยอมรับความผิดของตนเอง และปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาตนเอง และสังคมส่วนรวม

๙. จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข ยาเสพติด สิ่งผิดกฎหมาย และจะไม่ใช้ความรุนแรงทุกรูปแบบทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่ว่าจะเป็นทางการกระทำ และการสื่อสาร ต่อผู้อื่น

๕.๙ การเสวนาโต๊ะกลมเพื่อรับฟังความคิดเห็นในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนตามร่างพระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. .... วันจันทร์ที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ระหว่างเวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องรับรอง ๑ – ๒ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒





บรรยากาศการเสวนา

วัตถุประสงค์

เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาสู่สังคมภายนอก โดยเพื่อป้องกันมิให้เกิดการกระทำผิดซ้ำอีก การแก้ไขบำบัดแก้ไขฟื้นฟูและการฝึกอบรม โดยสถานพินิจและศูนย์ฝึกและอบรมต้องจัดทำแนวทางในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูและฝึกอบรมเด็กและเยาวชนแต่ละรายให้เหมาะกับเพศ อายุ ศาสนา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี สภาวะสุขภาพทางกายและจิตใจ บุคลิกลักษณะ ระดับสติปัญญา ระดับการศึกษา การประกอบอาชีพ สภาพครอบครัว ตลอดจนสภาพแวดล้อมของเด็กและเยาวชน เพื่อให้สามารถกำหนดแนวทางในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนให้ตรงกับสภาพปัญหาและความจำเป็น และแนวทางในการลบประวัติว่ากรณีใดควรลบทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งเดิมใช้พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นกรอบในการดำเนินงาน

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชนได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษ ๒ ประเด็น จึงได้มีมติให้มีการจัดเสวนา ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ หมวดที่ ๕ ว่าด้วยการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูและการฝึกอบรม ซึ่งได้กำหนดแนวทางในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูและการจัดการศึกษาอบรมของเด็กและเยาวชนในระหว่างการควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการกลับไปดำรงชีวิตอยู่ในสังคม อีกทั้งยังช่วยให้เด็กและเยาวชนมีความรู้เพื่อการประกอบอาชีพและหารายได้ สามารถพึ่งพาตนเองได้และไม่หันกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก โดยพิจารณาตามความใน “มาตรา ๕๕ ก่อนถึงกำหนดปล่อยตัวเด็กและเยาวชน ให้สถานพินิจหรือศูนย์ฝึกและอบรมเตรียมความพร้อม ดังต่อไปนี้

(๔) จัดส่งประวัติเด็กและเยาวชนไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับทะเบียนประวัติของเด็กและเยาวชน”

ประเด็นที่ ๒ หมวดที่ ๗ ว่าด้วยการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยและการติดตามภายหลังปล่อยจากสถานที่ควบคุม ซึ่งได้กำหนดแนวทางการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยโดยเฉพาะการดำเนินการเกี่ยวกับทะเบียนประวัติของเด็กและเยาวชน ทั้งนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนที่เคยกระทำผิดได้มีโอกาสกลับตัวและสามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข

ดังนั้น คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน จึงเห็นว่าการดำเนินงานตามแนวทางทั้งสองประเด็นดังกล่าว เป็นเรื่องที่ควรได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบ อีกทั้งยังควรรับฟังความคิดเห็นจากทุกฝ่ายอย่างรอบด้าน ทั้งในส่วนของหน่วยงานที่บังคับใช้และผู้ได้รับผลกระทบจากกฎหมาย เนื่องจากส่งผลกระทบต่อสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชนโดยตรง จึงเห็นควรจัดทำโครงการเสวนาโต๊ะกลมเพื่อรับฟังความคิดเห็นในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเปิดเวทีในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รับฟังข้อเสนอแนะ และรวบรวมข้อเสนอจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งหาแนวทางในการบูรณาการและประสานความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ

การเสวนาจะเริ่มต้นด้วยการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. ....” ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน โดย นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ประธานคณะกรรมาธิการการสังคมฯ และในฐานะประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และต่อจากนั้นจะเปิดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รับฟังข้อเสนอแนะและรวบรวมข้อเสนอจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ในหัวข้อ “เด็กและเยาวชนกับร่างพระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. .... : หน่วยงานที่บังคับใช้และผู้ได้รับผลกระทบจากกฎหมาย” โดยกำหนดกรอบการเสวนา ดังนี้

๑. สิทธิของเด็กและเยาวชนที่ควรได้รับความคุ้มครอง โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กและเยาวชนเป็นสำคัญ

๒. การดำเนินการเกี่ยวกับประวัติการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนจะส่งผลกระทบต่อการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพในรูปแบบต่าง ๆ มากน้อยแค่ไหน อย่างไร

๓. การลบประวัติการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน สมควรดำเนินการหรือไม่ อย่างไร

๔. โอกาสและความเสมอภาคด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ

ผลการพิจารณา

เนื่องจากกองทะเบียนประวัติอาชญากรจำเป็นต้องรอคำพิพากษาของศาลให้ถึงที่สุดก่อนจึงจะสามารถดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลทะเบียนประวัติได้ ซึ่งบางกรณีอาจใช้ระยะเวลานาน ซึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน จึงเสนอให้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขแนวทางการดำเนินงานเพื่อลดขั้นตอนการทำงานซึ่งไม่เป็นธรรมต่อเด็กและเยาวชน โดยมีข้อเสนอ ดังนี้

๑. เห็นควรให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้เป็นระบบ โดยแยกประเภทของข้อมูลประเภทความผิด

๒. เห็นควรปรับปรุงแก้ไขระเบียบระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้มีความชัดเจนในทางปฏิบัติและมีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติ เนื่องจากเห็นว่าเป็นการลดทอนสิทธิของบุคคลด้วย

๓. คณะอนุกรรมาธิการการกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ในคณะกรรมาธิการการกฎหมายกระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ อยู่ระหว่างการพิจารณาศึกษารายงานของกระทรวงยุติธรรมที่มีข้อเสนอว่าควรมีการมอบให้หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการดูแลจัดการข้อมูลไปเลย เพื่อความเป็นเอกภาพ ได้แก่ ศาล อัยการ และกระทรวงยุติธรรม และตราเป็นพระราชบัญญัติเพื่อบังคับใช้เลย

๔. การดำเนินการในลักษณะเดียวกับในต่างประเทศซึ่งได้มีการบัญญัติกฎหมายสำหรับบังคับใช้เฉพาะการดำเนินการเกี่ยวกับทะเบียนประวัติโดยเฉพาะ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการเพื่อมิให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติ

๕. เมื่อบรรลุนิติภาวะแล้ว สมควรจะลบประวัติไปเลย โดยเฉพาะกรณีได้กระทำความผิดในความผิดที่ไม่ได้รับอนุญาต เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลเหล่านั้น ได้ประกอบอาชีพและกลับมาใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

๖. เด็กและเยาวชนจำนวนหนึ่งได้รับผลกระทบจากระเบียบดังกล่าว และไม่ได้รับโอกาสในการประกอบอาชีพ เนื่องจากประวัติยังคงอยู่ในระบบฐานข้อมูล จึงเห็นควรพิจารณาศึกษาแนวทางการดำเนินการในต่างประเทศ ซึ่งปัจจุบันมีหลายประเทศที่ใช้กฎหมายเฉพาะได้แก่ เครือรัฐออสเตรเลีย ประเทศแคนาดา ในบางรัฐของสหรัฐอเมริกา ซึ่งได้กำหนดประเภทของการกระทำความผิดที่สามารถเปิดเผยได้ เช่น คดีที่เกี่ยวกับความมั่นคง คดีล่วงละเมิดทางเพศ การกระทำที่ทำให้เหยื่อเสียชีวิตอย่างทรมานหรือโหดร้าย การกระทำความผิดซ้ำ เป็นต้น ทั้งนี้ ควรต้องคำนึงถึงประโยชน์ของเด็กและเยาวชนเป็นหลักและให้โอกาสให้เด็กและเยาวชนที่กลับตัวแล้วมีที่ยืนในสังคม

นอกจากนี้ ผู้แทนกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ได้ข้อเสนอเพิ่มเติมว่า เนื่องจากปัจจุบันข้อมูลเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดได้ถูกจัดเก็บไว้ที่หลายหน่วยงาน โดยยังไม่มีการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงาน ทำให้ยังคงมีข้อมูลค้างอยู่ในระบบเป็นจำนวนมาก ดังนั้น จึงเสนอให้มีหน่วยงานทำหน้าที่ในการบริหารจัดการข้อมูล โดยการพิจารณาข้อมูลจากประเภทของฐานความผิด สาเหตุของการกระทำความผิด และกำหนดกรอบระยะเวลาในการดำเนินการลบหรือเก็บรักษาข้อมูลไว้ เช่น หากเป็นการกระทำความผิดคดีลหุโทษ และไม่ได้กระทำความผิดซ้ำภายในระยะเวลากี่ปี สามารถลบข้อมูลออก

จากทะเบียนประวัติได้เลย เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองสิทธิและประโยชน์ที่เด็กและเยาวชนพึงได้รับ นอกจากนี้ ยังควรนำหลักการประเมินทางการแพทย์มาประกอบการพิจารณาเพื่อพยากรณ์เกี่ยวกับโอกาสในการกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดแต่ละราย และควรนำข้อมูลผลจากการติดตามของนักสังคมสงเคราะห์มาประกอบการพิจารณาจัดการข้อมูลทะเบียนประวัติของผู้กระทำความผิดแต่ละราย รวมทั้งเพื่อให้สามารถวางแผนการฝึกอบรม บำบัดฟื้นฟูและเยียวยาอย่างเหมาะสม

สำหรับประเด็นเรื่องแนวทางในการดำเนินการลบประวัติการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนจะส่งผลกระทบต่อการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพในรูปแบบต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด อย่างไรนั้น ที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง สรุปสาระสำคัญได้ว่า ปัจจุบันสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยได้ประสานความร่วมมือกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในการจัดการเรียนการสอนสายสามัญ ซึ่งเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา รวมทั้งการจัดหาวิทยากรไปสอนด้านพัฒนาวิชาชีพ และการพัฒนาทักษะด้านคุณภาพชีวิต การพัฒนาสภาพจิตใจและอารมณ์ให้แก่เด็กและเยาวชนที่มีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ในระหว่างการควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ส่วนปัญหาและอุปสรรคสำคัญในการดำเนินการ คือ ปัญหาขาดแคลนบุคลากรครูผู้สอน เนื่องจากครูที่เป็นบุคลากรในสังกัดศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบลมีภาระหน้าที่หลักในการสอนประจำที่ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอยู่แล้ว แต่ต้องจัดสรรเวลามาให้การศึกษาอบรมแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนด้วย จึงจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาด้วยการกำหนดการเรียนการสอนเป็นช่วงเวลาเฉพาะเท่านั้น นอกจากนี้ ยังพบว่าครูผู้สอนที่เป็นบุคลากรของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีจำนวนไม่เพียงพอ ประกอบกับอาจไม่มีความรู้และความชำนาญในวิชาเฉพาะด้าน

๕.๑๐ การเสวนาโต๊ะกลม หัวข้อ "องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน : ปัญหาและอุปสรรค" วันจันทร์ที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ระหว่างเวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมคณะกรรมาธิการ หมายเลข ๓๑๐ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒



กล่าวเปิดการเสวนา โดย นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ประธานคณะกรรมาธิการการสังคม ฯ (ซ้าย) และกล่าวรายงาน โดย คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี รองประธานคณะกรรมาธิการและประธานคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน (ขวา)

วัตถุประสงค์

เพื่อเปิดเวทีในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รับฟังข้อเสนอแนะ และรวบรวมข้อเสนอจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางในการบูรณาการและประสานความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ รวมถึงการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องที่เหมาะสม

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

การจัดเสวนามีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการเสวนา ได้แก่ ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา



บรรยากาศการเสวนา

ผลการพิจารณา

สืบเนื่องจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่ามีความซับซ้อนในภารกิจของหน่วยงานส่งผลให้เกิดปัญหาในการเบิกจ่ายงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายรองรับที่ชัดเจนเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว ดังนั้น ที่ประชุมได้มีข้อสรุปร่วมกัน ดังนี้

เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเห็นควรให้กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ดำเนินการดังนี้

<u>แผนระยะสั้น</u>

๑. จัดทำประเด็นสำคัญเพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ในช่วงเดือนมกราคม ๒๕๖๑ โดยยึดโยงตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนทุกกลุ่มในท้องถิ่น

๒. กรมกิจการเด็กและเยาวชน จะดำเนินการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพิจารณาแนวทางการดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นโดยมีผู้แทนอย่างน้อย ประกอบด้วย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าร่วมในการเสวนาโต๊ะกลมในครั้งนี้ โดยมีหน้าที่พิจารณาระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ครอบคลุมทั้งในเชิงประเด็นและการสนับสนุนงบประมาณ และนำข้อเสนอที่ได้เสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (กดยช.) ต่อไป

๓. ขอให้อธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชน และอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นหารือร่วมกันเพื่อดำเนินการให้มีการออกระเบียบว่าด้วยการใช้จ่ายเงินอุดหนุนเพื่อการดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชน โดยจะพิจารณาแนวทางเพื่อกำหนดระเบียบว่าด้วยการใช้จ่ายเงินอุดหนุนเพื่อการดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชน เพื่อให้ครอบคลุมในกิจกรรมที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ทั้งนี้ เสนอให้จัดทำตัวชี้วัดและมีการประเมินผลแผนอย่างเป็นระบบ รวมทั้งพิจารณาทบทวนกิจกรรมต่าง ๆ หากเห็นว่าเกินภาระของกรมกิจการเด็กและเยาวชน เห็นควรให้ดำเนินการถ่ายโอนอำนาจในเรื่องนั้น ๆ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ชัดเจน (เช่น สภาเด็กและเยาวชน, เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด) ตลอดจนประสานความร่วมมือกันเพื่อจัดทำหนังสือชักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางในการปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยควรยึดโยงระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อออกเป็นแนวทางในการปฏิบัติและขับเคลื่อนงานด้านเด็กและเยาวชนในพื้นที่ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถเบิกจ่ายงบประมาณในการดำเนินการได้และเกิดความชัดเจนในการปฏิบัติ

<u>แผนระยะยาว</u>

๑. เมื่อแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ ผ่านความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีแล้ว กรมกิจการเด็กและเยาวชนได้กำหนดจัดประชุมเพื่อทำความเข้าใจกับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ทั้ง ๔ ภาค (ขณะนี้มีองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่แสดงความประสงค์ที่จะนำร่องในการขับเคลื่อนงานด้านเด็กและเยาวชน (ถ่ายโอน) ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ระดับจังหวัดและระดับอำเภอ ได้แก่ จังหวัดอ่างทอง จังหวัดกระบี่ และจังหวัดสุรินทร์)

๒. อธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชน และอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นหารือร่วมกันเพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขระเบียบ/แนวทางของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเพื่อให้สามารถไปอ้างอิงกับระเบียบของหน่วยงานที่มีภารกิจหลักได้ เช่น ในกรณีที่กระทรวงมหาดไทยยังไม่มีการออกระเบียบโดยตรง แต่มีส่วนราชการอื่นที่ออกระเบียบไว้อยู่แล้วเห็นควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถอ้างอิงระเบียบนั้นได้โดยอนุโลม ทั้งนี้ เพื่อให้การขับเคลื่อนงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความคล่องตัวและดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ยังมีข้อเสนอเพิ่มเติม ดังนี้

๑. เสนอให้สภาเด็กและเยาวชนในระดับท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดกิจกรรมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นผู้จัดกิจกรรมภายในท้องถิ่นแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปพลางก่อน เนื่องจากสามารถเบิกจ่ายงบประมาณในการดำเนินงานได้เนื่องจากมีกฎหมายรองรับ ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขปัญหากรณีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเรียกเงินคืนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. เสนอให้มีผู้แทนจากสภาเด็กและเยาวชน และอนุกรรมาธิการกิจการเด็กและเยาวชนเข้าไปร่วมเป็นคณะทำงานเพื่อพิจารณาแนวทางการดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นด้วย ทั้งนี้ เพื่อร่วมกันพิจารณาระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ครอบคลุมทั้งในเชิงประเด็นและการสนับสนุนงบประมาณ และนำข้อเสนอที่ได้เสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (กดยช.) ต่อไป

๕.๑๑ การสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. .... เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ระหว่างเวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องรับรอง ๑ – ๒ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒



วัตถุประสงค์

เพื่อเปิดเวทีในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รับฟังข้อเสนอแนะ และรวบรวมข้อเสนอจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ และเพื่อการบูรณาการและประสานความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องโดยให้เอื้อต่อการคุ้มครองเด็กอย่างชัดเจนอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

เป็นการจัดสัมมนา โดยมีการเชิญคณะอนุกรรมการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก/คณะกรรมการปรับปรุงกฎหมายและแก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. .... ของกรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐ/เอกชน ที่เกี่ยวข้องด้านเด็กและเยาวชน/สมาคมเครือข่ายผู้ปกครองผู้แทนสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย สื่อมวลชน และประชาชนทั่วไป

ผลการพิจารณา

สรุปประเด็นจากการสัมมนา

๑. หมวด ๗ การคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ไม่ควรนำมาใส่ไว้ในร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. .... นี้ ควรนำไปใส่ไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ.๒๕๕๘ จะได้อยู่ในพระราชบัญญัติฉบับเดียว

๒. มาตรา ๑๐๔ ที่บัญญัติว่า ควรตัดออกไปเพราะมีกฎหมายอื่น เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ออกมาบังคับใช้อยู่แล้ว

๕.๑๒ การสัมมนา เรื่อง “ความปลอดภัยของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ” วันอังคารที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๑ ระหว่างเวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องรับรอง ๑ – ๒ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒



วัตถุประสงค์

เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันและแก้ไขปัญหาความปลอดภัยของเด็กและเยาวชนโดยสร้างจิตสำนึกให้ทุกภาคส่วนของสังคมได้ตระหนักถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากอุบัติเหตุในพื้นที่ พร้อมทั้งร่วมมือกันแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสม และเพื่อเป็นเวทีในการระดมความคิดเห็น แลกเปลี่ยนข้อมูล และข้อเสนอแนะในการสร้างความปลอดภัยให้แก่เด็กและเยาวชนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ซึ่งจะมีการรวบรวมและจัดทำข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

เป็นการสัมมนา โดยมีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐ/เอกชน ที่เกี่ยวข้องด้านเด็กและเยาวชน/สมาคมเครือข่ายผู้ปกครอง ผู้แทนสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครและ สื่อมวลชน

ผลการพิจารณา

ข้อสังเกตของการสัมมนา

๑. ปัญหาของความไม่ปลอดภัยในเด็กและเยาวชนมีมาตรฐานความปลอดภัยต่ำ ไม่ว่าถนนหนทางหรือแหล่งธรรมชาติ เช่น ภูเขาและทะเล

๒. เกิดจากความประมาท กำลังคนดูแลไม่เพียงพอ และความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของผู้ปกครองเด็กและเยาวชน

มาตรการการป้องกัน

๑. มีหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านนี้โดยตรงปัจจุบัน ประเทศมีหน่วยงานที่รับผิดชอบภัยพิบัติและอุบัติเหตุทางทะเลแล้ว คือ ศรชล.หรือ ศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (ศรชล.) ซึ่งมีหน่วยปฏิบัติการหลัก ประกอบด้วย กองทัพเรือ กองบังคับการตำรวจน้ำ กรมศุลกากร กรมเจ้าท่า กรมประมง และกรมทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง และหน่วยปฏิบัติการร่วม ประกอบด้วย หน่วยงานส่วนราชการ ที่มีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับงาน หรือกิจการต่าง ๆ ทางทะเล ศรชล. ให้ความสำคัญกับเด็กและเยาวชนเป็นอันดับแรก

๒. สนับสนุนและรณรงค์ค่านิยม ในการให้ความช่วยเหลือเด็กและเยาวชนผู้สูงอายุและสตรี รวมทั้งป้องกันอุบัติภัยใด ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับกลุ่มบุคคลดังกล่าว

๓. สร้างมาตรฐานความปลอดภัยให้สูงกว่าที่เป็นอยู่เสริมสร้างความตระหนักรู้ให้เด็กและเยาวชนในการเดินทางท่องเที่ยวถือหลักว่าการไปเที่ยวที่ประสบความสำเร็จคือต้องปลอดภัย

๔. สร้าง “วัฒนธรรมความปลอดภัย” (safety culture) เพื่อสิทธิของเด็กและเยาวชนที่จะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยอย่างเสมอหน้ากัน

๕. ในพื้นที่ท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับเด็กและเยาวชนเป็นอันดับแรก

๖. ให้การสื่อสารที่เป็นประโยชน์ก่อนเดินทาง เช่นให้ความรู้เรื่องสภาพอากาศ ภูมิประเทศ และสิ่งแวดล้อม

๗. เด็กและเยาวชนผู้ท่องเที่ยวควรได้รับการอบรมให้มีองค์ความรู้ในการสร้างความปลอดภัยให้ตนเอง

บทที่ ๖

การลงพื้นที่ศึกษาดูงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน

๖.๑ ศึกษาดูงานเกี่ยวกับแนวทางการให้ความคุ้มครองดูแลเด็กและเยาวชน ณ สถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด (บ้านภูมิเวท) ในวันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้



นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ประธานคณะกรรมาธิการ คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี รองประธานคณะกรรมาธิการ และประธานคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน พลเอก ยุทธศิลป์ โดยชื่นงาม กรรมาธิการ ร่วมด้วยผู้ชำนาญการ นักวิชาการเลขานุการประจำคณะกรรมาธิการ คณะอนุกรรมาธิการ และที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน โดยมีนางสมจิต ตันติวณิชชานนท์ ผู้ปกครองสถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด ให้การต้อนรับ

คณะอนุกรรมาธิการเดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับแนวทางการให้ความคุ้มครองดูแลเด็กและเยาวชน ณ สถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด (บ้านภูมิเวท) โดยมีนางสมจิต ตันติวณิชชานนท์ ผู้ปกครองสถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด ให้การต้อนรับคณะ เพื่อพิจารณากำหนดแนวทางในการให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองดูแลเด็กและเยาวชนที่เหมาะสมต่อไป

สถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด หรือ "บ้านภูมิเวท" เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ มีภารกิจหลักในการให้การสงเคราะห์และคุ้มครองเด็กชายไทยและต่างชาติ ที่มีอายุระหว่าง ๖ - ๑๘ ปี ที่ประสบปัญหาครอบครัวแตกแยก ถูกทอดทิ้ง กำพร้า เร่ร่อน ขอทาน พลัดหลง ครอบครัวเลี้ยงดูไม่เหมาะสม เด็กถูกกระทำทารุณกรรมจนเกิดอันตรายแก่ร่างกายและจิตใจ ทั้งจากบุคคลในครอบครัวหรือบุคคลอื่น เป็นต้น ทั้งนี้ ได้ดำเนินงานตามกรอบของกฎหมายด้วยกัน ๔ ฉบับ ได้แก่

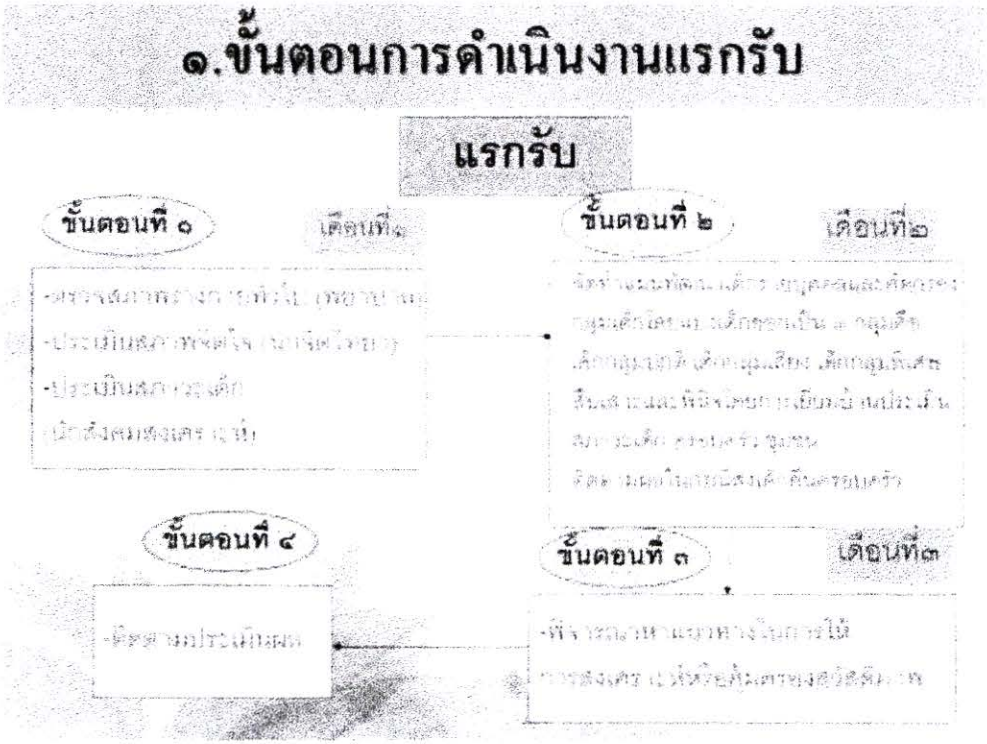
๑. พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖

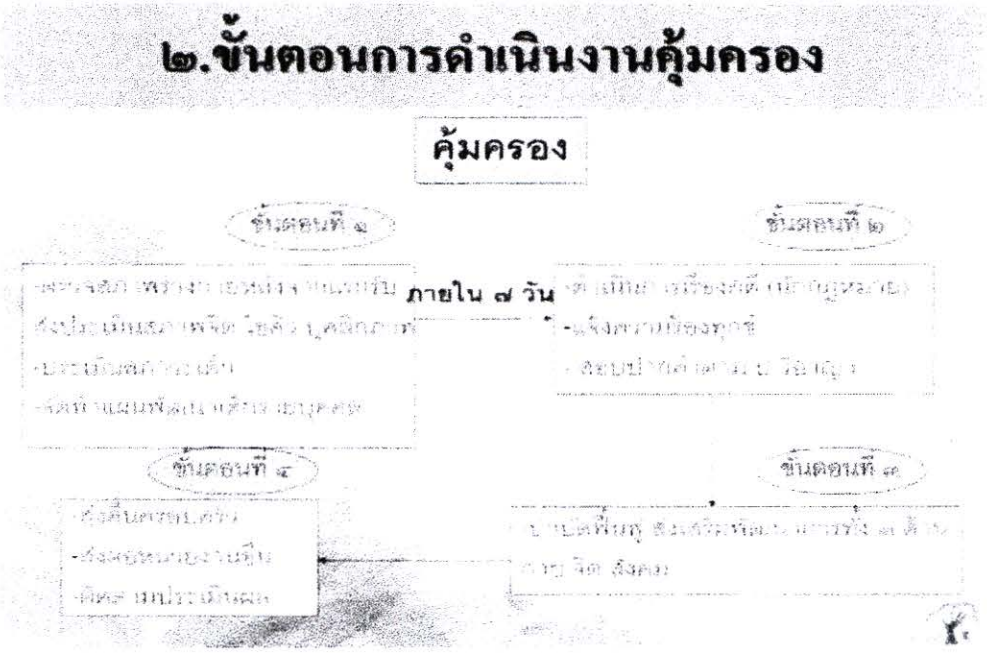
๒. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐

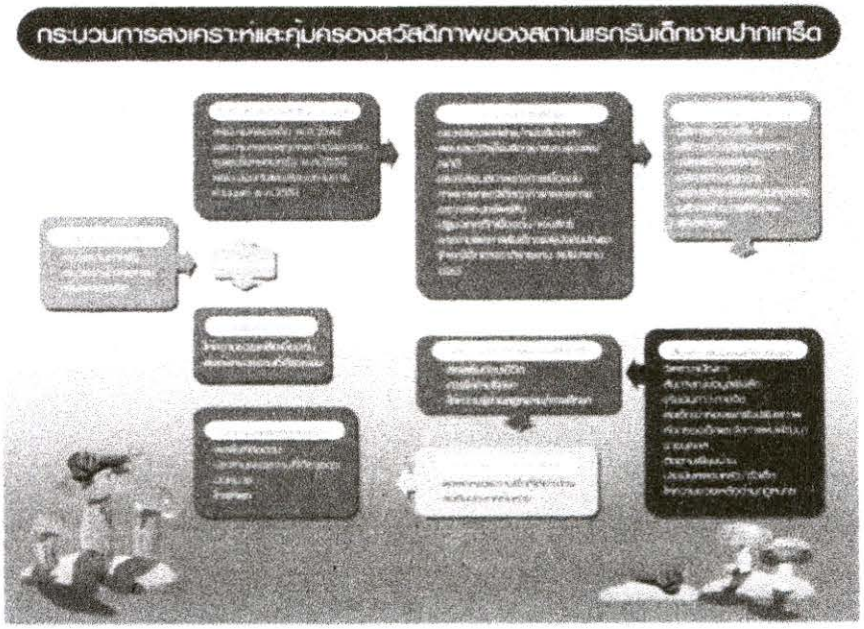
๓. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐

๔. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓

สำหรับกระบวนการดำเนินงานตามภารกิจของสถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด หรือ "บ้านภูมิเวท" สรุปได้ ดังนี้







คณะอนุกรรมาธิการได้วิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัดในการดำเนินงาน (กรณีเด็กต่างชาติ)

๑. ปัญหาด้านการคัดแยกเหยื่อ ซึ่งปัจจุบันใช้วิธีการวินิจฉัยผู้ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์เป็นราย ๆ ไป

๒. ปัญหาการสื่อสาร โดยเฉพาะผู้เสียหายซึ่งเป็นเด็กเล็กที่ยังสื่อสารไม่ได้

๓. ปัญหาการลักลอบเข้าเมือง ซึ่งยากต่อการสกัดกั้น เนื่องจากปัจจัยด้านพรมแดนสภาพภูมิประเทศ รวมทั้งมีการทำงานเป็นเครือข่ายอาชญากรรมข้ามชาติ

๔. ปัญหาในการส่งกลับคืนสู่สังคม ซึ่งมีกระบวนการทางกฎหมายที่ใช้เวลานาน รวมทั้งกระบวนการในการติดตามและส่งกลับคืนครอบครัวมีความล่าช้า

๕. ปัญหาด้านความร่วมมือในระดับพื้นที่ เนื่องจากต้องประสานความร่วมมือตามแนวชายแดน ระดับพื้นที่ด้านการป้องกัน และเฝ้าระวังพื้นที่เสี่ยง

๖. ปัญหาที่เกิดจากตัวผู้เสียหาย เช่น การไม่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล การเกิดความกังวลในเรื่องความปลอดภัยของครอบครัว

๗. ปัญหาที่เกิดจากจากประเทศต้นทาง ได้แก่ กระบวนการป้องกันการโยกย้ายถิ่นฐาน ความเข้มงวดและจริงจังในการป้องกันผู้ที่เสี่ยงตกเป็นเหยื่อขบวนการค้ามนุษย์ รวมทั้งความซับซ้อนของปัญหาที่มีความรุนแรงมากขึ้นทั้งจากสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง ภัยธรรมชาติ ตลอดจนการขาดการติดตามผลหลังส่งกลับ ทำให้ผู้เสียหายเสี่ยงที่จะตกเป็นผู้เสียหายซ้ำ

ส่วนข้อจำกัดในการดำเนินงาน (กรณีเด็กไทย) พบว่ามีหลายประการ อาทิ ผู้เสียหายส่วนใหญ่เป็นเด็กไร้รากเหง้าที่ไม่ได้แจ้งเกิดและไม่มีหลักฐานทางทะเบียน เด็กเล็กไม่สามารถจดจำบ้านชื่อผู้ปกครองและครอบครัวไม่มีหลักแหล่งชัดเจน เด็กจำนวนหนึ่งติดสารเสพติดและกระทำความผิดทางอาญาและเป็นผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจากบุคคลใกล้ชิด เด็กมีปัญหาทุพโภชนาการจากการเลี้ยงดูน้ำหนักน้อยกว่าเกณฑ์ตั้งแต่รับเข้า บางรายมีโรคจากพันธุกรรม และโรคร้ายแรงติดตัวมา มีสติปัญญาคาบเส้น หรือต่ำ สภาพพิการทางร่างกายไม่สามารถส่งต่อสถานสงเคราะห์ตามประเภทได้ เนื่องจากต้องรอการประเมิน และการรับรองจากแพทย์ เป็นต้น

จากสภาพปัญหาดังกล่าว คณะอนุกรรมาธิการจึงได้พิจารณากำหนดแนวทางแก้ไข สรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดกระบวนการหรือแนวทางในการตรวจสอบและติดตามหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อสืบหาข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคล เพื่อให้เด็กได้รับบัตรแสดงตัวบุคคลให้มากที่สุด

๒. การลงพื้นที่เพื่อเยี่ยมบ้านและติดตามครอบครัวและเครือญาติเพื่อวางแนวทางการช่วยเหลือ

๓. จัดทำโครงการเพื่ออบรมให้ความรู้บุคลากรที่มีหน้าที่ในการดูแลเด็กที่มีปัญหาทางจิตตลอดจนแนวทางการดูแลเฉพาะราย

๔. พัฒนากลไกในการคุ้มครองเด็กต่างชาติและเด็กไทยที่เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ เพื่อลดระยะเวลาให้เด็กกลับคืนครอบครัว และกลับประเทศต้นทางให้รวดเร็ว

๕. ดำเนินการร่วมกับเครือข่ายและอาสาสมัครในการจัดกิจกรรมและสอนเสริมให้เด็กได้รับการพัฒนาทางสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ตลอดจนการประสานความร่วมมือในระดับทวิภาคีด้านการคุ้มครองเด็กที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ตามมาตรฐานการดูแลและการช่วยเหลือตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องและพันธะกรณี

๖.๒ ศึกษาดูงานเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อเป็นเยาวชนต้นแบบตามโครงการยกย่องเยาวชนต้นแบบเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสฉลองพระชนมายุ ๕ รอบ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ณ โรงเรียนสุเหร่าบ้านเกาะ มีนบุรี กรุงเทพมหานคร ในวันอังคารที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้



ผู้อำนวยการสำนักงานเขตหนองจอก ร่วมกับนางฉลองจิตร มะลิวงษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนสุเหร่าบ้านเกาะ คณะครู อาจารย์ ผู้ปกครอง นักเรียนให้การต้อนรับคณะ

คณะอนุกรรมาธิการเดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อเป็นเยาวชนต้นแบบตามโครงการยกย่องเยาวชนต้นแบบเฉลิมพระเกียรติสมเด็จระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสฉลองพระชนมายุ ๕ รอบ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยพิจารณาเลือกสถานศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่นักเรียนในสังกัดได้รับคัดเลือกเป็นเยาวชนต้นแบบในโครงการยกย่องเยาวชนต้นแบบเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสฉลองพระชนมายุ ๕ รอบ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อใช้เป็นต้นแบบในการพิจารณากำหนดแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนที่เหมาะสมต่อไป

โรงเรียนสุเหร่าบ้านเกาะได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๔๙๐ ในระยะแรกเปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ – ๔ และขยายโอกาสให้เด็กในพื้นที่โดยเปิดสอนระดับมัธยมตอนต้น ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๘ เป็นต้นมา นอกเหนือจากการจัดการศึกษาหลักสูตรภายในห้องเรียนแล้ว โรงเรียนยังได้จัดกิจกรรมเพิ่มทักษะชีวิตที่เน้นให้เกิดการเรียนรู้แก่เด็กและเยาวชน อาทิ

๑. กิจกรรมบ้านทักษะชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

วัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. เพื่อให้นักเรียนตระหนักรู้ มีความเข้าใจแนวคิดและองค์ประกอบของทักษะชีวิต

๒. เพื่อสร้างทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนในโรงเรียนสุเหร่าบ้านเกาะ

๓. เพื่อให้นักเรียนในโรงเรียนสุเหร่าบ้านเกาะมีภูมิคุ้มกันในการดำเนินชีวิต ในสภาพสังคมปัจจุบันและเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคต และสามารถดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ

แนวทางการจัดกิจกรรม

๑. กำหนดวัตถุประสงค์และรูปแบบที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม

๒. จัดให้เหมาะสมกับวัยและความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาที่สมดุลกัน

๓. จำนวนสมาชิกควรมีความเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม และออกแบบกิจกรรมโดยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะชีวิตตามองค์ประกอบขององค์การอนามัยโลก (WHO)

ขั้นตอนการดำเนินการ

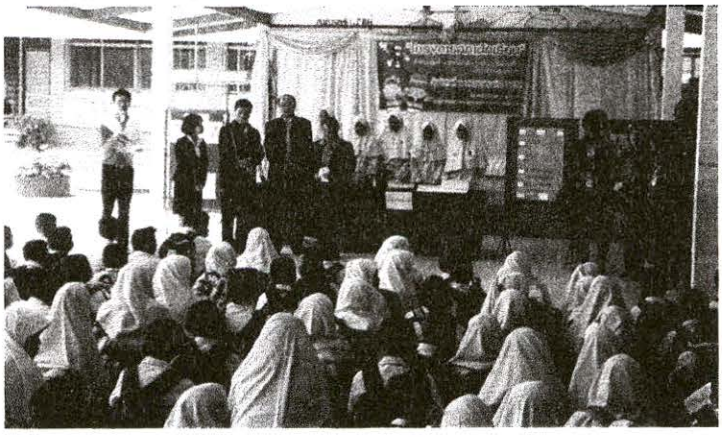
ขั้นตอนที่ ๑ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูทุกคนในโรงเรียน ร่วมประชุมวางแผนการดำเนินการจัดกิจกรรมทักษะชีวิต โดยการจัดรูปแบบในการจัดกิจกรรมให้มีความเหมาะสม โดยจัดเป็นบ้านทักษะชีวิต (คละชั้น) และกำหนดจำนวนบ้านที่เหมาะสม และใช้เวลาที่จัดกิจกรรมจำนวน ๒ ชั่วโมง/สัปดาห์

ขั้นตอนที่ ๒ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูทุกคนในโรงเรียน ร่วมกันกำหนดแนวทางในการจัดนักเรียนตามองค์ประกอบทักษะชีวิตขององค์การอนามัยโลก (WHO)

ขั้นตอนที่ ๓ สถานศึกษาจัดทำกำหนดการสอนและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะชีวิต เพื่อวางแผนการจัดกิจกรรมล่วงหน้าสำหรับ ๑ - ๒ ภาคเรียน

ขั้นตอนที่ ๔ การจัดกิจกรรมทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนในโรงเรียนสุเหร่าบ้านเกาะ โดยนักเรียนทุกคน มีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริง

๒. กิจกรรมการเลือกตั้งสภานักเรียน



บรรยากาศการจัดกิจกรรมการเลือกตั้งสภานักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบ้านเกาะ

จะเห็นได้ว่าแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนของโรงเรียนสุเหร่าบ้านเกาะ โดยการจัดกิจกรรมเพิ่มทักษะชีวิตที่เน้นให้เกิดการเรียนรู้แก่เด็กและเยาวชน อาทิ กิจกรรมบ้านทักษะชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และกิจกรรมการเลือกตั้งสภานักเรียน ถือเป็นต้นแบบในการพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนเพื่อเป็นเยาวชนต้นแบบที่ดีและเห็นสมควรดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ คณะอนุกรรมาธิการยังเห็นควรให้นักเรียนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมเพื่อเพิ่มทักษะชีวิตที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการของแก่เด็กและเยาวชน

๖.๓ ศึกษาดูงานเกี่ยวกับแนวทางการขับเคลื่อนและพัฒนาประชาธิปไตย การส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยในโรงเรียน และการรักษามาตรฐานการส่งเสริมประชาธิปไตยอย่างต่อเนื่อง ร่วมกับคณะกรรมาธิการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ณ จังหวัดสุรินทร์ ระหว่างวันที่ ๒๖ - ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙

คณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ นำโดย นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ประธานคณะกรรมาธิการ คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี รองประธานฯ คนที่สาม และประธานอนุกรรมาธิการกิจการเด็กฯ นายแถมสิน รัตนพันธุ์ กรรมาธิการและที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ ที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ และเลขานุการประจำคณะกรรมาธิการ คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็กฯ และที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ ร่วมด้วยกรรมการมูลนิธิเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ นำโดย ท่านผู้หญิงภรณี มหานนท์ รองราชเลขานุการในพระองค์สมเด็จพระบรมราชินีนาถ เดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับแนวทางการขับเคลื่อนและพัฒนาประชาธิปไตย การส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยในโรงเรียน และการรักษามาตรฐานการส่งเสริมประชาธิปไตยอย่างต่อเนื่อง ระหว่างวันที่ ๒๖ - ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙ ณ จังหวัดสุรินทร์ สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๑. การศึกษาดูงาน ณ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านตาแตรว สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๒๑

คณะกรรมาธิการสังคมฯ นำโดย นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ประธานคณะกรรมาธิการ คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี รองประธานฯ คนที่สาม และประธานอนุกรรมาธิการกิจการเด็กฯ นายแถมสิน รัตนพันธุ์ กรรมาธิการและที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ ที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ และเลขานุการประจำคณะกรรมาธิการ คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็กฯ และที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ ร่วมด้วยกรรมการมูลนิธิเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ นำโดย ท่านผู้หญิงภรณี มหานนท์ รองราชเลขานุการในพระองค์สมเด็จพระบรมราชินีนาถได้เดินทางมาศึกษาดูงานและร่วมรับฟังการบรรยายสรุป พร้อมทั้งร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการขับเคลื่อนและพัฒนาประชาธิปไตย การส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยในโรงเรียน และการรักษามาตรฐานการส่งเสริมประชาธิปไตยอย่างต่อเนื่อง ณ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านตาแตรว โดยมีพันตำรวจโท เชิด เรืองสุขสุด ผบ.ร้อย ตชด.๒๑๒ ครูใหญ่โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านตาแตรว คณะครู- นร.ตชด. คณะกรรมการสถานศึกษาฯ ผู้ใหญ่บ้าน และนักเรียน ให้การต้อนรับ และนำเสนอผลการดำเนินงาน สรุปสาระสำคัญ ดังนี้




คณะกรรมาธิการสังคมฯ นำโดย นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ประธานคณะกรรมาธิการ และคณะ ร่วมรับฟังการบรรยายสรุป และร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการขับเคลื่อนและพัฒนาประชาธิปไตย การส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยในโรงเรียน และการรักษามาตรฐานการส่งเสริมประชาธิปไตยอย่างต่อเนื่อง โดยมี พันตำรวจโท เชิด เรืองสุขสุด ผบ.ร้อย ตชด.๒๑๒ และคณะ ให้การต้อนรับ

ในอดีตที่ผ่านมา นักเรียนในพื้นที่ต้องเดินทางไปเรียนที่โรงเรียนบ้านตาพราม ซึ่งมีระยะไกลและเดินทางไม่ปลอดภัย ชาวบ้านจึงร้องขอจัดตั้งโรงเรียนไปยังกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๒๑ และมีผู้มีจิตศรัทธาบริจาคที่ดินพื้นที่จำนวน ๒๘ ไร่ ๒ งาน เพื่อสร้างโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านตาแตรว โดยได้เปิดทำการสอนเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๐ ตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และปัจจุบันมีนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น ๑๒๖ คน และโรงเรียนได้จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ และที่สำคัญได้จัดการเรียนการสอนโดยส่งเสริมโรงเรียนประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้และความเข้าใจ และปลูกฝังให้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญของประชาธิปไตย โดยจัดกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ที่เสริมสร้างวิถีประชาธิปไตยในโรงเรียน โดยให้นักเรียนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มที่ เช่น การจัดกิจกรรมการเลือกตั้งสภานักเรียน นอกจากนี้ ยังขยายผลไปยังชุมชนของตนเองด้วยโดยการรณรงค์ให้คนในชุมชนใช้สิทธิในการเลือกตั้ง และลงประชามติ เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อเป็นพื้นฐานสำคัญให้เด็กและเยาวชนสามารถนำแนวคิดไปปฏิบัติและพัฒนาให้เกิดกระบวนการและนวัตกรรมใหม่ ๆ และสามารถเติบโตเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม ตลอดจนเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชาติบ้านเมืองในอนาคตต่อไป นอกจากนี้ โรงเรียนยังสนับสนุนแนวทางการดำเนินโครงการตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารี จำนวน ๘ โครงการ ดังนี้

๑. โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน

๒. โครงการควบคุมโรคขาดสารไอโอดี

๓. โครงการส่งเสริมโภชนาการและสุขอนามัยแม่และเด็กในถิ่นทุรกันดาร

๔. โครงการส่งเสริมคุณภาพการศึกษา

๕. โครงการนักเรียนในพระราชนุเคราะห์

๖. โครงการฝึกอาชีพ

๗. โครงการส่งเสริมสหกรณ์

๘. โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้ โรงเรียนยังได้รับความร่วมมือจากคณะครู ผู้ปกครอง นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาฯ และประชาชนในชุมชนเป็นอย่างดี จนทำให้โรงเรียนเป็นโรงเรียนต้นแบบและได้รับรางวัลโรงเรียนประชาธิปไตยตัวอย่างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๙ และได้รับรางวัลประชาธิปไตยรักษามาตรฐาน เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓

๒. การศึกษาดูงาน ณ โรงเรียนบ้านกันเตรียง อำเภอเขวาสินรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

คณะได้เดินทางมาศึกษาดูงาน และร่วมรับฟังการบรรยายสรุป พร้อมทั้งร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการขับเคลื่อนและพัฒนาประชาธิปไตย การส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยในโรงเรียน และการรักษามาตรฐานการส่งเสริมประชาธิปไตยอย่างต่อเนื่อง ณ โรงเรียนบ้านกันเตรียง อำเภอเขวาสินรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยมีนายกฤตพล ชุติกุลกีรติ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ กล่าวต้อนรับ และคณะครู อาจารย์ ผู้ปกครอง นักเรียน ให้การต้อนรับ และนายสมชาย อำพันกานต์ นายอำเภอเขวาสินรินทร์ กล่าวถึงแนวทางการขับเคลื่อนและพัฒนาประชาธิปไตยของโรงเรียน สรุปสาระสำคัญ ดังนี้



คณะกรรมาธิการการสังคมฯ นำโดย นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ประธานคณะกรรมาธิการ และคณะ ร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการขับเคลื่อนและพัฒนาประชาธิปไตย การส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยในโรงเรียน และการรักษามาตรฐานการส่งเสริมประชาธิปไตยอย่างต่อเนื่อง ณ โรงเรียนบ้านกันเตรียง โดยมีนายกฤตพล ชุติกุลกีรติ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ กล่าวต้อนรับ ร่วมด้วยนายสมชาย อำพันกานต์ นายอำเภอเขวาสินรินทร์ และคณะ ให้การต้อนรับ

โรงเรียนบ้านกันเตรียง อำเภอเขวาสินรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด โดยสนับสนุนให้เกิดโอกาสทางการศึกษา และดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องตามนโยบาย “ประเทศไทย ๔.๐” หรือ “Thailand Economy ๔.๐” ที่มุ่งสร้างความร่วมมือของทุกภาคส่วน และโรงเรียนบ้านกันเตรียง ได้ดำเนินกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนตามวิถีประชาธิปไตยอย่างต่อเนื่อง เช่น โรงเรียนสีขาว ปลอดยาเสพติดและอบายมุข กิจกรรมสภานักเรียน เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวทำให้นักเรียนได้รับความรู้และปลูกจิตสำนึกให้เกิดความรับผิดชอบทั้งต่อตนเอง โรงเรียน ครอบครัว ชุมชนและสังคม นอกจากนี้ ยังได้สอดแทรกคุณธรรมโดยการนำหลักประชาธิปไตยมาประยุกต์ใช้และสร้างสรรค์ให้เกิดการปฏิบัติจริง และเกิดการพัฒนาประชาธิปไตยอย่างยั่งยืนสืบไป จนทำให้ได้รับรางวัล

โรงเรียนประชาธิปไตยตัวอย่าง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ทั้งนี้ คณะกรรมาธิการ ได้มีข้อเสนอเพิ่มเติมว่า เนื่องจากโรงเรียนเป็นกลไกที่สำคัญในการหล่อหลอมและสร้างเด็กและเยาวชนให้เติบโตเป็นพลเมืองที่ดีและกลายเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไป ดังนั้น โรงเรียนบ้านกันเตรียงถือเป็นโรงเรียนต้นแบบที่มีการดำเนินการจัดการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมที่สนับสนุนให้เด็กและเยาวชนรู้จักปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามหน้าที่และมีวิถีตามหลักประชาธิปไตย และสามารถก้าวสู่การเป็นพลเมืองของประเทศที่ดีและมีคุณภาพ โดยนำแนวคิดวิถีประชาธิปไตยเป็นหลักพื้นฐานในการพัฒนาประเทศต่อไป

ตัวอย่างกิจกรรมของโรงเรียน



คณะกรรมาธิการสังคมฯ นำโดย นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ประธานคณะกรรมาธิการ และคณะ เยี่ยมชมกิจกรรมของนักเรียน ณ โรงเรียนบ้านกันเตรียงและถ่ายรูปร่วมกับคณะผู้บริหาร และตัวแทนนักเรียนโรงเรียนบ้านกันเตรียง

๖.๔ ศึกษาดูงานเกี่ยวกับแนวทางการให้ความคุ้มครองดูแลเด็กและเยาวชน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรค ณ สถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ในวันอังคารที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ณ จังหวัดปทุมธานี สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน เดินทางไปร่วมรับฟังการบรรยายสรุปและร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการให้ความคุ้มครองดูแลเด็กและเยาวชน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรค ณ สถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี โดยมีนางศิริดา ทรงธรรมเสนีย์ ผู้ปกครองสถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร และเจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับ



เดิมชื่อ **“สถานแรกรับเด็กหญิงพญาไท”** เปิดดำเนินการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๘ และเปลี่ยนชื่อเป็น **“สถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร”** เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้เพิ่มภารกิจของสถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร เป็นสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กอีกภารกิจหนึ่ง (แต่ยังคงใช้ชื่อเดิม) เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ภารกิจของสถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพร คือให้การอุปการะเด็กหญิงอายุระหว่าง ๖ – ๑๘ ปี ที่ประสบปัญหาต่าง ๆ ทางสังคมทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด โดยแบ่งเป็น ๒ กลุ่มได้แก่ ๑) เด็กที่พึงได้รับการสงเคราะห์ คือ เด็กที่ประสบปัญหาครอบครัวแตกแยก ถูกทอดทิ้ง กำพร้า เร่ร่อน ขอทาน พลัดหลง และครอบครัวให้การเลี้ยงดูไม่เหมาะสม และ ๒) เด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ คือ เด็กที่ถูกกระทำทารุณกรรมหรือถูกกระทำความรุนแรงทั้งจากบุคคลในครอบครัวหรือบุคคลอื่น เด็กที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำผิด เด็กที่อยู่ในสภาพจำต้องได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพโดยให้การเลี้ยงดู บำบัด ฟื้นฟู สภาพร่างกายและจิตใจ ตลอดจนพัฒนาเด็กให้มีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย เพื่อให้กลับคืนสู่สังคมได้ โดยมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

๑. คุ้มครองฟื้นฟู คือ การดำเนินการให้เด็กได้รับความปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ รอดพ้นจากปัญหาที่เด็กเผชิญอยู่ โดยกระบวนการทางด้านต่าง ๆ เช่น ด้านกฎหมาย ด้านจิตวิทยา ตลอดจนฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของเด็กให้มีศักยภาพเช่นเดิม โดยกระบวนการทางด้านการแพทย์ รวมทั้งกระบวนการทางด้านจิตวิทยาและสังคมสงเคราะห์

๒. เลี้ยงดูอบอุ่น คือ การดำเนินงานเพื่อให้เด็กได้รับการดูแล และพัฒนาทางร่างกายและจิตใจที่ดี เจริญเติบโตสมวัย ตลอดจนมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ ได้รับความรัก ความอบอุ่น และได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด อีกทั้งได้รับการแก้ไขปัญหา โดยใช้หลักวิชาทางด้านสังคมสงเคราะห์และจิตวิทยา

๓. เพิ่มพูนพัฒนา คือ การดำเนินงานเพื่อให้เด็กได้รับการศึกษาที่ดีและเหมาะสมทั้งทางด้านการศึกษาสามัญ และวิชาชีพทั้งในและนอกสถานศึกษา ตลอดจนพัฒนาทางด้านจิตใจ จริยธรรม และคุณธรรม ตลอดจนวุฒิภาวะ และอารมณ์ที่เหมาะสม

๔. พาคืนสังคม เพื่อให้เด็กได้กลับคืนสู่ครอบครัวและสังคม หรือส่งต่อเด็กไปหน่วยงานอื่นตามความเหมาะสม

๕. การติดตามผลหลังการจำหน่าย หลังจากพ้นการอุปการะแล้วสถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญญพรจะติดตามผลว่าเด็กกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุขหรือไม่อย่างไร

นอกจากนี้ ยังให้บริการด้านต่าง ๆ เช่น บริการด้านอาชีวบำบัด บริการด้านสังคมสงเคราะห์ โดยการมอบเงินอุดหนุนสงเคราะห์เด็กในครอบครัวช่วยเหลือเด็กขาดแคลนและเด็กฝากเลี้ยงตามบ้าน และบริการด้านการศึกษา ตลอดจนกิจกรรมทางเลือก ซึ่งให้เด็กในสถานแรกรับฯ ได้มีโอกาสเลือกตามความถนัด อาทิเช่น การเข้าร่วมชมรมดนตรี ชมรมเกษตร ชมรมอาสาสมัคร และการเข้าร่วมโครงการเรียนรู้ประเทศญี่ปุ่นเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต เป็นต้น




ตัวอย่างกิจกรรม

นอกจากนี้ ยังจัดโครงการนำร่องเพื่อพัฒนานโยบายจัดระบบการคุ้มครองเด็กและเสริมสร้างศักยภาพผู้ปฏิบัติงานโดยความร่วมมือระหว่างกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ ประเทศไทย) องค์การเฟรนด์ อินเตอร์เนชั่นแนล (ประเทศไทย) โดยแต่งตั้งเจ้าหน้าที่คุ้มครองเด็กทำหน้าที่รับแจ้งเหตุ และดำเนินการตามกระบวนการคุ้มครองเด็ก ตลอดจนประสานงาน ดูแลให้แน่ใจว่าเด็กอยู่ในสถานที่ที่ปลอดภัย รวมทั้งให้ความรู้ และฝึกอบรมด้านการคุ้มครองเด็กให้แก่บุคลากรและเด็ก ตลอดจนติดตามและประเมินผลกระบวนการหลังจากพ้นการอุปการะแล้วว่าเด็กกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุขหรือไม่อย่างไร ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้เด็กกลับเข้าสู่วงจรเดิมอีก

๖.๕ ศึกษาดูงานเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อเป็นเยาวชนต้นแบบตามโครงการยกย่องเยาวชนต้นแบบเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสฉลองพระชนมายุ ๕ รอบ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรค ณ โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาลเมืองปทุมธานี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เมื่อวันอังคารที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน เดินทางไปร่วมรับฟังการบรรยายสรุปและร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อเป็นเยาวชนต้นแบบตามโครงการยกย่องเยาวชนต้นแบบเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสฉลองพระชนมายุ ๕ รอบ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรค ณ โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาลเมืองปทุมธานี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี โดยมี นายวิชัย ปาละศักดิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาลเมืองปทุมธานี พร้อมด้วยคณะครู อาจารย์ ผู้ปกครอง นักเรียน ให้การต้อนรับคณะ



คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี หัวหน้าคณะเดินทาง พร้อมคณะเดินทาง ร่วมรับฟังการบรรยายสรุปและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นเยาวชนต้นแบบ ณ โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาลเมืองปทุมธานี จัดตั้งขึ้นตามมติของคณะผู้บริหารเทศบาลและสภาเทศบาลเมืองปทุมธานี เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ และนายกเทศมนตรีเมืองปทุมธานี ได้มีประกาศจัดตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาลเมืองปทุมธานีอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖ ครูและบุคลากรทางการศึกษาจำนวน ๒๐ คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ – ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๕๖๕ คน ปัจจุบันมีนักเรียนทั้งสิ้น ๕๖๕ คน มีครู ๒๑ คน โดยมี นายวิชัย ปาละศักดิ์ เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา

ปรัชญา “การศึกษา คือ รากฐาน ของ การพัฒนาบุคคล”

วิสัยทัศน์ “มีความรู้ คู่คุณธรรม นำเทคโนโลยี พลานามัยดี สืบสารประเพณีท้องถิ่น”

พันธกิจ

๑. จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและชุมชน

๒. ส่งเสริมให้ครูมีการนำสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย มาใช้ในกระบวนการการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

๓. ส่งเสริมให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียน ได้เต็มอัจฉริยภาพของผู้เรียน

๔. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาของท้องถิ่น

๕. ส่งเสริมผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงาม

เป้าหมาย

๑. นักเรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร

๒. นักเรียนมีสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนรู้

๓. นักเรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถและความต้องการของตนเอง

๔. นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม

๕. นักเรียนเห็นคุณค่าและภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น

หลังจากนั้น นางสาวอโนชา กลัดสุขใส ปัจจุบันศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๑ โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาลเมืองปทุมธานี ซึ่งได้รับรางวัลเยาวชนต้นแบบตามโครงการยกย่องเยาวชนต้นแบบเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสฉลองพระชนมายุ ๕ รอบ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้นำเสนอแนวทางในการปฏิบัติตน ซึ่งเป็นต้นแบบเยาวชนตามโครงการยกย่องเยาวชนต้นแบบเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสฉลองพระชนมายุ ๕ รอบ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ สรุปได้ดังนี้



นางสาวอโนชา กลัดสุขใส ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๑ โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาลเมืองปทุมธานี
ซึ่งได้รับรางวัลเยาวชนต้นแบบตามโครงการยกย่องเยาวชนต้นแบบเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ในโอกาสฉลองพระชนมายุ ๕ รอบ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑. เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ โดยได้สมัครเข้าร่วมกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ ภายใต้ชื่อกิจกรรม 'เศรษฐกิจพอเพียง' โดยการปลูกผักสวนครัวรั้วกินได้

๒. ธนาคารขยะ โดยช่วยกันคัดแยกขยะ และนำไปจำหน่ายเพื่อนำรายได้เข้าสู่โรงเรียน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓. ธนาคารโรงเรียน ซึ่งเป็นการจำลองสาขาของธนาคารไว้ในสถาบันการศึกษา และเปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้ดำเนินการธนาคารด้วยตนเอง ภายใต้การดูแลของธนาคารออมสินสาขา เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีนิสัยรักการออม

๔. อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยช่วยกันรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งในและนอกบริเวณโรงเรียน เช่น การรักษาความสะอาดคลองที่อยู่บริเวณหลังโรงเรียน เพื่อให้สามารถนำน้ำในคลองมาใช้ประโยชน์ทางการเกษตรต่อไป

๕. ทำความดีเพื่อถวายในหลวง เช่น การร่วมกิจกรรมทำดีเพื่อพ่อที่ท้องสนามหลวง โดยทำริบบิ้นสีดำแจกประชาชนหน้าพระบรมมหาราชวัง และเก็บขยะในบริเวณรอบมณฑลพิธีสนามหลวง









กิจกรรมที่โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนเป็นต้นแบบเยาวชน

๖.๖ ศึกษาดูงานการจัดการศึกษาของสถาบันและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของสถาบัน ร่วมกับคณะกรรมการโครงการส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยในโรงเรียนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ร่วมกับมูลนิธิเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ ณ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ วันอังคารที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐

คณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ร่วมกับคณะกรรมการโครงการส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยในโรงเรียน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ร่วมกับมูลนิธิเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ ได้เดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาของสถาบันและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของสถาบัน เมื่อวันอังคารที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐ ณ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีนายทวีศักดิ์ คิ้วทอง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ พร้อมด้วยคณะผู้บริหาร ครู อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนนักศึกษา ให้การต้อนรับ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. ศึกษาดูงานเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาของสถาบันและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของสถาบัน ณ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ

๑.๑ ข้อมูลพื้นฐาน

ปรัชญาวิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ

"ทักษะเยี่ยม เปี่ยมคุณธรรม ล้ำเลิศวิชา ใช้เวลาให้เกิดคุณ"

วิสัยทัศน์

"สถาบันการอาชีวศึกษามาตรฐานอาเซียน (Vocational Education Institute of ASEAN's Standards)"



คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี รองประธานคณะกรรมาธิการการสังคมฯ หัวหน้าคณะเดินทาง พร้อมด้วย พลเรือเอก นริส ประทุมสุวรรณ กรรมาธิการ และคณะเดินทาง ร่วมรับฟังการบรรยายสรุปและศึกษาดูงานเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาของสถาบันและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของสถาบัน ณ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ โดยมี นายทวีศักดิ์ คิ้วทอง ผู้อำนวยการทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ พร้อมด้วยคณะผู้บริหาร ครู อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนนักศึกษา ให้การต้อนรับ

พันธกิจ

๑. ผลิตนักเรียน นักศึกษาให้มีคุณธรรมและคุณภาพตามมาตรฐานอาชีวศึกษา

๒. บริการด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีแก่ชุมชนและภาคธุรกิจ

๓. พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง

๔. พัฒนาระบบบริการจัดการภายในตามหลักธรรมาภิบาล

๕. ยกระดับศักยภาพครู และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อมุ่งสู่การเปิดสอนระดับปริญญาตรี

บุคลากรฝ่ายบริหาร ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทรัพยากร รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ รองผู้อำนวยการแผนงานและความร่วมมือ

จำนวนนักเรียน/นักศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๐ จำนวนทั้งสิ้น ๔,๙๐๖ คน ซึ่งประกอบด้วย นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.ภาคปกติ) จำนวนทั้งสิ้น ๓,๖๓๑ คน นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.ทวิภาคี) จำนวนทั้งสิ้น ๓๕๒ คน นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.ภาคปกติ) จำนวน ๕๗๙ คน และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.ภาคทวิภาคี) จำนวน ๓๔๔ คน

หลักสูตรการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย แผนกวิชาสามัญ แผนกวิชาสัมพันธ์ แผนกวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ แผนกวิชาการโรงแรม แผนกวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิค แผนกวิชาออกแบบ แผนกวิชาวิจิตรศิลป์ แผนกวิชาการตลาด แผนกวิชาธุรกิจค้าปลีก แผนกวิชาโลจิกติกส์ แผนกวิชาการบัญชี แผนกวิชาช่างกลโรงงาน แผนกวิชาช่างอากาศยาน แผนกวิชาเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม แผนกวิชาแม่พิมพ์โลหะ แผนกวิชาแม่พิมพ์พลาสติก แผนกวิชาช่างเชื่อมและโลหะแผ่น แผนกวิชาเขียนแบบเครื่องกล แผนกวิชาเทคนิคพื้นฐาน แผนกวิชาอุตสาหกรรมฟอกหนัง แผนกวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แผนกวิชาเทคโนโลยียานยนต์ แผนกวิชาช่างยนต์ แผนกวิชาช่างก่อสร้าง แผนกวิชา LAB กลาง





ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ วิทยาลัยได้เปิดสอนระดับ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขางานช่างอากาศยาน และเทคนิคเครื่องกลระบบขนส่งทางราง และเปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติ สาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ โดยทำความตกลงร่วมกับบริษัท Mercedes Benz (ประเทศไทย) จำกัด ในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรนอกจากนี้ ยังได้จัดการเรียนการสอน

“ทวิศึกษา” สาขางานเทคโนโลยีสารสนเทศ ร่วมกับโรงเรียนเทศบาล ๑ และสาขางานการบัญชี โรงเรียนเตรียมอุดมน้อมเกล้า

๑.๒ รางวัลที่ได้รับ เช่น สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประเภทสถานศึกษาอาชีวะขนาดใหญ่ ปีการศึกษา ๒๕๕๖ การจัดการระบบการศึกษาทวิภาคี ๕ ดาว รางวัลสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติด และอบายมุข รางวัลชนะเลิศการแข่งขันทักษะด้านวิชาชีพหลายสาขา เช่น การเชื่อมโลหะ การเขียนแบบด้วยคอมพิวเตอร์ การออกแบบและเขียนแบบระบบไฟฟ้าด้วยคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

๑.๓ แนวทางในการดำเนินงาน

วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ มุ่งมั่นพัฒนาที่จะก้าวเดินในก้าวย่างต่อไปอย่างมั่นคงด้วยความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรภายในวิทยาลัย เครือข่ายสถานประกอบการ ชุมชน และสังคม มุ่งมั่นพัฒนากำลังคนอาชีวะศึกษาให้เป็นกำลังสำคัญของชาติสืบไป นอกจากให้ความสำคัญกับหลักสูตรการเรียนการสอนแล้ว วิทยาลัยฯ ยังเน้นการจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและวิถีประชาธิปไตยของสถาบัน โดยได้กำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องตามเป้าหมาย ดังนี้

๑.๓.๑ เพื่อพัฒนาให้สมาชิกเป็นคนดีและมีความสุข ประกอบด้วย ๕ แผน ได้แก่

๑) แผนการส่งเสริมประชาธิปไตยภายในวิทยาลัย เช่น การเลือกตั้งประธานชมรมวิชาชีพ และให้ประธานชมรมวิชาชีพที่ได้รับการเลือกตั้งไปเลือกตั้งนายกองค์การวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการขององค์การวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย

๒) แผนเสริมสร้างกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ โดยจัดการแข่งกีฬาทั้งภายในและภายนอก

๓) แผนพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม โดยจัดการปฐมนิเทศนักเรียนนักศึกษาใหม่เพื่อให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อลดปัญหาทะเลาะวิวาท นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมธนาคารความดี โดยมีวัตถุประสงค์ในการปลูกฝังการออมเงินและทำความดีและนำความดีมาฝากกับธนาคาร

๔) แผนส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม โดยจัดตั้งชมรมดนตรีไทยเพื่ออนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรมไทย กิจกรรมการทำบุญตักบาตรเนื่องในวันสำคัญทางศาสนาและวัฒนธรรมต่าง ๆ

๕) แผนการส่งเสริมและอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยจัดกิจกรรมปลูกป่าชายเลน กิจกรรมจิตอาสาเพื่อช่วยเหลือสังคม

๑.๓.๒ เพื่อพัฒนาให้สมาชิกเป็นคนเก่งและมีความสุข

๑) พัฒนามาตรฐานวิชาชีพ โดยการเข้าร่วมทดสอบมาตรฐานวิชาชีพเพื่อพัฒนาและสร้างความพร้อมให้กับนักเรียนนักศึกษาที่กำลังจะจบการศึกษา มีความพร้อมก่อนออกไปประกอบอาชีพอย่างมีคุณภาพ และและมีมาตรฐาน การส่งตัวแทนนักศึกษาแผนกวิจิตรศิลป์ไปร่วมแข่งขันการแกะสลักน้ำแข็งจนได้เป็นตัวแทนของประเทศไทยไปแข่งขันและได้รับรางวัลที่สาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นต้น

๒) การส่งเสริมการเรียนรู้บูรณาการ โดยการฝึกอบรมหลักสูตรอาชีพระยะสั้นเพื่อให้นักเรียนนักศึกษาได้มีอาชีพนอกเหนือจากหลักสูตรที่เรียนในสถานศึกษา

๓) การพัฒนาความรู้และความสามารถทางวิชาการ เช่น การจัดกิจกรรมวันภาษาไทยเพื่อรณรงค์ให้นักเรียนนักศึกษาใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง

๔) แผนพัฒนานักศึกษาใหม่ให้เป็นไปตามมาตรฐานมุ่งสู่สากล โดยได้ลงนามในข้อตกลงความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาไทย - จีนร่วมกับอาชีวศึกษาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ฟอฉ่งชิ่ง ตลอดจนได้ประสานความร่วมมือกับสถาบันอาชีวศึกษาต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ

๒. ศึกษาดูงานเยี่ยมชมกิจกรรมการเรียนรู้ของวิทยาลัยเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาของสถาบันและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและประชาธิปไตย

นอกจากวิทยาลัยฯ จะให้ความสำคัญกับการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนแล้ว ยังเน้นการจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและวิถีประชาธิปไตยของสถาบัน โดยได้กำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องตามเป้าหมายที่เน้นการพัฒนาให้สมาชิกเป็นคนดีและมีความสุข

ตัวอย่างกิจกรรม

๒.๑ ธนาคารความดี (Goodness bank) คือ ระบบหรือเครื่องมือที่สร้างนิสัยคนดีและความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยเน้นการสร้างนิสัยคนดีคือการทำหน้าที่ที่ถูกต้องพื้นฐาน ๖ ด้าน ซึ่งประกอบด้วย



คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี รองประธานคณะกรรมาธิการการสังคม ฯ หัวหน้าคณะเดินทาง พร้อมด้วย พลเรือเอก นริส ประทุมสุวรรณ กรรมาธิการ และคณะเดินทาง ศึกษาดูงานเกี่ยวกับการดำเนินการธนาคารความดี ซึ่งดำเนินการโดยนักเรียนนักศึกษา

๑. การทำหน้าที่ลูกที่ดีและครอบครัวที่ดี

๒. การทำหน้าที่ลูกศิษย์ที่ดี โดยได้กำหนดประเภทและเกณฑ์ของการทำความดีสำหรับให้นักเรียนฝากไว้ในธนาคารความดี

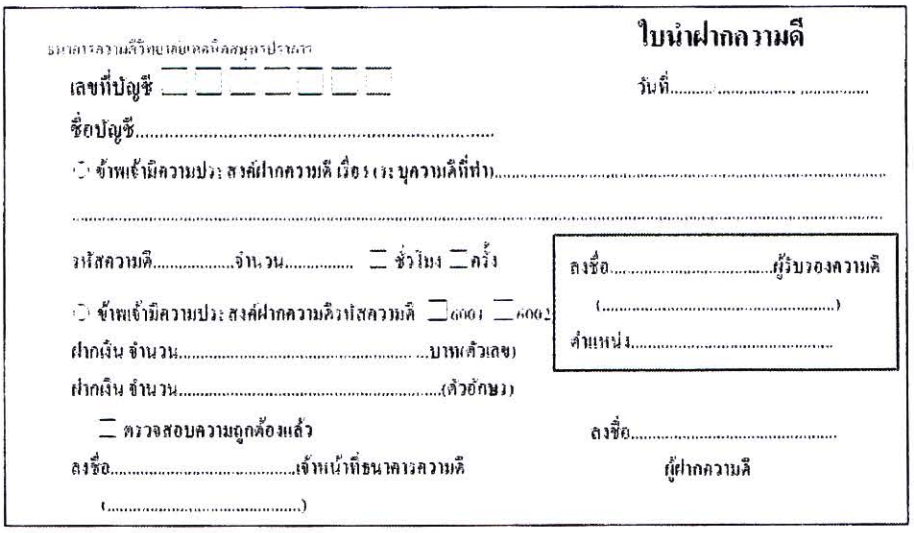
๓. การทำหน้าที่พลเมืองที่ดี โดยได้กำหนดประเภทและเกณฑ์ของการทำความดีสำหรับให้นักเรียนฝากไว้ในธนาคารความดี

๔. การทำหน้าที่ศาสนิกชนที่ดี โดยได้กำหนดประเภทและเกณฑ์ของการทำความดีสำหรับให้นักเรียนฝากไว้ในธนาคารความดี

๕. การทำหน้าที่ต่อตนเองและเพื่อนที่ดี โดยได้กำหนดประเภทและเกณฑ์ของการทำความดีสำหรับให้นักเรียนฝากไว้ในธนาคารความดี

๖. การทำหน้าที่ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งประกอบด้วย การออมและส่งเสริมให้หารายได้พิเศษ ซึ่งวิทยาลัยฯ ได้ส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษาหารายได้จากการปลูกพืชผักสวนครัวภายในวิทยาลัยฯ ทั้งนี้เพื่อให้รู้จักออมเงินไว้ในธนาคารได้ด้วย โดยได้กำหนดประเภทและเกณฑ์ของการทำความดีสำหรับให้นักเรียนฝากไว้ในธนาคารความดี

ตัวอย่างใบนำฝากความดี



ธนาคารความดีวิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ

ใบนำฝากความดี

เลขที่บัญชี

วันที่.....

ชื่อบัญชี.....

☐ ข้าพเจ้ามีความประสงค์ฝากความดี เนื่องจาก(ระบุความดีที่ทำ).....

.....

วงรัสความดี.....จำนวน..... ☐ ชั่วโมง ☐ครั้ง

☐ ข้าพเจ้ามีความประสงค์ฝากความดีวงรัสความดี ☐600 ☐600

ฝากเงิน จำนวน.....บาท(ตัวเลข)

ฝากเงิน จำนวน.....(ตัวอักษร)

☐ ตรวจสอบความถูกต้องแล้ว

ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่ธนาคารความดี

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้รับรองความดี

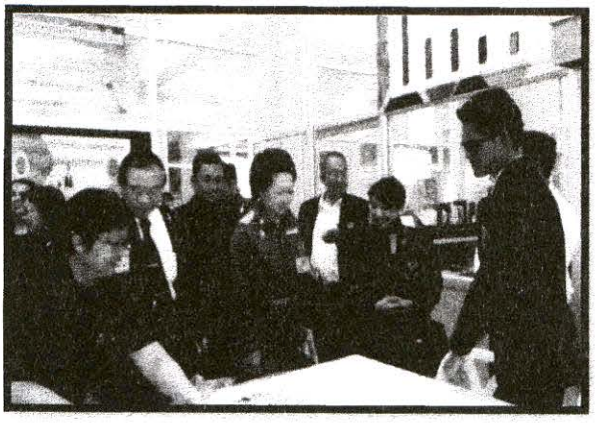
(.....)

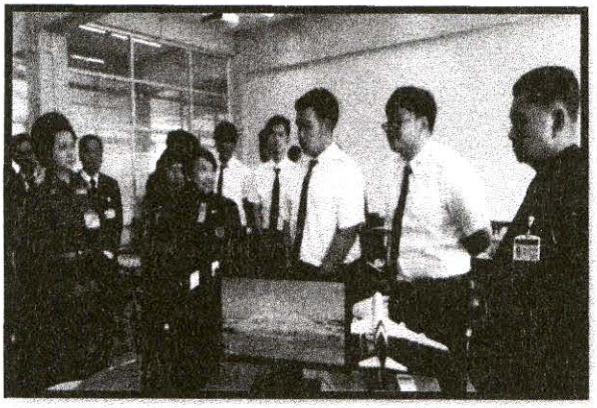
ตำแหน่ง.....

ลงชื่อ.....

ผู้ฝากความดี

และปัจจุบันได้พัฒนาระบบการจัดการธนาคารความดีในรูปแบบของโปรแกรมธนาคารความดี โดยมีระบบการตรวจสอบและป้องกันการใช้งานโปรแกรมอย่างเป็นระบบ เช่น สามารถกำหนดสิทธิ์แต่ละกลุ่มผู้ใช้งานได้เพื่อให้ง่ายและสะดวกต่อการใช้งาน และสามารถกำหนดประเภทความดีเพิ่มเติมในแต่ละหมวดได้ และการฝากความดี สามารถรวบรวมความดีแต่ละประเภท แล้วนำความดีนั้นมาฝากได้ ความดีได้นำฝากจะรวบรวมเป็นความดีรวม และสามารถแยกเป็นแต่ละหมวด โดยสามารถถอนความดีได้ทุกหมวด (กรณีต้องการถอนความดีนั้นไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ) และขณะนี้วิทยาลัยฯ อยู่ระหว่างการประสานความร่วมมือกับศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC) เพื่อพัฒนาระบบธนาคารความดีให้มีประสิทธิภาพและสามารถใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น เช่น การพัฒนาให้สามารถใช้งานในมือถือประกอบกับสามารถเชื่อมโยงไปกับระบบ cloud ได้







ข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการ

๑. ควรมีดอกเบี้ยให้กับผู้ฝากความดีในลักษณะเดียวกับธนาคารทั่วไปเพื่อเป็นการสร้างกำลังใจในการทำความดีต่อไป

๒. ควรกำหนดให้มีระบบการประเมิน ติดตามและตรวจสอบผลการดำเนินงานของธนาคารความดีเพื่อพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๓. ควรสนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ต่อวิทยาลัยฯ ต่อชุมชน และสังคม รวมทั้งหารายได้เสริม

๔. ควรเร่งหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท เนื่องจากส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของวิทยาลัยฯ รวมทั้งความเชื่อมั่นของผู้ปกครองและนักเรียนนักศึกษา

หลังจากนั้น วิทยาลัยฯ ได้ชี้แจงเพิ่มเติม สรุปได้ดังนี้

๑. ธนาคารความดี ได้กำหนดสิ่งตอบแทนสำหรับผู้ฝากความดีในลักษณะต่าง ๆ เช่น สถานประกอบการต่าง ๆ จะพิจารณาความดีเพื่อประกอบการรับเข้าทำงาน การนำคะแนนความดีมาใช้เป็นเกณฑ์ประกอบการตัดสินให้ทุนการศึกษาของวิทยาลัยฯ รวมทั้งการนำคะแนนความดีมาพิจารณาเพื่อลดโทษได้

๒. ธนาคารความดี ได้กำหนดให้มีระบบการประเมิน ติดตามและตรวจสอบ เช่น กำหนดให้การสะสมความดีจะต้องมีผู้รับรองความดีไว้ในทุกหมวด นอกจากนี้ ยังให้เจ้าหน้าที่ธนาคาร ซึ่งเป็นนักเรียนในสถานศึกษาที่ได้รับการฝึกอบรมตรวจสอบความถูกต้องอีกชั้นหนึ่งด้วย

๓. วิทยาลัยฯ จัดให้มีศูนย์บ่มเพาะเพื่อฝึกฝนให้นักเรียนนักศึกษาได้เรียนรู้กระบวนการทำธุรกิจก่อนที่จะออกไปประกอบอาชีพตั้งแต่การจัดทำแผนธุรกิจเพื่อเรียนรู้ที่จะดำเนินกิจการ การวางแผนหาลูกค้า

๔. วิทยาลัยฯ ได้มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะหลักสูตรเทคโนโลยียานยนต์ เนื่องจากปัจจุบันการใช้เชื้อเพลิงได้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ดังนั้น จึงได้ริเริ่มและพัฒนาหลักสูตรเพื่อทดแทนเชื้อเพลิง นอกจากนี้ ยังได้ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อสร้างจิตสำนึกและส่งเสริมให้นักเรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการประดิษฐ์

๕. วิทยาลัยฯ ได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนและเรียนรู้งาน เพื่อเตรียมพร้อมก่อนออกไปประกอบอาชีพ เช่น นักเรียนที่ศึกษาในสาขาวิชายานยนต์ ซึ่งถือเป็นสาขาวิชาที่จัดการเรียนการสอนมาเป็นระยะเวลานาน และมีนักเรียนสนใจเข้าเรียนเป็นจำนวนมาก โดยได้ทำข้อตกลงและความร่วมมือกับสถานประกอบการต่าง ๆ เช่น สมาคมรถจักรยานยนต์ นอกจากนี้ ยังได้เปิดหลักสูตรเทคโนโลยียานยนต์สมัยใหม่ และทำความร่วมมือกับสถานประกอบการต่าง ๆ ในการฝึกอบรม/จัดการเรียนการสอน เช่น บริษัท เมอร์เซเดส-เบนซ์ โตโยต้า ฮอนด้า เป็นต้น

๖. วิทยาลัยฯ ได้เห็นความสำคัญของการแก้ไขปัญหาทะเลาะวิวาทมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เพื่อสร้างภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นของผู้ปกครองและนักเรียนนักศึกษาที่มีต่อวิทยาลัยฯ ทั้งนี้ ได้ประสานความร่วมมือและบูรณาการการทำงานกับทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท ไม่ว่าจะเป็นชุมชนเครือข่ายตาสัปปะรด กอ.รมน.จังหวัด หน่วยปฏิบัติการพิเศษ (ปะ ฉะ ดะ) จากสถานีตำรวจภูธรอำเภอบางปู และจากความร่วมมือดังกล่าวส่งผลให้ปัญหาดังกล่าวลดลง นอกจากนี้ ยังจัดโครงการกองทุนเพื่อการศึกษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งจัดโดยทหารเรือ ได้สนับสนุนให้ผู้ที่จบการศึกษาระดับ ปวช. ๒ มีโอกาสได้ไปฝึกงานในสถานประกอบการเพื่อตัดวงจรให้รุ่นพี่/ศิษย์เก่ามาชักชวนรุ่นน้องไปในทางที่ผิด

๖.๗ ศึกษาดูงานการจัดการศึกษาของสถาบันและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของสถาบัน ร่วมกับคณะกรรมการโครงการส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยในโรงเรียนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ร่วมกับมูลนิธิเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ ณ จังหวัดชลบุรี ระหว่างวันที่ ๓ – ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

คณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกับคณะกรรมการโครงการส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยในโรงเรียน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ร่วมกับมูลนิธิเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ ได้เดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาของสถาบันและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของสถาบันการศึกษา แนวทางการดำเนินงานในการดูแลเด็ก เยาวชน สตรี สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งติดตามการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน ระหว่างวันที่ ๓ - ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ณ จังหวัดชลบุรี สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. ศึกษาดูงานเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาของสถาบันและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของสถาบันการศึกษา ณ โรงเรียนชลบุรี "สุขบท" จังหวัดชลบุรี



โรงเรียนชลบุรี "สุขบท" เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ตั้งอยู่บริเวณวัดเขาบาทรายพระอารามหลวง ตำบลบางทราย อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ภูมิประเทศแวดล้อมไปด้วย ปูชนียสถาน ปูชนียวัตถุที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ เป็นโรงเรียนแห่งเดียวในจังหวัดชลบุรี ที่ถือได้ว่าอยู่ท่ามกลางอุทยานการศึกษาที่เพียบพร้อมไปด้วยวิชาความรู้ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน

ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนกำเนิดขึ้นภายใต้ร่มเงาบารมีของพระพุทธศาสนาโดยแท้จริง กล่าวคือ เริ่มมาจากท่านเจ้าคุณพระชลโธปมคุณมุนี (พุฒ ปุณณกัตเถระ ปฐมเจ้าอาวาสวัดเขาบางทราย ได้ให้การศึกษาแก่ศิษย์วัดโดยท่านเป็นผู้สอนเอง เริ่มสอนครั้งแรกปีใดไม่ปรากฏเป็นหลักฐาน หลักฐานที่เหลืออยู่กล่าวว่า พ.ศ. ๒๔๔๓ กรมหมื่นวชิรญาณวโรรสทรงตรวจการศึกษาในมณฑลปราจีนบุรี ทรงตรวจการศึกษาในมณฑลปราจีนบุรี ทรงรายงานการตรวจว่า "มีโรงเรียนเปิดสอนอยู่แล้วในเขตเมืองชลบุรี คือ โรงเรียนบรรพตพิทยาคารวัดเขา มีพระชลโธมปมคุณมุนีเป็นผู้อุปการะและพระใบฎีกาเสียงเป็นครู มีนักเรียน ๖๐ คน" นับเป็นการเริ่มต้นกำเนิดโรงเรียนชลบุรี "สุขบท" ซึ่งเป็นโรงเรียนแรกและโรงเรียนเดียวในจังหวัดชลบุรีในขณะนั้น ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๙๒ จำนวนนักเรียนเพิ่มมากขึ้น สถานที่ไม่เพียงพอ พระเขมสารโสภณ เจ้าอาวาสวัดเขาบางทรายองค์ที่ ๔ เมื่อครั้งดำรงสมณศักดิ์เป็น พระครูมนูญธรรมกร (ธรรมนูญ สุวรรณมาลี) ได้รวบรวมทุนทรัพย์จากอุบาลสก อุบาสิกา และคณะสงฆ์ จัดสร้างอาคารเรียนขึ้น ๑ หลัง ใช้ชื่อว่า "มัธยมพิทยาคาร" และเปลี่ยนชื่อเป็นทางการว่า **โรงเรียนชลบุรี "สุขบท"**

ใน พ.ศ. ๒๔๙๖ เป็นต้นมา และปัจจุบันโรงเรียนชลบุรี “สุขบท” เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น ๒,๘๗๕ คน โดยการบริหารงานของท่านผู้อำนวยการ กมนพรรธ์ ทิพยไกรศรโชติ ผู้อำนวยการโรงเรียนระดับเชี่ยวชาญ ซึ่งได้มาดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนเมื่อวันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และด้วยความมุ่งมั่นพัฒนาบุคลากร พัฒนางานด้านคุณภาพ วิชาการ ด้านอาคารสถานที่ และด้านอื่น ๆ อย่างมีคุณภาพ ทำให้โรงเรียนชลบุรี “สุขบท” ได้รับรางวัลโรงเรียนพระราชทานมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓

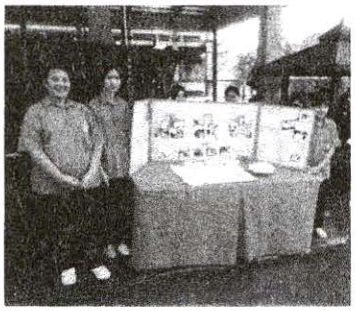


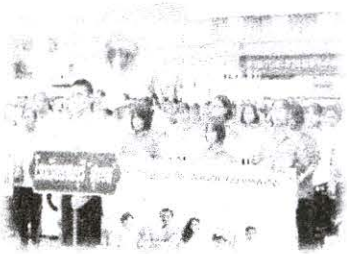
คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี รองประธานคณะกรรมาธิการฯ พร้อมด้วยคณะเดินทาง ร่วมรับฟังการบรรยายสรุปและศึกษาดูงานเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของโรงเรียน ณ โรงเรียนชลบุรี “สุขบท” จังหวัดชลบุรี โดยมี ดร. รุ่งทิพย์ พรหมศิริ ผู้อำนวยการโรงเรียนพร้อมด้วย ครู อาจารย์ และนักเรียน ให้การต้อนรับ

แนวทางในการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

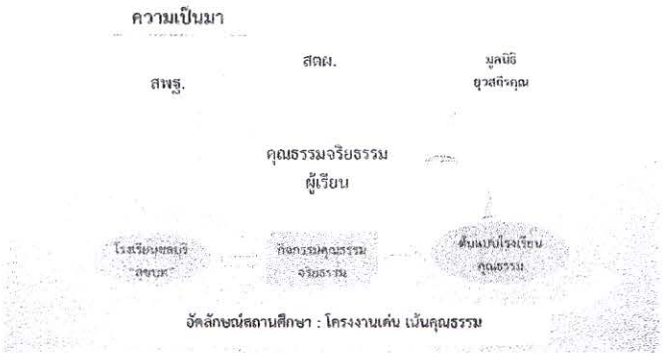
โรงเรียนชลบุรี “สุขบท” ได้จัดกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง เช่น การเลือกตั้งประธานนักเรียน การหาเสียงเลือกตั้งประธานนักเรียน กิจกรรมค่ายลูกเสือ ยุวกาชาด การอบรมการพูดในที่ประชุมชน กิจกรรมวันไหว้ครู กิจกรรมวันยาเสพติด การประชุมสภาเด็กและเยาวชน เป็นต้น







ทั้งนี้ โรงเรียนได้มีการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมโรงเรียนต้นแบบคุณธรรม โดยใช้ “สุขบท” คุณธรรมโมเดล



วัตถุประสงค์ของการใช้ “สุขบท” คุณธรรมโมเดล

๑. เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนเป็นคนดี มีคุณธรรมจริยธรรม

๒. เพื่อพัฒนาโรงเรียนคุณธรรม จริยธรรมต้นแบบในส่วนภูมิภาค

๓. เพื่อให้นักเรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ทั้งนี้ การดำเนินการเป็นไปตามแนวคิด SKB Moral Model “สุขบท” คุณธรรมโมเดล ดังรูป



๑. Scan & Survey คือการสำรวจวิเคราะห์สภาพบริบทโรงเรียน ความต้องการเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน

๒. Setting Goal คือการตั้งคุณธรรมเป็นเป้าหมาย ยึดความซื่อสัตย์ รับผิดชอบ และความพอเพียง

๓. Setting Strategies เป็นการกำหนดแนวทางปฏิบัติให้บรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการผนึกกำลังของผู้บริหาร ครู และนักเรียน ลงมือปฏิบัติคุณธรรมทั่วทั้งโรงเรียน และบูรณาการแผนงาน/โครงการคุณธรรม/โครงงานคุณธรรม เข้าไว้ในการพัฒนาโรงเรียนคุณธรรม

๔. Start to Implement คือขั้นตอนการดำเนินงานตามแผนอย่างรอบคอบ มีการปรับปรุงพัฒนา แก้ปัญหา กำหนดการดำเนินงาน กำหนดผู้รับผิดชอบ

๕. Supporting คือการส่งเสริม สนับสนุน ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย

๖. Summarize คือ การกำกับ ติดตาม ประเมินผล และนิเทศการดำเนินงาน รายงานผลการดำเนินงานโดยใช้แบบรายงานการดำเนินงาน แบบประเมินความพึงพอใจเป็นเครื่องมือในการกำกับติดตาม ประเมินผล

๗. Share & Cheer up คือการแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากผลการดำเนินงาน การสร้างขวัญกำลังใจ ให้รางวัลสำหรับนักเรียน

๘. Standard เพื่อมุ่งสู่มาตรฐานขั้นสูงเป็นแบบอย่างได้ ด้วยการสังเคราะห์องค์ความรู้ของโครงงานคุณธรรม โดยใช้งานวิจัยและการสำรวจข้อมูล

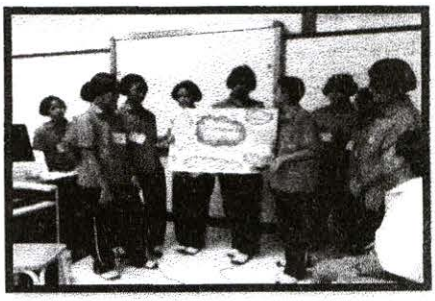
๙. Sustainable ความยั่งยืน โดยการเสริมสร้าง สมรรถนะความรู้ (K) ทักษะความสามารถ (P) และ คุณลักษณะของครูที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ (A)

ตัวอย่างโครงการส่งเสริมอัตลักษณ์คุณธรรม ได้แก่

๑. โครงการ ๑ ห้องเรียน ๑ โครงงานคุณธรรม จำนวน ๖๖ ห้องเรียน



๒. โครงการแมลงปอคุณธรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนรู้จักวางแผนการตลาดเพื่อดำเนินงานธุรกิจคุณธรรมด้วยการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์งานประดิษฐ์เพื่อให้ชิ้นงานสู่รายได้ของนักเรียนกลุ่มจิตอาสาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อส่วนรวมและการดูแลสุนัขจรจัด



๓. โครงการพัฒนาการเรียนการสอนด้วยโครงงานคุณธรรมเฉลิมพระเกียรติ โดยพิจารณาหานักเรียนแกนนำห้องเรียนละ ๑๐ คน และครูแกนนำเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการจากพระวิทยากร เพื่อจัดทำโครงงานคุณธรรม โดยให้นักเรียนเลือกโครงงานที่เกิดจากความสนใจ และเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติงานจริง โดยการวิเคราะห์ปัญหาโดยใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา และสอดคล้องกับหลักธรรมและพระราชดำรัสของรัชกาลที่ ๙

๔. โครงการรักษ์สัตว์ รักษ์สังคม เพื่อปลูกฝังความซื่อสัตย์ รับผิดชอบและพอเพียง โดยครูจะสอนวิธีการรักษาดูแลอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นของสุนัข และให้นักเรียนมีจิตอาสาช่วยกันรักษาอาการเจ็บป่วยของสุนัขรวมทั้งควบคุมจำนวนของสุนัขจรจัดโดยการทำหมันให้กับสุนัข ทั้งนี้ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานเป็นทีม มีภาวะผู้นำ พร้อมมีจิตใจที่เมตตาอ่อนโยน





๕. โครงการส่งเสริมการออมกับธนาคารโรงเรียน เพื่อปลูกฝังนิสัยรักการออม โดยให้นักเรียนทุกคนมีบัญชีเงินฝากกับธนาคารโรงเรียน

นอกจากนี้ ยังได้จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและศูนย์การเรียนรู้การออมแบบพอเพียง อีกทั้งยังได้ส่งเสริมและพัฒนาเยาวชนเพื่อเป็นเยาวชนต้นแบบตามโครงการยกย่องเยาวชนต้นแบบเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสฉลองพระชนมายุ ๕ รอบ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ



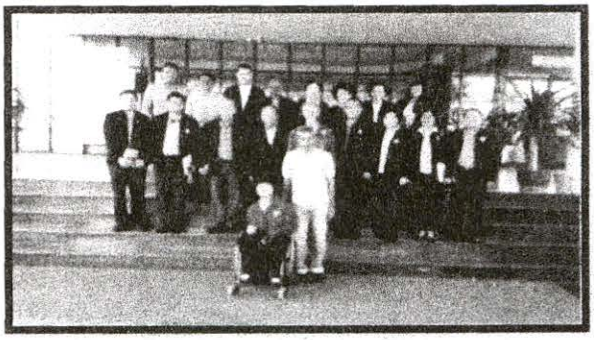


ซึ่งผลจากการดำเนินโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้วเบื้องต้น พบว่า จำนวนนักเรียนที่มีผลการเรียน ๐,ร,มส. มีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่อง และช่วยลดปัญหาการทะเลาะวิวาทภายในโรงเรียน นอกจากนี้รางวัลเกียรติยศที่ได้รับ เช่น นักเรียนได้รับรางวัลเยาวชนต้นแบบตามโครงการยกย่องเยาวชนต้นแบบเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสฉลองพระชนมายุ ๕ รอบ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ นอกจากนี้ บุคลากรทางการศึกษายังได้รับรางวัลผู้อำนวยการสถานศึกษายอดเยี่ยม ระดับมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ด้านการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมโรงเรียนต้นแบบคุณธรรมโดยใช้ “สุขบท” คุณธรรมโมเดลประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙ และรางวัลโรงเรียนต้นแบบคุณธรรม จริยธรรม ของภาคกลางและภาคตะวันออกของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ปี ๒๕๕๙

๒. ศึกษาดูงานและรับฟังแนวทางการดำเนินงานในการดูแลเด็ก เยาวชน สตรี สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส ณ เทศบาลเมืองหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

คณะร่วมรับฟังการบรรยายสรุปแนวทางการดำเนินงานในการดูแลเด็ก เยาวชน สตรี สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส ณ เทศบาลเมืองหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยมีนายมาย ไชยนิตย์ นายกเทศมนตรีเมืองหนองปรือ พร้อมด้วยคณะผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการ เจ้าหน้าที่ และผู้แทนชุมชนให้การต้อนรับ สรุปสาระสำคัญ ดังนี้





นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ประธานคณะกรรมาธิการการสังคม ฯ หัวหน้าคณะเดินทาง พร้อมด้วยคณะเดินทาง ร่วมรับฟังการบรรยายสรุปแนวทางการดำเนินงานในการดูแลเด็ก เยาวชน สตรี สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ณ เทศบาลเมืองหนองปรือ จังหวัดชลบุรี

เทศบาลเมืองหนองปรือตั้งอยู่กลางพื้นที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอบางละมุง ๙ กิโลเมตร อยู่ห่างจากจังหวัดชลบุรีเป็นระยะทางประมาณ ๗๐ กิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครเป็นระยะทางประมาณ ๑๕๐ กิโลเมตร มีพื้นที่ ๔๕.๕๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒๘,๔๖๒.๕๐ ไร่ และในเขตเทศบาลเมืองหนองปรือ มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๗๓,๐๒๔ คน ซึ่งประกอบด้วยชายจำนวน ๓๒,๓๐๓ คน และหญิงจำนวน ๔๐,๗๒๑ คน นอกจากนี้ ยังมีจำนวนประชากรแฝงประมาณ ๗๐,๐๐๐ คน อีกทั้งยังมีจำนวนประชากรที่พิการหรือทุพลภาพหรือป่วยเรื้อรังในเขตพื้นที่จำนวนทั้งสิ้น ๖๗๑ คน ปัจจุบันมีจำนวนบ้านจำนวนทั้งสิ้น ๔๔,๑๕๗ หลังคาเรือน ปัญหาที่สำคัญในพื้นที่มีหลายประการ เช่น ปัญหาเด็กและเยาวชนติดยาเสพติด ปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ปัญหาเด็กติดเกม และปัญหาเรื่องเพศ ปัญหาการดูแลกลุ่มผู้พิการที่ยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึง และปัญหานโยบายของท้องถิ่นไม่สอดคล้องต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยเฉพาะกลุ่มผู้พิการ ดังนั้น เทศบาลจึงได้กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ ดังนี้

- จัดโครงการตำบลนมแม่ เพื่อส่งเสริมให้เด็กแรกเกิดได้รับการเลี้ยงดูที่เหมาะสม

- ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้แก่เด็กและเยาวชน เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชน การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเพื่อป้องกันโรคและปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร เป็นต้น

- จัดโครงการส่งเสริมอาชีพให้แก่สตรี โดยการส่งเสริมรายได้ด้วยการแปรรูปอาหาร/จัดโต๊ะจีน รวมทั้งจัดกิจกรรมสำหรับอาสาสงเคราะห์ในพื้นที่

- การดูแลผู้สูงอายุ ด้วยการจัดประชุมประจำเดือนเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน รวมทั้งมีการลงพื้นที่เพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยติดเตียงชุมชน

- การดูแลคนพิการ โดยการส่งเสริมและจัดพื้นที่ให้กลุ่มคนพิการได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน การส่งเสริมการสร้างอาชีพ สงเคราะห์ช่วยเหลือคนพิการ การจัดตั้งโรงเรียนสำหรับเด็กพิการด้านสมอง โดยเฉพาะหรือจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมอาชีพสำหรับเด็กพิการที่ไม่สามารถไปโรงเรียนได้ในลักษณะของศูนย์ day care (ไป - กลับ) การจัดตั้งระบบ กศน.ออนไลน์ระดับตำบลของคนพิการ ตลอดจนจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับคนพิการ เช่น ทางลาด ห้องน้ำสำหรับผู้พิการ

- การดูแลกลุ่มผู้ด้อยโอกาส โดยการตรวจเยี่ยมเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง และการดูแลเพื่อให้ได้รับสิทธิ และสวัสดิการต่าง ๆ อย่างทั่วถึงกัน

ตัวอย่างโครงการ

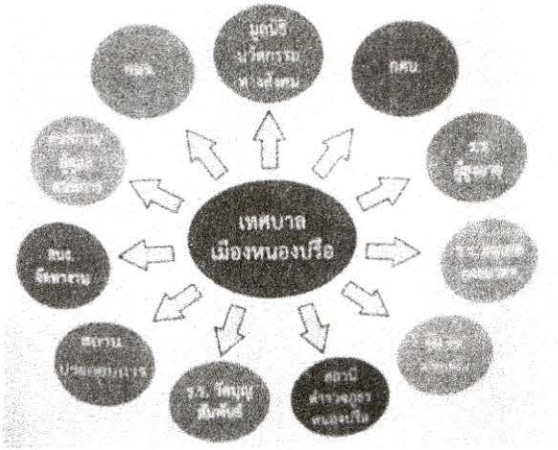
๑. โครงการน้ำนมแม่อุ่นไอรักจากอกแม่สู่ลูกรัก โดยอบรมให้ความรู้เรื่องการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่และพัฒนาการสมวัย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้กับอาสาสมัครสาธารณสุขเทศบาลเมืองหนองปรือให้นำความรู้ไปแนะนำประชาชนในการดูแลสุขภาพระหว่างตั้งครรภ์ ทารกในครรภ์มารดา และการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

๒. การทำพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) การแก้ไขปัญหายาเสพติด ระหว่างเทศบาลเมืองหนองปรือกับสถานศึกษาและสถานประกอบการในเขตเทศบาล ซึ่งจัดกิจกรรมขึ้นตามนโยบายศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดชลบุรี

๓. โครงการพัฒนาและขับเคลื่อนระบบด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี (ต้นกล้าครอบครัวเพื่อป้องกันความเสี่ยงในการค้าประเวณี สำหรับเด็กประถมปลาย) ซึ่งโครงการนี้เป็นความร่วมมือระหว่างศูนย์การเรียนรู้การพัฒนาด้านสตรีและครอบครัวเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ๓๖ พรรษา และเทศบาลเมืองหนองปรือ โดยได้รับงบประมาณจากกรมกิจการสตรีและครอบครัว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและขับเคลื่อนระบบงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี ให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและทักษะป้องกันตนเอ

๔. โครงการส่งเสริมภูมิคุ้มกันให้แก่เด็ก เยาวชน และสมาชิกในครอบครัว เพื่อหาแนวทางคุ้มครองช่วยเหลือผู้ถูกกระทำรุนแรงในครอบครัว โดยจัดทำแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ขับเคลื่อนศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนเทศบาลเมืองหนองปรือ เป็นศูนย์ปฏิบัติงานเพื่อจัดการปัญหา

๕. โครงการสร้างโอกาสและความหวังเพื่อเสริมพลังคนพิการมีอาชีพ มีงานทำ “เปลี่ยนภาระมาเป็นพลังต่อสังคมที่ยั่งยืน” โดยน้อมนำหลักการทรงงานและยุทธศาสตร์ พระราชทานในเรื่อง “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” ของรัชกาลที่ ๙ มาเป็นหลักคิดในการปฏิบัติงาน คือการที่ครอบครัวมีคนพิการ ๑ คน ต้องใช้คนดูแลอีก ๑ คน ดังนั้น จึงมีแนวคิดการสร้างโอกาสให้คนพิการ โดยการสร้างงาน เปลี่ยนภาระมาเป็นพลังก่อให้เกิดคุณค่าต่อคนพิการ ครอบครัว และสังคม โดยการบูรณาการทุกภาคส่วนของสังคมทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม (Integration Approach) ดังรูป



ข้อเสนอของคณะกรรมาธิการ

๑. ควรวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อค้นหาปัญหาภายในชุมชน โดยการรับฟังความต้องการของคนในชุมชน และพิจารณาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย

๒. จัดสวัสดิการให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

๓. การนำยุทธศาสตร์ AAA หรือการจัดสภาพแวดล้อมสาธารณะที่ทุกคนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ เชื่อช่วยทุกคนเข้าถึงบริการสาธารณะอย่างเท่าเทียม มาปรับใช้ในชุมชน ทั้งนี้ เพื่อให้สมาชิกในสังคมทุกคนเข้าถึงบริการสาธารณะได้อย่างเท่าเทียมและทั่วถึง โดยไม่เลือก เพศ อายุ และสภาพร่างกาย

๔. บูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วนในสังคม เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนงานการดูแลกลุ่มเป้าหมายในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ศึกษาดูงานและติดตามการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน ณ ศาลากลางจังหวัดชลบุรี

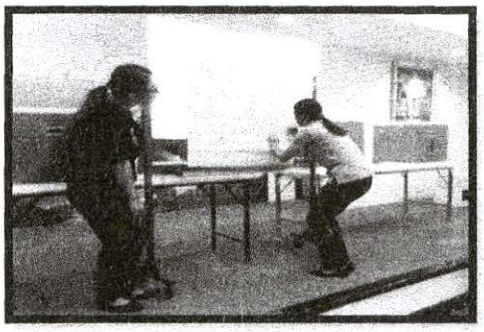
เมื่อวันเสาร์ที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ประธานคณะกรรมาธิการการสังคมฯ หัวหน้าคณะเดินทาง พร้อมด้วยคุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี รองประธานคณะกรรมาธิการฯ และคณะเดินทาง ได้เดินทางไปศึกษาดูงานและติดตามการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี ณ ห้องประชุมพิพิธโภไคย ชั้น ๓ ศาลากลางจังหวัดชลบุรี ทั้งนี้ ได้เข้าร่วมประชุมคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี โดยมีวาระการประชุมที่สำคัญดังนี้





นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ประธานคณะกรรมาธิการการสังคม ฯ หัวหน้าคณะเดินทาง พร้อมด้วยคุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี รองประธานคณะกรรมาธิการฯ และคณะเดินทาง ศึกษาดูงานและติดตามการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี ณ ศาลากลางจังหวัดชลบุรี โดยมีผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการ เจ้าหน้าที่ และสมาชิกสภาเด็กและเยาวชน ให้การต้อนรับ

ตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้มีการคัดเลือกสภาเด็กและเยาวชนตำบล และสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล (๗,๗๗๕ แห่ง) ขึ้นในวันเสาร์ที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๐ และกำหนดให้คัดเลือกสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในวันเสาร์ที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๐ และกำหนดให้คัดเลือกสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด (๗๖ แห่ง) ในวันเสาร์ที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ เพื่อให้เด็กและเยาวชนในระดับพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นไปตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนด จังหวัดชลบุรีจึงได้จัดการเลือกตั้งประธาน และคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรีขึ้น และในการประชุมดังกล่าว ได้มีผู้แทนจากคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ จำนวน ๑๑ อำเภอๆ ละ ๕ คน (ไม่มา ๖ คน) รวมทั้งสิ้น ๔๙ คน คิดเป็น ๘๙.๐๙% เพื่อเข้าคัดเลือกเป็นคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี ซึ่งการประชุมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย





บรรยากาศการเลือกตั้งคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี ซึ่งประกอบด้วย ประธาน ๑ คน รองประธาน ๒ คน และผู้บริหาร ๑๘ คน ซึ่งจัดขึ้นในวันเสาร์ที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ณ ห้องประชุมพิพิธโภไคย ชั้น ๓ ศาลากลางจังหวัดชลบุรี

ข้อเสนอของคณะกรรมาธิการ

๑. เนื่องจากในพื้นที่มีผู้พิการจำนวนกว่า ๒๐,๐๐๐ ราย โดยเฉพาะเด็กพิการ และผู้บกพร่องทางสติปัญญาออทิสติก เป็นจำนวนกว่า ๔๐% ดังนั้น จึงเสนอให้มีการสนับสนุนให้กลุ่มเหล่านี้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของสภาเด็กและเยาวชนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังควรต้องบูรณาการการทำงานของหน่วยงานในพื้นที่สภาเด็กและเยาวชน ตลอดจนทุกภาคส่วนในสังคมเพื่อให้สามารถขับเคลื่อนงานการดูแลกลุ่มป้าหมายในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ส่งเสริมให้เปิดเวทีหรือพื้นที่ให้สภาเด็กและเยาวชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่าง ๆ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพต่อไป

๖.๘ ศึกษาดูงานการดำเนินงานการดูแลเด็ก และเยาวชน และติดตามการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน รวมถึงความพร้อมในการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล อำเภอ และจังหวัดร่วมกับคณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสและคณะอนุกรรมการพบปะและช่วยเหลือบุคคลด้อยโอกาส ในคณะกรรมการดำเนินโครงการสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติพบประชาชน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ณ จังหวัดชลบุรี ระหว่างวันที่ ๙ – ๑๐ ธันวาคม ๒๕๖๐

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ในคณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ร่วมกับคณะอนุกรรมการพบปะและช่วยเหลือบุคคลด้อยโอกาส ในคณะกรรมการดำเนินงานโครงการสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติพบประชาชน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เดินทางไปศึกษาดูงานและติดตามการดำเนินงานการดูแล การพัฒนา และการส่งเสริมเด็กและเยาวชน และผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งติดตามการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน รวมถึงพบปะพูดคุย และแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกับประธานสภาเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ระหว่างวันที่ ๙ - ๑๐ ธันวาคม ๒๕๖๐ ณ จังหวัดชลบุรี สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. ศึกษาดูงานและติดตามการดำเนินงานการดูแล การพัฒนา และการส่งเสริมเด็กและเยาวชนและผู้ด้อยโอกาส ณ เทศบาลตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

เทศบาลตำบลบางละมุง ได้วางแผน และประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในกิจการและโครงการต่าง ๆ และได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ เช่น ด้านผู้สูงอายุ ด้านผู้ด้อยโอกาส สรุปได้ดังนี้



นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ประธานคณะกรรมาธิการการสังคม ฯ หัวหน้าคณะเดินทาง พร้อมด้วยคุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี รองประธานคณะกรรมาธิการฯ พร้อมคณะเดินทาง ศึกษาดูงานและติดตามการดำเนินงานการดูแล การพัฒนา และส่งเสริมเด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส ณ เทศบาลตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเด็ก จะมีองค์การอาสาสมัครโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหรืออนามัย ร่วมมือกันดูแลเด็กตั้งแต่แรกเกิดเพื่อให้เด็กได้ดื่มน้ำนมแม่ และให้ทราบถึงคุณประโยชน์ของนมแม่ โดยจัดโครงการตำบลนมแม่ และจัดแข่งขันในระดับจังหวัดโดยให้ตำบลต่าง ๆ เสนอโครงการเข้ามา

ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน ได้ให้ความรู้กับเยาวชนที่อยู่ในสถานศึกษาและที่อาศัยอยู่ในเทศบาลตำบลบางละมุง เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับไข้หวัดชนิดต่าง ๆ การป้องกันเกี่ยวกับไข้เลือดออก โรคพิษสุนัขบ้า ตลอดจนมีการให้เฝ้าระวังเกี่ยวกับยาเสพติดที่เกิดขึ้นในโรงเรียนรวมถึงการป้องกันเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในโรงเรียนหรือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสตรี ซึ่งในเทศบาลตำบลบางละมุงจะมีกลุ่มสตรีซึ่งรวมตัวกันดำเนินกิจการแปรรูปอาหาร ตลอดจนการทำโต๊ะจีนเพื่อจัดเลี้ยงในชุมชน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เศรษฐกิจภายในชุมชนดีขึ้น และยังมีกลุ่มสตรีที่ทำงานทางด้านสังคม และเป็นจิตอาสาให้กับเหล่ากาชาดซึ่งสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจนในพื้นที่ตำบล และอำเภอ

ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ มีการประชุมประจำเดือนเพื่อให้ผู้สูงอายุได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนได้มีส่วนร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในเทศบาลตำบลบางละมุง ทั้งนี้เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาอาศัยกัน และเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุมากขึ้น

ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับผู้พิการ ได้มีการจัดตั้งกลุ่มพิการขึ้นมาเพื่อประกอบกิจการหารายได้ เช่น เย็บปัก ทำของชำร่วย และหากเป็นผู้พิการที่ไม่สามารถทำกิจการใดๆได้ จะมีการออกตรวจเยี่ยมอย่างสม่ำเสมอ

ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับผู้ด้อยโอกาส มีการรวมตัวของชุมชนและอาสาสมัครท้องถิ่น (อสม.) เพื่อออกไปตรวจเยี่ยมผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ เพื่อให้ได้รับสิทธิและสวัสดิการที่พึงได้รับ ตลอดจนให้การช่วยเหลือต่าง ๆ โดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานในพื้นที่ในการเข้าไปช่วยเหลือ

ข้อเสนอแนะของกรรมาธิการ

๑. แนวทางในการจัดตั้งคลังก๊าซในบริเวณใกล้กับชุมชนและหมู่บ้านซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายนั้น สามารถพิจารณารายละเอียดเพื่อแก้ไขปัญหา โดยอาศัยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๕๘

๒. ครอบครัว ถือเป็นสถาบันหลักสำหรับลูก ดังนั้น พ่อแม่ควรให้ความสำคัญและใส่ใจดูแลลูก แต่เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบันพ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาอบรมและใกล้ชิดกับลูก ส่งผลให้เกิดปัญหาการท้องก่อนวัยอันควร และปัญหายาเสพติด รวมถึงปัญหาสังคมอื่น ๆ ตามมามากมาย





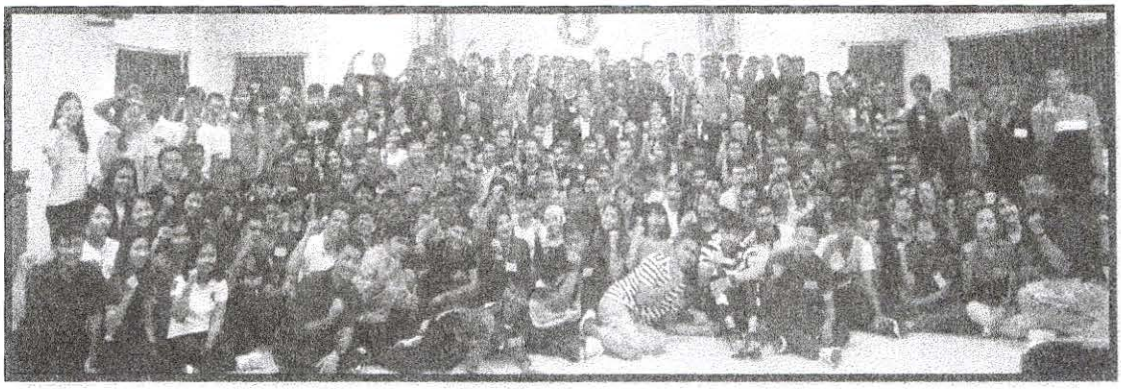
๒. ศึกษาดูงาน ติดตามการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน รวมถึงพบปะพูดคุย และแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกับประธานสภาเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ณ ศูนย์การเรียนรู้และฝึกอบรมด้านผู้สูงอายุ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี



นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ประธานคณะกรรมาธิการการสังคม ฯ หัวหน้าคณะเดินทาง พร้อมด้วยคุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี รองประธานคณะกรรมาธิการฯ พร้อมคณะเดินทาง ร่วมพบปะพูดคุย และแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกับประธานสภาเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ณ ศูนย์การเรียนรู้และฝึกอบรมด้านผู้สูงอายุ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยมี นายมานิตย์ มณีธรรมรองอธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชน ประธานสภาเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ และพี่เลี้ยงศูนย์บ้านพักเด็กฯ ให้การต้อนรับ

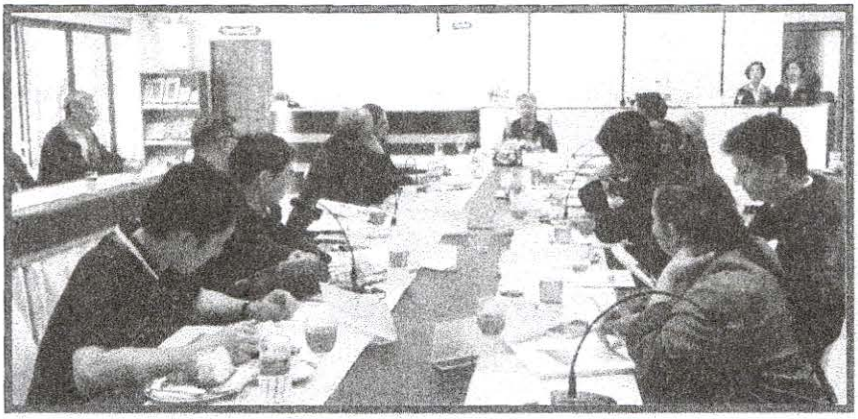
นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ประธานคณะกรรมาธิการการสังคมฯ ได้ให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อที่ประชุมว่า ในอดีตมีบุคคลหลายฝ่ายได้ร่วมกันผลักดันให้เกิดการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชน เนื่องจากประเทศไทยในขณะนั้นมีเพียงสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา จนกระทั่งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ได้ผ่านความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และได้บังคับใช้จนกระทั่งต่อมาได้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายฉบับดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่าพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่ครอบคลุมต่อการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม จึงสมควรปรับปรุงบทบัญญัติเพิ่มเติมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกระดับมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน จึงมีการแก้ไขปรับปรุงฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยเพิ่มเติมการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนในระดับตำบลขึ้นมา ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า สภาเด็กและเยาวชนในทุกระดับ ล้วนแล้วแต่เป็นความหวังสำคัญของประชาชนในประเทศ ดังนั้น เมื่อได้รับโอกาสให้เข้ามาทำหน้าที่เป็นสภาเด็กและเยาวชนแล้ว ก็ควรทำหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ และควรแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันให้มากที่สุด

คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี รองประธานคณะกรรมาธิการ และประธานคณะอนุกรรมาธิการเด็กและเยาวชน ได้ให้ข้อคิดเห็นต่อที่ประชุมว่า เห็นควรให้เด็กและเยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมในทุกระดับพื้นที่ในรูปของการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน ทั้งนี้ เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้เป็นอนาคตของชาติต่อไป



๓. ศึกษาดูงานการดำเนินงานการฝึกอาชีพสำหรับผู้ด้อยโอกาส ณ ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพฯ ครบ ๓๖ พรรษา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัวเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพฯ ๓๖ พรรษา จังหวัดชลบุรี จัดตั้งขึ้นในปี ๒๕๓๕ เพื่อจัดสวัสดิการด้านการฝึกอาชีพให้กลุ่มเยาวชนและสตรีในภาคตะวันออก โดยก่อสร้างในพื้นที่ ๕๕ ไร่ ของกรมประชาสงเคราะห์เดิม ซึ่งได้รับการบริจาคในการก่อตั้งเริ่มแรกจาก ศาสตราจารย์ฉลวย มะกรสาร ประมาณ ๑๐ ล้านบาท เป็นตัวอาคารพร้อมอุปกรณ์ จำนวน ๕ หลัง เนื่องในวโรกาสที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเจริญพระชนมายุครบ ๓๖ พรรษา จึงได้กราบทูลถวายเป็นโครงการเฉลิมพระเกียรติและขอพระราชทานพระราชานุญาตใช้ชื่อศูนย์ว่า “ศูนย์ฝึกอาชีพเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ครบ ๓๖ พรรษา” ต่อมาปี ๒๕๕๘ ได้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ส่งผลให้ศูนย์ย้ายมาสังกัดกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว และได้เปลี่ยนชื่อเป็น “ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพฯ ๓๖ พรรษา จังหวัดชลบุรี”



นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ประธานคณะกรรมาธิการการสังคม ฯ หัวหน้าคณะเดินทาง พร้อมด้วยคณะเดินทาง ศึกษาดูงานการดำเนินงานการฝึกอาชีพสำหรับผู้ด้อยโอกาส ณ ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพฯ ครบ ๓๖ พรรษา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยมี นายชาญวุฒิ เมธีกุล ผู้อำนวยการศูนย์ และเจ้าหน้าที่ ให้การต้อนรับ

ภารกิจ

๑. พัฒนาศักยภาพของกลุ่มเป้าหมายให้สามารถพึ่งพาตนเองได้

๒. ส่งเสริมสนับสนุนองค์กรเครือข่าย

๓. พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ และกลไกที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาและได้มาตรฐาน กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย

๑. เยาวชนและประชาชนทั่วไป อายุระหว่าง ๑๔ – ๕๐ ปี

๒. จบการศึกษาภาคบังคับ เป็นผู้มีความประพฤติดี มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ของภาคตะวันออกและจังหวัดใกล้เคียง

พื้นที่ดำเนินการ

จำนวน ๑๑ จังหวัด คือ จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดสระแก้ว จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสระบุรี จังหวัดลพบุรี และจังหวัดนครนายก

การดำเนินการด้านการฝึกอาชีพให้แก่กลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ด้อยโอกาส ทั้งจากการสมัครเข้ารับการฝึกอาชีพโดยทั่วไป และจากการประสานส่งต่อของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สถานพักฟื้นและพัฒนาเด็ก องค์กรภาคเอกชน เพื่อเข้ามารับการฝึกอาชีพ และบุคคลเหล่านี้สามารถกลับออกไปสู่สังคมและสร้างอาชีพให้กับตนเองได้อย่างยั่งยืน





ปัจจัยที่ส่งผลให้การเข้ารับการฝึกอาชีพไม่ประสบผลสำเร็จ ได้แก่ เข้ารับการฝึกอาชีพต้องกลับภูมิลำเนาเพื่อดูแลครอบครัว ผู้เข้ารับการฝึกอาชีพต้องการออกไปศึกษาต่อ และผู้เข้ารับการฝึกอาชีพประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ จึงตัดสินใจออกไปประกอบอาชีพอื่นเพื่อสร้างรายได้เลี้ยงครอบครัวก่อน

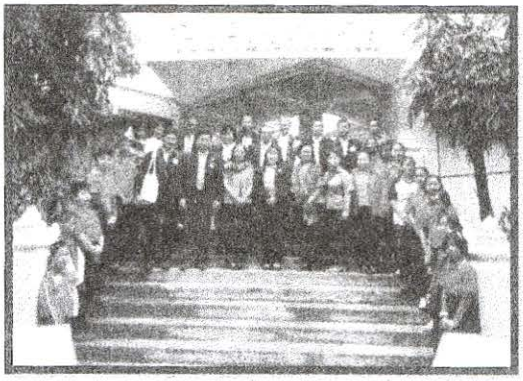
เนื่องจากศูนย์เรียนรู้ฯ อยู่ในจังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีสถานประกอบการตั้งอยู่เป็นจำนวนมาก จึงสามารถส่งผู้เข้ารับการฝึกอาชีพแต่ละคนไปฝึกงานในแต่ละสถานประกอบการได้โดยง่าย และเมื่อฝึกงานครบตามระยะเวลาที่กำหนดแล้ว สถานประกอบการบางแห่งจะรับผู้เข้ารับการฝึกอาชีพเข้าทำงานทันที และในบางพื้นที่ เช่น เมืองพัทยา มีความต้องการกลุ่มอาชีพนวดแผนไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งศูนย์เรียนรู้ฯ ได้มีการเปิดฝึกอบรมอยู่แล้ว เนื่องจากพื้นที่เมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้ความนิยมเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว และมีการเลือกใช้บริการนวดแผนไทยเพื่อความผ่อนคลายเป็นจำนวนมาก และการฝึกอาชีพต้องมีคุณภาพและมาตรฐาน โดยเมื่อผู้เข้ารับการฝึกอาชีพเข้ารับการอบรมครบตามหลักสูตรแล้ว จะได้รับประกาศนียบัตรเพื่อเป็นใบรับรองการประกอบอาชีพ ซึ่งบางกลุ่มอาชีพศูนย์เรียนรู้ฯ ก็ได้เปิดให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปในพื้นที่เข้ารับการฝึกอาชีพเพื่อสร้างรายได้เสริมให้กับครอบครัว

การดำเนินงานตามนโยบายของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ ได้แก่ การจัดโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการเตรียมความพร้อมให้กับผู้หญิงไทยก่อนการเดินทางไปต่างประเทศ โครงการส่งเสริมสัมพันธภาพของครอบครัว (ค่ายครอบครัว) โครงการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพ เพิ่มทางเลือก สร้างรายได้ ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อป้องกันปัญหาการค้ามนุษย์ และการถูกล่อลวง เป็นต้น

๖.๙ ศึกษาดูงานเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาของสถาบันและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของสถาบันการศึกษา แนวทางการดำเนินงานการดูแลและสงเสริมเด็ก เยาวชน สตรี ผูสูงอายุ คนพิการ และผูดอยโอกาส รวมทั้งติดตามการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน ณ จังหวัดลพบุรี ระหว่างวันที่ ๒๖ – ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐

คณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ร่วมกับคณะกรรมการโครงการส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยในโรงเรียน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ร่วมกับมูลนิธิเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ ได้เดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาของสถาบันและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของสถาบันการศึกษา แนวทางการดำเนินงานการดูแลและสงเสริมเด็ก เยาวชน สตรี ผูสูงอายุ คนพิการ และผูดอยโอกาส รวมทั้งติดตามการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน ระหว่างวันที่ ๒๖ – ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ ณ จังหวัดลพบุรี สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. ศึกษาดูงานเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาของโรงเรียนและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของโรงเรียน ณ โรงเรียนสัตยาไส จังหวัดลพบุรี







นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ประธานคณะกรรมาธิการการสังคม ฯ หัวหน้าคณะเดินทาง พร้อมด้วยคุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี รองประธานคณะกรรมาธิการฯ พร้อมคณะเดินทาง ร่วมรับฟังการบรรยายสรุปและศึกษาดูงานเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของโรงเรียน ณ โรงเรียนสัตยาไส จังหวัดลพบุรี โดยมี ดร. อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา ผู้ก่อตั้งโรงเรียน พร้อมด้วย นางลัดดา จุลวงศ์ ผู้อำนวยการโรงเรียน เจ้าหน้าที่ และนักเรียน ให้การต้อนรับ

โรงเรียนสัตยาไส ก่อตั้งและอำนวยการโดย ดร.อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา โดยได้รับแรงบันดาลใจจากการได้ไปพบท่านสัตยาไส บาบา ที่เมืองพุทธปาตี ประเทศอินเดีย ดำเนินงานมาเป็นระยะเวลา ๑๕ ปี ปัจจุบันมีนักเรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาล ๑ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ มีนักเรียนจำนวน ๓๕๐ คน นักเรียนระดับอนุบาลมาเรียนเฉพาะกลางวัน สำหรับนักเรียนประถมและมัธยมอยู่ประจำซึ่งกลับบ้านเฉพาะช่วงปิดเทอม นอกจากโรงเรียนสัตยาไส (Sathya Sai School) ยังมี "สถาบันเพื่อการศึกษาสัตยาไส" (Institute of Sathyasai Education) สำหรับผู้ต้องการเรียนรู้วิธีการศึกษาแบบสัตยาไส ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวต่างประเทศ และปัจจุบันได้มีการก่อตั้งโรงเรียนแบบสัตยาไสจำนวน ๕๗ โรงเรียน ใน ๓๕ ประเทศ โดยเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายระหว่างกัน โรงเรียนสัตยาไสในประเทศไทยเป็นต้นแบบของโรงเรียนสัตยาไสในประเทศอื่น ๆ

โรงเรียนสัตยาไส ใช้หลัก "Educare" โดยมุ่งดึงสิ่งที่ดีจากนักเรียนตั้งคำถามที่ดีและสร้างสรรค์ให้สวดมนต์และปฏิบัติสมาธิระลึกถึงบุญคุณของผู้อื่น บุญคุณของสรรพสิ่ง มีความนอบน้อม มีความเคารพ มีความเมตตากรุณาอยู่เป็นปกตินิสัย โรงเรียนมี "คุณธรรมหรือคุณค่าความเป็นมนุษย์ ๕ ประการ" ซึ่งถือเป็นหลักในการดำเนินชีวิตและดำเนินกิจกรรมทั้งหลายในโรงเรียนสัตยาไส คือ (๑) เปรมา (ความรักความเมตตา) (๒) สัตยา (ความจริง) (๓) ธรรมะ (ความประพฤติชอบ) (๔) สันติ (ความสงบสุข) และ (๕) อหิงสา (ความไม่เบียดเบียน)

โรงเรียนสัตยาไส ไม่มีการเก็บค่าเล่าเรียนแต่ผู้ปกครองต้องรับผิดชอบค่าอาหารและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ๑๕,๐๐๐ บาท ต่อเทอม (๔ เดือน) โรงเรียนเปิดรับนักเรียน ๓๐ คน ต่อปี นักเรียนรับประทานอาหารมังสวิรัติของทางโรงเรียน ภายใต้กฎ "ความรัก ความเมตตา"



คณะศึกษาดูงานเยี่ยมชมกิจกรรมการเรียนรู้ของโรงเรียนสัตยาไส

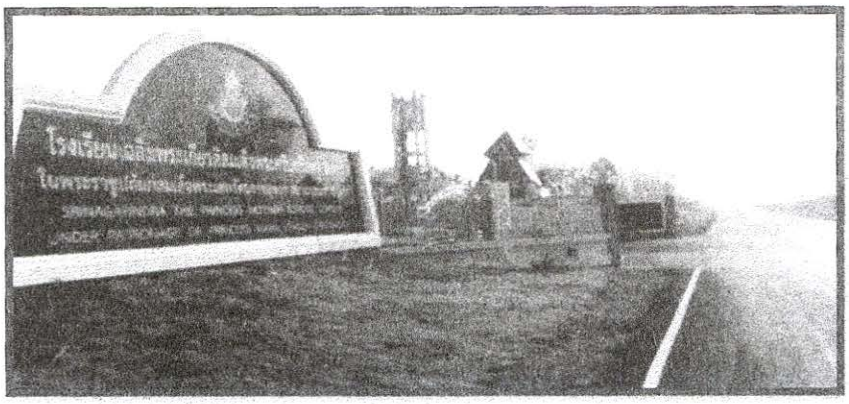
วิธีการคัดเลือกนักเรียน

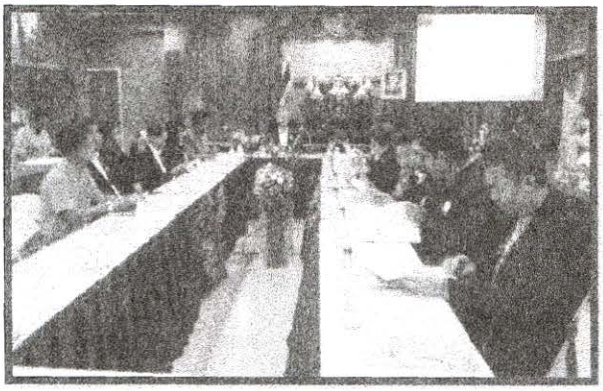
๑. สอบคัดเลือกครั้งที่ ๑ เป็นการสอบข้อเขียนเฉพาะผู้ปกครอง เพื่อวัดทัศนคติผู้ปกครองว่ามีแนวความคิดตรงกับโรงเรียนหรือไม่ เพื่อการพัฒนาเด็กร่วมกัน

๒. สอบคัดเลือกครั้งที่ ๒ เข้าค่ายสอบสัมภาษณ์ผู้ปกครองและนักเรียน เพื่อให้ทดลองใช้ชีวิตในโรงเรียน เพื่อพิจารณาว่าจะให้บุตรหลานเรียนหรือไม่ และเป็นการทดสอบเด็ก

โรงเรียนได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการพัฒนาผู้เรียนโดยจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของผู้เรียน เน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์ การปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปสู่การปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้ เช่น การเรียนวิชาคุณค่าความเป็นมนุษย์โดยโรงเรียนจะกำหนดหัวข้อคุณธรรมประจำสัปดาห์เพื่อออกแบบกิจกรรมที่สอดคล้องกับคุณธรรมดังกล่าวให้นักเรียนได้เรียนรู้และจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน กิจกรรมด้านความซื่อสัตย์ (สวดมนต์ สมาธิ นิทาน ร้องเพลงและเกมด้านคุณธรรม) โดยให้นักเรียนได้สะท้อนความคิดของตนเอง การบูรณาการหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในกลุ่มสาระการเรียนรู้ การเรียนการสอนแบบโครงงาน และจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมและพัฒนาการแสวงหาความรู้การประดิษฐ์ ค้นคว้า ทดลองต่าง ๆ เช่น พลังงานทดแทน แหล่งการเรียนรู้เรื่องน้ำกับคุณค่าความเป็นมนุษย์ แหล่งการเรียนรู้เกษตรธรรมชาติ เช่น บ้านประหยัดพลังงาน บ้านลอยน้ำ โรงงานผลิตก๊าซธรรมชาติ การผลิตไบโอดีเซลใช้ภายในโรงเรียน การปลูกพืชและข้าวไว้บริโภคในโรงเรียนโดยใช้ระบบเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น โดยมีหน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุน เช่น กระทรวงพลังงาน ส่วนการเชื่อมโยงระหว่างหลักวิจารณญาณกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้มองทั้งมิติวัตถุ มิติวัฒนธรรม มิติสิ่งแวดล้อม มิติทางสังคม โดยใช้ความพอประมาณ ความมีเหตุผล ความมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี เป็นหลักคิดให้แก่เด็กนักเรียน ให้นักเรียนได้พิจารณาว่าสิ่งนั้นดีกับตัวเองหรือไม่ และดีกับทุกคนทุกสิ่งหรือไม่ ซึ่งนักเรียนได้ทั้งความรู้และคุณธรรม

๒. ศึกษาดูงานเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาของโรงเรียนและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของโรงเรียน ณ โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ลพบุรี ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี






นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ประธานคณะกรรมาธิการการสังคม ฯ หัวหน้าคณะเดินทาง พร้อมด้วยคุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี รองประธานคณะกรรมาธิการฯ พร้อมคณะเดินทางศึกษาดูงานเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของโรงเรียน ณ โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ลพบุรี ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยมี นายวรเทพ หอมจันทร์ ผู้อำนวยการโรงเรียน เจ้าหน้าที่ และนักเรียน ให้การต้อนรับ

โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ลพบุรี ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นโรงเรียนที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติและน้อมรำลึกถึงพระเมตตาและพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีที่ทรงห่วงใยและสนพระทัยในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเหล่าพสกนิกร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ มุ่งพัฒนาผู้เรียนเป็นคนดี มีคุณธรรม นำความรู้ ดำเนินชีวิตตามแนววิถีพุทธ สร้างจิตสำนึกรักความเป็นไทย และวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่นักเรียนทุกคน ทั้งนี้ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการธำรงรักษาประเทศชาติ ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของคนไทยทุกคน ตามปณิธานของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

โรงเรียนได้พัฒนากระบวนการปลูกฝังให้นักเรียนเกิดความตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์สังคมด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบสหศึกษา โดยรับนักเรียนอยู่ประจำตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๖

๑. นโยบายของโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ลพบุรี ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

๑.๑ วิสัยทัศน์ (VISION)

"ภายในปี ๒๕๖๔ ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม มีทักษะการดำรงชีวิตตามแนววิถีพุทธและความเป็นอยู่ที่ดีบนพื้นฐานของความเป็นไทย มีระเบียบวินัย มีคุณธรรมนำความรู้ สืบสานงานพระราชดำริตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"

๑.๒ พันธกิจ (MISSION)

๑.๒.๑ ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

๑.๒.๒ พัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนให้สูงกว่าประเทศทุกกลุ่มสาระ

๑.๒.๓ พัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีทักษะการดำรงชีวิตบนพื้นฐานของความเป็นไทย มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม นำความรู้ ตามหลักสูตรและค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ

๑.๒.๔ ปลูกฝังให้ผู้เรียนดำเนินชีวิตตามแนววิถีพุทธและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงพัฒนาตนเองโดยยึดแนวพระราชดำริ และได้ดำเนินการในลักษณะเป็น “โรงเรียนวิถีพุทธ”

๑.๒.๕ พัฒนาสภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่ของผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีความปลอดภัยและอยู่อย่างมีความสุข

๑.๒.๖ พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความเป็นมืออาชีพ

๒. แนวทางการจัดการเรียนการสอน

โรงเรียนได้จัดการเรียนการสอนผ่านนวัตกรรมที่เรียกว่า SMART model หมายถึง “ต้นแบบแห่งปัญญา” ซึ่งเป็นการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาบูรณาการกับหน่วยการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อปลูกฝังอุปนิสัยพอเพียง ปลูกฝังคุณธรรมและพฤติกรรมจริยธรรม โดยการน้อมนำพระจริยวัตรของ สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี และหลักธรรมคำสอนของศาสนามาเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนการส่งเสริมและสนับสนุนศักยภาพของนักเรียนให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ มีความตั้งใจเพียรพยายามในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ปลูกฝังความสามารถในการควบคุมตนเองของนักเรียนให้ประพฤติปฏิบัติอย่างมีระเบียบแบบแผน เคารพปฏิบัติตามกฎหรือข้อบังคับของสังคม รู้จักใช้สิทธิและหน้าที่ของตนเอง ปลูกฝังความภาคภูมิใจและเห็นคุณค่าร่วมอนุรักษ์สืบทอดภูมิปัญญา ประเพณีศิลปวัฒนธรรม ความกตัญญูกตเวที การใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม การจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคส์ติวิสการเรียนรู้โดยเน้นประสบการณ์สะท้อนความคิดอย่างสร้างสรรค์ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่กระบวนการเรียนรู้ใหม่ที่เน้นการปฏิบัติจริงตามสภาพจริง ซึ่งผู้เรียนสามารถนำความรู้ทักษะประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสม มีคุณภาพ ตลอดจนสามารถเป็นผู้นำเยาวชนในการพัฒนาสังคมตามจริยวัตรของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีได้อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ ยังมีการหล่อหลอมปลูกฝังพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี โดยระลึกนึกถึงและกตัญญูต่อสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี หรือสมเด็จย่า อยู่ตลอดเวลาด้วยการให้นักเรียนได้รับการศึกษาหลักสูตรท้องถิ่นเฉพาะของโรงเรียนสู่การเป็นนักเรียนที่ดีการเป็นหลานย่าที่สมบูรณ์แบบด้วยการสร้างฉลากระบุอัตลักษณ์บุคคลหรือฝัง “Clip” ซึ่งเป็นกระบวนการใช้ประโยชน์หรือคำถามในการพัฒนาการคิดซึ่งจะช่วยกระตุ้นหรือเร้าความสนใจของผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดหลากหลายรูปแบบ การฝังคลิปให้นักเรียนของโรงเรียนด้วยประโยคที่ว่า “เราคือหลานสมเด็จย่า” ไม่ว่านักเรียนจะประพฤติปฏิบัติสิ่งใดพึงระลึกอยู่เสมอว่าเราคือหลานสมเด็จย่า ตลอดจนจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตามรอยสมเด็จย่า

๓. ผลงานและรางวัลที่ได้รับ

โรงเรียนได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ตามพันธกิจที่กล่าวมาแล้วเบื้องต้น ซึ่งส่งผลให้โรงเรียนได้รับรางวัล ดังนี้

๓.๑ รางวัลด้านคุณธรรม ได้แก่ รางวัลโรงเรียนวิถีพุทธชั้นนำ รุ่นที่ ๔ ประจำปี พ.ศ.๒๕๕๖ และได้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง และก้าวสู่การเป็นโรงเรียนวิถีพุทธพระราชทานรุ่นที่ ๒ โดยโรงเรียนได้จัดทำนวัตกรรมโรงเรียนวิถีพุทธพระราชทาน ตลอดจนสืบสานงานพระราชดำริของสมเด็จย่าที่สอดคล้องกับมาตรฐานการประเมินโรงเรียนวิถีพุทธพระราชทาน

๓.๒ รางวัลด้านวิชาการ ได้แก่ รางวัลเหรียญทองระดับประเทศจากการแข่งขันคณิตคิดเร็ว รางวัลชมเชย จากโครงการเยาวชนนักพัฒนา สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม รางวัลชนะเลิศการแข่งขันจากโครงการสิ่งประดิษฐ์วิทยาศาสตร์ งานจุฬาภรณ์ science fair ๒๐๑๗

๓.๓ รางวัลด้านเทคโนโลยี ได้แก่ รางวัลชนะเลิศจากการแข่งขันโครงงานคอมพิวเตอร์ งานจุฬาภรณ์ science fair ๒๐๑๗ รางวัลชมเชยการประกวดภาพยนตร์สั้นส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมจากกระทรวงศึกษาธิการ

๓.๔ รางวัลด้านกีฬา ได้แก่ รางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๑ การแข่งขันกีฬา รักบี้ประเภทชาย ชิงถ้วยผู้บัญชาการทหารอากาศครั้งที่ ๔๖ รางวัลการแข่งขันกีฬารักบี้ ครั้งที่ ๒

และจากการที่โรงเรียนประสบความสำเร็จในทุกด้าน ย่อมถือเป็นสิ่งที่พิสูจน์ถึงความเสียสละ ความตั้งใจความมุ่งมั่นของผู้บริหาร ครูบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชนที่ต้องการเสริมสร้างพัฒนาโรงเรียน ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และสามารถพัฒนาเด็กและเยาวชนให้ถึงพร้อมทั้งด้านความประพฤติ สติปัญญาเป็นคนดี คนเก่ง สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข เพื่อสนองพระคุณของแผ่นดิน ดังพระราชปณิธานของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ดังนี้

๔. กิจกรรมส่งเสริมวิถีประชาธิปไตยในโรงเรียน โรงเรียนได้จัดให้มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมวิถีประชาธิปไตยในโรงเรียน ดังนี้

๔.๑ กิจกรรมเลือกตั้งคณะกรรมการสภานักเรียน



บรรยากาศการเลือกตั้งคณะกรรมการสภานักเรียน

สภานักเรียน มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) นำเสนอโครงการ/กิจกรรมของสภานักเรียนต่อครูที่ปรึกษาคณะกรรมการสภานักเรียน และฝ่ายบริหารพิจารณาเพื่อดำเนินการ

(๒) ดำเนินกิจกรรมและรับผิดชอบการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสภานักเรียนให้เป็นไปตามระเบียบของโรงเรียน

(๓) เป็นผู้ประสานงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ในสภานักเรียนและโรงเรียน

(๔) สร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดขึ้นภายในสภานักเรียน

(๕) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๔.๒ การนำเอาหลักการประชาธิปไตยมาใช้ในชีวิตประจำวัน โดยมีหลักอยู่ ๓ ด้าน ซึ่งประกอบด้วย หลักคารวะธรรม หลักสามัคคีธรรม และหลักปัญญาธรรม

๔.๓ การดำเนินการจัดกิจกรรมต้นไม้จริยธรรม ซึ่งประกอบด้วย

๔.๓.๑ กระตุ้นให้ตระหนัก

๔.๓.๒ รู้จักและเข้าใจ

๔.๓.๓ แสดงความรู้สึกออกมาได้

๔.๓.๔ เต็มใจพร้อมปฏิบัติ

๔.๓.๕ พัฒนาสู่ชั้นเรียน

๕. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการของโรงเรียน

ปัญหาสำคัญคือ ปัญหาจำนวนนักเรียนมีแนวโน้มลดลง ปัจจัยประการหนึ่งเกิดจากการที่โรงเรียนจัดการเรียนกาสอนในลักษณะอยู่ประจำ ซึ่งคณะครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งมีอยู่เพียง ๓๓ คน จะต้องดูแลเด็กนักเรียน จำนวน ๒๗๗ คน ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ซึ่งเป็นการเพิ่มภาระงานของครู ประกอบกับโรงเรียนได้รับการอุดหนุนงบประมาณจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายรายหัวต่อปีของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นจำนวน ๒,๕๐๐ บาท และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นจำนวน ๓,๘๐๐ บาท ซึ่งไม่เพียงพอต่อการดำเนินการ ทำให้จำเป็นต้องขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมจากผู้ปกครอง เช่น ค่าอาหาร ซึ่งถือเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ผู้ปกครอง

<u>ข้อเสนอของโรงเรียน</u> เนื่องจากโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติฯ เป็นโรงเรียนที่ส่งเสริมการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์เป็นหลัก เช่นเดียวกับโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ซึ่งเป็นกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์ แต่ได้รับค่าใช้จ่ายรายหัวต่อปีของนักเรียน เป็นเงินจำนวน ๘๔,๐๐๐ บาท ดังนั้น เพื่อให้เกิดความสอดคล้องเหมาะสม และเกิดมาตรฐานที่ทัดเทียมกัน จึงขอเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

<u>ข้อเสนอของคณะกรรมาธิการ</u>

- ควรนำวัสดุอุปกรณ์และเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์
- นโยบายปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ควรมุ่งไปที่การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนมากกว่าการปรับปรุงโครงสร้างการบริหาร
- สนับสนุนให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนโดยเน้นให้เด็กเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง เช่น เกี่ยวข้าว ลงแขก เลี้ยงปลา เลี้ยงไก่ หมักปุ๋ยชีวภาพ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังเสนอให้ปลูกผักและผลไม้ตามฤดูกาล เพื่อให้สามารถส่งโรงครัว และเป็นการสร้างรายได้หมุนเวียน

๓. การรับฟังการบรรยายสรุปการดำเนินงานการดูแลเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส รวมถึงปัญหาอุปสรรคของจังหวัดลพบุรี และการดำเนินการสภาเด็กและเยาวชน ณ ศาลากลางจังหวัดลพบุรี

คณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ประชุมร่วมกับส่วนราชการและเครือข่ายจังหวัดลพบุรี เพื่อรับฟังบรรยายสรุปการดำเนินงานการดูแลเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส การดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดลพบุรี ณ ศาลากลางจังหวัดลพบุรี สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้



นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ประธานคณะกรรมาธิการการสังคม ฯ หัวหน้าคณะเดินทาง พร้อมคณะเดินทาง ร่วมรับฟังการบรรยายสรุปเรื่องการดำเนินงานการดูแลเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส การดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดลพบุรี ณ ศาลากลางจังหวัดลพบุรี โดยมี นายสุปกิต โพธิ์ปภาพันธ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี หัวหน้าส่วนราชการและเครือข่ายจังหวัดลพบุรี ให้การต้อนรับ

จังหวัดลพบุรี มีประชากร ๗๕๘,๐๗๑ คน เป็นเด็กและเยาวชน ๒๓๐,๓๐๒ คน คนพิการ ๒๐,๙๒๔ คน และผู้สูงอายุ ๑๐๘,๔๕๓ คน โดยมีผลการดำเนินงานด้านการดูแลเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ และคนพิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดลพบุรี ดังนี้

๑. ด้านเด็ก ดำเนินการดังนี้

- เงินสงเคราะห์ครอบครัว จำนวน ๕๒๕ ราย
- เงินสงเคราะห์เด็กยากจน จำนวน ๕๐๐ ราย
- สถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน จำนวน ๘ แห่ง
- สถานรับลี้ยงเด็ก อปท.จำนวน ๒๒๐ แห่ง
- เงินสงเคราะห์เพื่อเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดเดือนละ ๖๐๐ บาท จำนวน ๒,๑๖๑ ราย
- ขอรับบุตรบุญธรรม ๒๘ ราย

๒. ด้านเยาวชน ดำเนินการดังนี้

- จัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล ๑๒๕ แห่ง
- จัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ ๑๑ แห่ง
- จัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด ๑ แห่ง
- สมาชิกสภาเด็กและเยาวชน ๑๙๗ คน

ทั้งนี้ สำนักงานพัฒนาสังคมฯ ได้จัดประชุมสภาเด็กและเยาวชนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดกิจกรรมร่วมกันและให้สภาเด็กและเยาวชนได้มีส่วนร่วมพัฒนาชุมชนของตนเองทุกระดับ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนกิจกรรม นอกจากนี้การทำงานของสภานักเรียนที่ทุกโรงเรียนต้องมีสภาดังกล่าวและสภาเด็กและเยาวชนทั้งสองส่วนมีการเชื่อมโยงการทำงานร่วมกัน เนื่องจากสภานักเรียนต้องมีนักเรียนเป็นสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนด้วย

๓. ด้านคนพิการ ดำเนินการดังนี้

- จดทะเบียนคนพิการ ๒๐,๙๒๔ คน
- ประเภทความพิการ ๑) การมองเห็น ๑,๙๙๗ คน ๒) การได้ยิน ๔,๐๔๗ คน และ ๓) เคลื่อนไหว ๑๐,๑๔๕ คน
- จัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ๕๐๐ คน
- จ้างงานคนพิการจำนวน ๗๐ คน รัฐ ๔ คน สถานประกอบการ ๖๖ คน
- ชมรมคนพิการ ๓ ชมรม
- มีศูนย์บริการคนพิการ ๘ แห่ง
- มีองค์กรคนพิการ ๒ แห่ง
- สนับสนุนเงินกู้ยืมกองทุนคนพิการ จำนวน ๑๒๐ ราย อนุมัติ ๖๑ ราย
- สนับสนุนรวมกลุ่มประกอบอาชีพ

คนพิการส่วนใหญ่ขอสนับสนุนเงินจากกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแบบรายบุคคลมากกว่าการรวมกลุ่ม เนื่องจากการประกอบอาชีพและจุดประสงค์ของการใช้เงินที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งการพิจารณาอนุมัติเงินนั้น เจ้าหน้าที่จะต้องไปเยี่ยมบ้านคนพิการและตรวจสอบคุณสมบัติของคนพิการ ลักษณะอาชีพที่ประสงค์จะทำ และคนค้ำประกันว่ามีความเหมาะสมหรือไม่

๔. ด้านผู้สูงอายุ ดำเนินการดังนี้

- เป็นผู้พิการ ๙,๑๖๙ คน
- จัดตั้ง ศพอส. จำนวน ๑๒ แห่ง
- ชมรมผู้สูงอายุ ๑๑๖ ชมรม
- โรงเรียนผู้สูงอายุ ๑๔ แห่ง
- ส่งเสริมการถ่ายทอดภูมิปัญญาผู้สูงอายุ
- คลังปัญญาผู้สูงอายุปัจจุบัน ๑,๑๐๔ คน
- ขึ้นทะเบียนอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน (อผส.) ๖๒๕ คน
- ชมรมผู้สูงอายุจดทะเบียน องค์กรสาธารณประโยชน์ ๓๗ แห่ง
- สนับสนุนเงินค่าจัดการศพผู้สูงอายุตามประเพณี จำนวน ๔๐ ราย
- เงินกองทุนปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มีการขอรับการสนับสนุน ๑๑๗ ราย นำไปใช้เรื่อง เกษตร ทำนา ค้าขาย หัตถกรรม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนการจัดกิจกรรมในพื้นที่ เช่น การฝึกอาชีพ การปรับสภาพแวดล้อม การพัฒนาเด็กและเยาวชน การให้ความรู้ด้านต่าง ๆ เช่น การตั้งครรภ์ก่อนวัย การกระทำรุนแรงในครอบครัว โดยโครงการบางส่วนใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้ตั้งโครงการในข้อบัญญัติท้องถิ่น โครงการต่าง ๆ ได้จากปัญหาที่ได้รับจากเวทีประชาสังคม แต่ละท้องถิ่นจะมีโครงการที่แตกต่างกัน โดยการดำเนินกิจกรรมจะพิจารณาว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีงบประมาณเท่าใด จากนั้นจึงจะจัดสรรงบประมาณจากงบรายได้และงบอุดหนุนของกระทรวงให้แก่กิจกรรมทั้งหมดไม่เกิน ร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณท้องถิ่นทั้งหมด

ปัญหาด้านสถานการณ์ทางสังคมของจังหวัดลพบุรีมีทั้งปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัย เด็กติดเกม การพนัน เหล้าและยาเสพติด พฤติกรรมไม่เหมาะสม ปัญหาแรงงาน ปัญหาผู้ป่วยสูงอายุติดเตียงและเรื้อรัง กลุ่มคนเร่ร่อน

<u>สภาเด็กและเยาวชน</u>

สภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล ตั้งขึ้น ๙ กันยายน ๒๕๖๐ สภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ ตั้งขึ้น ๒๓ กันยายน ๒๕๖๐ สภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด ตั้งขึ้น ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ สภาเด็กและเยาวชนได้จัดกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น งานวันเยาวชนแห่งชาติจังหวัดลพบุรี กิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ กิจกรรมเมล็ดพันธุ์แห่งความดี กิจกรรมเยาวชนไทยโตไปไม่โกง โครงการอนามัยเจริญพันธุ์ การจัดกระบวนการอบรมการเป็นนักสังคมสงเคราะห์น้อยโดยได้ให้เด็กแต่ละตำบลสำรวจบ้านผู้สูงอายุ ผู้ป่วยติดเตียง และคนพิการ ว่ามีบุคคลใดเป็นผู้ด้อยโอกาสเพื่อให้การช่วยเหลือต่อไป เช่น การซ่อมแซมบ้านผู้สูงอายุ โดยมีผู้นำชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมูลนิธิฉือจี้ให้การช่วยเหลือสนับสนุนการดำเนินงาน และสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดลพบุรีมีจุดแข็งการดำเนินงาน คือ คณะบริหารให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี มีผู้ใหญ่ใจดีคอยสนับสนุน มีสถานที่ในการทำงานที่สะดวกสบาย ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มูลนิธิฉือจี้ เป็นต้น การทำงานได้รับงบประมาณสนับสนุนจากกรมกิจการเด็กและเยาวชนซึ่งเพียงพอต่อการดำเนินงาน

ปัญหาในพื้นที่

๑. ปัญหาการจัดทำทำเนียบปราชญ์ชาวบ้านของจังหวัด เนื่องจากแต่ละหน่วยงานกำหนดสาขาปราชญ์ชาวบ้านที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งกระทรวงการพัฒนาสังคมฯ กำหนดให้มี ๒๗ สาขา แต่สภาการศึกษากำหนดให้มี ๙ สาขา ทำให้ไม่มีความชัดเจนในการจัดทำทำเนียบ ซึ่งผู้สูงอายุที่เป็นปราชญ์ชาวบ้านจะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาในพื้นที่และสนับสนุนการดำเนินงานในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี

๒. ในแต่ละตำบลมีชมรมผู้สูงอายุหลายชมรมจึงทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างกันและไม่มีความสามัคคี ดังนั้น จึงควรกำหนดให้ ๑ ตำบล มีชมรมผู้สูงอายุ ๑ ชมรม โดยมีผู้แทนจากทุกหมู่บ้านเข้าร่วมเป็นชมรมผู้สูงอายุตำบล

๓. การทำงานอาสาสมัครควรมีการเชื่อมกลุ่มเดิมและเสริมกลุ่มใหม่ เพื่อให้เกิดการพัฒนาและการบูรณาการการทำงานร่วมกัน

๔. หน่วยงานต่าง ๆ ไม่มีการบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานจึงทำให้เกิดการทำงานที่ซ้ำซ้อนมาก

๕. ปัญหาของสภาเด็กและเยาวชน ได้แก่ สมาชิกไม่มีช่วงเวลาที่ตรงกัน ปัญหาการเดินทางของสมาชิกที่อยู่ห่างไกล คณะทำงานบางคนไม่รู้หน้าที่ของตนเองและขาดความรู้ความเข้าใจในงานสภาเด็กและปัญหาที่พักสำหรับสมาชิกที่ต้องเดินทางไปเข้าร่วมกิจกรรมในจังหวัดลพบุรีและกรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะในที่ประชุม

๑. ควรให้สภาเด็กและเยาวชนได้ร่วมเป็นเครือข่ายสภาวัฒนธรรมตำบลและอำเภอ

๒. ควรพัฒนาเครือข่ายผู้สูงอายุ เด็กและเยาวชนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้สูงอายุและเด็กที่มีศักยภาพและมีคุณภาพได้ใช้ความสามารถของตนเองในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชน

๓. อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) ควรมีส่วนร่วมทำงานกับสภาเด็กและเยาวชน เนื่องจากสภาเด็กฯ อาจไม่สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้

๔. ควรมีการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงาน เพื่อไม่ให้งบประมาณมีความซ้ำซ้อนในการทำงาน

๕. ควรยกระดับอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ให้เป็นองค์กรที่มีคุณภาพ (มีบุคลากร งบประมาณดำเนินงาน และภารกิจที่ชัดเจน) และให้เป็นศูนย์ประสานงานระดับอำเภอ เพื่อช่วยขับเคลื่อนการทำงานในจังหวัด ซึ่ง อพม. ไม่มีค่าตอบแทนการทำงาน แต่ในการดำเนินกิจกรรมจะขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ อพม.จะตั้งเป็นศูนย์เฝ้าระวังทางสังคมโดยเป็นการตั้งขึ้นเอง เพื่อรายงานให้ทุกหน่วยงานได้รับทราบปัญหาและแก้ไขปัญหาต่อไป

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการ

ประเด็นด้านผู้สูงอายุ

๑. อาสาสมัครควรหาข้อมูลของผู้สูงอายุและคนพิการเชิงรุกมากขึ้นและจัดแบ่งกลุ่มผู้สูงอายุให้ชัดเจน เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือบุคคลดังกล่าวได้รวดเร็วทันสถานการณ์มากขึ้น

๒. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ควรสร้างระบบเครือข่ายการแจ้งปัญหาของผู้สูงอายุและคนพิการที่อาสาสมัครได้ลงพื้นที่ไปพบเจอ เพื่อให้แจ้งกลับไปยังสำนักงานพัฒนาสังคมฯ เพื่อให้รับทราบและดำเนินการช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายให้ทันสถานการณ์

๓. การดำเนินงานโรงเรียนผู้สูงอายุในจังหวัดลพบุรีควรมีแผนแม่บทในการดำเนินงาน เพื่อให้โรงเรียนผู้สูงอายุทุกแห่งมีความสอดคล้องกันและเป็นไปตามความต้องการและความเหมาะสมของผู้สูงอายุในแต่ละพื้นที่

๔. การจัดทำทำเนียบปราชญ์ชาวบ้านของจังหวัดลพบุรีต้องดำเนินการร่วมกันทุกฝ่าย โดยเจ้าภาพหลักควรเป็นกระทรวงวัฒนธรรม เพื่อให้ทำเนียบมีความชัดเจนว่าควรกำหนดให้มีปราชญ์ชาวบ้านกี่สาขาและจัดทำเป็นทำเนียบปราชญ์ชาวบ้านจังหวัดต่อไป

ประเด็นด้านเด็กและเยาวชน

๑. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ควรรวบรวมข้อมูลและประเด็นปัญหาด้านเด็กและเยาวชนที่เกิดขึ้น เพื่อประสานส่งต่อข้อมูลให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการดูแลแก้ไขปัญหาต่อไป เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาสุรา

๒. ปัญหาเด็กตั้งครรภ์ก่อนวัย การพนัน ติดเกม ยาเสพติดและสุรา เป็นปัญหาที่มีความเชื่อมโยงกัน ดังนั้น การแก้ไขปัญหาต้องมองภาพรวมของปัญหาที่เกิดขึ้น

๓. การจัดที่พักให้แก่เด็กและเยาวชนที่ต้องเดินทางไปเข้าร่วมกิจกรรมในจังหวัดลพบุรีและกรุงเทพมหานคร สำนักงานพัฒนาสังคมฯ ควรประสานหารือประเด็นดังกล่าวกับบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดลพบุรี เพื่อจัดที่พักให้แก่กลุ่มเด็กดังกล่าว

๔. เนื่องจากมีกรณีปัญหาเจ้าหน้าที่ตำรวจได้อ้างกระบวนการยุติธรรมเรียกรับผลประโยชน์จากเด็กที่มีประวัติกับกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและฝ่ายปกครองควรช่วยสอดส่องดูแลครอบครัวที่ประสบกับปัญหาดังกล่าว

๖.๑๐ ศึกษาดูงานเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของสถาบัน ณ โรงเรียนทับทอง ในวันอังคารที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

๑. ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนทับทองการศึกษาดูงานที่โรงเรียนทับทอง

"โรงเรียนทับทอง" แบ่งการศึกษาออกเป็น ๒ ระดับการศึกษา ได้แก่

๑. ระดับชั้นอนุบาลการจัดการเรียนการสอนในชั้นอนุบาลเริ่มรับเด็กเล็กที่มีอายุตั้งแต่หนึ่งขวบครึ่ง เรียกว่า "แผนกเตรียมอนุบาล" ซึ่งโรงเรียนได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในการเปิดเป็นสถานรับเลี้ยงเด็กเล็ก ทางโรงเรียนทับทองจำกัดอัตรานักเรียน/ห้อง/ครู โดยนักเรียนเล็ก ๑๐ คน/ครู ๑ คน เน้นการพัฒนาการตามวัยของนักเรียนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมให้กับเด็กเล็กก่อนวัยเรียนปัจจุบันโรงเรียนมีอัตราค่าเทอม ๗๐,๐๐๐ – ๘๐,๐๐๐ บาทต่อปี รวมค่าอาหารกลางวันด้วยแล้ว ทางโรงเรียนมีการจัดอบรมให้ผู้ปกครองตั้งแต่ชั้นอนุบาลในเรื่องวิธีการเลี้ยงลูกของตนเองเทอมละ ๑ ครั้ง โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก คือ ดร.ปิยวลี ธนเศรษฐกร เข้ามาให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างวินัยเชิงบวกมาให้ความรู้กับพ่อแม่นักเรียน

๒. ระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนทับทองได้นำระบบการเรียนการสอนของสาธารณรัฐฟินแลนด์มาใช้ในการสอนนักเรียน แต่ในทางปฏิบัติแล้ว โรงเรียนไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มรูปแบบ เนื่องจากจะทำให้เกิดต้นทุนการดำเนินงานที่สูงมาก ซึ่งระบบการศึกษาของประเทศฟินแลนด์ คือการพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล ไม่เน้นการแข่งขันแต่เน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้ และส่งเสริมการเรียนรู้โดยการเล่น และนักเรียนมีจำนวนน้อยกว่าครู ทำให้ครูสามารถดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึงและรอบด้าน

๒. หลักการทำงานของโรงเรียนทับทอง

๒.๑ ทำงานภายใต้เป้าหมายที่จะสร้างโรงเรียนให้เป็นสถานที่ที่อบอุ่น ปลอดภัย ได้ความรู้คู่คุณธรรม

๒.๒ นำปรัชญาในการทำงานของโรงเรียน มาเป็นวิธีการและแนวทางที่ทางโรงเรียนจะดำเนินการเพื่อนำไปสู่เป้าหมายคือ สร้างความสมดุลทางวิชาการและกิจกรรมเพื่อนำนักเรียนสู่ความเป็นเลิศ

๒.๓ ทำงานภายใต้ความเชื่อที่ว่า เมื่อดำเนินการตามปรัชญาของโรงเรียน มุ่งสู่เป้าหมายได้แล้วจะสามารถทำให้นักเรียนมีมรรคทั้ง ๘ ได้

๓. หลักการสอนของโรงเรียนทับทอง

การสร้างความสมดุลทางวิชาการและกิจกรรม เพื่อนำนักเรียนสู่ความเป็นเลิศ คือปรัชญาของโรงเรียนทับทองที่แสดงให้เห็นถึงความเชื่อที่ว่า การสร้างทักษะการเรียนรู้และประสบการณ์ชีวิตต้องมีความสมดุลกัน หลักสูตรการเรียนการสอนของโรงเรียนทับทองจึงได้นำหลักธรรม "มัชฌิมาปฏิปทา" หรือ "การเดินทางสายกลาง" มาปรับใช้โดยปูพื้นฐานการเรียนรู้นี้ตั้งแต่ระดับปฐมวัย เพราะถ้าหากได้รับการปูพื้นฐานที่มั่นคงสมดุลทั้งทักษะการเรียนรู้และประสบการณ์ชีวิตตั้งแต่ในระดับปฐมวัย นักเรียนจะสามารถนำทักษะและประสบการณ์ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุขต่อไปในอนาคต โรงเรียนทับทองจึงส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง จากการเรียนรู้ผ่านโครงงาน (Project Approach) เป็นการพัฒนาการเรียนการสอนตามหลักของ Reggio Emilia ที่เน้นทักษะกระบวนการทางความคิด การวางแผน การคาดคะเนคำตอบ และลงมือปฏิบัติจริง เพราะเราเชื่อว่านักเรียนทุกคนมีความอยากเรียนรู้อยู่ในตนเอง โรงเรียนทับทองได้ปรับแนวการเรียนการสอนนี้ให้เข้ากับบริบทความเป็นไทย โดยนักเรียนปฐมวัยทุกคนจะได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมตามช่วงวัย โรงเรียนมีการบูรณาการวิชาการด้านต่าง ๆ ด้วยหลักสูตรที่เป็น

Intensive English Program and Computer มีการวัดระดับมาตรฐานการเรียนรู้ในทุกหน่วยการเรียนเป็นรายบุคคล โดยเฉพาะการใช้ภาษาอังกฤษ ด้วยข้อสอบ Anglia Examination จากประเทศอังกฤษ ทั้งก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนต่อไป

วิธีการที่โรงเรียนทับทองผลักดัน คือ จะต้องสร้างระบบการคิดให้ครูเข้าใจตรงกันก่อนว่า ต้องการเห็นพัฒนาการของนักเรียนโดยตั้งเป้าหมายเพื่อสร้าง Executive Function (EF) ที่เรียกในภาษาไทยว่า "ทักษะสมองเพื่อการจัดการชีวิตให้สำเร็จ" และมรรคมีองค์ ๘

๔. การจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนทับทองเป็นไปตามแนวทางเพื่อให้เกิดความอบอุ่น ปลอดภัย ได้ความรู้ คู่คุณธรรม โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

หลักสูตรสำหรับชั้นอนุบาล จัดขึ้นเพื่อเติมความรู้ และทักษะในด้านต่าง ๆให้นักเรียน โดยมีกิจกรรมเสริมทักษะในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ Project Approach ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน คณิตคิดเร็ว ดนตรี Computer หลักสูตร "True Click Life" ศิลปะ กีฬา และพระพุทธศาสนา

หลักสูตรสำหรับชั้นประถมศึกษา การเรียนการสอนในชั้นประถมศึกษาเน้นการพัฒนาครูเพื่อให้ครูทุ่มเทกับนักเรียนในห้องเรียนโดยมีคอมพิวเตอร์ หรือโน้ตบุ๊ก ให้ครูใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนที่เป็นเทคโนโลยี โรงเรียนให้ความสำคัญในเรื่องการดูแลนักเรียนเป็นรายบุคคลและยังได้นำนวัตกรรมการสอนระดับนานาชาติมาใช้เพื่อให้นักเรียนมีความรู้และความสามารถในระดับนานาชาติอย่างแท้จริง ดังนี้ Mad Science Standardized English Chinese และคณิตคิดเร็ว

๕. แนวทางการแก้ไขปัญหากรณีของโรงเรียนทับทอง

โรงเรียนทับทองจัดการเรียนการสอนในรูปแบบการเดินทางสายกลาง (มัชชิมาปฏิปทา) คือ "การสร้างสมดุลความรู้ทางวิชาการและกิจกรรม" โดยการปูพื้นฐานการเรียนรู้ตั้งแต่ระดับปฐมวัย เพราะถ้าหากได้รับการปูพื้นฐานที่มั่นคงสมดุลทั้งทักษะการเรียนรู้และประสบการณ์ชีวิตตั้งแต่ในวัยอนุบาล นักเรียนจะสามารถนำทักษะและประสบการณ์ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุขต่อไปในอนาคต การขับเคลื่อนการสอนแนว "EF" คือ การสอนที่พัฒนาการทางสมองและมรรคมีองค์ ๘ ของโรงเรียน จะประสบความสำเร็จได้มีบุคคลที่เกี่ยวข้อง ๓ ฝ่าย ได้แก่

๑. พ่อแม่หรือผู้ปกครองต้องไม่บังคับกวดขันให้นักเรียนเน้นการเรียนวิชาการภายในกรอบของตนเอง เนื่องจากนักเรียนในวัยอนุบาลมีนิสัยต้องการความเป็นอิสระและไม่ชอบการถูกบังคับ นอกจากนี้ไม่ควรบังคับให้นักเรียนท่องจำ เพื่อให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งโรงเรียนได้จัดอบรมผู้ปกครองนักเรียนให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนนักเรียนแนว "EF" ได้ร้อยละ ๒๕ แต่ร้อยละ ๗๕ ไม่เข้าร่วมการอบรมจึงส่งผลให้การสอนลักษณะดังกล่าวของโรงเรียนประสบความยากลำบากพอสมควร

๒. ครูต้องได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่ถูกต้องตามหลักการ การสอนนักเรียนต้องให้มีความเหมาะสมกับวัย กิจกรรมที่จัดให้แก่นักเรียนต้องมีการออกแบบเพื่อเน้นพัฒนาการสมองไม่ใช่เน้นพัฒนาวิชาการ ซึ่งโรงเรียนได้จัดฝึกอบรมครู เพื่อให้มีการสอนแนว "EF" ที่ถูกต้อง ให้ครูรู้จักว่า "EF" คืออะไร และทำอย่างไรจึงจะนำไปสู่การสอน "EF" โดยผู้อำนวยโรงเรียนจะมีการทดสอบครูอย่างต่อเนื่อง ซึ่งหากนักเรียนไม่ได้รับการพัฒนาสมองซีกขวา เมื่อนักเรียนอายุเกิน ๘ ขวบ นักเรียนจะเริ่มไม่ฟังคำสอน ดังนั้น การสอนแนว "EF" ให้แก่นักเรียน ควรสอนก่อนนักเรียนอายุ ๘ ขวบ

๓. เด็กหรือนักเรียน ซึ่งยังเป็นเด็กตั้งแต่ปฐมวัย จนถึงประถมศึกษา โดยเด็กปฐมวัยเป็นเด็กที่เล็กเกินไปในการถูกฝึกหัดโดยการบังคับหรือเข้มงวดกวดขัน แต่เป็นช่วงที่เด็กซึมซับและเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว และเป็นวัยของการสร้างบุคลิกภาพพื้นฐาน ที่จะทำให้เด็กและนักเรียนเหล่านี้กลายเป็น คนดี คนเก่ง และมีความสุข

๔. เครือข่าย การรวมกลุ่มกับโรงเรียนมี่มีการสร้างเครือข่ายของกลุ่มโรงเรียนที่มีลักษณะการสอนแบบเดียวกันเป็นแนวทางที่จะช่วยให้โรงเรียนสามารถดำเนินการตามแนวทางได้มีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยอาศัยความร่วมมือจากเครือข่าย

๖. ข้อเสนอแนะและความเห็นของคณะกรรมการที่มีต่อโรงเรียน

๑) ควรรักษาจุดเด่นในการพัฒนา ด้านการเรียนการสอนและคุณธรรมของนักเรียน จุดเด่นด้านครูและการบริหารโรงเรียน ที่กล่าวไว้ในหัวข้อ ๔.๕ ให้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

๒) โรงเรียนทับทองมีการสอนในแนววิถีประชาธิปไตยในระดับพื้นฐาน เช่น การจัดอาหารกลางวันให้แก่นักเรียน โรงเรียนจะจัดให้นักเรียนมีการลงคะแนนเลือกว่าจะรับประทานอะไร ซึ่งเป็นกิจกรรมที่จัดเป็นประจำทุกเดือน ทำให้นักเรียนคุ้นเคยกับการใช้มติตั้งแต่เป็นนักเรียน และครูสอนนักเรียนโดยใช้ความมีเหตุและผล และจิตวิทยาเชิงบวกแก่นักเรียน อีกทั้งการให้นักเรียนได้คิดเอง เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนคิดอิสระได้ และส่งเสริมประชาธิปไตยให้แก่นักเรียน นอกจากนี้โรงเรียนได้จัดให้มีการทบทวนความรู้ต่าง ๆ ที่ครูได้สอนนักเรียนในวันที่ผ่านมาด้วย ซึ่งการสอนของโรงเรียนในลักษณะดังกล่าวควรต้องหาทางนำเสนอแนวคิดให้ปรากฏชัดเจน เพื่อเป็นแบบอย่างให้แก่โรงเรียนอื่น ๆ ต่อไป

๓) ควรเพิ่มกิจกรรมที่เกี่ยวกับจิตอาสา การเสริมสร้างจิตสาธารณะ การบำเพ็ญตนเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

๖.๑๑ ศึกษาดูงานเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการศึกษาและแนวทางการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและวิถีประชาธิปไตยของสถาบัน ณ โรงเรียนปัญญาประทีป อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ในวันพฤหัสบดีที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๑





โรงเรียนปัญญาประทีปมีนักศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ ๑. นักศึกษาระดับเด็ก คือ “นักเรียน” ๒. นักศึกษาระดับผู้ใหญ่ คือ “ครู และผู้ปกครอง” โดยจะต้องเชิญมาพัฒนาให้ไปในทิศทางเดียวกันกับนักเรียน ซึ่งผู้ปกครองเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากเนื่องจากเด็กจะต้องเกิดจากการเลี้ยงดูของผู้ปกครอง เนื่องจากผู้ปกครองเป็นครูคนแรก เวลาเรียนจะเป็นในช่วงที่ผู้ปกครองมารับเด็กเป็นวิชาห้องเรียนครูคนแรก คือ ๑ ครั้งต่อ ๒ สัปดาห์ (ทุกช่วงที่มารับนักเรียน) โดยเป็นการตั้งประเด็นแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่างครูและผู้ปกครองซึ่งไม่ถึงกับเป็นการสอนผู้ปกครอง เช่น วิธีการเลี้ยงลูก

หลักสูตรการเรียนการสอนของโรงเรียนปัญญาประทีป ประกอบด้วย

๑. หลักสูตรแกนกลาง ๘ สาระการเรียนรู้ ซึ่งทางโรงเรียนจะนำวิชามาประยุกต์โดยไม่ได้ใช้เพียงการท่องจำเท่านั้น และต้องมีการเน้นกิจกรรมปฏิบัติร่วมด้วย

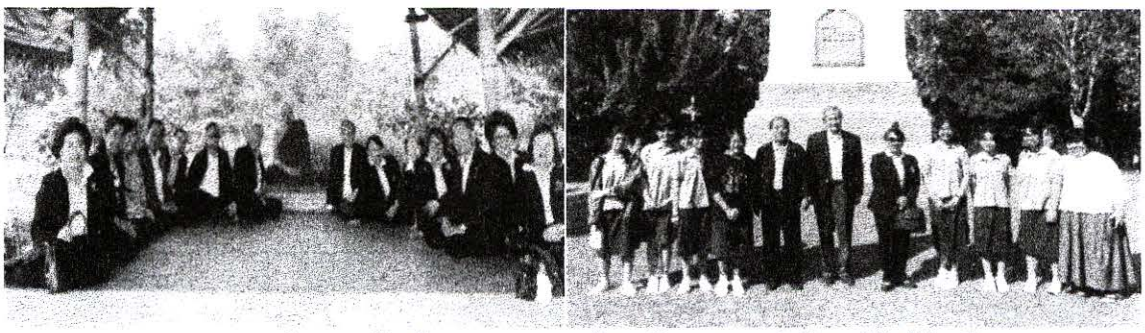
๒. วิชาเด็ดดอกไม้สะเทือนถึงดวงดาว โดยใช้หลักภาวนา ๔ ร่วมด้วย เช่น วิชาอารมณ์ศึกษา เพื่อไม่ให้เกิดความเครียด เป็นหลักสูตรตามลำดับชั้น ดังนี้ มัธยมศึกษาปีที่ ๑ กินอยู่เป็น เช่น กินเพื่ออะไร ซึ่งจะเป็นการป้องกันการเกิดโรคอ้วน มัธยมศึกษาปีที่ ๒ ซับเหงื่อโลก เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม นักเรียนได้ทำโครงงานทำเดินทางไปดูกองขยะที่เทศบาลปากช่อง มัธยมศึกษาปีที่ ๓ โตก่อนโต เช่น การเรียนหรืออาชีพที่อยากจะเป็นในอนาคต ดูจากความชอบความถนัดของตนเอง และการใช้วิถีชีวิตในประจำวัน เช่น ศิลปะ จากนั้นจะไปฝึกงานจำนวน ๒ อาทิตย์ และทำโครงการเสนอครูในภาคเรียนนั้น เพื่อเป็นการตั้งเป้าหมายในชีวิตและกล้าที่จะลองทำ มัธยมศึกษาปีที่ ๔ สัมมาธุรกิจ เช่น ธุรกิจเพื่อสังคม จะต้องมีการมองปัญหาสังคมก่อนและสนใจแก้ปัญหาในเรื่องใด มัธยมศึกษาปีที่ ๕ สื่อสารเป็น คือ การสื่อสารจะต้องนึกถึงเจตนาที่ต้องการสื่อออกไปก่อนเป็นลำดับแรก และสื่อสารออกมาถูกต้อง และใช้การสื่อสารที่เป็นประโยชน์ มัธยมศึกษาปีที่ ๖ แกะสลักชีวิต คือ การใช้ชีวิตให้เก่งจะต้องกระทำการอย่างไรบ้าง โดยให้ออกแบบชีวิตของตนเองในอนาคตเปรียบเสมือนการแกะสลักสิ่งที่ไม่ดีออกไป

ครู และนักเรียนร่วมกันให้ข้อมูล ดังนี้

๑. การบริหารจัดการของโรงเรียน คือ เสื้อผ้าจะเป็นการส่งซักรีด แต่หากส่งซักรีดไม่ทัน หรือเสื้อผ้าไม่เพียงพอก็จะต้องทำด้วยตนเอง ในการเข้ามาศึกษายังโรงเรียนปัญญาประทีปในช่วงสัปดาห์แรก จะมีกิจกรรมให้รุ่นพี่และรุ่นน้องได้รู้จักกันและจะมีการสอนการใช้ชีวิตการเป็นนักเรียนประจำ รวมถึงสอนให้รู้จักทำความสะอาดหอพักและทำความสะอาดในส่วนที่พักของตนเอง และเมื่อทานอาหารเสร็จจะต้องล้างจานชามของตนด้วย

๒. นักเรียนที่จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ส่วนใหญ่ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา การศึกษายังต่างประเทศ มีจำนวนร้อยละ ๑๐ โดยมีจำนวน ๒ คน ที่ได้ทุนการศึกษาในประเทศญี่ปุ่น ส่วนมากศึกษาต่อในคณะที่เลือกเข้าศึกษาต่อตรงกับที่นักเรียนเลือกฝึกงานและตรงกับที่อยากจะเรียนในวิชาแกะสลักชีวิต คิดเป็นร้อยละ ๙๘ ซึ่งความภาคภูมิใจของโรงเรียนไม่ใช่ชื่อเสียงของสถาบันที่นักเรียนสามารถเข้าศึกษาต่อได้ นักเรียนสามารถสอบเข้าได้หลากหลายคณะ เช่น แพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ มัณฑนศิลป์ และนิเทศศาสตร์ เป็นต้น

๓. ทางโรงเรียนมีนโยบายจะเป็นโรงเรียนต้นแบบ ซึ่งพระอาจารย์ชยสาโร กล่าวว่า ให้เป็นการจำกัดการรับนักเรียนเพื่อเป็นชุมชนของกัลยาณมิตรที่แท้ดี เพื่อเฝ้าดูว่าเมื่อดำเนินการแล้ว จะเกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างไร และเมื่อเกิดความมั่นใจจะได้แบ่งปันต่อสังคมได้ และโรงเรียนได้มีส่วนร่วมในโครงการประชารัฐของรัฐบาล และเข้าอบรมกับโรงเรียนต่าง ๆ



คณะกรรมาธิการฯ เข้านมัสการพระอาจารย์ชยสาโร ณ สถานพำนักสงฆ์บ้านไร่ทอสี

๖.๑๒ ศึกษาดูงานประเด็นเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของเด็กและเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ในกรณีการเกิดอุบัติภัยทางธรรมชาติโดยเฉพาะบริเวณชายหาด ณ จังหวัดระยอง – จังหวัดชลบุรี ระหว่างวันที่ ๒๐ – ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๑

ศึกษาดูงานวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๑ เกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดระยอง

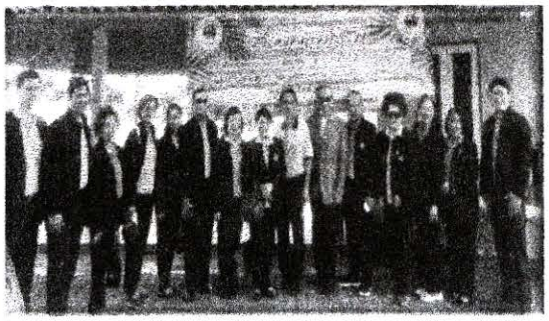




องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งควายกินเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่มีพื้นที่ทั้งหมด ๘๖.๑ ตารางกิโลเมตร มีประชากร จำนวน ๑,๔๐๐ คน แบ่งเป็นชาย ๕,๐๗๒ คน หญิง ๕,๓๖๘ คน เป็นเด็กอายุแรกเกิด – ๑๘ ปี จำนวน ๒,๓๕๓ คน แบ่งเป็นเยาวชน อายุ ๑๘ – ๒๕ ปี จำนวน ๑,๒๔๗ คนผู้สูงอายุอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๑,๕๒๗ คน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม โครงการในการจัดสวัสดิการด้านสังคมให้กับประชาชนในพื้นที่สำคัญ ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือเรื่องเงินสงเคราะห์สำหรับผู้สูงอายุ จำนวน ๓๐ ราย การให้ความช่วยเหลือเรื่องเงินสงเคราะห์สำหรับผู้ยากไร้ จำนวน ๑๐ ราย การให้ความช่วยเหลือเรื่องเงินทุนการศึกษาสำหรับเด็ก จำนวน ๑๐๐ ราย การให้ความช่วยเหลือเรื่องปรับปรุงสภาพที่อยู่อาศัยสำหรับคนพิการ จำนวน ๒๐ ราย ก่อสร้างบ้านให้กับผู้ด้อยโอกาสและผู้ยากไร้ จำนวน ๔ หลัง การจัดสวัสดิการแม่วัยรุ่นในพื้นที่ จำนวน ๑๗ รายการ ตั้งเครือข่ายชุมชนคุ้มครองเด็ก การจัดตั้งดีเจทีนเพื่อทำกิจกรรมสร้างสรรค์รณรงค์ในการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น โครงการจัดตั้งศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ โรงเรียนผู้สูงอายุจากการเข้าร่วมโครงการพัฒนาคุณภาพเด็กวัยใสใส่ใจทำดีตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ กับสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดระยองเป็นต้นมา องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งควายกินได้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง จนถึงปัจจุบันรวมระยะเวลา ๕ ปี ส่งผลให้โครงการดังกล่าวได้รับคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่นประจำปี ๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ การพัฒนาเด็กและเยาวชนโดยมีคณะกรรมการคุ้มครองเด็กจังหวัดระยอง ในส่วนที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดระยองเป็นผู้รับผิดชอบ คือ สภาเด็กและเยาวชน เนื่องจากปัจจุบันเกิดปัญหาความรุนแรงและปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องปรับความคิดของเด็กใหม่ เนื่องจากประเทศกำลังจะก้าวเข้าสู่ AEC และมองเห็นว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด และได้มีการจัดทำโครงการทักษะสมองเพื่อชีวิตที่สำเร็จ (Exeutive Functions) คิดเป็น ทำเป็น เรียนรู้เป็น แก้ปัญหาเป็น อยู่กับคนอื่นเป็น มีความสุขเป็น ซึ่งผลการดำเนินงานโครงการสู่บุคลากรภายในจังหวัดระยองในระยะเวลา ๓ ปี ตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑ โดยแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ

๑. EF Facilitatior จำนวน ๓๖ คน
๒. EF Leader จำนวน ๑๙๓ คน
๓. EF Change Agent จำนวน ๗๑๕ คน

ศึกษาดูงานการจัดการความปลอดภัยในแหล่งพื้นที่ท่องเที่ยวของเด็กและเยาวชนบริเวณชายหาดแม่พิมพ์ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง





นายคเชนทร์ แจ่มใส นายกเทศมนตรีตำบลสุนทรภู่ ให้ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินงาน สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. เขื่อนหินตามแนวชายหาดแหลมแม่พิมพ์ไม่มี มีเพียงที่บริเวณชายหาดพีเอ็มวาย สร้างโดยงบประมาณของกรมโยธาธิการและผังเมือง เขื่อนหินสุดหาดแหลมแม่พิมพ์ทางทิศตะวันออก สร้างโดยงบประมาณของกรมประมง ส่วนเขื่อนที่กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเป็นผู้ให้งบประมาณในการดำเนินงานไม่ได้อยู่ในบริเวณนี้ ดังนั้น เขื่อนไม่ใช่สาเหตุหลักของการเสียชีวิตจากการลงเล่นน้ำในบริเวณหาดแหลมแม่พิมพ์ แต่เป็นเพราะคลื่นลมแรงนักท่องเที่ยวยังไม่เชื่อการแจ้งเตือนของเจ้าหน้าที่ซึ่งยังคงลงเล่นน้ำตามปกติ

๒. ป้ายแจ้งเตือนเกี่ยวกับแมงกะพรุน ทางกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งได้เคยมาให้ข้อมูลต่อที่ประชุมคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็กและเยาวชนว่า ทางกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเป็นผู้ดำเนินการเองแต่จากการลงพื้นที่พบว่า ป้ายแจ้งเตือนและน้ำส้มสายชู ทางเทศบาลตำบลสุนทรภู่เป็นผู้ดำเนินการเอง มิใช่กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเป็นผู้ดำเนินการ หรืออาจเป็นไปได้ว่าทางกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งดำเนินการในพื้นที่อื่น

๓. รถพยาบาลฉุกเฉินที่นำมาจอดอยู่บริเวณชายหาดแหลมแม่พิมพ์มีเพียงคันเดียวซึ่งปกติมิได้นำมาจอดบนถนนเลียบชายหาด เนื่องจากไอทะเลจะกัดกร่อนทำให้รถผุพังเร็วมาก จึงต้องนำไปจอดไว้ที่เทศบาลตำบลสุนทรภู่

๔. อาคารที่พักสังเกตการณ์และรับแจ้งเหตุบนชายหาด ที่ผ่านมามีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาประจำ แต่ปัจจุบันกำลังเจ้าหน้าที่มีจำนวนน้อย จึงมิได้มีการส่งเจ้าหน้าที่มาประจำการประกอบกับสถานีตำรวจอยู่ห่างไปเพียงกิโลเมตรเศษเท่านั้น

๕. เทศบาลตำบลสุนทรภู่ไม่มีบริการเสื้อชูชีพแก่นักท่องเที่ยว แต่จะมีการบังคับให้ผู้ประกอบการที่ให้เช่าสกู๊ตเตอร์ หรือเรือกล้วยจะต้องมีเสื้อชูชีพไว้บริการนักท่องเที่ยว และให้เอกชนนำห่วงยางเป่าลมมาให้นักท่องเที่ยวเช่าเล่นน้ำเพื่อความปลอดภัย

๖. เทศบาลตำบลสุนทรภู่มีนโยบายอนุรักษ์ชายหาดโดยไม่สร้างสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ในบริเวณหาด รวมทั้งเขื่อนกั้นน้ำกัดเซาะ ซึ่งไม่มีความจำเป็น

๗. การรักษาสิ่งแวดล้อมและคุณภาพน้ำ มีเทศบัญญัติห้ามมิให้มีการปล่อยน้ำเสีย น้ำใช้ใด ๆ ลงไปในทะเลในเขตรับผิดชอบของเทศบาลตำบลสุนทรภู่ ส่วนปากน้ำประแสที่ไหลลงทะเลเป็นส่วนที่อยู่นอกเขตอำนาจของเทศบาลตำบลสุนทรภู่

๘. เทศบาลตำบลสุนทรภู่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว การแจ้งเตือนจะมีเจ้าหน้าที่คอยปักธงแดง เตือนในช่วงที่คลื่นลมแรงเกินกว่าที่จะอนุญาตให้ลงเล่นน้ำ ในเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม อย่างไรก็ตามชายหาดมีความยาวกว่า ๒๐ กิโลเมตร เทศบาลตำบลสุนทรภู่จึงขอความร่วมมือให้ทางโรงแรมที่มีพื้นที่บริเวณชายหาดช่วยกันดูแลและปักธงแดงแจ้งเตือนภายในบริเวณชายหาดที่อยู่หน้าโรงแรม

๙. พ่อค้า แม่ค้า เป็นบุคคลสำคัญลำดับแรกที่ช่วยดูแลความปลอดภัยตามแนวบริเวณชายหาด แหลมแม่พิมพ์ที่สำคัญ

ศึกษาดูงานวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ณ เทศบาลตำบลเขตรอุดมศักดิ์ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี





นายวิชพล ตันวิเศษ รองประธานสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี รายงานผลการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด ดังนี้ ตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๐ ได้กำหนดให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนประสานงานการจัดตั้งและดำเนินกิจการงานของสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับ โดยกำหนดจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับทั้งในระดับตำบล อำเภอ และจังหวัด ซึ่งทีมงานบูรณาการของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดชลบุรี นำโดยบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดชลบุรี ได้ดำเนินการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนตำบล/เทศบาล ในวันเสาร์ที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๐ แล้วทั้งสิ้น ๘๓ แห่ง จาก ๙๗ แห่ง

บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดชลบุรี ร่วมกับ พมจ.ชลบุรี (one home) และ อปท.ทุกแห่ง ดำเนินการให้มีสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ผลการดำเนินการจะให้มีสภาเด็กและเยาวชนอำเภอเสร็จแล้ว ๑๑ อำเภอ รายงานผลการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ในวันเสาร์ที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดชลบุรี ร่วมกับทีมพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด อปท.

อำเภอทุกอำเภอ ดำเนินการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี โดยผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี มอบหมายให้ นางสาว มนิดา ลิ่มนีจสรกุล พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เป็นประธานในที่ประชุม ซึ่งการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดใช้วิธีการลงคะแนนเลือกตั้ง มีผู้แทนคณะบริหารสภาเด็กอำเภอเข้าร่วม ๑๑ อำเภอ จำนวน ๔๙ คน จากทั้งหมด ๕๕ คน ในการนี้ได้มีคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็กและเยาวชนศึกษาดูงานและติดตามการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี ณ ห้องประชุมพระพิพิธโภ ศาลากลางจังหวัดชลบุรี โดยภายหลังการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับได้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเสริมสร้างความรู้การขับเคลื่อนและดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรีประจำปี ๒๕๖๑ ขึ้นเพื่อจัดทำแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินการของสภาเด็กและเยาวชนตำบล เทศบาล อำเภอ และจังหวัด ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๑ โดยมีสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด อำเภอ ตำบล เทศบาล เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้รับผิดชอบงานสภาเด็กและเยาวชน ฯลฯ ซึ่งในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ สภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล เทศบาล ดำเนินการจัดโครงการทั้งสิ้น ๙๗ โครงการ สภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอดำเนินการจัดโครงการทั้งสิ้น ๒๒ โครงการ และสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรีดำเนินการจัดโครงการทั้งสิ้น ๕ โครงการ ปัจจุบันสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับในจังหวัดชลบุรีอยู่ในระหว่างการดำเนินการจับสลากออกของคณะบริหารตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๐ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๓๓ วรรคสาม

ผลการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี ประจำปี ๒๕๖๑

- ระดับตำบลเทศบาล จัดตั้ง ๙๗ พื้นที่
- ระดับอำเภอ จัดตั้ง ๑๑ อำเภอ
- ระดับจังหวัด รวมทั้งสิ้น ๑๐๙ พื้นที่

ข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการฯ ประเด็นการป้องกันการจมน้ำเสียชีวิต

๑. กรณีการปักป้ายแจ้งเตือนบริเวณชายหาด โดยปกติเทศบาลตำบลสุนทรภู่มีหน้าที่ในการแจ้งเตือนเพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความปลอดภัยจากการลงเล่นน้ำในพื้นที่เสี่ยง แต่ในกรณีที่เป็นบริเวณชายหาดของโรงแรม ทางโรงแรมจะต้องมีการดำเนินการแจ้งเตือนนักท่องเที่ยวเอง บางโรงแรมเจ้าหน้าที่ของโรงแรมจะทำการแจ้งเตือนนักท่องเที่ยว แต่บางโรงแรมเจ้าหน้าที่โรงแรมอาจไม่มีการแจ้งเตือนนักท่องเที่ยว ในกรณีเช่นนี้ยังไม่มีกฎหมายที่จะเอาความผิดได้ ทางคณะกรรมาธิการจึงตั้งเป็นข้อสังเกตว่าไม่ควรที่จะให้ทางโรงแรมเป็นผู้แจ้งเตือนนักท่องเที่ยวเอง เพราะที่ผ่านมาข่าวการจมน้ำเสียชีวิตส่วนใหญ่เกิดจากการจมน้ำเสียชีวิตภายในบริเวณความรับผิดชอบของโรงแรม ทางเทศบาลตำบลสุนทรภู่ควรมีวิธีการนำสื่อโซเชียลเข้ามาดำเนินการเพื่อใช้ให้เป็นประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่โรงแรม

ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องให้เจ้าหน้าที่เทศบาลลงไปแจ้งเตือนบุคคลในพื้นที่โดยตรงเนื่องจากเจ้าหน้าที่มีจำนวนจำกัด

๒. กรณีการให้บริการเสื้อชูชีพลงเล่นน้ำ ซึ่งทางเทศบาลตำบลสุนทรภู่ควรจัดให้มีการให้บริการเสื้อชูชีพกับนักท่องเที่ยว เนื่องจากการจมน้ำเกิดจากนักท่องเที่ยวว่ายน้ำไม่เป็น และควรจัดเจ้าหน้าที่ดูแลบริเวณชายหาดหลาย ๆ จุด เพื่อคอยให้การตักเตือนผู้ปกครองที่ก้มหน้าเล่นโทรศัพท์มือถือในขณะที่บุตรหลานลงเล่นน้ำบริเวณชายหาดเพื่อลดปัญหาการจมน้ำ

๓. กรณีการกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก ควรมีหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักในกรณีที่โรงแรมไม่มีการแจ้งเตือนนักท่องเที่ยวลงเล่นน้ำภายในบริเวณชายหาดของโรงแรมหากเกิดเหตุการณ์การจมน้ำเสียชีวิตของนักท่องเที่ยวเกิดขึ้นจะได้มีผู้ที่รับผิดชอบกับเหตุการณ์ดังกล่าว

๔. กรณีการแจ้งเตือนเสียงตามสาย ซึ่งทางเทศบาลตำบลสุนทรภู่ควรมีการแจ้งเตือนเสียงตามสายเป็นระยะ ๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับทราบตลอดเวลา

๕. กรณีปัญหาการใช้รถฉุกเฉิน ตามประกาศของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การสนับสนุนการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้ออกประกาศให้ “ปฏิบัติการฉุกเฉิน” หมายถึง การปฏิบัติการด้านการแพทย์ฉุกเฉิน การรับรู้ถึงภาวการณ์เจ็บป่วยฉุกเฉินจนถึงการดำเนินการให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการบำบัดรักษาให้พ้นภาวะฉุกเฉิน การลำเลียงหรือขนส่งผู้ป่วยฉุกเฉินทั้งนอกสถานพยาบาลและในสถานพยาบาล หากตีความตามหลักเกณฑ์ข้างต้นนี้ หมายความว่า รถฉุกเฉินมีไว้ใช้สำหรับกรณีฉุกเฉินเท่านั้น เช่น ในกรณีเด็กจมน้ำจะต้องนำตัวเด็กส่งโรงพยาบาลทันที ทางเทศบาลตำบลสุนทรภู่ไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากรถฉุกเฉินถูกนำไปใช้ในการบริการพาผู้ป่วยที่เป็นผู้สูงอายุ ผู้พิการติดเตียงไปหาหมอที่โรงพยาบาลทั้ง ๆ ที่ไม่เข้าข่ายฉุกเฉิน เพราะเทศบาลตำบลสุนทรภู่มีรถฉุกเฉินใช้เพียงคันเดียว จึงจำเป็นที่จะต้องให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยที่ด้อยโอกาสกลุ่มนี้เพราะเป็นบุคคลในพื้นที่ ในกรณีเช่นนี้ควรมีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ใหม่ หรือควรมีการขยายขอบเขตให้รถฉุกเฉินสามารถบริการในกรณีมีเหตุจำเป็น หรือควรเพิ่มรถฉุกเฉินในจังหวัดที่มีรถฉุกเฉินเพียงคันเดียว

ประเด็นการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน

๑. สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับเยาวชนมากที่สุดโดยเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว กรณีเด็กที่ถูกพ่อเลี้ยง หรือแม่เลี้ยงทำร้ายร่างกาย หากสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับมีความเข้มแข็งก็สามารถที่จะช่วยเหลือเด็กในพื้นที่ที่ถูกทำร้ายได้โดยเป็นกระบอกเสียงให้กับเยาวชนด้วยกันจะทำให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน เช่น หากเด็กและเยาวชนดูแลเอาใจใส่เพื่อนเด็กด้วยกันช่วยกันสอดส่องดูแลเมื่อพบเพื่อนในชั้นเรียนถูกทำร้ายร่างกายจากบุคคลในครอบครัวก็ควรที่จะรายงานให้ผู้ใหญ่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปให้ความช่วยเหลือ เพราะจากกิจกรรมที่สภาเด็กและเยาวชนนำเสนอในวันนี้ไม่ได้ลงรายละเอียดถึงปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และการตั้งครรภ์ก่อนวัย

อันควร เพราะทั้ง ๒ กิจกรรมนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ หากตัวเด็กเป็นผู้ดำเนินการเองจะช่วยแก้ไขปัญหาในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม

๒. ตั้งแต่พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๐ ออกมาบังคับใช้ให้มีสภาเด็กและเยาวชนในระดับตำบลเกิดขึ้นส่วนใหญ่จะพบปัญหาเกี่ยวกับการเดินทางเข้าร่วมกิจกรรมหรือเข้าร่วมประชุมของผู้ที่เข้ามาเป็นคณะกรรมการ

๓. สภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัดควรมีการตรวจสอบเด็กและเยาวชนในพื้นที่ว่าเด็กส่วนใหญ่ว่ายน้ำเป็นกันทุกคนหรือไม่ เพื่อเป็นแบบอย่างให้กับจังหวัดอื่น เนื่องจากจังหวัดชลบุรีมีพื้นที่ติดชายทะเลและควรขอความอนุเคราะห์ฐานทัพเรือสัตหีบให้เข้ามาสอนเด็กและเยาวชนทุกคนหัดว่ายน้ำ

๔. E-Sports กีฬาอิเล็กทรอนิกส์ คือ กีฬาประเภทบุคคลหรือทีมชนิดหนึ่ง กรมกีฬาได้จัด E-Sports เป็นส่วนหนึ่งของกีฬาที่เกี่ยวกับกับการแข่งขันวีดีโอเกม โดยมีการแข่งตามประเภทของวีดีโอเกม ซึ่งในประเทศไทยยังไม่ได้มีวิธีการป้องกันอย่างรัดกุม แต่จุดเริ่มต้นที่สำคัญเริ่มจากเด็กหากเด็กทุกคนช่วยกันสะท้อนภาพออกมาเพื่อจัดกิจกรรมที่จะรณรงค์ป้องกันอาจจะเป็นเรื่องที่มีประโยชน์สำหรับเด็กและเยาวชน

บทที่ ๗

การให้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนและเรื่องประเด็นร้อน (Hot Issue) หรือประเด็นที่เป็นกระแสสังคม (Controversial Issue)

คณะอนุกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษาประเด็นปัญหาเรื่องร้องเรียนและเรื่องประเด็นร้อน (Hot Issue) หรือประเด็นที่เป็นกระแสสังคม (Controversial Issue) เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนและเรื่องประเด็นร้อน (Hot Issue) หรือประเด็นที่เป็นกระแสสังคม (Controversial Issue) ประกอบด้วย ๒ เรื่อง ดังนี้

๗.๑ การพิจารณาศึกษาข้อเรียกร้องของเครือข่ายเยาวชนป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ กรณีที่การออกประกาศห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใกล้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาและสถาบันอาชีวศึกษา ในระยะ ๓๐๐ เมตร สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

วัตถุประสงค์

จากกรณีที่คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (สคอ.) โดยอาศัยตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๗ กำหนดห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

(๘) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ และมีมติเห็นชอบให้ออกประกาศเรื่องห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใกล้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษา ในระยะ ๓๐๐ เมตร โดยห้ามจำหน่ายตลอด ๒๔ ชั่วโมง แต่มีข้อยกเว้น ๒ ข้อ ได้แก่ ๑) โรงแรม และ ๒) พื้นที่โซนนิ่งที่กระทรวงมหาดไทยอนุญาตให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ อาทิ ย่านพัฒน์พงศ์ อาร์ซีเอ และเพชรบุรีตัดใหม่ เป็นต้น

จากกรณีดังกล่าวนายธีรภัทร์ คหะวงศ์ ผู้ประสานเครือข่ายเยาวชนป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ พร้อมด้วยเครือข่ายเยาวชนลดปัจจัยเสี่ยง และกลุ่มนักเรียน ได้เข้ายื่นจดหมายเปิดผนึกต่อนายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง พร้อมด้วยนายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ประธานคณะกรรมาธิการการสังคมฯ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมีเรียกร้องต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังนี้

๑. ขอให้เปิดเวทีรับฟังความเดือดร้อนของนักศึกษา มหาวิทยาลัย ประชาชน ที่อาศัยอยู่โดยรอบมหาวิทยาลัย ผู้ที่เดือดร้อนจากร้านเหล้า สถานบันเทิง ผับบาร์ดังกล่าว เพื่อรวบรวมความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ โดยขอให้เร่งออกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรัศมี ๕๐๐ เมตร รอบมหาวิทยาลัย

๒. เสนอให้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ เพื่อกำหนดห้ามมิให้มีการออกใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับร้านที่ตั้งอยู่ในรัศมี ๕๐๐ เมตรรอบมหาวิทยาลัย รวมไปถึงการควบคุมจำนวนใบอนุญาตขายต่อประชากรมิให้มีมากเกินไป เพิ่มค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขาย เพิ่มค่าปรับและบทลงโทษสำหรับผู้ที่ไม่มีใบอนุญาตขาย ตลอดจนห้ามการขายในลักษณะเหล้าปั่น

ดังนั้น คณะกรรมาธิการการสังคมฯ เห็นว่าเรื่องดังกล่าวมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน จึงได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชนพิจารณาศึกษาข้อเรียกร้องดังกล่าว

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

คณะอนุกรรมาธิการได้นำประเด็นมาตรการควบคุมร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษามาพิจารณา โดยเชิญผู้ประสานงานเครือข่ายเยาวชนป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ และนายกสมาคมเครือข่ายผู้ปกครองแห่งชาติเข้าร่วมประชุมกับคณะอนุกรรมาธิการในการประชุมครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๘ เมื่อวันพุธที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เพื่อให้ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่อกรณีดังกล่าว เพื่อร่วมกันกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหา

ผลการพิจารณา

คณะอนุกรรมาธิการได้จัดทำข้อสังเกตต่อกรณีดังกล่าวและเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย แผนงาน และการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกี่ยวกับมาตรการด้านภาษี รวมทั้งมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป ทั้งนี้ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาออกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา พ.ศ. .... ซึ่งทราบว่าจะมีการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องดังกล่าว ในวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และจะมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันนับจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ดังนี้

๑. เห็นควรปรับแก้ไข (ร่าง) ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา พ.ศ. .... ที่คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีมติเห็นชอบให้ออกประกาศในประเด็น ดังนี้

ข้อ ๑ ห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณ ดังต่อไปนี้

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ร้านค้าหรือสถานบริการซึ่งอยู่ในระยะ ๓๐๐ เมตร จากรั้วหรือแนวเขตของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาหรือสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

(๒) ในจังหวัดอื่น นอกจากกรุงเทพมหานคร ร้านค้าหรือสถานบริการซึ่งอยู่ระยะ ๑,๐๐๐ เมตร จากรั้วหรือแนวเขตของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาหรือสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

โดยขอให้พิจารณาทบทวนการกำหนดระยะห่างของสถานที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้มีความเหมาะสมตามบริบทของแต่ละพื้นที่ และขอให้กำหนดสถานศึกษาเพิ่มเติมโดยให้ครอบคลุมถึงสถาบันการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนด้วย ทั้งนี้ เพื่อมิให้เกิดความลักลั่นในการปฏิบัติและส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ

๒. การติดตามการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การบังคับใช้ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เรื่อง การห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดในหอพัก และการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ การออกใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นต้น

๓. รณรงค์และประสานความร่วมมือในด้านต่าง ๆ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันการศึกษา กรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงยุติธรรม เพื่อหามาตรการการป้องกัน

และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อลดผลกระทบอันเกิดจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และป้องกันนักดื่มหน้าใหม่

๗.๒ พิจารณาแนวทางการส่งเสริมและสนับสนุน รวมทั้งผลกระทบของ E-Sports (Electronic Sports E-Sports) ต่อเด็กและเยาวชนไทย สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

วัตถุประสงค์

คณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ดำเนินการพิจารณาศึกษาข้อเท็จจริงปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากอีสปอร์ตในกลุ่มเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของอีสปอร์ต เพื่อร่วมกันหาแนวทางและมาตรการในการให้ความคุ้มครอง ป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้ติดเกมมากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อเป็นการทำงานคู่ขนานและช่วยเสริมให้การหารือกันร่วมกันของทุกฝ่ายเป็นไปในทิศทางที่ดีและนำไปสู่ทางออกที่ชัดเจนต่อไป

ลักษณะ/วิธีการดำเนินการ

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้พิจารณาศึกษาข้อเท็จจริง สภาพปัญหา และผลกระทบที่เกิดจากอีสปอร์ตในกลุ่มเด็กและเยาวชน โดยการศึกษา รวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลจากการบูรณาการองค์ความรู้ที่ได้จากการประชุม รวมทั้งการศึกษาค้นคว้าจากกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการศึกษาข้อมูลที่ได้จากผลการวิจัย และข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาและมาตรการในการให้ความคุ้มครอง อันจะนำไปสู่การขับเคลื่อนนโยบายคุ้มครองและเสริมสร้างความปลอดภัยให้กับเด็กและเยาวชนที่เหมาะสมต่อไปสรุปได้ดังนี้

๑. การเชิญผู้แทนหน่วยงานเข้าร่วมประชุม โดยเชิญผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ เข้าร่วมประชุม ดังนี้

๑.๑ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันอังคารที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ โดยเชิญผู้แทนจากสมาคมไทยอีสปอร์ต เข้าร่วมประชุม

๑.๒ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันอังคารที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ โดยเชิญผู้แทนจากมูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทยและกรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เข้าร่วมประชุม

๑.๓ ครั้งที่ ๓ เมื่อวันอังคารที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๐ โดยเชิญผู้แทนจากการกีฬาแห่งประเทศไทย เข้าร่วมประชุม

๑.๔ ครั้งที่ ๔ เมื่อวันอังคารที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ โดยเชิญอดีตนักกีฬาอีสปอร์ต เข้าร่วมประชุม

๒. การพิจารณาศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลและงานวิจัยต่าง ๆ ดังนี้

๒.๑ งานวิจัยเรื่อง “แกะรอยหยักสมอง มองผลกระทบของการพนัน” โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์แพทย์หญิงพรจิรา ปริวัชรากุล ในโครงการขับเคลื่อนสังคมและนโยบายสาธารณะเพื่อลดปัญหาการพนัน

๒.๒ ข้อมูลของนายแพทย์ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์ ชมรมจิตแพทย์เด็กและวัยรุ่นแห่งประเทศไทย กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

๒.๓ ข้อมูลของแพทย์หญิงทิพาพรรณ บูรณสิน สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์

ผลการพิจารณา

ในเบื้องต้นการกีฬาแห่งประเทศไทยได้สรุปความหมายและความแตกต่างของ “กีฬา” และ “เกม” สรุปได้ดังนี้

กีฬา (Sports)	เกม (Games)
วัตถุประสงค์เพื่อสร้างความแข็งแรงทางร่างกาย จิตใจ เน้นการแข่งขันเพื่อต้องการชัยชนะ	**วัตถุประสงค์** เพื่อความสนุกสนาน และความสามัคคีในหมู่คณะ
ลักษณะเป็นการแข่งขันที่มีระบบและรูปแบบการแข่งขันที่มีมาตรฐาน โดยมีข้อบังคับระเบียบ กฎ กติกาในการแข่งขันว่าด้วยการแข่งขันในชนิดกีฬานั้น ๆ กำหนดไว้	**ลักษณะ** เป็นการละเล่นที่มีกฎ และกติกาที่เรียบง่าย
ผู้เล่น ต้องมีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ มีความสามารถใช้เทคนิคและทักษะกีฬาที่สูง	**ผู้เล่น** มีความพร้อมและสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรม โดยมีทักษะในการเล่มเกม
อุปกรณ์อุปกรณ์ในการเล่นกีฬามีความแตกต่างกันไปตามชนิดของกีฬา ซึ่งได้รับการยอมรับโดยทั่วไป	**อุปกรณ์** ได้แก่ คอมพิวเตอร์ ซอฟท์แวร์ ฮาร์ดแวร์ชนิดต่าง ๆ เมาส์คีย์บอร์ด หูฟัง และอุปกรณ์ที่สนับสนุนการเล่นเกมส์
ประเภทเป็นไปตามพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๕๘	**ประเภท**เกมทุกประเภทมิได้ถือว่าเป็นอีสปอร์ตทั้งหมด แต่ต้องเป็นเกมที่ได้รับการยอมรับในวงกว้างให้เป็นอีสปอร์ต

และจากการศึกษาข้อมูล สภาพปัญหา และผลกระทบที่เกิดจากอีสปอร์ตปรากฏข้อเท็จจริง สรุปได้ ดังนี้

๑. คนในสังคมส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับอีสปอร์ตเนื่องจากไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่าง “อีสปอร์ต” และ “เกม” ได้ ทำให้เกิดความกังวลเรื่องปัญหาเด็กติดเกมตามมา (ซึ่งแท้จริงแล้ว ในปัจจุบันมีเกมอยู่เป็นหลายหมื่นเกม แต่จะมีเกมเพียงไม่กี่สิบเกมที่ถูกจัดให้เป็นอีสปอร์ตอย่างเป็นทางการ)

๒. การเล่นอีสปอร์ตก่อให้เกิดผลกระทบด้านต่าง ๆ ที่ไม่แตกต่างไปจากการเล่นเกม สรุปได้ดังนี้

๒.๑ <u>ด้านสุขภาพร่างกาย</u>

การเล่นอีสปอร์ตหรือเกมอย่างผิดวิธี หรือผู้เล่นไม่สามารถแบ่งเวลาในการเล่นอีสปอร์ตหรือเกมได้ อาจก่อให้เกิดอาการอ่อนเพลียเนื่องจากเล่นเกมติดต่อกันเป็นระยะเวลานาน จนทำให้เกิดอาการปวดข้อมือเนื่องจากการเล่นต้องใช้กล้ามเนื้อส่วนนี้เป็นเวลานาน เกิดอาการตาแห้ง และล้าจากแสงของจอคอมพิวเตอร์ อีกทั้งยังมีอาการปวดศีรษะ และปวดหลังร่วมด้วย นอกจากนี้ ยังก่อให้เกิดภาวะทุพโภชนาการเนื่องจากการใส่ใจในการรับประทานอาหารจะลดลงทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพ และยังทำให้เกิดภาวะพร่อง Growth Hormone (GH) เนื่องจากพักผ่อนไม่เพียงพอ ส่งผลต่อการเจริญเติบโตด้านร่างกายของเด็ก

๒.๒ ด้านสุขภาพจิต

สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์ ได้รายงานข้อมูลว่า จากการรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ ๑ มกราคม - ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ พบว่า มีผู้ป่วยเด็กและวัยรุ่นที่ได้รับการวินิจฉัยว่ามีปัญหาพฤติกรรมและอาการเสพติดเกมอยู่ในระดับปานกลางถึงรุนแรงที่ต้องเข้ารับการบำบัดรักษาทางจิตเวชอย่างเร่งด่วนและต่อเนื่อง รวมจำนวน ๕๓ คน ซึ่งถือเป็นสถิติที่เพิ่มสูงขึ้นคิดเป็น ๑.๕ เท่าตัวในรอบ ๓ ปี โดยจิตแพทย์ตรวจพบว่าเด็กกลุ่มนี้จะมีโรคร่วมทางจิตเวช เช่น โรคสมาธิสั้น โรคดื้อต่อต้าน โรควิตกกังวล โรคซึมเศร้า โรคกล้ามเนื้อตากระตุก โรคบกพร่องทักษะการเรียนรู้ นอกจากนี้ ยังพบปัญหาพฤติกรรมโกหก ขโมยเงิน เล่นการพนัน หนีเรียน ไม่ยอมไปโรงเรียนและหนีออกจากบ้าน และส่วนใหญ่พบในกลุ่มช่วงอายุ ๑๔ – ๑๖ ปี และมีแนวโน้มพบในกลุ่มช่วงอายุน้อยลงเรื่อย ๆ ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องที่น่ากังวลมาก นอกจากนี้ หากผู้เล่นไม่สามารถแบ่งเวลาในการเล่นอีสปอร์ตหรือเกมได้อย่างเหมาะสม อาจทำให้เด็กกลายเป็นคนแปลกแยกและไม่มีสังคมเนื่องจากใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเล่นเกม หรือการที่เด็กเล่นเกมที่มีลักษณะที่รุนแรงมากและใช้เวลาในการเล่นติดต่อกันต่อครั้งนานเกินไปอาจเกิดผลเสียทางด้านอารมณ์จนกลายเป็นเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง ชอบเอาชนะ โมโหร้าย หรือตกอยู่ในภาวะซึมเศร้าได้

๒.๓ ด้านสมอง

ข้อมูลจากกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข พบว่า การแข่งขันเกมต่อสู้ออนไลน์ โดยเฉพาะที่รู้จักกันว่า “โมบ้า” (Multiple Online Battle Arena : MOBA) ซึ่งเป็นเกมที่มีลักษณะจำลองการต่อสู้เสมือนจริงของทั้ง ๒ ฝ่าย ซึ่งหลายคนยังเข้าใจผิดว่าเกมชนิดนี้เป็นกีฬาทางสมองหรือที่เรียกว่าอีสปอร์ต (E-Sports) ซึ่งแท้จริงแล้วเกมโมบ้านี้มีอันตรายต่อสมองที่บริเวณสมองส่วนหน้าของเด็กและวัยรุ่นซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ สมาธิ ความจำ และการตัดสินใจด้วยเหตุผล ซึ่งมีผลต่อการควบคุมความคิด อารมณ์และพฤติกรรมโดยตรง

๒.๔ ด้านการศึกษา

หากเด็กและเยาวชนไม่สามารถจัดแบ่งเวลาในการฝึกซ้อมและแข่งขันเกมอย่างเหมาะสม อาจส่งผลกระทบต่อการเรียนได้เนื่องจากใช้เวลาไปกับการเล่นเกมจนไม่มีสมาธิในการเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้เล่นอีสปอร์ตจะมีระยะเวลาในการเล่นที่จำกัด เนื่องจากช่วงอายุที่ดีที่สุดสำหรับการเป็นนักกีฬาอีสปอร์ตอยู่ในช่วงอายุระหว่าง ๑๕ - ๒๕ ปี เท่านั้น ซึ่งเป็นช่วงที่เด็กและเยาวชนควรให้ความสำคัญและเอาใจใส่กับการศึกษาเล่าเรียนมากกว่าดังนั้น หากใช้ช่วงเวลาดังกล่าวทุ่มเทไปกับการฝึกซ้อมย่อมส่งผลกระทบต่อการเรียนได้

๒.๕ ด้านสังคม

ข้อมูลจากกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข เมื่อปี ๒๕๕๘ พบว่า เด็กไทยติดเกมออนไลน์เป็นอันดับหนึ่งในเอเชีย เฉลี่ย ๓.๑ ชั่วโมง/วัน ใช้เวลาเล่นเกมมากกว่า ๖๐.๗ นาที/วัน ประกอบกับผลการวิจัยของสถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์ ซึ่งจัดทำร่วมกับโรงพยาบาลรามาธิบดีและศิริราชพยาบาล พบว่า “เด็กทุกคนที่เล่นเกมจะมีโอกาสติดเกม ถ้าใช้เวลานานเกินกว่า ๒ ชั่วโมงต่อวัน” เนื่องจากปัจจุบันพบว่า วัยรุ่นไทยมีอัตราเสพติดเกม คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓ - ๑๖.๖ และคาดว่าจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น คิดเป็นประมาณ ๑.๓ – ๑.๖ ล้านคน และจากแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นดังกล่าว ส่งผลให้

วัยรุ่นเกิดพฤติกรรมรุนแรงจากการเลียนแบบเกมที่เล่น และยังมีพฤติกรรมเสี่ยงเข้าถึงเกมพนันในหมู่วัยรุ่นได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะในช่วงอายุระหว่าง ๑๕ - ๒๔ ปี จะมีแนวโน้มกลายเป็นนักพนันหน้าใหม่ (คิดเป็นร้อยละ ๐.๖) ด้วย อย่างไรก็ตาม ปัญหาเด็กติดเกมก็ยังเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นควบคู่ไปกับการพัฒนาวงการอีสปอร์ต เช่น สาธารณรัฐประชาชนจีนซึ่งวงการอีสปอร์ตได้รับการพัฒนาอย่างรวดเร็วได้มีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยการจัดตั้งศูนย์บำบัดอินเทอร์เน็ตที่เมืองต้นชิ่ง กรุงปักกิ่ง และได้นำมาตรการทางทหารเข้ามาช่วยบำบัดเป็นเวลา ๑ เดือน นอกจากนี้ ยังได้จัดคลินิกบำบัดผู้เสพติดอินเทอร์เน็ตกระจายตามหัวเมืองใหญ่ โดยมีจิตแพทย์เตรียมไว้ให้คำปรึกษาด้วย

๒.๖ <u>ด้านเศรษฐกิจ</u> เนื่องจากประเทศไทยต้องนำเข้าสินค้าซอฟท์แวร์และฮาร์ดแวร์เกมจากต่างประเทศ ส่งผลให้ประเทศเสียดุลการค้าเป็นจำนวนมากในแต่ละปี

๓. แม้ว่าการเล่นอีสปอร์ตจะทำให้ผู้เล่นได้รับการเสริมสร้างทักษะด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เช่น ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และด้านภาษา รวมถึงหากประสบความสำเร็จจะได้รับผลตอบแทนที่ค่อนข้างสูง เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากภาคอุตสาหกรรมเกม แต่อย่างไรก็ตามพบว่า จำนวนผู้ที่ประสบความสำเร็จและได้รับประโยชน์จากอีสปอร์ตมีจำนวนน้อยมาก ซึ่งเปรียบเทียบได้กับส่วนของยอดพีระมิดเท่านั้น

สรุปได้ว่า ในปัจจุบันได้เกิดการแข่งขันอีสปอร์ตขึ้นมากมายทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งการจัดการแข่งขันในแต่ละครั้งมีผู้เข้าร่วมการแข่งขันและผู้ชมเป็นจำนวนมาก รวมไปถึงการสร้างแรงจูงใจด้วยเงินรางวัลซึ่งมีมูลค่าสูงมาก และจากความนิยมที่มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ส่งผลให้ปัจจุบันเกิดการรวมตัวของผู้ที่สนใจในอีสปอร์ตในรูปแบบต่าง ๆ ขึ้นมา เช่น ทีมแข่งขันอีสปอร์ต องค์กร และสมาคม

อย่างไรก็ตาม จากการพิจารณาศึกษาข้อมูล สภาพปัญหา และผลกระทบที่เกิดจากอีสปอร์ต คณะอนุกรรมาธิการ จึงมีความเห็นเป็นไปในแนวทางเดียวกันว่า แม้อีสปอร์ตจะได้รับความนิยมมากขึ้น แต่ก็ส่งผลกระทบต่าง ๆ ตามมามากมายตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ดังนั้น ก่อนที่จะมีการพิจารณาประกาศกำหนดให้อีสปอร์ตเป็นชนิดกีฬาตามพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงเห็นควรให้การกีฬาแห่งประเทศ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ดำเนินการดังนี้

๑. จัดเวทีเพื่อรับฟังความคิดเห็นของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ความคิดเห็นที่หลากหลายและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

๒. เร่งพิจารณากำหนดแนวทางในการเตรียมการในด้านต่าง ๆ โดยต้องนำปัจจัยต่าง ๆ มาประกอบการพิจารณา โดยเฉพาะปัจจัยด้านความพร้อมของประเทศ รวมทั้งความพร้อมของเด็กและเยาวชน และทุกภาคส่วนของสังคม

๓. ประสานความร่วมมือไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเตรียมการอย่างรอบด้านรวมทั้งกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาและกำหนดแนวทางที่เหมาะสมต่อไป

บทที่ ๘

การดำเนินงานด้านอื่นๆ

คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี ประธานคณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน ได้ตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๐/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การดำเนินการตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ อย่างเป็นรูปธรรม สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

กระทู้ถามเรื่อง	เรื่อง การดำเนินการตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ อย่างเป็นรูปธรรม
วันที่เสนอกระทู้ถาม	๒๒ กันยายน ๒๕๕๘
วันที่ตอบกระทู้ถาม	การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๐/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘
ผู้ตั้งกระทู้ถาม	คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี ได้ตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ผู้ตอบกระทู้	พลตำรวจเอก อดุลย์ แสงสิงแก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(รวมระยะเวลาตั้งแต่วันที่ตั้งกระทู้ถามถึงวันที่ตอบกระทู้ถาม จำนวน ๑๗ วัน)

ประเด็นคำถาม

ผู้ตั้งกระทู้ถาม : คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี

จากที่ได้มีการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๕๒๕ – ๒๕๒๙ โดยกำหนดให้ตรงกับช่วงระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ต่อมาได้มีแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติมาอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นทิศทางในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นับเป็นเรื่องที่ดีที่ภาครัฐให้ความสำคัญในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของชาติ แต่ในปัจจุบันปัญหาของเด็กและเยาวชนมีความซับซ้อน และทวีความรุนแรงมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเศรษฐกิจที่พ่อแม่ต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัวจนกระทั่งไม่มีเวลาดูแลอบรมหรือให้ความอบอุ่นบุตรหลาน ปัญหายาเสพติด และที่สำคัญด้วยความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารกลายเป็นดาบสองคมที่ทำให้เยาวชนเข้าถึงสื่อยั่วยุต่าง ๆ ได้โดยง่ายและไร้การควบคุมด้วยวุฒิภาวะที่ยังน้อยจึงอาจถูกชักจูงไปในทางที่ผิดได้ ซึ่งการแก้ไขปัญหาหรือแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติต้องรู้เท่าทันปัญหาที่เกิดขึ้น และจากแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติพ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ ซึ่งมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ หรือตัวชี้วัดสำคัญ ๑๗ ข้อ ได้กำหนดไว้อย่างครอบคลุมและเหมาะสมแล้ว แต่สิ่งที่น่าสนใจ คือ เมื่อมีแผนดำเนินการที่ดีแล้ว หน่วยงานเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ดำเนินการได้ปฏิบัติตามแผนดังกล่าว มีการติดตามประเมินผล รวมถึงการประชาสัมพันธ์รายงานผลการดำเนินการให้ประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึงหรือไม่ เนื่องจากแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติฉบับปัจจุบันจะสิ้นแผนในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ แล้ว

จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลได้ดำเนินการตามตัวชี้วัดสำคัญทั้ง ๑๗ ข้อ ตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ และมีการติดตามประเมินผล รวมถึงการประชาสัมพันธ์รายงานผลการดำเนินการหรือไม่ ประการใด

๒. หากระยะเวลาดำเนินการตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ สิ้นสุดแล้ว รัฐบาลจะมีนโยบายในการดำเนินการตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติต่อไปอย่างไร

๓. กรณีสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล ซึ่งขณะนี้มีอยู่ในบางท้องถิ่น ในเรื่องนี้รัฐบาลได้มีนโยบายในการดำเนินการอย่างไร

ประเด็นคำตอบ

ผู้ตอบกระทู้ถาม : พลตารวจเอก อดุลย์ แสงสิงแก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

คำถามที่ ๑) รัฐบาลได้ให้ความสาคัญต่อเด็กและเยาวชนอย่างมาก โดยเฉพาะในแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ ซึ่งมีอยู่ ๔ ยุทธศาสตร์หลักสาคัญ ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างภูมิคุ้มกันในการดารงชีวิตของเด็กและเยาวชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การคุ้มครองและพัฒนาเด็กที่ต้องการการคุ้มครองเป็นพิเศษ และเด็กพิเศษ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งของภาคเครือข่ายให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการในการคุ้มครองพัฒนาเด็กและเยาวชน ซึ่งกลไกในการขับเคลื่อนได้มีคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติหรือ กดยช. และคณะอนุกรรมการพัฒนานโยบายเด็กและเยาวชน โดยการบูรณาการ ๙ หน่วยงาน ประกอบด้วย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงกลาโหม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม กระทรวงแรงงาน กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้มีการประเมินผลการปฏิบัติในระยะกลางของแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนฯ โดยพบว่า เด็กแรกเกิด - ๕ ขวบ มีการพัฒนาสูงวัยเพิ่มขึ้น การพัฒนาเจริญเติบโตทางสมองดีขึ้น ค่ามัธยฐานไอโอดีนหญิงตั้งครรภ์มีตัวเลขชี้วัดที่ดีขึ้น ร้อยละ ๘๐ ของศูนย์เด็กเล็กทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีมาตรฐานดีขึ้น อัตราการคลอดบุตรเด็กในช่วง ๑๕ – ๒๐ ปีลดลง และพบว่าร้อยละ ๘๐ ของสภาเด็กและเยาวชน ได้ดำเนินการตามที่มาตรฐานกำหนด รวมทั้งครอบครัวมีสัมพันธภาพที่ดีทำให้การกระทำความรุนแรงซ้ำในครอบครัวลดลง อย่างไรก็ตาม ในการประเมินผลในช่วงที่ผ่านมายังพบว่า มีตัวชี้วัดหลายตัวที่มีความเป็นห่วงและยังไม่บรรลุเป้าหมาย ซึ่งต้องมีการขับเคลื่อนต่อไปในเชิงบูรณาการของแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนฯ เช่น ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ปัญหาเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมเสี่ยง (การสูบบุหรี่ การดื่มสุราแอลกอฮอล์และพบเด็กติดเกม ติดสื่อออนไลน์ และเล่นการพนัน) โดยมีการประมวลผลเพื่อจะปรับแผนในการขับเคลื่อนต่อไป การดำเนินการในช่วงที่ผ่านมารัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อเด็กและเยาวชนอย่างมากโดยเฉพาะเด็กแรกเกิด รัฐบาลได้อนุมัติงบประมาณเพื่อเพิ่มเงินอุดหนุนให้กับมารดาของเด็กแรกเกิดในปีนี้ ซึ่งมีเป้าหมาย

ประมาณ ๑๓๐,๐๐๐ ราย ในอัตรา ๔๐๐ บาท ต่อคน ต่อเดือน เป็นเวลา ๑๒ เดือน โดยเริ่มลงทะเบียนตั้งแต่วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ โดยมีความมุ่งหมายว่าเด็กแรกเกิดนั้นจะต้องได้รับการเลี้ยงดูเป็นอย่างดีทั้งอาหารที่ครบ ๕ หมู่ และเชื่อมั่นว่าโครงการนี้จะเป็นโครงการที่ทำให้คุณภาพของเด็กที่เกิดขึ้นมีคุณภาพที่ดีทั้งด้านอารมณ์ ความคิด จิตใจและสติปัญญา ซึ่งเป็นโครงการที่รัฐบาลได้ริเริ่มในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ และจะมีการประเมินผลต่อไป สำหรับเรื่องการประชาสัมพันธ์ได้มีการส่งแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนฯ ไปยังส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง โดยได้มีการประชุมปฏิบัติการทั่วประเทศในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการติดตามประเมินผล และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดให้ความร่วมมือในการสรุปผลงานรายปีลงเว็บไซต์ (Website) เพื่อให้เผยแพร่ทั่วไป ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นการขับเคลื่อนในช่วงที่ผ่านมา

คำถามที่ ๒) สำหรับประเด็นที่ยังไม่บรรลุเป้าหมายตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนฯ จะมีการปรับแผนในปีต่อไปโดยเพิ่มความเข้มข้นในการปฏิบัติเพื่อให้การขับเคลื่อนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

คำถามที่ ๓) กรณีสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล ขณะนี้มีอยู่ประมาณ ๕๕,๘๐๐ ตำบล ซึ่งรัฐบาลได้ให้ความสำคัญและมีการขับเคลื่อนขยายผลเพื่อให้มีความเข้มแข็งต่อไป

ภาคผนวก

- รายนามคณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

- รายนามที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ และเลขานุการประจำคณะกรรมาธิการ

- รายนามที่ปรึกษากิตติมศักดิ์คณะกรรมาธิการ

- รายนามคณะอนุกรรมาธิการ

คณะกรรมาธิการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี
ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑. นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์	ประธานคณะกรรมาธิการ
๒. นายมณเฑียร บุญตัน	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง
๓. นางสุวรรณี สิริเวชชะพันธ์	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สอง
๔. คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี	รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สาม
๕. นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ	เลขานุการคณะกรรมาธิการ
๖. พลตำรวจเอก พงศพัศ พงษ์เจริญ	โฆษกคณะกรรมาธิการ
๗. นายแถมสิน รัตนพันธุ์	กรรมาธิการและที่ปรึกษา
๘. พลตรี จารึก อารีราชการัณย์	กรรมาธิการและที่ปรึกษา
๙. พลเรือเอก สุรศักดิ์ หรุ่นเริงรมย์	กรรมาธิการและที่ปรึกษา
๑๐. พลเอก วีรัณ ฉันทศาสตร์โกศล	กรรมาธิการและที่ปรึกษา
๑๑. นางกาญจนารัตน์ ลีวิโรจน์	กรรมาธิการ
๑๒. รศ.กิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย	กรรมาธิการ
๑๓. พลเอก ธีระวัฒน์ บุณยะประดับ	กรรมาธิการ
๑๔. พลเรือเอก นริส ประทุมสุวรรณ	กรรมาธิการ
๑๕. นายปรีชา วัชราภัย	กรรมาธิการ
๑๖. พลเรือเอก พลวัฒน์ สิโรดม	กรรมาธิการ
๑๗. พลเอก ไพชยนต์ ค้าทันเจริญ	กรรมาธิการ
๑๘. นายยุทธนา ทัพเจริญ	กรรมาธิการ
๑๙. พลเอก ยุทธศิลป์ โดยชื่นงาม	กรรมาธิการ
๒๐. พลเอก สกล ชื่นตระกูล	กรรมาธิการ
๒๑. พลเอก สรรชัย อจลานนท์	กรรมาธิการ
๒๒. พลเอก อดุลยเดช อินทะพงษ์	กรรมาธิการ
๒๓. พลเอก อรุณ สมตน	กรรมาธิการ
๒๔. พลตำรวจเอก เอก อังสนานนท์	กรรมาธิการ

ข้อมูล ณ วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒

ที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ และเลขานุการประจำคณะกรรมาธิการ

๑. นางจิราภรณ์ เล้าเจริญ	ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมาธิการ
๒. นายเฉลิมชัย ยอดมาลัย	ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมาธิการ
๓. นางพวงแก้ว กิจธรรม	ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมาธิการ
๔. นายสมชาย เจริญอำนวยสุข	ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมาธิการ
๕. นายนิติ ถาวรวณิชย์	ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมาธิการ
๕. นายนิวัฒน์ กาญจนภูมินทร์	ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมาธิการ
๖. นางพรรณรัตน์ เกรียงวัฒนา	ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมาธิการ
๗. นายวงศ์พันธ์ ณธันยพัต	ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมาธิการ
๘. นายวิญญู พิทักษ์ปกรณ์	ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมาธิการ
๙. นางอำไพวรรณ ตรีสกุล	ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมาธิการ
๑๐. รองศาสตราจารย์อาชัญญา รัตนอุบล	นักวิชาการประจำคณะกรรมาธิการ
๑๑. นางงามจิต แต้สุวรรณ	นักวิชาการประจำคณะกรรมาธิการ
๑๒. นางนฤมล ล้อมทอง	นักวิชาการประจำคณะกรรมาธิการ
๑๓. นางรัตนา สัยยะนิฐี	นักวิชาการประจำคณะกรรมาธิการ
๑๔. นางอาทิชา นราวรวัชร	นักวิชาการประจำคณะกรรมาธิการ
๑๕. พลโท จรัญ พันธุนนท์	เลขานุการประจำคณะกรรมาธิการ
๑๖. นายชาตรี ฤทธิ์ทอง	เลขานุการประจำคณะกรรมาธิการ
๑๗. นายบุญชัย ตั้งจิตดำรงรัตน์	เลขานุการประจำคณะกรรมาธิการ
๑๘. นางญานิน วังซ้าย	เลขานุการประจำคณะกรรมาธิการ
๑๙. นางธนันท์ธร นิธิธีรพัชร์	เลขานุการประจำคณะกรรมาธิการ
๒๐. นางปนัดดา รักษาแก้ว	เลขานุการประจำคณะกรรมาธิการ
๒๑. นายรณฤทธิ์ มงคลรัตน์	เลขานุการประจำคณะกรรมาธิการ
๒๒. นางรัชดา บุญยุบล	เลขานุการประจำคณะกรรมาธิการ
๒๓. นางรัตนา ตฤษณารังสี	เลขานุการประจำคณะกรรมาธิการ
๒๔. นาวาเอกหญิง วิชุตา วารุณประภา	เลขานุการประจำคณะกรรมาธิการ
๒๕. นาวาโท สายชล ช้างน้อย	เลขานุการประจำคณะกรรมาธิการ
๒๖. นายสืบสวัสดิ์ วุฒิวรดิษฐ์	เลขานุการประจำคณะกรรมาธิการ

ข้อมูล ณ วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒

ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์คณะกรรมาธิการ

๑. นายกันติพจน์ สิริภักดิสกุล
๒. นางกีระณา สุมาวงศ์
๓. นายเกียรติศักดิ์ เทพผดุงพร
๔. นางจันทิรา กิตติฐิติกุล
๕. นางสาวฐาปนีย์ สุขสำราญ
๖. นายนิติ ถาวรวณิชย์
๗. พลเอก บุญลือ วงษ์ท้าว
๘. นางสาวเบญจวรรณ อ่านเปรื่อง
๙. นางผาณิต พูนศิริวงศ์
๑๐. นางเพ็ญพักตร์ ศรีทอง
๑๑. พลตำรวจโท ภาสกร รักษ์กุล
๑๒. นายสมบูรณ์ วราห์บัณฑูรวิทย์
๑๓. พันเอก สรศักดิ์ อนันตสมบูรณ์
๑๔. พลตำรวจโท สันติ เพ็ญสูตร
๑๕. นายสุรวัฒน์ ชมพูพงษ์
๑๖. นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์
๑๗. พลโท อัครชัย จันทรโตษะ
๑๘. พลอากาศตรี อิทธพร คณะเจริญ
๑๙. นายเอกพิทยา เอี่ยมคงเอก

ข้อมูล ณ วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒

คณะอนุกรรมาธิการกิจการเด็ก และเยาวชน

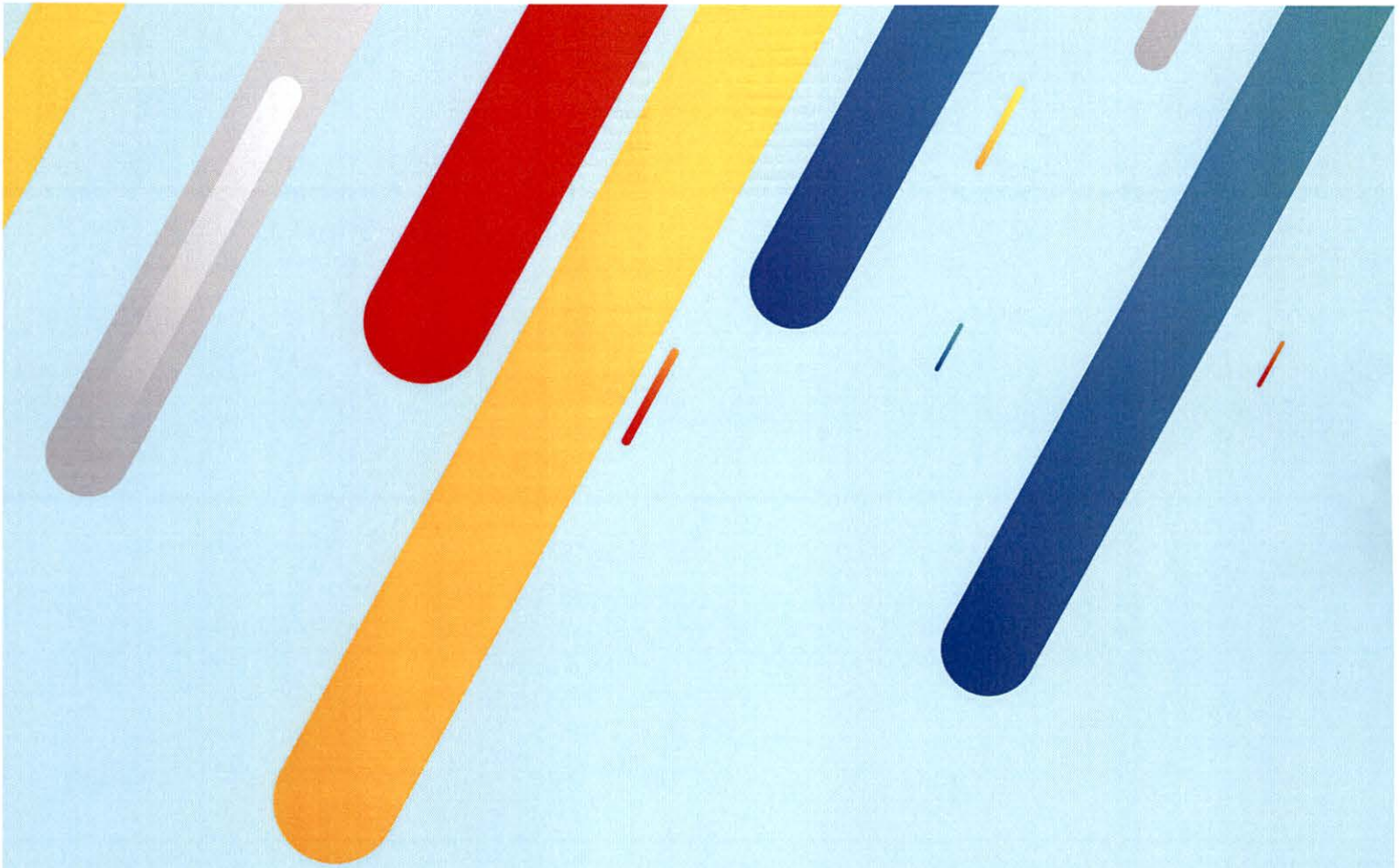
๑. คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี	ประธานคณะอนุกรรมาธิการ
๒. พลตำรวจเอก พงศพัศ พงษ์เจริญ	รองประธานคณะอนุกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง
๓. พลเรือเอก นริส ประทุมสุวรรณ	รองประธานคณะอนุกรรมาธิการ คนที่สอง
๔. พลเอก สรรชัย อจลานนท์	รองประธานคณะอนุกรรมาธิการ คนที่สาม
๕. นางเพ็ญศรี เคียงศิริ	อนุกรรมาธิการ
๖. รศ. คุณหญิงวินิตา ดิถียนต์	อนุกรรมาธิการ
๗. นางธัชกร เหมะจันทร	อนุกรรมาธิการ
๘. นางสาวถนอมขวัญ ณ ป้อมเพชร	อนุกรรมาธิการ
๙. นางเทพวัลย์ ภรณวลัย	อนุกรรมาธิการ
๑๐. นายบุรินทร์ สุขพิศาล	อนุกรรมาธิการ
๑๑. นางนฤมล ล้อมทอง	อนุกรรมาธิการและโฆษก
๑๒. นายกันติพจน์ สิริภักดิสกุล	อนุกรรมาธิการและเลขานุการ
๑๓. นายแถมสิน รัตนพันธุ์	ประธานที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๑๔. พลเอก ยุทธศิลป์ โดยชื่นงาม	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๑๕. รองศาสตราจารย์อาชัญญา รัตนอุบล	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๑๖. นายวิญญู พิทักษ์ปกรณ์	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๑๗. นางธนันท์ธร นิธิธีรพัชร์	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๑๘. นายเฉลิมชัย ยอดมาลัย	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๑๙. นายภูมิสรรค์ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๒๐. นางสาวพรทิพย์ เตชะสมบูรณากิจ	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๒๑. นางธิดาเพ็ญ ทวีศรี	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๒๒. นายพันธุ์ เจตนลิน	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๒๓. นายวงศกร ภู่ทอง	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๒๔. นายอิทธิพล สงวนดีกุล	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๒๕. นายสัชญา สถิรพงษะสุทธิ	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๒๖. นายเกษมศักดิ์ สีหพิทักษ์	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๒๗. นายโยธิน ทองพะวา	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ
๒๘. ประธานสภาเด็กและเยาวชน แห่งประเทศไทย	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมาธิการ

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมาธิการการสังคม
เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

---

๑. นางสาวศิริพร ภิญโญสิริธร	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมาธิการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส
๒. นางธนยา สิงห์มณี	นิติกรชำนาญการ
๓. นางสาวพิมพ์ปญา อติสิราวัชร์	นิติกรชำนาญการ
๔. นางสาวเพชรรัตน์ ฉัตรเพ็ชร	วิทยากรชำนาญการ
๕. นางจิตตินันท์ ศิริอังกานนท์	วิทยากรชำนาญการ
๖. นางสาวฉัตรสุดา ศิริวงศ์	นิติกรปฏิบัติการ
๗. นางสาวจิณณพัต ไขวิเชียร	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
๘. นายสุริยะ อุปลาบัติ	นักวิชาการสนับสนุนงานวิชาการ
๙. นางสาวสโรชา แก่นจำปา	นักวิชาการสนับสนุนงานวิชาการ
๑๐. นางสาวนธิดา ศรีอุตะ	พนักงานสนับสนุนการประชุม
๑๑. นายรุ่งเพชร งามพร้อม	พนักงานสนับสนุนการประชุม

กลุ่มงานคณะกรรมาธิการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก
เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สำนักกรรมาธิการ ๓ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๒๕ – ๖ โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๒๖



ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพ
ISO 9001:2015
QUALITY MANAGEMENT SYSTEM

ออกแบบโดย
สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๑-๒, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๕